57 වන කාණ්ඩය
3 වන කලාපය

බදාදා
1964 අගෝස්තු 19

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු [තී. 501]

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65 [දහවන වෙන් කළ දිනය] :
ශීර්ෂ 17-20 කාරක සභාව විසින් සලකා බලන ලදි [තී. 512]

ප්‍රශ්නවලට ලිඛිත පිළිතුරු [තී. 715]

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தொகுதி 57
இல. 3

புதன்கிழமை,
19 ஓகஸ்ட், 1964

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகாரபூர்வமான அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

விளுக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் [ப. 501]

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1964-65 [ஒதுக்கப்பட்ட பத்தாம் நாள்] [ப. 512] :
குழுவில் ஆராயப்பெற்றது
தலைப்புக்கள் 17–20

விளுக்களுக்கு எழுத்துமூல விடைகள் [ப. 715]

Volume 57
No. 3

Wednesday,
19th August, 1964

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [c. 501]

APPROPRIATION BILL, 1964-65 [*Tenth Allotted Day*] [c. 512] :
Considered in Committee
Heads 17-20

WRITTEN ANSWERS TO QUESTIONS [c. 715]

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

1964 අගෝස්තු 19 වන බදාදා

පූ. භා. 10ට මන්ත්‍රී මණ්ඩලය රැස් විය. කථානායකතුමා [ගරු හියු ප්‍රනාන්දු] මූලාසනාරූඪ විය.

ගණපූරණයක් නොමැති බව පෙනී ගියෙන්, බෙදුම් සීනු ශබ්ද කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

පසුව ගණපූරණයක් තුබූයෙන්—

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

ගා/මීපාවල මහා විද්‍යාලය : සංගීත ගුරුවරයා සහ භාණ්ඩ

கா/மீப்பாவல மகா வித்தியாலயம், அக்மீமன : சங்கீத ஆசிரியர்களும் உபகரணங்களும்

G/MEEPAWALA MAHA VIDYALAYA, AKMEEMANA : MUSIC TEACHER AND EQUIPMENT

4. සේනපාල සමරසේකර මයා. (අක්මීමන)

(திரு. சேனபால சமரசேக்கர—அக்மீமன)

(Mr. Senapala Samarasekara—Akmeemana)

අධ්‍යාපන ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) අක්මීමන ඡන්දදායක කොට්ඨාශයේ ගා/මීපාවල මහා විද්‍යාලයට සංගීත ගුරුවරයෙකු පත් කළේ කවදාද ? (ආ) මෙම පාසැලට සංගීත භාණ්ඩ සැපයීමට ඇති ප්‍රමාදයට හේතුව කුමක්ද ? (ඉ) ඒවා සපයන්නේ කවදාද ?

கல்வி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) அக்மீமனைத் தேர்தற் றொகுதியிலுள்ள கா/மீப்பாவல மகா வித்தியாலயத்திற்கு சங்கீத ஆசிரியரொருவர் நியமிக்கப்பட்டதெப்பொழுது? (ஆ) இப்பாடசாலைக்கு இசைக் கருவிகளை வழங்குவதிலுள்ள காலதாமதத்திற்கான காரணமென்ன? (இ) அவை எப்பொழுது வழங்கப்படும்?

asked the Minister of Education : (*a*) When was a Music teacher appointed to G/Meepawala Maha Vidyalaya in the Akmeemana electorate ? (*b*) What is the reason for the delay in supplying Musical instruments to this school ? (*c*) When will they be supplied ?

ඩී. ටී. පස්කුවල් මයා. (අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්—අධ්‍යාපන ඇමති වෙනුවට)

(திரு. டீ. ரீ. பஸ்குவல்—நீதி அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி—கல்வி அமைச்சரின் சார்பாக)

(Mr. D. T. Pasqual—Parliamentary Secretary to the Minister of Justice—on behalf of the Minister of Education)

(අ) ගා/මීපාවල මහා විද්‍යාලයට සංගීත ගුරුවරයෙකු පත් කරන ලද්දේ 1964 මැයි 1 වැනි දින සිටය. (ආ) සංගීත භාණ්ඩ සැපයීමට ඇති ප්‍රමාදය ඒවා සැපයීමට ටෙන්ඩර් භාරගෙන ඇති අය විසින් තවම එම භාණ්ඩ සපයා නො තිබීමයි. අවශ්‍ය භාණ්ඩ සැපයීම සඳහා ටෙන්ඩර් ලත් වෙළඳකරුවන් වෙත දන්වා යවා ඇත. මේ භාණ්ඩ අගෝස්තු මාසය අවසන් වීමට පෙර ලැබෙනු ඇත. (ඉ) භාණ්ඩ මිලදී ගත් වහාම මීපාවල විද්‍යාලයටද අවශ්‍ය උපකරණ සපයනු ඇත. ලබන සැප්තැම්බර් මාසයේදී මේ කාරණය ඉටුවෙනු ඇත.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා. (වැලිමඩ)

(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன—வெலிமடை)

(Mr. K. M. P. Rajaratna—Welimada)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ තත්ත්වය ඉතාම අසතුටුදායක තත්ත්වයක්. ප්‍රශ්නය කට උත්තර දෙන්ට ගරු ඇමතිතුමාට මේ ගරු සභාවට එන්ට පුළුවන්කමක් නැත් නම් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරයාවත් මේ සභාවේ සිටින්ට ඕනෑ. අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් ප්‍රශ්නයක් ඇසීමේ යුතුකමක් නැහැ. මන්ද ? එතුමාට ඒ සම්බන්ධයෙන් යමක් කියන්ට අමාරුයි. ඔබතුමා නියෝග කරනවා නම් හොඳයි, අපට යමක් දැනගන්ට හැකිවන අන්දමට, ඇමතිතුමා හෝ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දෙන්ට සභාවේ ඉන්න ඕනෑ කියා. නැත්නම් ප්‍රශ්න ඇසීමේ තේරුමක් නැහැ.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர்)
(Mr. Speaker)

ප්‍රශ්නයකට පිළිතුරු දෙන්න අඩු ගණනෙ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරයාවත් ඉන්න ඕනෑ.

ගරු එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවර්ධන (කම්කරු හා නිවාස කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)
(கௌரவ எம். பீ. டி சொய்சா சிறிவர்தன—தொழில், வீடமைப்பு அமைச்சர்)
(The Hon. M. P. de Zoysa Siriwardena—Minister of Labour and Housing)

සාමාන්‍යයෙන් ඉන්නව. එහෙත් අද අසනීපයක් නිසා එන්න පුළුවන්කමක් නැති බව දන්වා එවා තිබෙනව.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

එහෙම නම් ඇමතිවරයාට එන්ට පුළුවන්. දෙන්නටම අසනීප නැහැ නෙ.

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන
(கௌரவ டி சொய்சா சிறிவர்தன)
(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

උන්නැහෙටත් හදිසි වැඩක් නිසා—

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය යටතේ මේකට වඩා හදිසි වෙන වැඩක් නැහැයි කියා මා හිතනව. ඇමතිවරයෙකුට හෝ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරයෙකුට මේක තමයි, නොම්මර එකේ හදිසි වැඩේ. මේක සලකන්නෙ නැත්නම් ඔබතුමන්ලා මොකක්ද කරන්නෙ?

සේනපාල සමරසේකර මයා.
(திரு. சேனபால சமரசேக்கர)
(Mr. Senapala Samarasekara)

ප්‍රශ්නයට උත්තර දුන්නෙ අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමායි. සංගීත ගුරුවරයකුට වෙන වැඩක් කිරීම අපහසු නිසා මාස කීපයක් තිස්සේ ඒ ගුරුවරයා ලබාගෙන තිබෙන්නෙ පිං පඩියක්. මන්ද? ඒ සංගීත භාණ්ඩ සපයා නැහැ. ඒ ගුරුවරයාට නිකම් ඉන්න සලස්වා, රජයේ මුදලින් පඩි ගෙවා තිබෙනවා. ඊට වඩා හොඳයි, තවත් ටිකක් නිකම් ඉන්න පුළුවන් වෙන්න, අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා විසින් ඒ ගුරුවරයාට සමාදාන විනිශ්චය කාරකමකුත් ලබා දුන්නා නම්. මේ කරුණ පිළිබඳ ව ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කොට අවශ්‍ය සංගීත භාණ්ඩ සපයන්ට කටයුතු කරන්න කියා ඉල්ලීමක් කරන්ට කැමතියි.

පස්කුවල් මයා.
(திரு. பஸ்குவல்)
(Mr. Pasqual)

වෘත්තියට අවශ්‍ය භාණ්ඩ හා උපකරණ නැතිව ගුරුවරයෙක් පත් කර පඩි ගෙවීම ප්‍රමාද දෝෂයක් බව මා පිළිගන්නව. සමහරවිට පාසැල්වලට අවශ්‍ය ගුරුවරුන් ඒ ඒ කොට්ඨාශවල මන්ත්‍රීවරුන් විසිනුත් පත් කරවා ගන්නව. සමහරවිට උපකරණ නැති පාසැල්වලටත් ගුරුවරුන් පත් කරව ගන්නව. මේ පත්වීමත් එහෙම සිදුවුණාදැයි මා දන්නෙ නැහැ.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

මොකක්ද? මන්ත්‍රීවරු—

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක (ගාල්ල)
(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க—காலி)
(Dr. W. Dahanayake—Galle)

දන්නෙ නැති දේ ගැන කථා කරන්ට එපා.

පස්කුවල් මයා.
(திரு. பஸ்குவல்)
(Mr. Pasqual)

සමාදාන විනිශ්චයකාරකමක් දීම සම්බන්ධයෙන් කියන්ට තිබෙන්නෙ, පළාත් වාසීන් රෙකමදාරු කොට ඔහු සමාදාන විනිශ්චයකරුවකු වශයෙන් පත් කරන්නැයි ඉල්ලීමක් කර තිබෙනව නම් ඒ ගැනත් සලකා බලන්ට පුළුවන් බවයි.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

වුවමනා භාණ්ඩ ලබාගැනීමට තිබුනේ මේ මුදල් වර්ෂය මුල් හරියේදියි. මේ මුදල් වර්ෂය පටන් ගත්තේ 1963 ඔක්තෝබර් 1 වනදායි. අවශ්‍ය භාණ්ඩ ලබාගැනීමට 1964 අගෝස්තු මාසය වන තුරු සිටියේ ඇයි? මේ පිළිබඳව සෝදිසි කර බලා මේ ඉතාමත් අවශ්‍ය කාරණය පමා කළ නිලධාරීන්ට දඬුවම් දෙනවාද? අපි මෙහිදී අවශ්‍ය මුදල් සම්මත කරනවා. නමුත් නිලධාරීන් ඒවා වැය නොකර නිකම් ඉන්නවා. නිලධාරීන්ට වුවමනා මුදල් පමණයි, වැය කරන්නේ. මහජනයාට වුවමනා වැඩවලට පාර්ලිමේන්තුව මුදල් සම්මත කරතත්, පාර්ලිමේන්තුවේ ඇස් වලටත් වැලි ගසා මහජන අවශ්‍යතාවයන් ඉටු නොකරන නිලධාරීන්ට දඬුවම් දීමට සුදුසු විධි විධාන සලස්වනවාද කියා මම දැනගන්න කැමතියි.

පස්කුවල් මයා.
(திரு. பஸ்குவல்)
(Mr. Pasqual)

අතපසු වීම ගැන වගකිය යුතු නිලධාරීන් පිළිබඳව සුදුසු පරිදි ක්‍රියා කරන්නටයයි මම ඇමතිතුමාට දන්වා සිටින්නම්.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

සංගීත ගුරුවරුන් පත් කිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය කුමක්ද කියා මම උප ඇමතිතුමාගෙන් දැනගන්න කැමතියි.

පස්කුවල් මයා.
(திரு. பஸ்குவல்)
(Mr. Pasqual)

අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය පිළිබඳව මම වැඩිපුර යමක් දන්නේ නැහැ.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ඒ නිසා තමයි අපි කියන්නේ, ප්‍රශ්න අසිති ඇමතිවරු ප්‍රශ්න අසන අවස්ථාවේදී මෙහි සිටිය යුතුය කියා. අපි හැම වෙලාවෙම ප්‍රධාන සංවිධායකතුමාට මේ ගැන කියා තිබෙනවා.

ගා/මීපාවල විද්‍යාලයේ ගුරුවරුන්ගේ ගෙවල් කුලී හිඟ මුදල් ගෙවීම

கா/மீப்பாவல மகாவித்தியாலயம்: ஆசிரியர் கட்கு வீட்டு வாடகைப்படி வழங்கல்

G/MEEPAWALA MAHA VIDYALAYA: PAYMENT OF RENT ALLOWANCE TO TEACHERS

5. **සේනපාල සමරසේකර මයා.**
(திரு. சேனபால சமரசேக்கர)
(Mr. Senapala Samarasekara)

අධ්‍යාපන ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) අක්මීමන ඡන්දදායක කොට්ඨාශයේ ගා/මීපාවල විද්‍යාලයයේ ගුරුවරුන්ට 1962 ඔක්තෝබර් 1 වැනි දින සිට 1963 දෙසැම්බර් 31 වැනි දින දක්වා ගෙවල් කුලී දීමනා ගෙවා නැති බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) ඔවුන්ගේ ගෙවල් කුලී හිඟ මුදල් ඔවුන්ට ගෙවීමට ඇති ප්‍රමාදයට හේතුව කුමක්ද? (ඉ) ඔවුන්ගේ හිඟ මුදල් ඔවුන්ට ගෙවන්නේ කවදාද?

கல்வி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) அக்மீமனைத் தேர்தற் றெகுதியைச் சேர்ந்த G/மீப்பாவல மகா வித்தியாலயத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களுக்கு 1962, ஒக்ரோபர் 1ம் தேதி தொடக்கம் 1963, டிசம்பர் 31ம் தேதி வரை வீட்டுவாடகைப்படி வழங்கப்படவில்லை யென்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) அவர் களுக்குச் சேரவேண்டிய வாடகைப் பாக்கி களைச் செலுத்துவதிலுள்ள தாமதத்திற்குக் காரணமென்ன? (இ) அவர்களது பாக்கித் தொகைகள் எப்பொழுது வழங்கப்படும்?

asked the Minister of Education: (a) Is he aware that house rent has not been paid to the teachers of G/Meepawala Maha Vidyalaya, from 1st October, 1962, to 31st December, 1963, in the Akmeemana electorate? (b) What is the reason for the delay in paying them their arrears of rent? (c) When will they be paid their arrears?

පස්කුවල් මයා. (අධ්‍යාපන ඇමති වෙනුවට)
(திரு. பஸ்குவல்—கல்வி அமைச்சர் சார்பாக)
(Mr. Pasqual—on behalf of the Minister of Education)

(අ) ඔව්. (ආ) ගුරුවරුන්ට ගෙවල් කුලී හා විශේෂ ජීවනාධාර ගෙවීම පිළිබඳ ප්‍රකාශ පත්‍ර ලැබීම පමා වූ නිසා හිඟ ගෙවල් කුලී

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[පස්කුවල් මයා.]

ගෙවීම මදක් පමාවී ඇත. ප්‍රකාශ පත්‍ර ලැබී ඇත්තේ 1964 අප්‍රේල් මාසයේය. 62.10.1 සිට 63.12.31 දක්වා හිඟ මුදල් ගෙවීමට ප්‍රථම මේ ප්‍රකාශ පත්‍ර ඉතා ප්‍රවේශමෙන් පරීක්ෂා කර කළ යුතුව තිබිණි. (ඉ) හිඟ මුදල් 1964 අගෝස්තු මස වැටුප් සමග ගෙවනු ලැබේ.

සේනපාල සමරසේකර මයා.
(திரு. சேனபால சமரசேக்கர)
(Mr. Senapala Samarasekara)

මේ කාරණය සම්බන්ධයෙන් මම දෙපාර්තමේන්තුවට ලියුම් කීපයක්ම ලියා තිබෙනවා. නමුත් ඒ සම්බන්ධයෙන් කිසිම වැඩ පිළිවෙලක් යෙදුවේ නැහැ. පාර්ලිමේන්තුවේ ප්‍රශ්නයක් ඇසුවාම නම් අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන්ගේ ඇස් ඇරී තිබෙනවා. දැන් කියනවා, අගෝස්තු මාසයේදී ගෙවනවාය කියා. දැන් මන්ත්‍රීවරුන්ට සිද්ධ වී තිබෙන්නේ සෑම දෙයක් ගැනම පාර්ලිමේන්තුවේදී ප්‍රශ්න ඇසීමටයි. කොපමණ ලියුම් ලිව්වත් බිරි අලින්ට වීණා ගායනා කරන්නා වාගෙයි. අවුරුදු දෙකක් මෙය පමා කිරීම ගැන වගකිය යුතු නිලධාරීන්ට විරුද්ධව කටයුතු කරනවාද කියා මම අහන්න කැමතියි.

පස්කුවල් මයා.
(திரு. பஸ்குவல்)
(Mr. Pasqual)

ප්‍රමාද වීම ගැන සොයා බලා සුදුසු දේ කරන්නටයයි ඇමතිතුමාට දන්වන්නම්.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

අක්මීමන ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඉතා බර පතල චෝදනාවකුයි එල්ල කළේ. එතුමාගේ ලියුම්වලට පිළිතුරක්වත් ලැබුනේ නැතැයි කිව්වා. ඒ නිසා පාර්ලිමේන්තුවේදී ප්‍රශ්නයක් ඇසීමට සිදුවුණායයි කිව්වා. මේ විදියට පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් එවන ලියුම් ගැන දෙපාර්තමේන්තු නිලධාරීන් සැලකිල්ලක් දක්වන්නේ නැති නම් එය ඉතාමත් වැරදි ක්‍රියාවක් නිසා ඒ සම්බන්ධයෙන් විනයානුකූල කටයුතු කරනවාද කියා මම දැනගන්න කැමතියි.

පස්කුවල් මයා
(திரு. பஸ்குவல்)
(Mr. Pasqual)

වැරදි කර ඇති නිලධාරීන් සම්බන්ධයෙන් තදින් ක්‍රියා කරන්නටයයි මම ගරු ඇමතිතුමාට දන්වා සිටින්නම්.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர்)
(Mr. Speaker)

1 වන ප්‍රශ්නය

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන
(கௌரவ டி சொய்சா சிறிவர்தன)
(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

උත්තරය නම් ලැබී තිබෙනවා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

උත්තරය තිබුණාට මදි. ඒ ගැන මට අතුරු ප්‍රශ්න අහන්ට තිබෙනවා. ඒවාට උත්තර දෙන්නට පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා මෙහි නැති නිසා උත්තරයෙන් වැඩක් වෙන්නේ නැහැ. මම මේ ප්‍රශ්නය මේ පාර්ලිමේන්තු වාරය පටන්ගන්නටත් කලිනුයි, ඉදිරිපත් කළේ. පාර්ලිමේන්තු වාරය පටන් ගත්තාට පසුව මම නැවතත් මෙය ඉදිරිපත් කළා. මේ තැනැත්තාට ලොකු අසාධාරණයක් වෙලා තිබෙනවා. රජයට ඔත්තුවක් දීම නිසා මේ තැනැත්තාට රුපියල් තිස් හතළිස් දහසක අලාභයක් සිදු වී තිබෙනවා. ප්‍රශ්නයට උත්තර ලැබුණත් අතුරු ප්‍රශ්න ඉදිරිපත් කරන්නෙ කොහොමද? ඒ නිසා වැඩක් නැහැ.

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන
(கௌரவ டி சொய்சா சிறிவர்தன)
(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

අතුරු ප්‍රශ්න තිබෙනවා නම් මා ඒවා පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට දන්වන්නම්.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

වැඩක් නැහැ. මාස ගණනක් තිස්සේ නොකළ වැඩක් ගැනයි ප්‍රශ්නය. මේක ලොකු අකටයුත්තක්. කරුණාකර මේ ප්‍රශ්නය අනිද්දා, ඒ කියන්නෙ සිකුරාදා, න්‍යාය පත්‍රයට දමන්න.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඇසීමට නියෝග කරන ලදී.

රජයේ අත් යන්ත්‍ර පේෂකර්ම මධ්‍යස්ථාන අකුරණ : පේශකර්ම උපදේශිකාවන්

அக்குறணை அரசாங்கக் கைத்தறி நெசவு நிலையங்களுக்கு நெசவு ஆசிரியைகள்

WEAVING INSTRUCTRESSES IN GOVERNMENT HAND-LOOM WEAVING CENTRES, AKURANA

3. **සේනපාල සමරසේකර මයා.** (ඩී. ජී. එච්. සිරිසේන මයා. —අකුරණ—වෙනුවට)
(திரு. சேனபால சமரசேக்கர—திரு. டீ. ஜீ. எச். சிறிசேன—அக்குறணை சார்பில்)
(Mr. Senapala Samarasekara—on behalf of Mr. D. G. H. Sirisena—Akurana)

ග්‍රාම හා කර්මාන්ත සංවර්ධන ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) අකුරණ ඡන්ද දායක කොට්ඨාශයේ රජය මගින් පාලනය කෙරෙන අත් යන්ත්‍ර පේස කර්ම මධ්‍යස්ථානවල පේසකර්ම උපදේශිකාවන්ගේ හිඟයක් තිබෙන බව එතුමා දන්නවාද ? (ආ) පේසකර්ම උපදේශිකාවන්ගේ හිඟයක් ඇති පේසකර්ම මධ්‍යස්ථාන මොනවාද ? (ඉ) මෙම පේසකර්ම උපදේශිකාවන් බොහෝ දෙනෙකුට ඔවුන් පත්කර ඇති මධ්‍යස්ථානවලට අමතරව වෙනත් මධ්‍යස්ථානවල වැඩ කරන්නට සිදුවී තිබෙන බව එතුමා දන්නවාද ? (ඊ) මෙම මධ්‍යස්ථානවල ඇති පුරප්පාඩු පිරවීමට එතුමා ක්‍රියා කරනවාද ? (උ) එසේ නම්, ඒ කවදාද ? නොඑසේ නම් ඒ මන්ද ?

கிராம, கைத்தொழில் அபிவிருத்தி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) அக்குறணைத் தேர்தற் றொகுதியிலுள்ள அரசாங்கக் கைத்தறி நெசவு நிலையங்களில் போதிய நெசவு ஆசிரியைகள் இல்லையென்பதை அவர் அறிவாரா ? (ஆ) நெசவு ஆசிரியைகள் போதியளவில் இல்லாத நெசவு நிலையங்கள் யாவை ? (இ) இந்நெசவு ஆசிரியைகளில் பெரும்பாலானோர் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ள நெசவு நிலையங்களைவிட ஏனைய நெசவு நிலையங்களில் கடமையாற்ற வேண்டியிருக்கின்றதென்பதை அவர் அறிவாரா ? (ஈ) இந்நிலையங்களிலுள்ள வெற்றிடங்களை நிரப்புவதற்கு அவர் நடவடிக்கை எடுப்பாரா ? (உ) அவ்வாறாயின் எப்பொழுது ? அன்றேல், ஏன் ?

asked the Minister of Rural and Industrial Development: (*a*) Is he aware that there is a shortage of weaving instructresses in the Government Hand-loom Weaving Centres in the Akurana Electorate? (*b*) What are the weaving centres where there is a shortage of weaving instructresses? (*c*) Is he aware that most of these weaving instructresses have to work at centres other than at the centres to which they have been appointed? (*d*) Will he take action to fill these vacancies at these centres? (*e*) If so, when, and if not, why?

ගරු මෛත්‍රීපාල සේනානායක (ග්‍රාම හා කර්මාන්ත සංවර්ධන ඇමති)
(கௌரவ மைத்திரிபால சேனநாயக்க—கிராம, கைத்தொழில் அபிவிருத்தி அமைச்சர்)
(The Hon. Maithripala Senanayeke—Minister of Rural and Industrial Development)

(අ) නැත. මධ්‍යස්ථාන සමූපකාර පාලනයට හැඩ ගැස්සුවායින් පසු ප්‍රදර්ශකයින් නිරන්තරයෙන්ම සැපයීම රජයේ ප්‍රතිපත්තිය නොවේ. (ආ) අකුරණ ඡන්ද දායක කොට්ඨාශයේ පේසකර්මාන්ත ගුරුවරුන්ගේ (රජයේ පේස කර්මාන්ත ප්‍රදර්ශකයින්ගේ) හිඟයක් නැත. එහෙත් දුනුවිල, රඹුක්වෙල යන මධ්‍යස්ථාන දෙකේ සම්පූර්ණ කාලය යොදවන ප්‍රදර්ශකයෝ නැත. (ඉ) දිගල සහ ගොඩහේනට පත්කර ඇති ප්‍රදර්ශිකාවන් දෙදෙනා දුනුවිල සහ රඹුක්වෙල යන මධ්‍යස්ථාන දෙකටද වැඩ බැලීම පිණිස යති. (ඊ) පේස කර්මාන්ත මධ්‍යස්ථාන 1000 තැනීමේ වැඩ පිළිවෙල අනුව 1955 සහ 1959 දී දුනුවිල සහ රඹුක්වෙල පේසකර්මාන්ත මධ්‍යස්ථාන බිහිකරන ලදී. 64.5.1 සහ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු මෛත්‍රීපාල සේනානායක]

64.4.1 වෙනි දිනයන්හි මෙම මධ්‍යස්ථාන වලට පූර්ණකාලය යොදා වැඩ කරන ප්‍රදර්ශකයින් නතර කොට මෙම මධ්‍යස්ථාන වල වැඩ බැලීම පිණිස ප්‍රදර්ශකයින් නො කඩවා යැමට පිළියෙල කරන ලදි. (ඩ) මෙම ප්‍රදශිකයින් දෙදෙනා මධ්‍යස්ථාන වලට යැමෙන් දෙන උපදෙස් අනුව වැඩ ප්‍රමාණවත්ව සැලසේ. මෙම උපදෙස් දීමට යන ප්‍රදර්ශකයින් දෙදෙනා යටතේ සමුපකාර සමිතිවල පාලනයට බාරදෙන ලද එම මධ්‍යස්ථාන දෙක සතුටුදායක ලෙස වැඩ කරගෙන යති.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා. (කඹුරුපිටිය)
(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ—கம்புறுப்பிட்டிய)
(Mr. Percy Wickremasinghe—Kamburupitiya)

පේසකර්ම මධ්‍යස්ථානවල, පේසකර්ම උපදේශකයන් වශයෙන් සේවයට බැඳීම සඳහා සුදුසු විභාගවලින් සමර්ථ වූ අය සිටිනව. ලංකාවේ බොහෝ ප්‍රදේශවල පේසකර්ම උපදේශිකාවන්ගේ හිඟයක් තිබෙන නිසා ලබන වර්ෂයේදීවත් පේස කර්ම උපදේශිකාවන් බඳවා ගැනීමට දෙපාර්තමේන්තුව වැඩ පිළිවෙලක් යොද නවාද ?

ගරු මෛත්‍රීපාල සේනානායක
(கௌரவ மைத்திரிபால சேனநாயக்க)
(The Hon. Maithripala Senanayeke)

මීට පසු පේසකර්ම ප්‍රදර්ශකයින් පත් කරන අවස්ථාවලදී ප්‍රදේශ අනුව පත් කිරීමට මා දැන් කටයුතු කරනව.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ රැස්වීම්
சபை அமர்வு
SITTING OF THE HOUSE

මතු පළවන යෝජනාව සභාසම්මත විය :

"අද දින විසිර යැමේදී මන්ත්‍රී මණ්ඩලය 1964 අගෝස්තු මස 20 වැනි බ්‍රහස්පතින්දා පූ. භා. 10 වන තෙක් කල් තැබිය යුතුය."—[ගරු මෛත්‍රීපාල සේනානායක]

මතු පළවන යෝජනාව සභාසම්මත විය :

"අංක 8 දරණ ස්ථාවර නියෝගයේ කුමක් සඳහන් වී තිබුණද, 1964 අගෝස්තු මස 20 වැනි බ්‍රහස්පතින්දා මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ රැස්වීම පූ. භා. 10 සිට දවල් 12 දක්වාද; අ. භා. 2 සිට අ. භා. 4

දක්වාද; අ. භා. 4.30 සිට අ. භා. 10 දක්වාද විය යුතුය. කථානායකතුමා අ. භා. 10 ට ප්‍රශ්නය නොවිමසා මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ රැස්වීම කල් තැබිය යුතුය."—[ගරු මෛත්‍රීපාල සේනානායක]

මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ කටයුතු
சபை அலுவல்
BUSINESS OF THE HOUSE

මතු පළවන යෝජනාව සභාසම්මත විය :

"1964 අගෝස්තු මස 24 වන සඳුදද; අගෝස්තු මස 25 වන අඟහරුවාදාද; අගෝස්තු මස 26 වන බදාදාද; අගෝස්තු මස 27 වන බ්‍රහස්පතින්දාද; අගෝස්තු මස 28 වන සිකුරාදාද; 1964—65 විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත සලකා බැලීම සඳහා වෙන් කළ දිනයන් විය යුතුය."—[ගරු මෛත්‍රීපාල සේනානායක]

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත 1964-65
ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1964-65
APPROPRIATION BILL, 1964-65

කාරක සභාවෙහිදී සලකා බලන ලදි—
—[ප්‍රගතිය අගෝස්තු 18]

කථානායකතුමා මූලාසනාරූඪ විය.

17 වන ශීර්ෂය.—රාජ්‍යාරක්ෂක සහ විදේශ කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍ය

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පෞද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා රු. 10,78,636

1 වන උප ශීර්ෂය.—සේවක සංඛ්‍යා සහ වැටුප් රු. 6,70,895

தலைப்பு 1.—பாதுகாப்பு வெளிநாட்டு விவகார அமைச்சர்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூபா 10,78,636

உப தலைப்பு 1.—ஊழியர் கோப்பும் சம்பளங்களும், ரூபா 6,70,895.

HEAD 17.—MINISTER OF DEFENCE AND EXTERNAL AFFAIRS

Vote No. 1—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 1,078,636.

Sub-head 1.—Cadre and salaries. Rs. 670,895

ඉදිරිපත් කරන ලද සංශෝධනය—] අගෝස්තු 18]

"That the Vote be reduced by Rs. 10 in respect of sub-head 1, item "Parlia- in respect of sub-head 1, item 'Parliamentary Secretary'".—[එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.]

ප්‍රශ්නය යලින් සභාභිමුඛ කරන ලදී.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

පූ. භා. 10.15

එම්. සිවසිතම්පරම් මයා. (උඩුප්පිඩ්ඩි)

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்—உடுப்பிட்டி)

(Mr. M. Sivasithamparam—Udup-piddi)

When we adjourned yesterday I was saying that I was sorry, and it was very unfortunate, that the hon. Member for Welimada (Mr. K. M. P. Rajaratna) should have thought it fit once again to raise the question of the Indian High Commissioner's visit to Jaffna after the matter had been discussed on the Floor of this House. Various points of view have been expressed and a statement as to what had happened has already been made in this House.

Mr. Chairman, I say that it was unfortunate because incidents of this nature magnified by half-truths and distortions tend to do damage to the traditional cultural and historical friendship between these two countries. True, over the last few years, there have been, undoubtedly, differences of opinion between these two countries. There are problems facing these two countries to which solutions have yet to be found. It is also quite possible that in history there might be occasions when there had been little differences of opinion between these two countries, but there can be no doubt that the histories of these two countries have been so closely woven together that the rise and fall of one country has had its impact on the other. It is a historical fact and nobody can deny that, and in the future too the relationship between these two countries must be as friendly and as close as one can possibly expect between two independent countries. It is unfortunate that incidents of this nature should be magnified so as to cause damage to and create unfriendly relations between these two countries.

The Hon. Prime Minister is actually aware of the need to foster friendship between the two countries, as so very clearly shown when she went to India promptly on hearing the news of the death of Pandit Jawaharlal Nehru. Her speeches both in New Delhi and in the Senate here where she paid a high tribute to Pandit Jawaharlal Nehru, if I may say so, have won the hearts of the Indian people and thereby increased the regard of the Indian people for our Prime Minister and our people.

I am sorry I am not in a position to say the same of some of the officials of the Foreign Ministry. When we come to the officers, it is a different thing altogether, which I shall outline as I go on.

What are the facts connected with the visit of the High Commissioner of India to Jaffna ? The Indo-Ceylon Friendship League was formed in Jaffna and Mr. Handy Perimpanayagam, a gentleman of political repute in this country, a gentleman who has always stood, if I may say so, against the policies of the so-called communal parties in Jaffna, a gentleman who has been so well known for his leftist tendencies during his entire political career, an educationist of repute—so much so that the Government itself had appointed him to the Education Commission,—became its president. His Excellency the High Commissioner for India was invited to inaugurate that league ; and he came to Jaffna. Undoubtedly he had every right to do so.

At the inaugural meeting, the then Mayor of Jaffna had made certain remarks about the position of the Tamil language in this country, and so on. His Excellency who immediately followed the Mayor, having prefaced his remarks more than once with the statement that the friendship felt for India in this country was not confined to Jaffna or to the people of Jaffna, said that this friendship was generally widespread among the people of Ceylon. Having said that more than once, having thanked the Hon. Prime Minister for

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[එම්. සිවසිතම්පරම් මයා.]

having flown to India immediately on hearing the news of the death of Pandit Jawaharlal Nehru, when he came to speak on the remarks made by the Mayor, he said this— Sir, I am speaking from personal knowledge, because I was there on the same platform from which these speeches were made.— "You can hardly expect me to comment on the remarks made by the Mayor, but I hope that with wisdom and friendship a solution satisfactory to both peoples will be found and Tamil will find its rightful place." These were the only remarks the High Commissioner made in relation to the remarks made by the Mayor.

Could anybody say that these remarks were derogatory of the Government of Ceylon, that these remarks were made to bring disrepute on the Government? Everybody including the Government agrees that there is a language problem in this country. Everybody including the Government agrees that Tamil has not yet found its rightful place in this country. In fact, the sentiments expressed by the High Commissioner were the exact sentiments this Government expressed in the Throne Speech. What did you say in your Throne Speech? You said: "We shall put into practice the Sinhala Only Act and the Reasonable Use of Tamil Act in a way satisfactory to both the Sinhalese and the Tamil people." Those were the very remarks that the High Commissioner had made. I do not hold a brief—and I do not think it is necessary to hold a brief—for Mr. Kapur, the Indian High Commissioner, but I think I am in duty bound to say this: that Mr. Kapur has been one of the most careful diplomats in this country, who, in spite of the difficulties we have had between the two countries, has been almost a model diplomat.

Mr. Speaker, are these remarks of the High Commissioner uncommon in this country? Have not other diplomats made remarks on the same lines in the past?

Recently, an ex-Minister of Communications and the Member for Matara at a meeting at Matara at which the High Commissioner for Pakistan was present, had very unkindly things to say from the same platform of the hon. Member for Akuressa and of the Communist Party. These were given headlines in the press. The High Commissioner for Pakistan himself had referred to the question of the minorities—I forget the exact words used—but he did refer to it. Was there a furore about that? Did the officials of the Foreign Ministry create a furore? Where was the hon. Member for Welimada at that time? Some time back, a diplomat of a western dominion—once again in Jaffna—had referred to the language question. I am quoting from the "Forward" of July 17, 1964, commenting on the press campaign against Mr. Kapur. I see a coincidence here: this particular column is written by a person called "Siva"— I can assure you it is not myself.— This is what it said:

> "A few months ago a High Commissioner of a certain western dominion who has since left the Island made a speech in Jaffna in which he made pointed reference to the language problem in Ceylon. He even suggested that the language problem here could only be solved in the same way as was done in his own country."

I remember his speech was given headlines in the press. I am certain it was given headlines in the Tamil press; I am not sure whether equal publicity was given in the other papers. I am certain these remarks were made and publicity was given. Why was there no furore at that Stage? Why was it that the Foreign Ministry officials had not taken up this matter at that stage? There is a reason. There is a hard core among officialdom at the Foreign Ministry who have a congenital hatred towards India, and that is what has been responsible for the anti-Indian

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

line to which the hon. Second Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) referred. I am saying this on very good grounds. The House will recall that, when the hon. Member for Welimada referred to this matter on an earlier occasion, he referred to an alleged conversation between the Government Agent of Jaffna and the High Commissioner. How did the hon. Member for Welimada get that information ? Is there a special channel of communication between the officials of the Foreign Ministry and the hon. Member for Welimada ? Sir, the meeting in Jaffna was covered by the police. I wish to ask the hon. Parliamentary Secretary—I say it on very good information that the police had covered this meeting on instructions received from the officials of the Foreign Ministry—whether it is customary for the police to cover meetings attended by High Commissioners when they go round the country. Then there was that ugly incident of the farewell party by Mr. Mani. On a directive issued by no less a person than the Permanent Secretary the officials in the Foreign Ministry boycotted the function that Mr. Mani had held before he departed from this Island.

There is the other matter of the parliamentary delegation from Ceylon which was invited by India. The question of whether a parliamentary delegation should be sent to another country is entirely your business. The question of whether a parliamentary delegation from Ceylon should go to another country is a matter that should be decided by you and not by any creature of this House or anybody in the Foreign Ministry. That invitation was not even forwarded to Mr. Speaker or this House. That is why I say that there is a hard core of officials in the Foreign Ministry who have a congenital hatred for India and an antipathy towards India. The press of the Lake House Group and certain officials of the Foreign Ministry are being inspired by this basic hatred towards India. That is why the hon. Second Member for Colombo Central said that there is today a distinct slant in our foreign policy towards India.

As I said earlier, our Prime Minister—and I wish to say it once again—is actually conscious of the fact that friendly relations must be established with these countries and that they must be continued. That is why no sooner she heard of the death of the Prime Minister of India, Pandit Jawaharlal Nehru, she flew to India and paid a glowing tribute to him both at a public meeting in New Delhi and on her return in the Senate—a noble gesture, I must say —for what Pandit Jawaharlal Nehru himself had done. In spite of the multifarious duties he had when the Sino-Indian question was gaining strength he still found the time to come to Ceylon to declare open the Ayurvedic Hospital at Nawinna. The Hon. Prime Minister is conscious of this fact, but, unfortunately, there are officials in the Foreign Ministry who, at every stage, have tried to put obstacles in the way of friendly relations between these two countries developing.

Mr. Chairman, I would not have referred to this matter again but for the hon. Member for Welimada who thought it fit to raise this matter, and that was why I thought it necessary that I should place before this House all the facts as I knew them. There is one more comment I wish to make. In the publication " Forward " this is what it says :

> " It is obvious that the Lake House press raised a big rumpus about the speeches made in Jaffna only for the purpose of helping their campaign . . . It is also known that people like Messrs. K. M. P. Rajaratna and R. G. Senanayake are conducting a campaign directed against the S. L. F. P.-L. S. S. P. Coalition Government, making use of this very problem for the purpose . . . People in our country are only too familiar with the ways of the monopoly press and are not likely to be misled by their mischievous reports. But it is a different matter when officials of the Ministry of External Affairs also take action which appear to substantiate the false reports in the monopoly press ".

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[එම්. සිවසිතම්පරම් මයා.]

Mr. Chairman, I understand and appreciate the reluctance of the Government to name one party as the aggressor in the Indo-China dispute, or, as the hon. First Member for Colombo South (Mr. J. R. Jayawardene) wanted, to brand somebody or the other as the party to blame. I can appreciate that because, in their anxiety to bring about a settlement of this problem, they should not take what would appear to be a partisan attitude in the matter. But, of course, it is not the same when the hon. Member for Welimada asserts that China had not crossed the border between China and India or that China had not committed aggression on India. That is a different matter. I can understand the reluctance of the Government to point the finger of accusation, because it is then that they can the more effectively play the role of arbitrator or negotiator between these two countries. That is understandable.

පූ. භා. 10.30

But if one were to say that on the 8th of September, 1962, there had been no invasion of India by China, th n I think one is denying a historica truth. The massiveness of the campaign, the large forces that were thrown into the campaign, the type of equipment that was used in the campaign, the suddenness of the campaign—all that clearly shows that this was not defensive action but certainly an act of aggression. Indeed, the very fact that China voluntarily agreed to withdraw her forces from the positions she occupied in January, 1963, and the fact that one of the proposals of the Colombo powers was, "With regard to the Western sector, the conference would like to make an appeal to the Chinese Government to cary out the 20-kilometere withdrawal of their military posts as has been proposed in the letters of Prime Minister Chou-en-Lai and Prime Minister Nehru dated November 21, and November 28, 1962." Once again clearly show that there had been undoubted aggression by China on India on 8th September, 1962. Indeed, Mr. Aly Sabry, the Deputy Prime Minister of the U. A. R., in his speech at the opening of the Colombo Conference, said:

"There must not be any territorial gain on account of military operations. This is in conformity with the spirit of the Bandung Conference."

All this clearly shows that on the 8th September, 1962, there was undoubted aggression by China.

We are happy that our Prime Minister had taken the initiative in calling together the other powers. One may have some difference of opinion as to the political character of the powers called, but we are happy that our Prime Minister took the initiative in calling them together and in formulating certain proposals which she took both to Peking and to New Delhi.

We were originally told that the Colombo proposals which the Hon. Prime Minister took to Peking had positive response in Peking, and that in New Delhi, after certain clarifications of the position had been given, they were accepted *in toto* by the Indian Government. Undoubtedly China gave positive response in the first instance, but I think it is perfectly clear from the letter that the Prime Minister of China wrote to our Prime Minister on the 19th of January, 1963, that on two of the important proposals of the Colombo Conference, China had given interpretations which were not the interpretations that our Prime Minister had given India. The interpretations were such that, although the Chinese Prime Minister said, "We accept the proposals in principle", it was indeed a rejection of the proposals of the Colombo Conference. While the Colombo Conference acknowledged as a substantive part of its proposals India's right to move her forces up to the McMahon Line in the Eastern sector, the Chinese Prime Minister insisted that India's forces should remain at the positions to which they had been pushed back by China's massive aggression. That clearly shows that although the Chinese Prime Minister said that he

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

was accepting the Colombo Proposals in principle it was really a rejection of the proposals. Whatever it may be, I wish to join the hon. Second Member for Colombo Central in asking the Hon. Prime Minister to continue her efforts to bring about a solution to this problem, to bring both these nations together at a conference table at which their differences could be ironed out. I believe that is the wish of the entire House because these two nations with a historic past, with a record of anti-imperialism of which any country can be proud, should be brought together.

I must protest against the baseless allegation of the hon. Member for Welimada that all this talk of aggression by India was to get aid from the United States of America. I think that sort of irresponsible and baseless allegation can only come from the hon. Member for Welimada and nobody else.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු සභාපතිතුමනි, පුද්ගලික විස්තරයක්. මා හිතන්නේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා විසින් මා ප්‍රකාශ කළ කාරණය තේරුම් අරගෙන නැහැ. මා කීවේ ඉන්දියාව ආක්‍රමණය කළේ ආධාර ගැනීමට පමණක් නොව, අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ උසිගැන්වීම පිට මේ ආක්‍රමණය කළාය කියලයි. මේ ආක්‍රමණය කරන්න කලිනුත් ඉන්දියාවට ආධාර ලැබුණා. එක්දහස් නවසිය පනස් ගණන්වල අමෙරිකාව සමග රහස් ගිවිසුමක් ඇති කර ගෙන තිබුණා. ඊට පසුවත් ඇතිකර ගත්තා. ආක්‍රමණය කරන්න යන විටත් ආධාර ලැබුණා; ඊට පසුවත් ලැබුණු ආධාර මෙන් තුන් හතර ගුණයක් අමෙරිකාව ආදී අධිරාජ්‍යවාදී රටවලින් ඉන්දියාවට ආධාර ලැබී තිබෙනව.

එම්. සිවසිතම්පරම් මයා.
(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)
(Mr. M. Sivasithamparam)

I could not quite follow what the hon. Member said. I believe what he said yesterday was that one of the reasons why India is saying that China is having forces once again on the Sino-Chinese border is because India is anxious to get aid.

Be that as it may, I believe it is a historic fact that if there has been one nation in the world which consistently demanded that China should take her place in the United Nations Organization it is India and no other. Even after the aggression of 8th September, 1962, India had very clearly demanded that China should take her place in the U. N. O.

May I also remind the hon. Member for Welimada at this stage that one of the countries which originally opposed, and thereafter remained neutral on the question of, the admission of China to the U. N. O. was Pakistan, the other of the twins for whom my Friend has got a love now. Let us not forget these facts.

At every stage India was the one country which stood against and exposed and tried to smash the adventurism of the United States in various parts of the world. That India is trying to raise rumours of an alleged invasion as an excuse for getting aid, is a thoroughly baseless allegation which, I think, no responsible Member of this House should make.

The hon. Member for Welimada also chose to say that India was having a submarine base in the Andaman Islands. I can say with certainty that it is not a submarine base but only a naval base. And what is wrong in that? Andaman Islands has been a territory of India at practically every period of history. What is wrong if a country wants to have a naval base in a part of her territory? And is she not safeguarding her eastern coast against a submarine attack which China is undoubtedly trying to launch? I cannot understand all this bother. Suppose tomorrow we start a naval base in Trincomalee or in Colombo, who is to question us? It is part of our territory. Why all this bother

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

when India is starting to build a naval base? Has she gone to some other country to start building a naval base? She is building it in her own territory.

Reference was made by hon. Members to the trouble between Indonesia and Malaysia. Hon. Members who spoke on this matter viewed the question from the angle of the political and social set-up in both these countries rather than from the angle of what had led to the dispute. For myself I do not see anything better for a country where there has been an unadulterated dictatorship for the last so many years, where a person has installed himself, not for some time but for his lifetime, as dictator of Indonesia. What difference is there in that country which they now say is a neo-colonial country? Whatever that may be, the dispute between Indonesia and Malaysia arose over the question of whether North Borneo and Sarawak should form part of the Malaysian Federation or not. That was the issue on which the dispute between these two countries arose. When Malaya proposed that these two countries should form part of this federation there was opposition both from Indonesia and the Phillipines.

These three nations met in Manila and came to an agreement in the course of which they said this:

"In this context Indonesia and the Phillipines stated that they would welcome the formation of Malaysia provided the support of the people of the Borneo territories is ascertained by an independent and impartial authority, the Secretary-General of the United Nations or his representative."

This is the agreement that was arrived at between the heads of Indonesia, the Phillipines and Malaya.

Thereafter, the Secretary-General of the United Nations did send a team of observers to Malaysia and in the report of the Secretary-General on this matter the following is stated:

"It is my conclusion that the majority of the peoples in the two territories... wish to engage, with the peoples of the Federation of Malaya and Singapore, in an enlarged Federation of Malaysia through which they can strive together to realize the fulfilment of their destiny."

In the same report he says:

"I have come to the conclusion that the majority of the peoples of Sabah and Sarawak have given serious and thoughtful consideration to their future, and to the implications for them of participation in a Federation of Malaysia. I believe that the majority of them have concluded that they wish to bring their dependent status to an end and to realize their independence through freely chosen association with other peoples in their region with whom they feel ties of ethnic association, heritage, culture, economic relationship, and ideals and objectives."

In Sarawak election returns showed 61 per cent. in favour of Malaysia, 22 per cent. opposed and 17 per cent. neutral.

It was in this way that the Federation of Malaysia was formed. Indonesia undoubtedly was unhappy at the turn that events had taken and so started the cold war with Malaysia. That is the dispute today and whatever be the political and social implications of these two countries joining the Federation one must have an appreciation of the actual dispute.

In this connection I wish to refer to a speech made by the Hon. Prime Minister in the Senate. I do not have the speech of the Hon. Prime Minister here but the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Defence and External Affairs may be aware of its contents. The Hon. Prime Minister took up the position that the formation of Malaysia had been done under the supervision and almost with the approval of the United Nations Organization and therefore she saw nothing wrong in having diplomatic relations with this new federation and also in our representative being present at the function when Malaysia was inaugurated. Therefore when one attacks this Government for refusing per-

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

mission to Russian ships which carried planes to Indonesia to refuel at Colombo, one has to look at it from the point of view as to how this problem arose.

There is one matter which I would like the hon. Parliamentary Secretary to pay some attention to, that is, to take the initiative in the United Nations Organization to set up the necessary legal machinery to give effect to the Universal Declaration of Human Rights.

I believe, Mr. Chairman, that one of the stand-out matters which the United Nations has been proud of is the Universal Declaration of Human Rights. It is a milestone in humanity's march for the achievement of rights.

I think for the first time the matter of human rights has been moved from the sphere of national politics and elevated to international politics. But, unfortunately, as the Hon. Prime Minister had occasion to remark in the Senate, the rights embodied in the Universal Declaration of Human Rights are matters of moral force and not of legal validity.

I think it is right that a country like ours, a small country which has its own problems of human rights, should take the initiative in seeing that the necessary legal machinery is set up to give effect to the Universal Declaration of Human Rights. Various methods have been suggested. Whatever that may be, I would ask the Government to take the initiative in formulating the legal machinery to give effect to the rights embodied in the Charter.

I think the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Defence and External Affairs will remember that he raised the question of South Vietnam on the basis of the rights specified in the Charter. Indeed, if the South Vietnam Government had not permitted a team from the United Nations to go there, we might not have been able to do anything in the matter. I would, therefore, ask the Government to give serious thought to this question of setting up the legal machinery to give effect to the Universal Declaration of Human Rights.

In this connexion I would find fault with the Government for having taken a negative attitude on the question of racial discrimination in South Africa. I want to say that on the question of racial discrimination in South Africa the official delegation of our Government to the I. L. O. remained neutral when this question was discussed there. The question of racial discrimination in South Africa was discussed in the I. L. O. and our Government delegation remained neutral on the matter. I do not understand how we, as a black race—we cannot by any means be described as a white race—remained neutral when the question of white oppression of the blacks in South Africa was discussed in the I. L. O. Perhaps the Government, conscious of its own shortcomings in regard to this matter in Ceylon, remained silent. Perhaps the Ceylon delegation, with a guilty conscience, thought they should not take a positive attitude on this question in the I. L. O.

Whatever our problems in Ceylon might be, I would urge the Government, so far as racial discrimination in South Africa is concerned, to take a positive and strong stand in condemnation of that policy.

I thank you, Mr. Chairman, for the patience you have shown me.

පූ.භා. 10.45

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක (කෘෂිකර්ම, ආහාර හා ධීවර කටයුතු පිළිබඳ ඇමති සහ රාජ්‍යාරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க—விவசாய, உணவு, கடற்றொழில் அமைச்சரும் பாதுகாப்பு, வெளிவிவகார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும்)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike—Minister of Agriculture, Food and Fisheries and Parliamentary Secretary to the Minister of Defence and External Affairs)

Mr. Chairman, I am not going to reply. I only want to raise a question of procedure in regard to the

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක]

matter of this Debate. I wish to know what the wishes of the House in regard to the votes under this Ministry are, because, I understand, that the Hon. Minister of Rural and Industrial Development had desired that his Votes should be taken up today in view of the fact that he has to leave for a conference abroad. I certainly have no wish to curtail the Debate in any way, but I want to bring to the notice of hon. Members a personal difficulty I am in having regard to the time schedule already given. I would certainly like to be present throughout the whole Debate when the Votes of this Ministry are being discussed and considered, but my difficulty is in respect of Friday, Monday and Tuesday. So that if the House desires to interrupt the discussion on these Votes for the purpose of taking up the Votes of the Hon. Minister of Rural and Industrial Development at some stage, I would like then to ask that my Votes should not be taken up until after Tuesday——

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා. (දකුණු කොළඹ පළමුවන මන්ත්‍රී)
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—கொழும்பு தெற்கு முதல் மந்திரி)
(Mr. J. R. Jayewardene—First Colombo South)

Friday is for Government business.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

In regard to Friday, Monday and Tuesday, I am in a difficulty——

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා. (අවිස්සාවේල්ල)
(திரு. டீ. பீ. ஆர். குணவர்தன—அவிசாவெல)
(Mr. D. P. R. Gunawardena—Avissawella)

Why cannot we take up the Votes for discussion in the correct order ?

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I have no objection.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பீ. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

If the Minister of Rural and Industrial Development wants to go abroad, let him go abroad. Let some other Minister attend to that work. I do not know whether it is so urgent that he should be present at the Inter-Parliamentary Conference at Copenhagen. Whether his presence is urgently required, whether he can make a special contribution, I am not so sure. So far as we are concerned we are not prepared to change the time-table that we have agreed to.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

If it is the wish of the House that we should proceed with the Votes of the Ministry of Defence and External Affairs I have not the slightest objection. It is all right by me. I only brought this to your notice because you mentioned it to me.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ (අකුරැස්ස)
(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ—அக்குறஸ்ஸ)
(Dr. S. A. Wickremasinghe—Akuressa)

I may also add that we want the order to be adhered to. This matter was discussed with the Leader of the Opposition and it was after that the time-table was drawn up. Not only do we insist on that time-table being adhered to but we also request that the Minister of Rural and Industrial Development should be present for the Debate in this House. I think the question of the industrial policy of Ceylon is far more important than the contribution he can make at the Inter-Parliamentary Conference. There are the other delegates who have already gone who would be able to look after his interests and the Inter-Parliamentary Union affairs. But the Minister will have to be here to answer questions on the industrial policy and the industrial achievement

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

of the Ministry of Rural and Industrial Development. We urge that the Minister be present and that we work to the time-table. If there is any adjustment to be made you must give us sufficient time so that we may be able to prepare our material to discuss it on a particular occasion in which case we can acommodate him. But this is a very unsatisfactory arrangement. It is going to upset the arrangements as the Minister of Agriculture has stated. We have been given very short notice to accommodate the Minister of Rural and Industrial Development on a request which, on the face of it, is very unreasonable. It shows an element of irresponsibility on the part of the Minister of Rural and Industrial Development.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා. (බුලත්සිංහල)
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி—புளத்சிங்ஹள)
(Mr. Edmund Samarakkody—Bulathsinhala)

On this matter I say that it is not desirable to stop this Debate halfway and continue it some time next week. It will not just help us. We ought to dispose of the Votes of the Minister of Rural and Industrial Development when they are taken up but I do not know whether we can give any assurance that the Industries Votes will be taken up on a particular date. I do not anticipate this Debate going on for a very long time, but, of course, there are very important matters to be taken up.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம் பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු සභාපතිතුමනි, මටත් මේ ගැන කරුණක් මතක් කරන්න තිබෙනව. කර්මාන්ත ඇමතිතුමා සම්බන්ධ වැය ශීර්ෂය අද ගන්න ඕනෑය කියා එතුමා අපටත් දන්වා එව්වා. අනික් පක්ෂ නායකයින්ටත් දන්වන්න ඇති. ඒ අවස්ථාවේදී අද ගන්නාට කමක් නැහැ කියා අප එකඟ වුණේ කාගෙන්වත් විරුද්ධත්වයක් නැතිව ඇති කියලයි. නමුත් විදේශ කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශය යටතේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය ගැන සාකච්ඡාව කරගෙන යන නිසත්, විදේශ කටයුතු භාර අමාත්‍යාංශයේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට සිකුරාදා, සඳුදා සහ අඟහරුවාදා යන දිනවල පිළිතුරු දෙන්නට නිවාඩුවක් නැත කියන නිසත්, ඒ නිසා මේ විවාදය අදම අවසාන වන තුරු ගෙන යන එක හොඳයි කියන නිසත්, අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.) ප්‍රකාශ කළ පරිදි කර්මාන්ත ඇමතිතුමාගේ වැය ශීර්ෂය පසුවට ගන්න පුළුවන්. එතුමා සිටින එක ඒ තරම්ම අවශ්‍යය කියා මා හිතන්නේ නැහැ. එතුමා වෙනුවෙන් පිළිතුරු දෙන්න පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා සිටිනවා, වැඩ බලන ඇමති හැටියට මුදල් ඇමතිතුමාත් සිටිනවා. සාමූහික ප්‍රතිපත්තියක් මිස කර්මාන්ත සම්බන්ධයෙන් වෙනම අනික් ඇමතිවරුන්ගෙන් බාහිරව එකක් තිබෙනවාය කියා මා හිතන්නේ නැහැ. ඒ නිසා නියම වෙලාවට ඒ අමාත්‍යාංශය ගන්නට පුළුවන්ය කියා මා හිතනව.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා. (දඹදෙණිය)
(திரு. ஆர். ஜீ. சேனநாயக்க—தம்பதெனிய)
(Mr. R. G. Senanayake—Dambadeniya)

ගරු සභාපතිතුමනි, අද මේ රටේ අළුත් කර්මාන්ත යුගයක් බිහි කරන්න වැඩ පිළිවෙලක් යොදා තිබෙනවා කියන අදහස රට හැම තැනම දන්නව. එමෙන්ම කාර්මිකයන්, නැත්නම් මෝල් පැක්ටරි, ආරම්භ කළ අය, අද අමාරුවේ වැටී සිටිනවා. බලපත්‍ර නැහැ; මුදල් නැහැ; ඕනෑ කරන උපකරණ නැහැ; උපදේශකයින් නැහැ. ඔවුන් අනන්ත කරදර විඳිනවා. ඒ නිසා මේ අයවැය විවාදයේදී වැඩිපුරම සාකච්ඡා කරන්න තිබෙනවා නම් තිබෙන්නෙ කර්මාන්ත ඇමතිතුමාගේ අංශය ගැනයි. එමෙන්ම වෙළඳ අංශයත් තිබෙනවා. එසේ තිබියදී එවැනි යුගයක් බිහි කළ ඇමතිවරයා පිට වී යනවා නම් ඒක වැරදියි. කර්මාන්ත යුගයක් බිහි කරනවාය කියා ගත් අළුත් පියවර මේ අවස්ථාවෙයි සාකච්ඡා කරන්න තිබෙන්නෙ. ඒ වගකීම පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරයාට භාර දී සිටීම සුදුසු නැහැ. අපේ කර්මාන්ත අංශයෙත් වෙළඳ අංශයෙත් විශෙෂ කරදර

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ආර්. ජී. සේනානායක මයා.]

තිබෙනවා. ඒ දෙකම පාලනය කරන්නෙ ඒ ඇමතිවරයා. [බාධා කිරීමක්] ඒ නිසා මෙහි මෙතරම් කරදර තිබියදී ඇමතිවරයා පිට වී යාවිය කියා මා හිතන්නෙ නැහැ.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I was under the impression that some arrangements had already been made by the Leader of the Opposition.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

අද අපි මෙතුමාගේ අමාත්‍යාංශයේ වැඩ කටයුතු ගෙන යමු. සම්මතිය ඒකයි.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

I think this matter was brought to my notice by the Minister of Rural and Industrial Development who had arranged with party leaders that his Votes be taken up today after finishing Vote 1 of Head 17—Minister of Defence and External Affairs. Opinion is divided as to whether the Minister of Rural and Industrial Development should be present or not when his Votes are under discussion.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

The question I raised was not whether it was necessary that the Minister of Rural and Indusarial Development should be in the House or not. The question I raised was this. Is it the will of the House that after we finish with Vote 1 of Head 17, we should move on to Industries and then come back to the Ministry of Defence and External Affairs later? I do not know whether such an arrangement has been made or not. I merely wished to know the position because if that happens I only want to make the point that I am in a difficulty as far as that is concerned.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

The balance Votes can be taken up after 1 o'clock on Tuesday.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

If the House so decides I have no objection.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

හැබැයි, එකක් තිබෙනවා. මෙතුමා කියන හැටියට එකක් පමණක්—අමාත්‍යාංශය—අවසන් කර පොලීසිය හා යුද හමුදව සාකච්ඡා කරන්න නොලැබුණොත් ඒ සඳහා අනික් සුමානයේ අවස්ථාවක් ලැබෙන්නේ නැහැ. විශේෂයෙන්ම පොලිසිය සාකච්ඡා කිරීම අවශ්‍යයි. ඉදිරි දවස් ටික මෙතුමාට කරදර නම් අද ඒවා ඔක්කොම ඉවර කරමු. මෙතුමා වගකියන අමාත්‍යාංශයේ වැඩ කටයුතු ඔක්කොම අද ඉවර කරමු. අනික්වා ගැන ඊට පසුව බලමු.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I would prefer it. I really thought that according to the time table we should have finished with the Ministry of Defence and External Affairs yesterday.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

Then shall we finish with the Ministry of Defence and External Affairs ?

ගරු මන්ත්‍රීවරු
(கௌரவ அங்கத்தினர்)
(Hon. Members)

Yes.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ඒ. එච්. මාකන්-මාකර් මයා. (මඩකලපුව දෙවන මන්ත්‍රී)
(ஜனாப் ஏ. எச். மாக்கன் மாக்கர்—மட்டக்களப்பு இரண்டாம் அங்கத்தவர்)
(Mr. A. H. Macan Markar—Second Batticaloa)

I wish to make a few observations on the Votes of the Ministry of Defence and External Affairs.

Sir, you would agree that our country is in an unenviable plight in that, while we command a key position in global strategy, we do not possess the resources in arms and material to defend ourselves from any attack or invasion even if conventional weapons of warfare are used.

Sir, in the last world war, our country barely escaped invasion by the Japanese as a result of the aerial and naval defences provided for us by the British.

පූ. භා. 11

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

Order, please ! The Deputy Chairman of Committees will now take the Chair.

අනතුරුව කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපති තැන්පත් අයි. ඒ. කාදර් මයා. මූලාසනාරූඪ විය.

මාකන්-මාකර් මයා.
(ஜனாப் மாக்கன் மாக்கர்)
(Mr. Macan Markar)

Fortunately for this country we were able to repel the Japanese air raid on the 5th of April, 1942, and thus prevent the Japanese invasion. While in normal peace-time we could afford to be realistic or at times even opportunistic in our approach to world affairs, and also play a significant role in such affairs, yet I feel that there is a genuine snag as to whether we would be able to maintain our neutrality or non-alignment in a war. It is not impossible that in any future war that may come this way, our island may change hands a number of times and our people may be subject to untold sufferings as a result of invasion. However, we could only keep our fingers crossed and hope that no power would endeavour to seize us or to invade and capture this country for strategic purposes.

Switzerland, as all hon. Members are aware, succeeded in maintaining her neutrality in the last two wars because the combatants in these wars found that it was to their advantage to ensure the neutrality of Switzerland. Could Ceylon expect the great powers to act in that fashion should there be a future war ? In other words, could we merely by a policy of non-alignment emulate the example of Switzerland ? As you know, necessity has no law, and if it is to the advantage of any particular country to set up bases here through force even temporarily, I do not think it would refrain from doing so ; and the question, therefore, that one would have to consider before such a situation could arise is whether it would not be advisable or feasible for us to enter into mutual aid pacts with certain nations, preferably our close neighbours,—I find that we prefer our distant friends to our close friends—so that we may thus be able at least to protect ourselves to some considerable extent from a sudden and unprovoked attack.

However, these are questions of major policy which would have to be considered by whichever party happens to be in power, and I for one would not like our country to be caught unawares when such a situation arises. Of course, in peace time Ceylon could easily afford to play the role of the proverbial fox in Aesop's Fables and thus gain advantage from both worlds. However, I would like to point out that we are no ordinary fox, but the fox with the silver fur, in that the strategical position of our country or the situation of our country is such that there are many world powers which would like, if they could, to have control over us.

Sir, I must say that since 1956 the policy of dynamic neutralism pursued by our late Prime Minister, Mr. S. W. R. D. Bandaranaike, and also by his wife, the present Prime

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[මාකන්-මාකාර් මයා.]

Minister, has indeed brought this country a great deal of prestige among the other countries of the world. As pointed out by my good Friend, the hon. First Member for Colombo South (Mr. J. R. Jayewardene) in a very entertaining speech, full of guile, this policy that has been pursued by the late Prime Minister and by the present Prime Minister would not have been possible if not for the fact that we had succeeded in obtaining admission to the United Nations Organization in 1955. However, in the light of subsequent events we find that it was indeed a blessing in disguise that Ceylon did not become a member of the U. N. O. at an earlier date. Had we become a member, say, in 1950 or 1951, we would not have been able to put through that transaction with the People's Republic of China which enabled us to barter our rubber which is a strategic raw material for their rice, and we would have been placed in the unfortunate predicament of being forced to purchase our requirements of rice at world market prices, which were inordinately high at that time. I think the providential non-entry into the U. N. O. saved this country from starvation.

Then, Sir, just a few months after Mr. S. W. R. D. Bandaranaike came into office there was the unprovoked invasion of Egypt by Britain, France and Israel. Our late Prime Minister seized the first opportunity to call upon the aggressors, Britain, France and the Israelists to stop the aggression and took further steps along with India and other non-aligned countries to end the aggression with the least possible delay ; and his first successful attempt at halting aggression was appreciated a great deal by the people of Egypt.

Once when I was in Britain I met an Egyptian in London and when he knew that I was from Ceylon—I just cannot express in words the happiness that overtook him—he was very glad he was able to meet a person from Ceylon to say how much their people appreciated our position in helping them when the invasion took place and was therefore glad in being able to give some assistance to a Ceylonese. I have seldom met a man from any other nation who showed so much of liking for another person merely because that person happened to be from Ceylon. He said, " I am very happy to know that you are from Ceylon. Your Mr. Bandaranaike came to our assistance and we can never forget it. " Sir, that was the sort of feeling that was generally aroused for that act of Mr. Bandaranaike.

Then there was the instance where a Parliamentary Delegation of which I was a member visited the Soviet Union. When we were in Leningrad I met a Russian. He casually asked me from where we were and when I said that we were from Ceylon he felt so happy that he welcomed us and said something like " Mr. Bandaranaike " and " hurrah ". We could not converse in that language, yet, Sir, that was the type of feeling and enthusiasm that was created in other countries on the new policy adopted by Mr. Bandaranaike in 1956.

Sir, we in Ceylon can play a positive part in influencing world opinion. Then, I believe, the next opportunity where Ceylon could have played a positive role arose only under the present Prime Minister when there was lot of trouble in the Congo. In this case too, Ceylon, along with other non-aligned countries, tried to bring about a settlement and to ensure that peace was restored. However, the situation in the Congo still seems to be uncertain. I do not think the non-aligned countries can be found fault with for failure to bring peace to that country. Perhaps, there has been no improvement in the situation because of the assistance given to certain elements there by the neo-colonialists from Belgium and other European countries.

Then there was the attempt by our Prime Minister to bring about a settlement between the People's Republic of China and India. She

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

had the assistance of the other Colombo Powers. In regard to this war between China and India, I am myself inclined to believe that there has been aggression on the part of China and that it would have been better if China had exercised a greater deal of patience in trying to solve her border dispute with India.

පූ. භා. 11.15

There is the McMahon Line, which had been drawn by imperialist Britain when she ruled India and at a time when China was a country without a stable central government. It was this that made the Chinese feel that there was nothing sacrosanct about the McMahon Line and that these frontiers should be suitably adjusted in the light of both the People's Republic of China and India becoming independent countries. Unfortunately, there was some delay in coming to a satisfactory settlement, and the Chinese were somewhat impatient. They thought they would teach India a lesson. Consequently, there was the invasion of India, in the course of which New Dedhi could have fallen into the hands of China even for a short period had not the Chinese felt that it was time they returned to their original positions or as near as possible to their original positions, and try to come to some reasonable terms with the Indian Government.

I find that the hon. First Member for Colombo South has said that this Government has not been outspoken in condemning any foreign government which acted wrongly. In this particular instance, I feel that as Ceylon was later to play a distinguished part in trying to effect a settlement between these two countries, it was wise on the part of the Government not to have made a definite pronouncement by naming China as the aggressor. In such an event, it would not have been possible for Ceylon to act as a mediator in the settlement of this dispute. I trust that the Hon. Prime Minister will continue along with the other countries of the Colombo Powers Conference to bring about a satisfactory settlement of the Sino-Indian dispute. I think it is essential that these two countries should come to a satisfactory settlement of their disputes in order to ensure peace in this part of the world.

There is the other case of South Vietnam. In this matter I am sorry to say that it was the action of the Parliament that coerced the Government to take action, and credit should be given to the Members of this House for being alive to such a situation in forcing our Government to take suitable action through the U. N. O. in order to stop the oppression that the predominantly Buddhist majority in Vietnam were suffering at the hands of a non-Buddhist Government. I believe the credit should not go solely to the Government or the Prime Minister but should be shared by all sections of this House. Even in this matter, some of our leftist Friends were finding fault with our representative at the U. N. O., Mr. R. S. S. Gunawardena, for the technique he adopted for seeing that the minority non-Buddhist Government of South Vietnam was overthrown and some other Government substituted. I think he was found fault with by the Leftists because he had sought the interference of the U. S. Government in order to enable this change of Government to take place in South Vietnam. I think his action was correct. That was the only practical and the quickest way possible to succeed in replacing the dictatorial minority Government of Diem by a Government of the predominantly Buddhist majority in that country. I think our representative at the U. N. O. acted very correctly in this particular instance. It does not matter to us whether it was the United States or any other country so long as we were able to achieve the results that we wanted to achieve.

There was the question of the Consular status accorded by our country recently to the German Democratic Republic, i.e., East

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

Germany. As a result of this the Federal Republic of Germany, i.e., West Germany has completely withdrawn the aid that they had promised to give us. I feel West Germany has acted a little too hastily in this matter, because by our recognition of East Germany it does not follow that we are thereby delaying the reunification of Germany. I think that it is in the best interests of the reunification of Germany that there should be certain countries which are friendly with both Germanies. Then only would it be possible for these countries—which would now include Ceylon—to exert whatever little influence they could to bring about the reunification of Germany by holding a plebiscite or by some other mutually satisfying method, so that Germany would again be restored to its former important position.

The Communist Party has found fault with our Government for maintaining closer links with the Commonwealth. Judging from the actions of the recent Commonwealth Conferences there is, indeed, real justification for a closer link with the Commonwealth. It was one such Commonwealth Conference which compelled the Union of South Africa to leave the Commonwealth as she was not prepared to toe the line with the other members of the Commonwealth with regard to affording equal human rights to all her people regardless of their race, language or religion. That was, I think, the first great act of the Commonwealth which proved beyond doubt that the Commonwealth was not a purely racial organization dominated by the white races.

Then, at the last Commonwealth Conference, as a result of the very courageous stand taken up by Canada, Britain's attitude towards Southern Rhodesia is being reviewed so as to enable equal democratic rights to be given to the peoples of Southern Rhodesia without any discrimination being made on account of race or colour. The people of Southern Rhodesia would be able, when independent, to elect a Government of their choice in which the Negro population would have the same rights as the hitherto dominant white population.

From these two examples it would be quite clear that there is indeed a very useful function being performed by the Commonwealth and that it is not just a body which meets and whiles away its time in mere talk but a body which is prepared to live up to certain high ideals.

Then, as was pointed out by other hon. Members, this Government in spite of its proclaimed policy of non-alignment, failed to condemn the action of the United States of America in its attack on North Vietnam. I do not know the reasons that prompted the Government to remain silent on this issue, but I feel that if we are committed to a policy on non-alignment we should be fearless and make our pronouncements regardless of the country that is involved.

In this particular case I think the United States of America is committing a big blunder in regard to its policy in this part of Asia by trying to get a foothold in South Vietnam in order to, perhaps, in the course of time, invade North Vietnam.

The people of South Vietnam are not at all anxious to have a prolonged war ; they are not at all anxious to have a war with their brothers in North Vietnam ; but, of course, there are a few stooges among the people of South Vietnam who, for the sake of personal gain, are prepared to espouse the cause of the United States of America in their country. It would indeed be a saner policy for the United States if it utilized all this wealth that is now being spent in order to enable it to get a foothold in South Vietnam, to provide aid to under-developed countries of the world.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

පූ. භා. 11.30

Unfortunately, the people of the United States, though they are individually very nice people, as a nation they suffer from a terrible fear complex. For them communism is like holding a red rag to a bull. They fear and detest communism. The explanation for this is to be found in their environment and way of life. They live in a world of complete free enterprise, so much so that a person visiting the States without first having insured himself against ill-health, would find himself in difficulties if he fell ill, as there is no free health service in the United States of America. There is such an emphasis on private and free enterprise—*laissez-faire*. In the United States of America the individual is given every opportunity by his own efforts to earn as much as he likes provided, of course, the taxes are paid. It is difficult for people who have been brought up in that environment and who have been accustomed to that way of life to understand the difficulties of other countries, and that is the reason for the fear of communism and for their setting up organizations like NATO and SEATO in order to prevent socialist countries from committing aggression. I think they are a sheer waste of money. All these resources could be utilized more profitably from the point of view of the United States too for the purpose of quicker and expeditious economic development of the under-developed countries.

Then there is another matter to which our country has shut its eyes. That is with regard to the war of attrition that is being carried on by Britain in Yemen near Aden where tribesmen who are not properly armed are being decimated by British troops in order to enable Britain to build up a very large naval and air base near Aden. Unfortunately this Government has not protested against this unprovoked attack on the Yemenese tribesmen.

Also, there is the unrealistic position taken up by Turkey with regard to Cyprus. I can understand Turkey's feelings on the matter.

පී. ජී. බී. කෙනමන් මයා. (මැද කොළඹ දෙවන මන්ත්‍රී)

(திரு. பீ. ஜீ. பி. கெனமன்—கொழும்பு மத்தி இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. P. G. B. Keuneman—Second Colombo Central)

It is possible to use stronger words than unrealistic to describe Turkey's position.

මාකන්-මාකර් මයා.

(ஜனாப் மாக்கன் மாக்கர்)

(Mr. Macan Markar)

That is a matter of opinion. But Cyprus at one time belonged to the Ottoman Empire and was part of Turkey. This island was ceded to the British with an understanding that it would be returned to Turkey in due course but unfortunately due to the intervention of the Great War of 1914-18 in which Turkey took sides with Germany against the Allies, Britain, France and the United States, Turkey had lost her claims to this particular island.

The population of Cyprus consists of about 20 per cent Turkish Cypriots and 80 per cent Greek Cypriots. In this situation, even though there has been, I would say, a racial genocide by the Greek Cypriots with the connivance of the Greeks to annihilate the Turkish Cypriot minority, there is very little that could be done to save them by the use of force. In the first place, I think Turkey is placing too much reliance on her NATO allies like Britain and America coming to her aid in this particular instance, but I for one am sure that none of them would stretch a finger to help Turkey. If Turkey is wise enough it would cease to be a satellite of NATO and immediately come to terms with the Soviet Union so that she could continue her own separate existence without fear should Cyprus fall into the hands of any of the NATO powers or even into the hands of Greece. I think it would be wise for Turkey to assess the situation as it is and realize that her success or her prosperity depends upon her friendship

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[මාකන් මාකර් මයා.]
with her closest neighbour, the Soviet Union, and further break away from the distant allies who I do not think intend to help her but are anxious to use her in their own game of power politics.

Then comes the question of Malaysia. I say that there can be no Malaysia without Indonesia. The whole concept of Malaysia is to enable the Malays of Malaya and also the Malays that are to be found in the other parts of the Federated States like North Borneo and Sarawak to have a majority or greater voice in the government of their reigon over the Chinese. As a matter of fact in Singapore the Chinese are in an overwhelming majority. They are the most powerful race in that particular unit of Malaysia.

Then, in Malaya proper I find that though the Malays are in a slightly larger majority the Chinese are the people who own the wealth of the country and who, along with the Tamils, form the intelligentsia of the country and control or hold most of the key positions in the administrative, medical and other services, whereas the Malays who have neglected their education are only now trying to forge ahead. In such a situation the Malays realize that they can be swamped by the Chinese ; and I believe it was in an effort to strengthen the position of Malays vis-a-vis the Chinese that this idea of a federation with the other countries inhabited by Malays such as Sarawak, North Borneo and so on, was mooted. Britain who has always seized any opportunity for a stranglehold in this particular area, would have thought this was a very suitable occasion to take advantage of, and she therefore welcomed the proposal and gave every assistance to see that the proposal took real shape. But what Tunku Abdul Rahman and the Malays in Malaya fail to see is that if it was a question of consolidating the position of the Malays against the Chinese, it was the Indonesians who can do something because they have a 90 million population and they can swamp the Chinese in the South East Asian region. It is most unrealistic for the Malays if they are really sincere about their Malay population as an ethnic group, not to seek Indonesian support. They can invite Indonesia to join with them in forming a federation of Malay states, and form the strongest unit of the federation. If there is any country today in South East Asia that has the best of modern weapons, or the strongest defence or is the most powerful for attack, I understand it is Indonesia. I think Indonesia is the best equipped country to wage a war. As a matter of fact she has been getting most of her armaments and assistance from the Soviet Union and I think of all the South East Asian countries she is the strongest. And if the Malays sincerely feel for the ethnic group and that they should not be swamped by the Chinese, the only sensible solution for them is to come to terms without any delay with Indonesia, so that they can work together. Indonesia has not only a very large population, she has vast resources that are yet untouched. It would be a very powerful unit, and there would be no need to seek Britain's assistance or to allow any other power to come and interfere in that particular region.

Then, I just want to make a final and passing reference to the Communist Party of Ceylon. I find that the members of the Communist Party are always willing to give gratuitous advice to this Government in all matters of foreign policy.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

There are two.

මාකන්-මාකර් මයා.
(ஜனாப் மாக்கன் மாக்கர்)
(Mr. Macan Markar)

The Moscow section.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

But why I find fault with the leaders of that party, including the hon. Second Member for Colombo Central and the hon. Member for Akuressa, is that as leaders of the partly they should not have allowed their party to split into two. As has happened Leadership should have demanded that they could not take up the position of following a pro-Moscow or pro-Chinese line. After all, when two giants are having a quarrel, I do not think it is wise for us to interfere or take sides in the matters, but try and see that—

කෙනමන් මයා.
(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

We do not want any gratuitous advice from you either.

මාකන්-මාකර් මයා.
(ஜனாப் மாக்கன் மாக்கர்)
(Mr. Macan Markar)

Having made the mistake, you realize it. The position today is this. What has happened is that there is one section toeing the Moscow line and another section toeing the Peking line ; and you find the intelligentsia and the "Parlour-Bolsheviks" in the Moscow faction, and the proletariat with the Peking faction. I really cannot understand how the Communist Party is going to help itself or this country or even communism by adopting these divisive policies. I would suggest that their leaders sit at a conference table and iron out their differences.—[*Interruption*]. I know my advice is not wanted by you.

කෙනමන් මයා.
(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

Why do you not settle the differences between Mr. Dudley Senanayake and Mr. J. R. Jayewardene ?

මාකන්-මාකර් මයා.
(ஜனாப் மாக்கன் மாக்கர்)
(Mr. Macan Markar)

All that is settled.

මාකන්-මාකර් මයා.
(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

So, you admit there were differences ?

මාකන්-මාකර් මයා.
(ஜனாப் மாக்கன் மாக்கர்)
(Mr. Macan Markar)

In these ideological differences, without trying to split hairs, it is best for us in a little country like Ceylon to go into these differences and settle them. In the ideological dispute between Russia and China, one mistake the Soviet Union made was that when they found China indulging in little pinpricks on ideological issues, the Soviet Unon, without any warning, removed all their technicians and experts from China——

කෙනමන් මයා.
(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

That is not correct.

මාකන්-මාකර් මයා.
(ஜனாப் மாக்கன் மாக்கர்)
(Mr. Macan Markar)

—and left China to its own resources. That was one of the unkindest cuts. Personally, our view is that these two giants should fight to the bitter end. After all, if all those technicians and experts were allowed to continue there, the People's Republic of China would have achieved communism in a much shorter time than even the Soviet Union. Unfortunately, due to ideological differences between the two countries, there has been this split ; and that has also split the Communist Party in this country.—[*Interruption*].

I feel that, all in all, the policy pursued by our Prime Minister in external affairs is very refreshing, and I only wish that this same attitude or this same outlook were shown by her in the running of various other departments like the

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[මාකන්-මාකර් මයා.]

Immigration and Emigration Department in which the atmosphere is putrid. Instead of being led by the nose by the Permanent Secretary or by the Parliamentary Secretary—I think she knows her own mind—she should make her own decisions without depending upon some one or other in these matters. I am sure she will take the correct decisions if only she is allowed to do so.

පූ. භා. 11.45

එස්. ජේ. වී. චෙල්වනායගම් මයා. (කන්කසන්තුරෙයි)

(திரு. எஸ். ஜே. வீ. செல்வநாயகம்—காங்கேசன்துறை)

(Mr. S. J. V. Chelvanayakam—Kankesanturai)

I wish to make some remarks about the foreign policy of this Government in the matter of issuing visas and passports. Ceylon has been turned into a veritable prison by the refusal of the Government to issue passports to persons going abroad. I know a case last year of one Mr. Emmanuel who wanted to attend with two others a conference of people interested in social service somewhere in South-East Asia. It was clear that the three persons concerned were asking for no exchange facilities, but only wanted clearance for them to go to the conference and return. I believe the only reason why they were refused clearance documents was that they were Roman Catholics and "were going to attend their own Catholic Conference".

Then, Sir, a number of students from the North have been refused their passports to proceed to India for carrying on their studies. In fact, all these students did not ask for exchange because they have some relatives and friends in Malaya who were willing to provide them with the required money for their studies. It is very unreasonable for the Government to refuse such requests.

A number of students also wanted to go to India for the purpose of studying Carnatic music. The necessary facilities are not available in Ceylon; they are available only in South India. They were also not permitted to proceed.

The Government also refused visas to some persons from India who wanted to come to Ceylon to carry out some cultural activities here. Recently, I might mention an application for the issue of visas to certain South Indian people coming to Ceylon to attend a cultural conference which was being organized by our party was made to a Minister.

The Government refuses passports to those who want to travel outside this country and at the same time also refuses visas to persons coming to Ceylon on short visits.

I also had the case of an American teacher who was coming to Ceylon to carry out some research work and who would have had at the same time the opportunity of teaching at a Jaffna College. This American, Sir, was being paid by some American institution and therefore there was no question of any Ceylonese being deprived of his job.

I have next to make a complaint about the way in which some of the so-called stateless people are being treated on the suspicion that they are illicit immigrants. A few months back, in the Hatton area there was a terror campaign indulged in by the police. They harassed long-standing residents on the suspicion that they were illicit immigrants. When these people were arrested, they were brought to a camp at Slave Island. The conditions there were extremely poor. Accommodation was limited. Facilities for personal comfort and bare personal necessities were refused. There were no lavatory facilities.

When people are arrested they produce documents to prove that they have been long resident in this country. The police summarily take

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

those documents away and decide the matter of their being illicit immigrants arbitrarily, causing much harm to them.

Then there are cases of Ceylon citizens who have married Indian persons, lived here together for ten years or more and having children born to them. Formerly, a person who married a Ceylon citizen was automatically entitled to Ceylon citizenship after the lapse of one year by virtue of his or her having married a Ceylon citizen and having resided here for one year. This has now been altered, and the grant of citizenship is optional and in the discretion of the Minister in charge. The discretion is exercised in such a way as to refuse these persons the facilities to become citizens.

I have raised with the Hon. Minister of Agriculture, Food and Fisheries, the case of a woman who has married a Ceylon citizen but who is from South India. She has lived here from 1950 onwards and she has four children. The children are here but she is to be deported. Her application for citizenship on those grounds was refused. There is always room for appeal from that order of the Prime Minister, and she has made that appeal. This woman has nobody in India, her parents having died, and there is every reason to allow her appilcation to be made a citizen of this country.

There is another matter which I have stated I would be raising at Adjournment today. I have given notice of the matter to the hon. Parliamentary Seeretary to the Minister of External Affairs. I propose raising it again. This is the case of a man who is married to a Ceylon citizen. The wife has proved her own birth and her father's birth in Ceylon and has thus established Ceylon citizenship by descent. Her husband has been arrested and taken to the Slave Island Police Station where people who are sought to be sent out of the Island are kept. This man is to be sent out of the island leaving behind his wife and four children in this country. He has been residing in this country for a number of years. The wife has proved her citizenship but still the Government will not exercise the discretion that is vested in it in a human way. Almost everything is decided arbitrarily.

දවල් 12

Hon. Members have made representation in this House that persons are not allowed to leave Ceylon unless the Hon. Prime Minister sanctions the purpose for which any person is to leave the Island. I do not wish to repeat many of the arguments that have been raised, but Ceylon has become a veritable prison house.

I mentioned a little while ago that I was going to raise another matter to be attended to today after giving notice to the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of External Affairs about the case of a man who had married a Ceylon citizen. He has been sort of deported although he has four children and a married wife in Ceylon. This is not a matter that I have referred to earlier. This is a new matter. I say this now so as to give the hon. Parliamentary Secretary sufficient notice to give a reply during the Adjournment.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Is this Muthulakshmi's case ?

චෙල්වනායගම් මයා.
(திரு. செல்வநாயகம்)
(Mr. Chelvanayakam)

This is a new case. It is not one that I have already referred to.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.
(திரு. ஆர். ஜீ. சேனநாயக்க)
(Mr. R. G. Senanayake)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ලංකාවේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය ගැන සාකච්ඡා කරන මේ අවස්ථාවේ පළමුවෙන්ම එක් මූලික

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ආර්. ජී. සේනානායක මයා.]

කරුණක් මතක් කරන්න කැමතියි. ලෝකයේ වෙනත් රටවල් සමග සන්සන්දනය කර බලන විට අපේ රට ඉතාමත් කුඩා රටක් බව හැම අවස්ථාවකම අපේ හිතේ තබා ගත යුතුයි. ඒක ඉතා වැදගත් කාරණයක් හැටියටයි මා සඳහන් කරන්නෙ. ලෝකයේ ඇතැම් රටවල් අතර යම් යම් මතභේද ඇති වී සට්ටන ඇති වුණාම අපේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් සමහර ඇමතිවරුන් ඒ ගැන අවස්ථාවේ හැටියට යම් යම් මත ප්‍රකාශ කරනව. ඇතැම් විට අපේ සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරු මහ ලොකුවට ගම්භීර ස්වරයෙන් කථා කර තිබෙනව. කළ යුතුව තිබුණේ මේ ආකාරයට නේද, ඇයි මේ විධියට ක්‍රියා නොකළේ, යනාදි වශයෙන් ඇමෙරිකාවටත් රුසියාවටත් වඩා ඉහළින්ම කැපී පෙනෙන ආකාරයටත්, ඒ රටවලටත් වඩා ලොකු වගකීමක් භාරගන්න සූදානම් වී සිටින ආකාරයටත් සමහරු කථා පවත්වනව. කථාවලින් කොයි තරම් ගාම්භීරකමක් පෙන්වන්න උත්සාහ කළත් ලෝකයේ සිතියමක් දෙස බලන විට සමහර සිතියම්වල ලංකාව ලකුණු කරලාවත් නැති බව පෙනෙනව. ඒ නිසා ඒ ගැනත් කල්පනා කරන්න ඕනැ. අපේ රට ඒ තරම් කුඩා රටක් බව හිතේ තියාගෙන රටේ විශාලත්වය අනුව බලන විට ඒ තරම් කුඩා රටක් වුවත්, අපේ රට ලබා ඇති ප්‍රතිඵල සමග රටේ ප්‍රමාණය සසඳන ඕනෑම කෙනකුට පුදුම හිතෙන අන්දමට විදේශ කටයුතුවලදී ක්‍රියා කර තිබෙන නිසා, මේ ආණ්ඩුවට ප්‍රශංසා කරන්න පුළුවනි. මේ තරම් කුඩා දූපතක් ජාත්‍යාන්තර වශයෙන් මේ තරම් උසස් කීර්තියක් ලබා ගැනීම ඇත්තෙන්ම ප්‍රශංසා කටයුතු දෙයක්මයි.

ලංකාව අනුගමනය කරන විදේශ ප්‍රතිපත්තිය නිසා කැපී පෙනුනු අවස්ථා කිහිපයක් පසුගිය කාලයේදී ඇති වුණා. එයින් එකක් නම් මෙයයි: තමුන්නාන්සෙටත් මතක ඇති, ඉන්දියාවත් චීනයත් අතර සට්ටනයක් ඇති වූ විට ඒ විශාල මෝරුන් දෙදෙනා අතර ඇති වුණු මහා සටන බේරුම් කිරීමේ කාර්යය ලංකා අගමැතිනිය අතට පැවරුණු හැටි. ඒ වගකීම එතුමියට ලැබුණේ ඉබේම නිකම් නොවෙයි; නොම්මර ඇදිල්ලකින් කෙරුණු දෙයකුත් නොවෙයි, ඒක. ඉන්දු-චීන සට්ටන ඇති වෙලා හිටන්, ඒ සම්බන්ධයෙන් කුමක් කළ යුතුදැයි සලකා බැලීමට එයින් බියට පත් වූ රටවල් කීපයක් එක්වී සාකච්ඡා කළාට පස්සෙ දූතයෙකු යැවීමට තීරණය කර ගත්තා. කවුද මේ රටවල නියෝජිතයා හැටියට යවන්නෙ කියා කල්පනා කළ ඒ රටවල නියෝජිතයෝ හැම දෙනාම තම තමන්ගේ අභ්‍යන්තර තත්ත්වය හොඳාකාර කිරා මැන බලා සුද්ධ වශයෙන් තෝරා පත් කර ගත්තෙ ලංකාවේ අගමැතිනියයි. ඒක ඉබේම ඇති වුණු දෙයක් නොවෙයි. නිරායාසයෙන්ම ඇති වූ දෙයක් හැටියට ඒක ගණන් ගන්න බැහැ. ලංකාවේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය කිරලා, මැනලා හොඳින් සලකා බැලීමෙන් පසු, ඉන්දියාවටත් චීනයටත් පිළිගන්න පුළුවන් එකම සුදුස්සා හැටියටයි ලංකාව තෝරා ගත්තෙ. ඒ අනුව අපේ අගමැතිනිය කැපී පෙනුනු බව කියන්න ඕනැ. එය විශේෂයෙන්ම ලංකාව, විදේශ ප්‍රතිපත්තිය වශයෙන් මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව අනුගමනය කරන රටක් බව අනෙක් රටවලුත් පිළිගත් බවට සාක්ෂියක්.

ඉන්දු-චීන අරගලය ඇති වූ අවස්ථාවේ යම් යම් දේශපාලන පක්ෂ විසින් කරන්නට යෙදුණු ප්‍රකාශ පත්‍රවලින් අපට දැන ගන්න ලැබුණා. වහාම ඉන්දියාවට ආධාර දෙන්න ලංකාව සූදානම් විය යුතුය කියා එක් පක්ෂයක් කියා සිටියා. අපි ඒ සඳහා අපේ තුවක්කු එකතු කරමු, මුදල් එකතු කරමු, යනාදි වශයෙන් තවත් පක්ෂයක් කියන්න පටන් ගත්තා. ප්‍රසිද්ධ වේදිකාවලත් ඔය අදහස කියා සිටි බව මම දන්නව. අපි ඉන්දියාවට අපේ ලේ දන් දෙමු කියාත් ඇතැම් උදවිය කියා සිටියා. යුද්ධයෙන් තුවාල වන අයට අපේ ලේ එකතු කර යවමු කියල ඒ අය කිව්වා. පුවත්පත්වල ඒ සම්බන්ධයෙන් අඩංගු වූ කරුණු තමුන්නාන්සෙත් දකින්න ඇති. අපට නොයෙක් කරුණු අතින් ඉන්දියාව සමග සම්බන්ධකම් තිබෙනවා තමයි. සංස්කෘතික අතින් මෙන්ම වෙනත් කරුණු අතිනුත් අනන්ත සම්බන්ධකම් අපට තිබෙන බව පත් කරන ලද මන්ත්‍රීවර තොන්ඩමන් මහත්මයත්, පෙඩරල් පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කියනවා ඇති. අපිත් ඒක පිළිගන්නවා. ඒ කොයි හැටි

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

වෙනත් නියම මාර්ගයක් තෝරා ගැනීමට අවස්ථාවක් ලැබුණ විටක ඒ සම්බන්ධයෙන් මධ්‍යස්ථ ක්‍රියා මාර්ගයක්, මධ්‍යස්ථ පියවරක් ගත් නිසා මේ සටන බේරුම් කිරීම සම්බන්ධයෙන් ඉදිරිපත් කරන්න හොඳම සුදුස්සා ලංකාව බවත්, ඒ සඳහා යැවිය යුත්තේ ලංකාවේ අගමැතිනිය බවත් ඉතාම පහසුවෙන් නිගමනය කරන්න පුළුවන් වුණා. මෑත කාලේ ලෝකයේ ඇති වුණු ඉතාම වැදගත් ප්‍රශ්නය ඉන්දු-චීන අරගලයයි. එවැන්නක් සංසිඳවීම සඳහා, හතළිස් කෝටියක ජන ගහනයක් ඇති ඉන්දියාවත්, හැට කෝටියක ජනගහනයක් ඇති චීනයත් අතර ඇතිවූ හැප්පීම්වලදී, විදේශ ප්‍රතිපත්ති අතින් පක්ෂපාතීත්වයක් ඇති රටකට ඉදිරිපත් වෙන්න බැහැ. ඉදිරිපත් වුණත් ඒ උදවිය පිළිගන්නෙ නැහැ. දෙපක්ෂයේම උදවිය එවැනි නියෝජිතයින් අයින් කරනව. අධිරාජ්‍යවාදී කඳවුරේ එංගලන්තයට පුළුවන්කම තිබුණද? ඒ අයගෙ දේශපාලන ප්‍රතිපත්තිය උඩ ඒ අයටත් මැදහත් වීමට පුළුවන්කමක් තිබුනෙ නැහැ. මුළු යුරෝපයෙම මහා පඬිවරු ඉන්න ප්‍රංශයට හෝ ජර්මනියට හෝ ඉදිරිපත් වෙලා මේ ප්‍රශ්නය ගැන කථා කරන්න පුළුවන්කමක් තිබුනද? ඒ හැම රටක්ම දේශපාලන වශයෙන් පැත්තකට බර වී සිටි නිසා මේ ප්‍රශ්නය ගැන කථා කිරීමට ඉදිරිපත් වන්නට පුළුවන් කමක් තිබුණේ නැහැ. මේ ප්‍රශ්නය ගැන සාකච්ඡා කිරීමට ලංකාවට රැස් වුණු මධ්‍යස්ථ රටවල් කණ්ඩායමෙත් මධ්‍යස්ථම රට හැටියට ලංකාව තෝරා ගැනීමෙන්ම මේ රට අනුගමනය කළ මධ්‍යස්ථ ප්‍රතිපත්තියේ පිරිසුදුකම—නිර්මලකම—හොඳින් ඔප්පු වෙනව. එසේ මධ්‍යස්ථ ප්‍රතිපත්තිය නිර්මල විධියට රැකීම ගැන මේ ආණ්ඩුවටත්, ගරු අගමැතිනියටත් අපි ස්තුති කරන්න ඕනැ.

සමහර අවස්ථාවල මේ සභාවෙදි ඇතැම් අය—කොමියුනිස්ට් පක්ෂයත්, ගරු උඩුප්පිඩිහි මන්ත්‍රීතුමාත්—බොහොම තදින් දොස් කීව, මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳ වැරදිකරුවා චීනයය කියා. ඒ අතර තවත් උදවිය කීව, මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳ වැරදිකරුවා ඉන්දියාවය කියා. මේ අවස්ථාවේදී වැරදිකරුවා චීනයද එසේ නැත්නම් ඉන්දියාවද යන්න තීරණය කිරීමට අපට පුළුවන්කමක් නැහැ. අපට වඩා බලවත් කෙනකුයි, ඒ පිළිබඳව තීරණයක් කළ යුත්තේ.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ
(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)
(Dr. S. A. Wickremasinghe)

කොමියුනිස්ට් පක්ෂය ගැන මොකක්ද කීවෙ?

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.
(திரு. ஆர். ஜீ. சேனாநாயக்க)
(Mr. R. G. Senanayake)

කොමියුනිස්ට් පක්ෂයත් මේ ප්‍රශ්නයේදි ඉන්දියාවට පක්ෂව හිටිය නේද?

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ
(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)
(Dr. S. A. Wickremasinghe)

ප්‍රශ්නය සාමයෙන් බේරා ගන්න කීව මිසක් කොමියුනිස්ට් පක්ෂය මේ ප්‍රශ්නයේදි දෙපැත්තෙන් එක පැත්තක්වත් ගත්තෙ නැහැ. අගමැතිනියගේ මධ්‍යස්ථ ප්‍රතිපදාවත්, ඒ අනුව ගෙන ගිය වැඩ පිළිවෙළත් කොමියුනිස්ට් පක්ෂය සම්පූර්ණයෙන් අනුමත කළා.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.
(திரு. ஆர். ஜீ. சேனாநாயக்க)
(Mr. R. G. Senanayake)

ඒ ප්‍රතිපත්තිය අනුමත කළාට "මිග්" නමැති යුද්ධ අහස් යාත්‍රා දුන්න, ඉන්දියාවට, යුද්ධ කරන්න. මධ්‍යස්ථය කියනව, එක පැත්තකට යුද්ධ අහස් යාත්‍රා දෙනව.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ
(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)
(Dr. S. A. Wickremasinghe)

ලංකා කොමියුනිස්ට් පක්ෂයට එක අහස් යාත්‍රාවක් ලංකාවට ගෙන්වා ගන්නවත් ශක්තියක් නැහැ.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.
(திரு. ஆர். ஜீ. சேனாநாயக்க)
(Mr. R. G. Senanayake)

ලංකා කොමියුනිස්ට් පක්ෂයයි, ඉන්දියා කොමියුනිස්ට් පක්ෂයයි කියා දෙකක් නැහැ. එහෙන් කියා එවන හැටියට තමයි, තමුන්නාන්සෙලා මෙහෙ කටයුතු කරන්නෙ.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ
(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)
(Dr. S. A. Wickremasinghe)

දඹදෙනියෙ මන්ත්‍රීතුමා කියන්නෙ ලංකා කොමියුනිස්ට් ව්‍යාපාරය ගැනද, පොදු කොමියුනිස්ට් ව්‍යාපාරය ගැනද ?

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.
(திரு. ஆர். ஜீ. சேனாநாயக்க)
(Mr. R. G. Senanayake)

මම කියන්නෙ පොදු කොමියුනිස්ට් ව්‍යාපාරය ගැන.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ
(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)
(Dr. S. A. Wickremasinghe)

පොදු කොමියුනිස්ට් ව්‍යාපාරය මේ ප්‍රශ්නයෙදි එක පැත්තක්වත් ගත්තෙ නැහැ.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.
(திரு. ஆர். ஜீ. சேனாநாயக்க)
(Mr. R. G. Senanayake)

පැත්තක් ගත්තෙ නැතිවට ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, යුද්ධ අහස් යාත්‍රා නම් ඉන්දියාවට යැව්ව. ඒ ක්‍රමයෙන් ඇති වුණු සම්බන්ධය කොයි තරම්ද කිය නව නම් චීනයේ යම් යම් සංවර්ධන ව්‍යාපාරවල කටයුතු කිරීම සඳහා රුසියා වෙන් එවා තිබූ විශේෂඥයන්, මේ අරගලය ඇති වුණු කාලයේදී වහාම ආපසු ගෙන්වා ගත්තා. චීනයේ කර්මාන්ත සංවර්ධන ව්‍යාපාරය කරගෙන ගියේ සම්පූර්ණයෙන්ම රුසියාවේ ආධාරය උඩයි. මේ අරගලය ඇති වුණු නිසාද දන්නෙ නැහැ, සංවර්ධන වැඩ නවත්වා විශේෂඥ යන් ආපසු රුසියාවට ගියා.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ
(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)
(Dr. S. A. Wickremasinghe)

ඇයි දඹදෙනියෙ මන්ත්‍රීතුමා වැරදි ප්‍රකාශ කරන්නෙ ? අදත් සෝවියට් දේශයෙන් කෝටි ගණනක ආධාර චීනය, ඉන්දියාව, ලංකාව ආදි රටවලට ලැබෙනව. සෝවියට් දේශයේ ප්‍රතිපත්තිය නොදියුණු රටවලට ආධාර කිරීමයි. ඒ ආධාර දීම නොනවත්වා කරගෙන යනවා.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.
(திரு. ஆர். ஜீ. சேனாநாயக்க)
(Mr. R. G. Senanayake)

ටික කාලයකට නැවැත්වුවෙ නැද්ද ?

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ
(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)
(Dr. S. A. Wickremasinghe)

කොයි කාලයකවත් නැවැත්වුවෙ නැහැ.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

මම හිතන විධියට දැන් ඇල්බේනියාවට රුසියන් ආධාර දීම නවත්වල.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.
(திரு. ஆர். ஜீ. சேனாநாயக்க)
(Mr. R. G. Senanayake)

එක කාලයක් ඒ ආධාර දීම සම්පූර්ණ යෙන්ම නැවැත්වුව. ඒ හරියටම මේ අරගලය ඇති වූ කාලයෙදියි. ඉන්දියාවට යුද්ධ අහස් යාත්‍රා දුන්නෙ ඒ කාලයේ දියි. ඔය විධියේ පක්ෂපාතකම් ඇති වුණු බව කව්රුත් පිළිගන්න ඕනෑ.

අනෙක් කාරණාව මෙයයි. අපි බලන් නට ඕනෑ, දෙන්නෙක් හැප්පෙන විට ප්‍රයෝජනයක් බලාපොරොත්තු වන්නෙ කොයි තැනැත්තද කියා ? දෙන්නෙක් හැප්පෙන්නෙ යම් ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගන්නයි. 1952 දි මා හාල් ගිවිසුම අත්සන් කරන්න යන කාලයේදි ලඩාක් ප්‍රදේශයට යන පාර කපන චිත්‍ර පටියක් මම දැක්කා. එදා සිට ඒ පාර කපාගෙන ආවත් 1963 දියි, ඒ ප්‍රශ්නය ඇවිලුනේ. එදා සිටම මේ පාර ගැන විරුද්ධත්වයක් තිබුණ නම් මේ ප්‍රශ්නය මතුවන්න තිබුණෙ මීට පෙරයි. අරගලයක් ඇතිවන විට ඒ අරගලය ඇති වන්නෙ මොන හේතුවක් නිසාද, අරගල යෙන් වාසියක් ලැබෙන්නේ කොයි රටටද කියා අපි කල්පනා කරන්න ඕනෑ. ඒ විධියට බලන විට ඒ අරගලයෙන් එක්තරා රටකට වාසියක් තිබෙන බව පෙනෙනව.

අ. භා. 12.15

ලඩාක් පාර නිසා මේ ප්‍රශ්නය ඇති වුණා නම් මේ තරම් කලක් ඉන්දියාව නිසොල් මනේ සිටියේ ඇයි ? මෑතක් වනතුරු ඉන්දියාවට මේ ගැන හැඟීමක් තිබුණේ

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

නැහැ. ගහක් ගලක් නැති, මනුෂ්‍ය වාසයක් නැති, කිසිවක් වැවෙන්නේ නැති කාන්තාර ප්‍රදේශයක් මැදින් "මැක්මහෝන්" යනුවෙන් බෙදීමක් තිබුණාට කවුරුන්වත් ඕක ගණන් ගත්තේ නැහැ. ඒ ප්‍රදේශය ගැන කවුරුන්වත් සැලකිල්ලක් දැක්වූයේ නැහැ. නිදල්ලේ තිබුණු ප්‍රදේශයක් හරහා 1952 සිට චීනය පාරක් කැපීමට පටන් ගත්තා. නමුත් මේ අරගලය ඇති වුණේ 1960 ගණන් වලයි. අරගලයෙන් ප්‍රයෝජන ලැබුණේ කාටද? තමන් කැපූ පාර තමන්ට අයිතිවීම චීනයට ලැබුණු ප්‍රයෝජනයයි. හැබැයි, මේ ප්‍රශ්නය නිසා මෙතරම් කාලයක් මිත්‍ර රටවල් දෙකක් හැටියට සිටි රුසියාවත් චීනයත් ඈත් වුණා. ඔවුන්ගේ මිත්‍රකම ඈත් වුණා. සමහර විට පාර රැකුණු එක චීනයට ලැබුණු ලොකු වාසියක් වන්නට පුළුවනි. හොඳයි, ඉන්දියාවට ලැබුණු වාසිය මොකක්ද? මෙපමණ කාලයක් ඇමෙරිකාවෙන් ආධාර ලබා ගැනීමට බැරි තත්ත්වයක් ඉන්දියාවේ තිබුණා. ඉන්දියාවේ මහජන මතය අනුව ඇමෙරිකන් ආධාර ලබාගන්නට පුළුවන්කමක් තිබුණේ නැහැ. ඇමෙරිකන් පිටි ගැනීමටත් විරුද්ධව ඉන්දියානු කොමියුනිස්ට් පක්ෂය වැඩ වර්ජනයක් ඇති කළා. නමුත් චීනයත් ඉන්දියාවත් අතර සට්ටනය ඇති වුණාට පසුව පිටි පමණක් නොව වෙනත් ආහාර වර්ග, යුද්ධ හමුදා, මුදල්, යුද්ධායුධ, නැව්, සබ්මැරීන්, අහස් යානා ආදී වූ හැම දෙයක්ම ගැනීමට මාර්ගය පෑදුණා. ඇමෙරිකාවේ තිබුණු යුද්ධ උපකරණ ඉන්දියාවේ ගොඩ ගසා ගැනීමට අවසථාව සැලසුණා. ඒ සඳහා ඉන්දියානු කොමි කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ උදව් ලැබුණා. එසේ උදව් නොලැබුණායයි කියන්නට පුළුවන්ද? ඉන්දියාවේ බලවත් දේශපාලන පක්ෂ දෙක ජාතික සංගමය සහ කොමියුනිස්ට් පක්ෂයයි. ඉන්දියානු කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ විරුද්ධත්වය මැද යුද්ධායුධ ගොඩ ගසා ගැනීමට ඉන්දියාවට බැහැ. එපමණක්ද? නාවුක හමුදාව ශක්තිමත් කර ගන්නට ඉන්දියාවට පුළුවන් වුණා. අන්දමන් දූපත්වල යුද කඳවුරු ශක්තිමත් කර ගැනීම සඳහාත් ඉන්දියාවට ඇමෙරිකාවෙන් ආධාර ලැබුණා. "කන්දෙන් බැස එන චීනුන් නැවැත්වීම වද නුඹලා ඉන්දියානු සාගරයේ තිබෙන දූපත් යුද කඳවුරු බවට හරවන්නේ?" යන අයුබ්ඛාන්ගේ ප්‍රශ්නය ඉන්දියාවෙන් ඇසීමට අපටත් සිදු වෙනවා නේද? ඒක අවශ්‍යම ප්‍රශ්නයක්. චීන ප්‍රශ්නය මතු කොට ඉතාමත් බලවත් යුද්ධකාමී රටක් හැටියට ශක්තිමත් වන්නටයි ඉන්දියාව ක්‍රියා කළේ; ඒ වගේම ක්‍රියා කරගෙන යන්නේ. ඒ සඳහා අධිරාජ්‍යවාදීන්ගෙන් උදව් ලැබුණා; ලැබෙනවා. තත්ත්වය මෙසේ නම්, මේ ප්‍රශ්නය අපටත් බල පානවා නේද? මෙපමණ කාලයක් බලයක් ඇතිව සිටි ඉන්දියානු කොමියුනිස්ට් පක්ෂය චීන අරගලය නිසා නැත්තටම නැති වී ගොස් තිබෙනවා නේද? අද ඉන්දියාවෙ කොමියුනිස්ට් පක්ෂය බලවත් පක්ෂයක් හැටියට සලකන්න බැහැ. කොමියුනිස්ට් විරෝධී ඉන්දියානු ජනතාව නැගී සිටි නිසයි, එසේ වුණේ. එසේ නැති නම්, තම රටේ පැන නැගී තිබෙන ප්‍රශ්නය ජාත්‍යන්තර කොමියුනිස්ට් මතයට වඩා ලොකුය කියා සිතූ ඉන්දියානු කොමියුනිස්ට්කාරයින් චීන විරෝධී පක්ෂය ගත් නිසයි, එසේ වුණේ. මේ කරුණු උඩ ඉන්දියානු කොමියුනිස්ට් පක්ෂයෙ බලය අඩු වී තිබෙනව.

පළමුව, යුද්ධ නැව් සහ කඳවුරු යනාදිය සපයා ගැනීමට අධිරාජ්‍යවාදීන්ගෙන් ආධාර උපකාර ලැබුණා. දෙවෙනුව, දේශපාලන වශයෙන් මෙපමණ කලක් ඉන්දියානු ජාතික සංගමයට විරුද්ධව සිටි බලවත් දේශපාලන පක්ෂය සුන් වී ගියා. ඉන්දු-චීන අවුලෙන් ඇතිවුණු එම සිද්ධීන් දෙක ඉන්දියාවට ලැබුණු පළමුවන සහ දෙවන ප්‍රයෝජන වශයෙන් පේනව. තුන්වන ප්‍රයෝජනය කුමක්ද? තමුන්නාන්සෙල දන්නව ඇති, සීක් වර්ගයා තමන්ට වෙනම ආණ්ඩුවක් වුවමනාය කියා ප්‍රකාශ කළ බව. දකුණු ඉන්දියානු ද්‍රවිඩයන්ද කීව, අපට "ද්‍රවිඩ මුන්නෙත්‍ර කසාගම්" නමින් අමුතු රාජ්‍යයක් උවමනාය කියා. ඉන්දියාවෙ හැම පැත්තම මේ විධියට කැඩී වෙන් වෙන ආකාරයටයි, තත්ත්වය පෙරළී තිබුණේ. මේ රටේ පෙඩරල්කාරයින් වාගෙ, අපට වෙනම ආණ්ඩුවක් ඕනෑ, අපට වෙනම ආණ්ඩුවක් ඕනෑ, කියමින් ඉන්දියාව සුළු සුළු කොටස්වලට කඩන්න තැත් කළ අය හිටිය. ශ්‍රී නේරුතුමා ද්‍රවිඩ මුන්නෙත්‍ර කසාගම් පක්ෂයට තදින්ම

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ආර්. ජී. සේනානායක මයා.]

විරුද්ධ වුණා. එම පක්ෂය ඉන්දියාවෙ තහනම් කර තියෙනව. හතුරෙක් රටට එන කොට මේ කැඩෙන අය සේරම සමගි වුණා. මෙපමණ කලක් ගාන්ධිගෙ නම කියාවත්, නේරුගෙ නම කියාවත් එකතු කර ගන්න බැරිව සිටි ඉන්දියාවෙ කොටස් හතුරෝ එනව කීව හැටියෙ සීඝ්‍රයෙන් එකතු වුණා. සීක්වරුන් වේවා, මැඩ්රාස් කාරයින් වේවා, ද්‍රවිඩයින් වේවා, මරාටි කාරයින් වේවා, පංජාබ්කාරයින් වේවා සියලු දෙනාම එකතු වී ඉන්දියානුන් වුණා. ඒක ඉන්දියාවට ලැබුණු විශාල වාසියක් බව කියන්න ඕනෑ. මෙම සට්ටන නිසා, ඉන්දියාවටයි වාසි වුණේ. නොයෙකුත් විධියට කැඩෙන්න, බෙදෙන්න උත්සාහ කළ අය නිහඬ වී එකම බැම්මෙන් බැඳීම ලොකු දෙයක් වුණා, ඉන්දියාවට.

හතර වන ප්‍රයෝජනය කුමක්ද? ලෝකයෙ ඕනෑම අර්ථ ශාස්ත්‍රඥයෙක් කියාවි, විශාල මුදලක් ඉන්දියාවට රත්රන් වශයෙන් යනවාය කියා. එම මුදල් කවදාවත් මහජන භාවිතයට, මහජන ප්‍රයෝජනයට ලැබෙන්නෙ නැත කියාත් ඕනෑම කෙනෙක් කියාවි. ඒ රටේ ගම්වල බැංකු පවත්වාගෙන යාමේ සිරිත නැති නිසාද දන්නෙ නැහැ, මුදල් රත්රන් වලට හරවා—ඒ කියන්නෙ ආභරණ බවට හරවා—මුට්ටිවල දමා වළලා රත්රන් සඟවන සිරිතක් ඉන්දියාවෙ තියෙනව. ඒ අනුව පාවිච්චියට නොඑන විශාල රත්රන් තොග ඉන්දියාවෙ තියෙනව. මේ රටේත් සුළු ප්‍රමාණයක් මුදල් සඟවා තිබෙනවා යයි කියනවා. එය මුදල් ඇමතිතුමාට ලොකු ප්‍රශ්නයක් වී තිබෙන බව පේනව. එතුමා උත්සාහ ගන්නව, ඒව ලබා ගන්න. ඉන්දියාවෙ නම් මුදල් සැඟවීමෙ සිරිත ජාතික ගතියක් වශයෙනුයි, තියෙන්නෙ. "අපේ රටට ගහන්න හතුරෝ එනව; එනිසා හැම දෙනාම ඇවිල්ල උපකාර කරපල්ල" කියා නේරුතුමා කීවාම ඉන්දියානු ජාතිකයන් ඇවිත් විශාල ධන කොටස් පූජා කරන්න පටන් ගත්ත. අපේ ජාතිය වෙනුවෙන් කරන යුද්ධයට ආධාර කරනවාය කියලයි, ඔවුන් සැලකුවෙ. මිනිසුන් සඟවාගෙන සිටි වස්තුවෙන් විශාල කොටසක් ඒ විධියට රජයට ලබා ගන්න පුළුවන් වුණා. එමගින් විශාල ප්‍රයෝජනයක් ලැබුණු බව ඒ රටේ මුදල් ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කර තියෙනව. හතර වන ප්‍රයෝජනය ඒකයි. මෙම සට්ටනය නිසා ඉන්දියාවට ලැබුණු ප්‍රයෝජනත් චීනයට ලැබුණු ප්‍රයෝජනත් සසඳා බලන විට අපට පෙනී යනව ඉන්දියාවට වැඩි ප්‍රයෝජනයක් ලැබී තිබෙන බව. මෑත කාලයෙදී ඉන්දියාවම ඇති කළා ආසියා-අප්‍රිකා පදනම නමින් මධ්‍යස්ථ පදනමක්. මේ සට්ටන ඇති වන විට ඉන්දියාවෙ මූලිකත්වයෙන් පිහිටුවූ ආසියා-අප්‍රිකා පදනමෙන් ප්‍රකාශයක් ලබා ගන්න උත්සාහ කළා. චීනය අයුතු ලෙස ඉන්දියාවට පහර ගැසුවාය යන ප්‍රකාශයක් ලබා ගැනීමට ඉන්දියානු රජය උත්සාහ කළා. අප්‍රිකා-ආසියා පදනම කීව්වෙ මොකක්ද? අපි ඔවට නැහැ, අපි මධ්‍යස්ථයි, කිව්ව. ප්‍රකාශයක් දුන්නෙම නැහැ. මොකද ඒ විධියෙ ප්‍රකාශයක් නොදෙන්ට හේතුව? ඉන්දියාවෙ උපදෙස් අනුව, ඉන්දියාවෙ අනුදැනුම ඇතුව, ඉන්දියාවෙ අවවාදය ඇතුව හදා ගත් අප්‍රිකා-ආසියා පදනම, ඉන්දියාවට අයුතු ලෙස පහර වැදුණ නම් ඇයි ඒ අවස්ථාවෙදි නැඟිට කිව්වෙ නැත්තෙ, චීනුන් වරදකරුවන් කියා? අප්‍රිකා-ආසියා පදනම චීනුන් සමග කිසිම ආශ්‍රයක් තිබුණේ නැහැ. ආශ්‍රය තිබුණේ ඉන්දියාවත් එක්කයි. අප්‍රිකා-ආසියා පදනම ඉන්දියාව මිත්‍රයකු වශයෙන් සලකා ගෙන ඊට නායකත්වය දී කටයුතු කරන අවස්ථාවෙදී ඇයි නොකිව්වෙ අපේ සහෝදර ඉන්දියාවට චීන්නු වරදක් කළාය, ඉන්දියාව මේ ප්‍රශ්නයේදී නිවැරදියි කියා? ඒ වෙනුවට කළේ මොකක්ද? ඉන්දියාව හින්සීරුවෙ අප්‍රිකා ආසියා පදනමෙන් අයින් කිරීමයි.

මධ්‍යස්ථ රටවල සම්මේලනයක් ළඟදී මෙහි පැවැත්වුණා. ඒ අවස්ථාවෙදි ඉන්දියාව බොහොම උත්සාහ කළා, මධ්‍යස්ථ පිරිසක් වශයෙන් එහි මුල්තැන ගැනීමට. පංචශීලය අනුගමනය කරන මහා නේරුතුමායි මේ මතය ඇති කළේ. එතුමාගෙ අදහස් අනුවයි, මධ්‍යස්ථ ජාතීන්ගේ සංගමයක් ලෝකයේ බිහි වුණේ. නමුත් මෙවර රැස්වීමේදි ඉන්දියාවට මුල් තැන දුන්නෙ නැහැ. එයින් ඉන්දියාව අයින් කළා. යුගෝස්ලේවියාවෙ ටිටෝ මැතිතුමාගේ රටේත්, අරාබියේ නාසර්තුමාගෙ රටේත්, නියෝජිතයන් සහ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

අපේ රටේ අගමැතිණියත් එහි මූලාසනය ගත්ත. ඉන්දියාවට නායකත්වය දුන්නෙ නැහැ. ඉන්දු-චීන අරගලයෙදී ඉන්දියා වත් සුළු වශයෙන්වත් වරදක් කර තිබෙනව කියන අභ්‍යන්තර හැඟීම නිසයි, නායකත්වය නුදුන්නෙ. සුළු වශයෙන් වත් මේ අරගලයට ඉන්දියාව වගකිය යුතුයි යන හැඟීම නිසයි, මධ්‍යස්ථ පිරිසත්, අප්‍රිකා ආසියා පදනමත්, ඉන්දියාවෙ පැත්ත නොගත්තෙ. ඒ නිසා ඒ අරගල යෙදි අපි කෙලින්ම ඉන්දියාවෙ පැත්ත නොගත්තෙ ඇයි කියා යමකු අසනවා නම්, එය වැරදියි.

මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව අනුගමනය කරන අපේ අගමැතිණිය ඉන්දියාවත් චීනයත් අතර ගනු දෙනු කරන්ට තෝරා ගැනී මෙන් පෙනී යනව, ලංකාවෙ අගමැතිණිය ඉතාමත් නිර්මල අන්දමට, පිරිසිදු ලෙස මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව අනුගමනය කරන බව. ඊට ගෞරව කිරීමක් වශයෙනුයි, අග මැතිණිය ඒ සඳහා තෝරා ගත්තෙ. මේ අරගලයේදී අප පැත්තක් නොගත්තෙ අප්‍රිකා ආසියා පදනම අනුමාන කරන ආකාරයට, මධ්‍යස්ථ ජාතීන් අනුමාන කරන ආකාරයට, මේ අරගලයෙදි ඉන්දියා වත් සුළු වශයෙන් හෝ වරදක් කර තිබෙනවා යන හැඟීම නිසයි. ඒ හැඟීම හැම රටකම වගේ තිබෙනව.

හොඳයි, අපි අප්‍රිකා ආසියා පදනමේ මතයත් මධ්‍යස්ථ රටවල මතයත් පැත්ත කින් තබමු. මේ අරගලය ඇති වන කාල යේදී ඉන්දියාවට සම්පූර්ණ සහයෝගය දී, උදව් උපකාර කළ ඇමරිකාවෙ, මැක්ස් වෙල් ඩි වේලර් නමැති යුද්ධ කටයුතු පිළි බඳ විශේෂඥයෙක් "නිව් යෝර්ක් ටයිම්ස්" පත්‍රයට, වාර්තාවක් අනුව, ප්‍රවෘත්තියක් සපයා තිබුණා. මේ අරගල යෙදි චීනය නිවැරදිය කියා එහි සඳහන් වුණා. මෙය ඇමරිකන් යුද්ධ කටයුතු පිළි බඳව ඉන්දියාවට යවා සිටි නියෝජිත යන්ගෙ ප්‍රකාශයක්. මේවා මහා අධිරාජ්‍ය වාදීන්ගෙ ප්‍රකාශයි. "ලන්ඩන් ටයිම්ස්" පත්‍රයෙන් වාර්තා කර තිබුණා මේ අරගල යේදී චීනය ආක්‍රමණය කළ බවට සාක්ෂි නැත කියා. "ඩේලි ටෙලිග්‍රාෆ්" පත්‍රයේත් ඒ අන්දමේ වාර්තාවක් පළ වුණා. මහා අධිරාජ්‍යවාදීන් එසේ කියනව නම්, අපි මොකද පැති අරගෙන යුද්ධයට සහභාගි වෙන්නෙ?

මේ මහා අධිරාජ්‍යයන් මේ විදියට ප්‍රකාශ කරනවා නම් අපේ අගමැතිණියට අපි ප්‍රශංසා කරන්න ඕන, ඉතාම සියුම් ලෙස නියම පියවර ගැනීම ගැන. මධ්‍යම ප්‍රති පදාව තෝරා ගැනීම ලෙහෙසි නැහැ. අර ගලයක් ඇති වන විට, කලබල ඇති වන විට පිරිසිදු මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව තෝරා ගැනීම බොහොමත්ම අමාරුයි. මුළු ලෝකයම එකතු වී සාකච්ඡා කොට චීනයත් ඉන්දි යාවත් එකතු කරන්න පුළුවන් එකම නැනැත්තා අපේ අගමැතිණිය යයි තීරණය කිරීමෙන් අපි නියම මධ්‍යම ප්‍රති පදාව අනුගමනය කරන බව ඔප්පු වෙනවා.

අ. භා. 12.30

අගමැතිණිය ඒ දූත ගමන ගියා. එතුමිය චීනයත් සමග සාකච්ඡා කොට එන්නට පෙර, ලෝක් සභාවේදී නේරුතුමාගෙන් ප්‍රශ්නයක් ඇහුවා, ඉන්දු චීන අරගලය කොයි තරම් කාලයක් ඇති වේද, ඒ සටන කොයි විදියෙන් පවතිද කියා. නේරු තුමා උත්තර දුන්නා, ඒ අරගලය අවුරුදු 5 ක් වත් දිග්ගැස්සේ විය කියා. එය පුදුම ප්‍රකාශයක් නේද? මෙය බේරීමට නියෝජිතයෙක් චීනයට ගියා. ඒ පැත්තට කථා කොට එන්නටත් පෙර, මැතිණියගේ අදහස් මොනවාද කියා දන්නේත් නැතිව, මැතිණිය ගෙණෙන බෙහෙත් මොනවද කියා දන්නේත් නැතිව, මගේ අදහසේ හැටියට තව අවුරුදු 5 ක් වත් දිග්ගැස්සේ යයි කිව්වේ එය විසඳුනොත් ඉන්දියාවට අවාසියක් වන නිසා විය යුතු යි. මෙය දිගටම ගෙන ගියොත් ඉන්දියා වට ප්‍රයෝජනයක් වෙනවාය, අවුරුදු 5 ක් තිස්සේ ආධාර ගන්න පුළුවන්ය, තම ආණ්ඩු පක්ෂය ශක්තිමත් කර ගන්න පුළුවන්ය, හංගා ගෙන තිබෙන මුදල් ගන්න පුළුවන්ය. බිදෙන්නට කැඩෙන්නට වෙන් වෙන්නට නොදී තම පක්ෂය එකමුතු කර ගන්නට පුළුවන්ය යනාදී පැතුම් ඇති වයි, එසේ කියා තිබෙන්නේ. ඒ නිසයි, අගමැතිණිය එක් පැත්තකට ගොස් එන තුරුවත් සිටින්නේ නැතිව ඒ විදියේ ප්‍රකාශයක් කළේ. අගමැතිණිය චීනයට ගොස් මොන විදියේ සමගියකට කථා කර ගෙන ආවත් ඇමරිකන් ආධාර, සබ්මැරීන් නැව්, ආදිය එක්රැස් කර ගන්නටත්, තම පක්ෂයේ භේදභින්න නැති කොට එක් කර ගන්නටත්, කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

[ආර්. ජී. සේනානායක මයා.]
බලය නැති කරන්නටත් මේ විදියේ ප්‍රකාශයක් කිරීම අවශ්‍ය යයි හිතූ නිසා වෙන්න ඕන, ඒ පිළිතුර දුන්නේ. ඒ නිසා අපේ අගමැතිණිය ගත් මහන්සි යෙන් සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලබන්නට බැරි වුණා නම් එසේ වූයේ අගමැතිණියගේ වත්, අපේ ආණ්ඩුවේවත් දුර්වලකමක් නිසා නොව, ඉන්දියාවේ ඒ පැතිම නිසා බව අපට හොඳින් පෙනෙනවා. සමහර අය සාකච්ඡාවලට සහභාගි වන්නේ හිතේ වෙනත් එකක් තබා ගෙනයි. තමන්ගේ පෞද්ගලික ප්‍රයෝජනය තකා ගෙනයි.

ඉන්දියාවේ විදේශ ඇමතිව සිටි ක්‍රිෂ්ණ මෙනන් මහත්මයා ලංකාවට ඇවිත්— මගේ හිතේ අගමැතිණියගේ ප්‍රධානත්ව යෙන් පැවති රැස්වීමකදී—ඉන්දියාවේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය කුමක් දැයි පැහැදිලි කරමින් කිසිම පැකිලීමක් නැතිව කිව්වා, ඉන්දියාවේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය සකස් වී තිබෙන්නේ අභ්‍යන්තර දියුණුව අනුවය කියා. රට සංවර්ධනය කිරීමත් විදේශ ප්‍රති පත්තියට ඇදාගෙන තිබෙන බව කිව්වා. රටේ වුවමනාවන්ගෙන් තොරව, ජාත්‍යන්තර යුතුකම් අනුව, ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කිරීම මෝඩකමක් බවයි, කිව්වේ. තමන්ට වුවමනා කරන දේ ලබා ගැනීමට ජාත්‍යන්තර යුතුකම් කරනවා මිසක් ජාත්‍යන්තර ප්‍රශ්න ජාත්‍යන්තර තත්ත්වයෙන් මැන යුතුකම් කරන සිරි තක් ඉන්දියාවේ නැහැ. ඉන්දියාව ප්‍රකාශ යක් කළොත් ඒක ලෝකයේ සාමය උදෙසා, යුතුකම් අනුව, එසේ කරනවාය කියා අපි හැම අවස්ථාවකදීම කල්පනා කරනවා. නමුත් එහෙම කල්පනා නොකළ යුතුයි.

හැම රටක්ම ක්‍රියා කරන්නේ තමාගේ රටේ දියුණුව පිණිස පමණයි. ඒ නිසා ඉන්දු-චීන අරගලයේදී ඉන්දියාව යම් පියවරක් ගන්නවා නම් ඉන්දියාවට ප්‍රයෝජන වන ආකාරයට ඒ පියවර ගනියි. ඉන්දියාවට ප්‍රයෝජන වන ආකාරයට සට් ටන ඇති කරයි; සාමය ඇති කරයි. නමුත් ඉන්දියාවට ප්‍රයෝජන වන ආකාරයට ඒවා කරන බව අපි සිතේ තබා ගන්න ඕනෑ. මේ පංචශීලය කියන එක දිව්‍ය ලෝකෙ තියෙන දෙයක් නොවෙයි. ඒක ඉන්දියා වට ප්‍රයෝජන වන සීලයක්. ජාත්‍යන්තර

නම් වලින් අපට හඳුන්වා දෙන මේ ධර්මය ඉතාමත් පුදුම ධර්මයක්. ඒ නිසා පංච සීල ධර්මය කියන එක ඉන්දියාවේ ප්‍රයෝජනයට කරකවා ගෙන වැඩ කරන බව කවුරුත් සිතේ තබා ගන්න ඕනෑ. ඒ අනුව ඉන්දු-චීන අරගලය ඇති වන විට අප චීනය පැත්තෙද, ඉන්දියාවෙ පැත්තෙද කියා ප්‍රශ්න මතු කරන්ට වුවමනා නැහැ. ඉන්දියාවත් සමග අපේ අනන්ත සම්බන්ධකම් තිබෙනවාය, ඒ නිසා මේ අරගලයේදී අප ඉන්දියාවේ පැත්ත නොගත්තේ මන්ද කියා අසමින් ඇතැම් උදවිය මේ විදේශ අමාත්‍යාංශයේ නිලධාරීන්ට දොස් කියනවා.

එක කාලයක නම් ඉන්දියාව යම් දෙයක් කළාද, එයම අපිත් අනුගමනය කරන සිරිතක් තිබුණා. ඒ කාලයේ අපිට වෙනම කල්පනා කරන්ට ශක්තියක් තිබුණේ නැහැ. වෙනම කල්පනා කරන්ට ශක්තියක් තිබුණත් අපි එහෙම කල්පනා කළේ නැහැ. එක්තරා කාලයක ඉන්දි යානු තානාපතිවරයා, අසවල් අසවල් ලිපි ගොනුව එවන්නය කියා මේ දෙපාර්ත මේන්තුවේ ස්ථාවර ලේකම්ට තුණ්ඩු යැවූ බව මම දන්නව. ඉන්දියානු තානා පතිවරයා නිකම් තුණ්ඩු යැවූ සැණින් දෙපාර්තමේන්තු ලිපි ගොනු තානාපති වරයාගේ ගෙදරට යවන සිරිතක් තිබුණා. ඒ කාලයෙ නම් බොහොම කීකරුයි; බොහොම සහයෝගය ලැබුණා. හැබැයි දැන් ඒ සෙල්ලම් නැහැ. ඒ නිසයි දැන් ඉන්දියා විරෝධිය යන චෝදනාව කරන්නෙ. අපිටත් ඉන්දියාවට විරුද්ධ විය යුතු අවස්ථා තිබෙනවා. මොකද, ඉන්දියාවත් ලංකාවත් අතර යම් යම් ප්‍රශ්න තිබෙනවා. ප්‍රශ්න තිබෙන විට විරුද්ධවීම ස්වභාවයක්. නමුත් අනෙක් අවස්ථාවලදී, ජාත්‍යන්තර ප්‍රශ්නවලදී ඉන්දියාව ගන්නා පියවරවල් අපට පිළි ගන්න බැහැ. ජාත්‍යන්තර ප්‍රශ්න සම් බන්ධයෙන් ඉන්දියාව මණින ආකාරය ටම අපටත් මණින්න බැහැ. ඒ නිසා ඉන්දියාව මේ පියවර ගත් නිසා අපටත් මේ පියවර ගන්න සිදු වෙනවාය කියා අපට කියන්ට බැහැ.

ජාත්‍යන්තර ප්‍රශ්න උඩ ඉන්දියාවත් ලංකාවත් එකාකාරව ගමන් කළ අවස්ථා අනන්ත තිබෙනවා. හැබැයි මෙදා ඒ විධි යට ගමන් කරන්න බැහැ. අපි තීන්දුව

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

කට බසිනවා නම්, අපිට වුවමනා කරුණු ගැන, අපේ මිම්මෙන් සොයා බලා තීන්දුවකට බසින්න ඕනෑ. සමහර විට ඒ තීන්දු ඉන්දියාව ගන්නා තීන්දු වාගේම වෙන්න පුළුවනි. නමුත් එක කාලයක නම් ඉන්දියාව ගත්තේ කුමන තීන්දුවක්ද අපිත් ඒ තීන්දුවම අනුගමනය කරන සිරිතක් තිබුණා. නමුත් දැන් නිදහස ලැබූ ජාතියක් වශයෙන් ඒ විධියට තීන්දුවලට බැසීම යුතු නැහැ. එදා නම් මේ රටේ අග මැති කෙනෙක් සිටියත් ඉන්දියානු තානාපතිවරයාට බලය තිබුණා තමාට වුවමනා ආකාරයට ඕනෑම ලිපිගොනුවක් දෙපාර්තමේන්තු කාර්යාලයෙන් ගෙන්වා ගෙන තමන්ට වුවමනා හැටියට වැඩ කරන්න. නමුත් ඒ කාලය පසුවී තිබෙන බව, එහෙම කාලයක් දැන් නැති බව, අපි ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ. පරණ විධියටම ඉන්දියානු තානාපති කාර්යාලයට වුවමනා අන්දමට වැඩ කරන්න සූදානම් නැති නිසාද දැන් ඇතැම් අය විදේශ, බාහිර කටයුතු පිළිබඳ දෙපාර්තමේන්තුවෙ ඉන්නෙ ඉන්දියානු විරෝධි පිරිසක්ය කියන්නෙ? ඉන්දියාවට විරුද්ධ මත දරණ පිරිසක් ඒ කාර්යාලයේ ඉන්නවය කියන්නෙ වෙන මොන හේතුවක් නිසා දැයි මම අහන්න කැමතියි.

දැන් තවත් ප්‍රශ්නයක් මතුවෙලා තියෙනව. තානාපතිවරු යාපනේට ගිහිල්ලා බාල් කකා යම් යම් ප්‍රකාශ කරනව. එක් තානාපතිවරයෙක් නොබෝදා යාපනේ ගිහිල්ලා කළ ප්‍රකාශයක් ගැන මට කලින් කථා කළ උඩුප්පිඩ්ඩියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එම්. සිවසිතම්පරම් මයා.) කියා සිටියා. මීට කලිනුත් තානාපතිවරයෙක් එවැනි ප්‍රකාශ කරල තියෙනව යාපනේදි. ඒ ගැන අපි නැගී නොසිටින්නෙ ඇයි? අපි නිශ්ශබ්දව ඉන්නෙ ඇයි? මේ සිද්ධිය ගැන ඉන්දියානු තානාපති කාර්යාලයෙන් කියන තුරු අපි නිකම් හිටියෙ ඇයි කියා මම අහනව. මේක පුදුම තත්ත්වයක් නොවෙයිද? මේ ගැන හිතා බලන ඕනෑම කෙනෙකුට අද තානාපතිවරුන් සම්බන්ධයෙන් අමුතුම තත්ත්වයක් ඇති වෙලා තිබෙන බව පෙනෙනව. මේ රටේ කලක් ගත කර පිට වෙලා යන විට එසේ රටින් පිට වී යන තානාපතිවරයාට ආයුබෝවන් කියන්න උත්සව දෙකක් පවත්වන පුරුද්දක් දැන් දැන් ඇති වෙලා යනවා. එකක් සිංහල ප්‍රදේශයේ පවත්වන අතර අනෙක් උත්සවය පවත්වන්නෙ යාපනේ ප්‍රදේශයේ. මේ පළමුවන වතාව නොවෙයි; දෙවැනි වතාවයි. ඒක් තානාපතිවරයෙකුට ආයුබෝවන් කීමේ උත්සවයක් මෙහෙ පවත්වනව. ඊට පස්සෙ ඔහුටම ආයුබෝවන් කීමේ උත්සවයක් උතුරෙත් පවත්වනව. එහාට ගිහිල්ලා තවත් බාලක් දීලා දෙවැනි වරටත් ආයුබෝවන් කියනව. මේ සිරිතට ඉඩ දෙන්න හොඳ නැහැ.

මේ ප්‍රශ්නය ගැන ගරු අගමැතිනියට මතක් කරන්න ඕනෑ. අපේ රට එකම එක රටක් බව අමතක කරන්න යුතු නැහැ. මේ විධියට කෙරෙන්න ඉඩ දුන්නොත් අමුතු හැඟීම් තහවුරු වෙන්න ඉඩ තියෙනව. දැනටමත් දකුණේ සිංහලයින්ගෙ කොටස ලෙසත් උතුරේ දෙමළ උදවියගෙ කොටස හැටියටත් හිතාගෙනද මේ විධියට ක්‍රියා කරන්නෙ? ඔවුන් කල්පනා කරන හැටියට දැන් මේ රට දෙකට බෙදිලයි. තියෙන්නෙ, මේ රට දෙකට බෙදිල ඉවරයි, මේ රට කොටස් දෙකට බෙදිල තියෙනවය කියල හිතන නිසාද, ඒ විධියට සලකන නිසාද, එවැනි හැඟීමක් පවතින නිසාද මේ ආකාරයට බාල් තියතියා සිංහල පළාත්වල අය ගැන වෙනමත්, දෙමළ පළාත්වල අය ගැන වෙනමත් කථා කරමින් උත්සව දෙකක් පවත්වන්නෙ? විදේශ කටයුතු භාර අංශය මේ ගැන ක්‍රියා කරන්න ඕනෑ. මේ රට කොටස්වලට කැඩී යන ආකාරයට කථා කරන්නවත් ක්‍රියා කරන්නවත් ඉඩ දී බලාගෙන ඉන්න බැහැ. තානාපතිවරුන් ඒ ආකාරයට කථා කිරීම ඉන්දියාවට වඩාත් භයානකයි. මන්ද, ඉන්දියානු මිනිසුන් මේ රටේ ඉන්නවා. මේ ප්‍රශ්නය ප්‍රධාන දෙයක් හැටියට එතකොට මතු වෙනව. භාෂාව නිසා හෝ වෙනත් කාරණයක් නිසා හෝ යම් විධියක ඉරක් ගහලා මේ රට දෙකට බෙදන්න ඕනෑය යනුවෙන් ඉන්දියාව කියනවා නම්, ප්‍රශ්නය සමථයකට පත් කරන්නෙ ඒ විධියටය කියනවා නම් එයින් මේ රට භේද වීමට උපකාර වීමත් වෙනවා නේද? ඉරවල් ගැහිල්ල දැන් රටවල් බොහොමයක ලොකුම හපන්කම වෙලා තියෙනව.

වියට්නාමයේ උතුරත් දකුණත් අතර සටනයක් ඇති වුණාම ඉරක් ගහලා දෙකට කැඩුවා. කොරියාවෙත් එහෙමයි.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ආර්. ජී. සේනානායක මයා.]

පකිස්තානයේ, කාශ්මීරයේ වුණෙත් ඉරක් ගහලා දෙකට කැඩීමයි. ජර්මනියෙත් ඉරක් ගහලා දෙකට කඩන වැඩේ සිදු වුණා. බ්‍රිතාන්‍ය ගයනාවෙත් දැන් ඇති වන ඝට්ටන සංසිඳවන්න තියෙන්නෙ ඔය ඉරක් ගහලා දෙකට කැඩිල්ලෙන් වෙන්න ඇති. බුරුමයෙත් ඉරක් ගහන්න ලෑස්ති වුණා. ලෑස්ති වෙනකොටම ඒ රහස දැනගෙන කෙලින්ම ක්‍රියා කර ඉර ගැහිල්ල නවත්වන්න පුළුවන් වුණා. අපේ රටෙත් දැන් ඉර ගහන්න යනවද? ඉරක් ගහලා මේ පැත්ත උඹටයි, අනෙක් පැත්ත අපටයි කියල වෙන් කරන්නද යන්නෙ? ඒකට ඉඩ දෙන්න බැහැ. ඒ නිසා මේ ගැන සොයා බලන්න ඕනෑ. මේ ඉර ගැහිල්ල නිසා දැනටමත් රටවල් කීපයක් කොටස් වලට කැඩී ගියා. ඒ නිසා අපේ ඝට්ටන නිරාකරණය කර ගැනීම පිණිසත් ඔය විධියටම ඉර ගහන්න ඕනෑ කරන උදවිය ඇති. විශේෂයෙන්ම ෆේඩරල් පක්ෂය ඉර ගස්සවා ගන්න බොහොම ආසාවෙන් සිටිනව. අපේ රටට එන සමහර තානාපතිවරුන් අපට ආයුබෝවන් කියා, වෙන රටක් හැටියට සලකා යාපනයට ගිහින් ආයුබෝවන් කියනවා නම්, ඒක එයට අනුබල දීමක්. ආයුබෝවන් කියනවා නම් කියන්න ඕනෑ මුළු රටටම. ඔවුන් පත්කර සිටින්නේ මුළු ලංකාවටමයි. යාපනයට වෙනම තානාපති ධුරයක් වෙන් කර නැහැ. ඒ නිසා මේ අන්දමට තානාපතිවරුන් බාල් දිදී රට බෙදන්න අදහස් නොදී, බාලක් දෙනවා නම් එය කොළඹදි දෙන්නය කියා අවවාද කරන හැටියට අගමැතිනියට මතක් කරන්න කැමතියි.

අ. භා. 12.45

උඩුප්පිඩ්ඩිහි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එම්. සිවසිතම්පරම් මයා.) තවත් එකක් කිව්වා. එක්තරා තානාපති කාර්යාලයක නිලධාරියෙක් සේවය අවසාන වී යන අවසථාවේ බාලක් දෙන විට විදේශ අංශයේ නිලධාරීන් එයට සහභාගි වුණේ නැත කියා එතුමා කිව්ව. හේතුව ඉන්දියානු විරෝධී නිසාලු. මම ඒ සිද්ධිය ගැන දන්නවා. මට පත්තරකාරයකුගෙන් එය දැන ගන්න ලැබුණා. අයුබ් ඛාන් සෙනෙවිතුමා මේ රටට එන දවස්වල ඔය නිලධාරියා පත්තර කාර්යාලයකට ගොස් අපේ අගමැතිනියට විරුද්ධව කතීඃ මණ්ඩලය ලවා කතීඃ වාක්‍යයක් ලියවන්න හැදුවා. මේ විදේශීය තානාපතිවරු කාර්යාලවල සිටගෙන කරන්න හැදුවේ අගමැතිනියට විරුද්ධව කතීඃ වාක්‍යයක් ලියවීමයි. මොකක්ද හේතුව? අපේ මිත්‍ර පාකිස්තානයේ ජනාධිපති අයුබ් ඛාන් තුමා මෙහි එන විට එසේ එන්නට අවසර දුන් නිසා අගමැතිනියට විරුද්ධව කතීඃ වාක්‍යයක් ලියවන්න හැදුවා. තමාට ආරාධනා කළ අගමැතිනියට විරුද්ධව මේ රටේම ඉඳගෙන පත්තරකාරයින් උසිගන්වනවා නම්, එවැනි නිලධාරීන් වහාම රටින් පැන්නිය යුතුයි කියා මා කියනව. මේ කියන්නෙ මට පත්තර කාර්යාලයකින් දැනගන්නට ලැබුණු දෙයක්. අපි දන්න එකක් තමයි, ඔය ආකාරයේ තානාපතිවරුන් අපේ රටේ සිටින එක.

මා තවත් එකක් කියන්න කැමතියි. ළඟදී කොමියුනිස්ට් රටවලින් ප්‍රදර්ශන කීපයක් පැවැත්වූවා කියා මට ආරංචියි. රුසියාවෙන් ප්‍රදර්ශනයක් පැවැත්වූවා. චෙකොස්ලොවැකියාවෙන් ප්‍රදර්ශනයක් පැවැත්වූවා. ඒ අවස්ථාවල නොයෙක් බඩු මුට්ටු මේ රටට ගෙනාවා. ඒ බඩු මේ රටේ විකුණන්න බැරිය කියන සිරිතක් තිබෙනවා. තානාපති කාර්යාලවලට ගෙන්වන බඩු තීරු බදුවලින් නිදහස් නිසා ඒවා විකුණන්න බැහැ. මේ ප්‍රදර්ශන සඳහා ගෙන්වූ බඩු මේ රටේ වික්කාද නැද්ද කියා මා අහන්න කැමතියි. රුසියාවෙන් ගෙනා බඩු සියල්ලම වික්කාය කියා මට ආරංචියි. ඒ සල්ලි දුන්නෙ කාටද? අපේ රටේ කර්මාන්ත ගෙන යන්න විදේශ වත්කම් නැත කියන පිරිසට, මේ විධියේ ප්‍රදර්ශන තබ තබා, භාණ්ඩ ගෙන්වා විකුණ විකුණා ඒ සල්ලි අරින්නට පුළුවන්කම තිබෙනවාද? රැවුල කපන්න බ්ලේඩ් තලයක් ගෙන්වන්න බැහැ. ඒ තරමට විදේශ වත්කම් දුර්වල වෙලා. නමුත් රුසියාවට මේ විධියේ දේවලට ඉඩ දෙනවාද? ප්‍රදර්ශන තබා ඕනෑ තරම් බඩු ගෙන්වා විකුණන්ට රුසියාවට බලපත්‍ර දෙන එක හරිද? ඔය අන්දමට රුසියාවෙන් බඩු ගෙන්වා විකුණනවා. නමුත් ඒ සල්ලි කොහේ යනවාද මා දන්නෙ නැහැ. ප්‍රදර්ශන දෙකක් තබා ඒ දෙකේම බඩු වික්කා. ඒ බඩු ආපසු ගෙන ගියේ නැහැ. මේ සල්ලි ගියෙ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

කොහොමද ? ඒ ගැන සොයා බලා කටයුතු කරන හැටියට අගමැතිනියගෙන් විශේෂ යෙන් ම ඉල්ලනව.

ඊළඟට මතක් කළ යුතු කාරණය මෙය යි. අපට යුද්ධ කරන්න ශක්තියක් නැහැ. අපේ රට ආරක්‍ෂා කර ගන්නවත් අපට අපේ යුද්ධ හමුදාව ප්‍රමාණවත් වන්නෙ නැහැ. නමුත් අපි ළඟදි පුදුම යුද්ධයක් කළා. අපි ආණ්ඩුවක් පෙරළුව. මෙහෙ නොවෙයි; වියට්නාමයේ. බෞද්ධයන්ට හිරිහැර කරන ආණ්ඩුවක් තියෙන අවස්ථා වේදී ලංකාව ඉදිරිපත් වෙලා මුල් තැන අරගෙන විශාල සටනක් කරල, මහා ජාතීන්ගේ සංගමයට ඒ සටන ඉදිරිපත් කරල, පුදුම ජයග්‍රහණයක් ලබා ගත්ත බව තමුන්නාන්සෙලා හිතේ තියා ගන්න ඕනෑ. යුද්ධ තුවක්කුවලින් කරන සටනට වඩා අනර්ඝයි, ඒ විධියට මහජන මත වලින් කරන සටන. වියට්නාමයේ ආණ්ඩුව පෙරළුනේ—බෞද්ධයන්ට තැන ලැබුණේ—අප නිසයි. ඒ සටනෙ මුල් තැන ගත්තෙ ලංකාණ්ඩුවයි. ඒ නිසා අගමැතිනියට විශේෂ ප්‍රශංසාවක් හිමි බව මතක් කරන්න ඕනෑ. අනික් ඇමති අංශ හැම එකකම අවුල්. අනික් හැම ඇමති අංශයක්ම කුණු වෙලා; දූෂණය වෙලා. නමුත් එක තැනක් විතරයි, විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමති අංශය විතරයි, පිරිසිදු ලෙස තියෙන්නෙ. ඒ ගැන අපට ආඩම්බර වන්න පුළුවන්.

ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ දිවංගත අගමැතිතුමාගේ නිර්මල මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව අද රැක ගන්නෙ මේ ආණ්ඩුවේ විදේශ කටයුතු අනුව බව මා කියන්නට ඕනෑ. ඒ ගැන ගෞරවය හිමි විය යුත්තේ අගමැතිණියට පමණයි. අනික් හැම අංශයකම අවුල්. මේ අංශය පමණයි, ශුද්ධ ලෙස ආරක්ෂා වී තියෙන්නෙ. මා විවේචනය කළත්, පුදන අවස්ථාවේදී පිදිය යුතුයි. මේ අවස්ථාවේදී විදේශ කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශය ගත්ත පියවර ගැන—මේ රටට ලබා දුන් කීර්තිය ගැන—අපේ විශේෂ ස්තුතිය අගමැතිනියට පුදන්න ඕනෑ. අගමැතිණියට මෙන්ම අගමැතිණියට ආධාර වශයෙන් ඉන්න ඒ කාර්යාලයේ නිලධාරීන්ටත් අපි ස්තුති කරන්න ඕනෑ. එංගලන්තයේ මහා කොමසාරිස් තුමා කියන ආකාරයටවත්, ඉන්දියානු තානාපතිවරයා කියන ආකාරයටවත් නොවෙයි, අද ඒ කාර්යාලයේ නිලධාරීන් වැඩ කටයුතු කරන්නෙ. ඒ කාලයේ නම් එංගලන්තයේ මහා කොමසාරිස්වරයා කියන හැටියට ඒ මුළු කාර්යාලයම හැඩ ගැහෙනව. ඉන්දියානු තානාපති දේසායි මහත්මයට තුණ්ඩුවක් ඇරල, පිටු ගණනක විස්තර වුණත් ඒ කාර්යාලයෙන් ගෙන්වා ගන්න පුළුවන්කම තිබුණ. නමුත් අද ඒවා බැහැ. අද ඒ කාර්යාලයේ නියම විධියටයි, කටයුතු කෙරෙන්නෙ. ඒ නිසා ඒ නිලධාරීන්ටත් විශේෂ ස්තුතියක් පිදිය යුතු බව මම මතක් කරන්න කැමතියි.

තව එක කරුණක් මතක් කරන්න තියෙනව. ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය විසඳීම සඳහා නැවතත් ඉන්දියාව සමඟ සාකච්ඡා පවත්වන්න යනවය කියා ආරංචියි. මම නම් හිතන්නෙ නැහැ, ඉන්දියාව සමග සාකච්ඡා පැවැත්වීම නුවණට හුරු දෙයක්ය කියා. මෙ පමණ කාලයක් සාකච්ඡා පැවැත්වුවා, පැවැත්වුවා අවසානයක් නැහැ. ඉන්දියානු ආණ්ඩුව සමග කථා කළා පමණයි. අපි දැන් ටිකක් වැඩට බහිමු. මේ ප්‍රශ්නය විසඳා ගන්නට එක පියවරක් අරගෙන බලමු. අද වන තුරු එක පියවරක්වත් අරගෙන නැහැ. ටිකක්වත් වැඩ කරල බලමු. ඉන්දියාවේ අගමැතිතුමා කියන්නෙ මේක නුඹලාගෙ වැඩක්ය කියායි. ප්‍රශ්නය අපට භාර දෙන විට—ප්‍රශ්නය විසඳීමට අපට මුළු රටවැසියාගේම අනුමැතිය ලැබෙන විට—ඇයි ප්‍රශ්නය විසඳන්නට වැඩ ටිකක්වත් නොකරන්නෙ ? පියවර එකක්, දෙකක්, තුනක්, හතරක් අරගෙන ඊට පස්සෙ හැප්පෙන අවස්ථාවේ දී සාකච්ඡා ඇති කරල වැඩ කරන්න පුළුවන්. ආරම්භයෙදීම සාකච්ඡා කරල පලක් නැහැ. අපි නුඹලාගේ මිනිසුන්ට විරුද්ධව ගන්න පියවරවල් මේවාය කියා, ඒවාට අවසර ලබා ගන්නද, මේ සාකච්ඡා කරන්නෙ ? කවදාවත් ඒ අවසරය ලැබෙයිද ? කවදවත් ඒ අවසරය ලැබෙන්නෙ නැහැ. ඒ උදවියගේ මිනිසුන් මේ රටින් පන්නන්න අපි යම් කිසි පියවරක් ගන්නව නම් ඉන්දියාවෙ සතුට අපට ලැබෙයිද ? කවදාවත් ලැබෙන්නෙ නැහැ. බුරුමය ඉන්දියානුන් පන්නන්නෙ ඉන්දියානු ආණ්ඩුවෙ අවසරය අරගෙනද ? නැහැ. රට රකින්න තියෙන අවස්ථාවේදී කරන්න තියෙන වැඩ කොටස කරනව.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ආර්. ජී. සේනානායක මයා.]

ඉන්දියාව ඒ මිනිසුන් භාර ගන්නෙ නැද්ද? භාර ගන්නව. ඒ වගේ අපිත් කිසියම් වැඩ පිළිවෙළක් යොදමු. ඒ වැඩ පිළිවෙළේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් කිසියම් සංවිධානයක් ඇති වුණොත් ඊට පසුව සාකච්ඡා කරන්නට පටන් ගනිමු. අප කිසියම් පියවරක් නොගෙන කථා කරන්නට පමණක් සූදානම් වීමෙන් වැඩක් නැහැ. අපේ අගමැතිවරුන් 5 දෙනකුම දැන් ඉන්දියාණ්ඩුවත් සමඟ මේ ප්‍රශ්නය ගැන සාකච්ඡා කළා නේද? ගිවිසුම් අත්සන් කළා නේද? ප්‍රකාශ නිකුත් කළා නේද? තවමත් මේ ප්‍රශ්නයෙහි අවසානයක් නැහැ. මේ ප්‍රශ්නය විසඳී මේ රටට සහනයක් ලැබේ යයි රටවැසියා බලාපොරොත්තු වන නමුත් දිනපතාම කල්ලතෝනීන් වැඩි වෙනවා. අප කල්ලතෝනීන්ට සලකන තරම ප්‍රමාණවත් නොවන බවත්, ඔවුන්ට මීට වඩා හොඳට කෑම් බීම්, ඉඳුම් හිටුම් දිය යුතු බවත්, පෙඩරල් පක්ෂයේ නායකතුමා අවවාද කළා.

එස්. එම්. රාසමනික්කම් මයා. (පද්දිරිප්පු)

(திரு. எஸ். எம். இராசமாணிக்கம்—பட்டிருப்பு)

(Mr. S. M. Rasamanickam—Paddiruppu)

He wants them treated humanely.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜீ. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

කල්ලතෝනීන්ට මනුෂ්‍යයන් හැටියට සලකන්නලු. නමුත් කල්ලතෝනියකුගේ සෙවනැල්ල ලිඳකට වැටුණොත් ඒ ලිඳේ වතුර බොන්නෙත් නැති තත්ත්වයකින් නේද ඔවුන්ට සැලකුම් ලැබෙන්නේ? ඒ රටේ දී ඔවුන් සැලකුම් ලබන්නේ ඒ විධියටයි. වැඩ කරන මිනිහාගේ සෙවනැල්ල ලිඳට වැටුණොත් ඒ ලිඳෙන් වතුර බොන්නෙත් නැහැ. නැවත ඒ ලිඳ ඉහිනව. ඊට පසුවයි, ඒ ලිඳේ වතුර පාවිච්චියට ගන්නේ. ඒ තරම් පිළිකුලකුයි ඒ රටේදී මොවුන්ට ලැබෙන්නේ? පෙඩරල් පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ ගම්වලත් ඒ විධියේ තත්ත්වයක් නේද තියෙන්නෙ? "මිනිසුන්ගේ" ගම් පළාත්වල තත්ත්වයත් එහෙමයි. පල්ලියට, කෝවිලකට යන්නට ඉඩ නොලැබෙන අය තවම ඒ පළාත්වල ඉන්නවා. ගෙවල් නැති අය ඉන්නවා. නමුත් ඔවුනුත් මනුෂ්‍යයන් නේද? කෝ ඔවුන්ට සැලකිලි? පෙඩරල් පක්ෂය ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය ගැන ඔය තරම් කථා කළත් පදිරිප්පුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා වැනි අය පත් කරන ලද මන්ත්‍රීවරයකු වූ තොන්ඩමන් මහතා සමඟ එකට වාඩි වී තේ පානය කරනවාත් මා දැක නැහැ. පෙඩරල් පක්ෂය ඔය විධියට කථා කරන්නේ ඡන්ද හොරකම් කර ගැනීමේ අදහසින් පමණයි. අපට කලින් පෙඩරල් පක්ෂයේ උදවිය මනුෂ්‍ය යුතුකම් දැන ගත යුතුයි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, තමන්ගේ රටට හොරෙන් පැමිණෙද්දී පකිස්ථානීන් මෙපමණ ගණනක් වෙඩි තබා මැරුවා යයි දිනපතාම ඉන්දියාවේ පුවත් පත්වල සඳහන් වන අතර, නීති විරෝධී විධියට පාකිස්ථානයට ඇතුළු වන්නට ආ ඉන්දියානුවන් මෙපමණ ගණනක් වෙඩි තබා මැරුවා යයි හැමදාම පාකිස්ථානයේ පුවත්පත්වලද පළ වෙනවා. ක්‍රිකට් තරඟයක ලකුණු දෙන ආකාරයට ඉන්දියාවත්, පාකිස්ථානයත් හැමදාම මැරූ මිනිසුන්ගේ සංඛ්‍යා ලේඛන පුවත්පත්වල පළ කරනවා. නමුත් මෙපමණ කාලයකට අපේ රටේ එක කල්ලතෝනියකුවත් වෙඩිතබා මරා තිබෙනවාද? සොල්දාදුවන්ට තුවක්කු දෙන්න එපාය කියලත් එක කාලෙකදී එක්තරා මතයක් තිබුණා. මොකටද තුවක්කු තියෙන්නෙ? සොල්දාදුවන්ට වෙඩි තැබීම ගැන උගන්වන්නෙ මොකටද? වෙඩි නොතබන හමුදාවක් ලෝකයේ කොහේවත් ඉන්නවාද? "යුද්දෙට නැති කඩුව කොස් කපන්නටද?" කීවාක් මෙන් සොල්දාදුවන් තුවක්කුවලින් වෙඩි නොතබනවා නම් තුවක්කු තියෙන්නේ මොකටද? දැන් නම් සොල්දාදුවන්ට තුවක්කු දෙනවා. නමුත් වෙඩි තියන්න ඉඩ දෙන්නේ නැහැ. අපේ මායිම රකින්න ඉන්න සොල්දාදුවන්ට තුවක්කු නොදෙනවා නම් කාටද තුවක්කු දිය යුත්තෙ? ඒ වගේම මායිම රකින්න ඉන්න සොල්දාදුවන්ට වෙඩි තැබීමේ අවසරය නොදෙනවා නම් කාටද ඒ සඳහා අවසර දිය යුත්තෙ? වෙඩි තියන්න ඉඩ දෙන්නේ නැත්නම් තුවක්කු දීමේ තේරුම මොකක්ද? නීති විරෝධී ලෙස මේ රටට එන්නවුන්ට වෙඩි තැබිය යුතුයි. එසේ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

වෙඩි තැබීමට නියම කළ යුතුයි. අපේ රටේ නීතිය අනුවත්, ඉන්දියාවේ නීතිය අනුවත් හොරෙන් පැමිණීම නීති විරෝධීයි. 1938 සිටම ඉන්දියාණ්ඩුව විසින් හොරෙන් පැමිණීම තහනම් කර තිබෙනවා. හොරෙන් පැමිණෙන අයට වෙඩි තබන ලෙස නියම කොට සොල්දාදුවන්ට තුවක්කු දීමෙන් මිස මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නේ වෙන කොහොමද ? පකිස්ථානයෙන් ඉන්දියාවට එන අය දිනපතාම නම් කරන්න ඉන්දියාවට පුළුවනි. ඉන්දියාවෙන් පාකිස්ථානයට එන අය දිනපතාම නම් කරන්න පාකිස්ථානයට පුළුවනි. අපට බැරිද ඒ විධියට වැඩ කරන්න. අපේ රටේ මුළු ඉතිහාසය තුළම හොරෙන් එන්නන් එකෙකුටවත් වෙඩි තිබ්බාය කියා කියන්න පුළුවන්කම තියෙනවද ? අපේ කරුණාව වැඩියි. තුවක්කු බයිනෙත්තු නැතිව අපි එහෙනම් භික්ෂු හමුදාවක් ඇති කරමු, වෙරළට වෙලා ඉඳගෙන මෛත්‍රිය දේශනා කරන්න. හමුදාව පාවිච්චි කරනව නම් එය හමුදාවක් හැටියට පාවිච්චි කරන්න ඕනෑ. නමුත් ඒ අය වැඩිය නිකනුයි ඉන්නෙ. ඉන්දියාවෙ එහෙම පත්‍රවල ප්‍රසිද්ධ වන ආකාරයට, අද දහයක් වෙඩි තිබ්බාය, අද එකොළහක් වෙඩි තිබ්බාය කියා අපේ රටෙත් ප්‍රසිද්ධ වෙනව නම් මේ කරදරය නවතිනව ඇති. නමුත් පෙඩරල් නායකතුමා කියනව නම් ඒ අයට දෙන කෑම මදි; ඔවුන්ට වැඩි සැලකිල්ලක් දක්වන්න ඕනෑ කියා—

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපති
(குழுக்களின் பிரதி அக்கிராசனர்)
(The Deputy Chairman of Committees)

කරුණාකර නිශ්ශබ්ද වන්න. අ. භා. 2 වන තුරු රැස්වීම තාවකාලිකව අත් සිටුවනවා. නැවත පටන්ගන්නා විට ශ්‍රීමත් රසික් ෆරීඩ් මූලාසනය ගන්නවා ඇති.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත් සිටුවන ලදින්, අ. භා. 2 ට ශ්‍රීමත් රසික් ෆරීඩ්ගේ සභාපතිත්වයෙන් නැවත පවත් වන ලදී.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.
(திரு. ஆர். ஜீ. சேனநாயக்க)
(Mr. R. G. Senanayake)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, විදේශ ප්‍රතිපත්තිය ගැන කතා කරන විට අප රට අවට තිබෙන අනිකුත් රටවල තත්ත්වය ගැනද හිතේ තබාගෙන කතා කළ යුතුයි. ජාත්‍යන්තර මහජන මතවලට කීකරු වන රටවල් තියෙනව. ඒවාගෙම මහ ජාතීන්ගෙ සංගමයට පවා අකීකරු වී හිතුවක්කාර විධියට වැඩ කරන රටවලුත් තියෙනව. අප අවට එවැනි රටවල් තියෙන නිසා අපේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය සකස් කරන විට අප හිතේ හැම වෙලේම තියෙන්න ඕනෑ, යුක්තියට ගරු කරන්නෙ කවුද, අයුතු ආකාරයට ක්‍රියා කරන්නෙ කවුද, අයුතු ආකාරයට ක්‍රියා කරන අයගෙන් අපට යම් හිරිහැරයක් සිදු වූ විට එයින් බේරෙන්නෙ කොහොමද කියන ප්‍රශ්න. අපේ රටේ මතු දියුණුවට බලපාන පාකිස්ථානය, ඉන්දියාව, බුරුමය, සියම, ඉන්දුනීසියාව, මලයාව, වියට්නාමය යනාදි ආසියාතික රටවල් කීපයක් අප රට අවට තියෙනව. ඒවායින් බොහොමයක්ම ජාත්‍යන්තර මහජන මතයට ගරු කරනව. වියට්නාමය තුළ ඇති වුණු ආගමික අරගලය නිදර්ශනයක් වශයෙන් පෙන්වන්න පුළුවනි. ජාත්‍යන්තර මහජන මතය නිසා ඒ අයට තමන්ගේ ආණ්ඩුව වෙනස් කරන්න සිදු වුණා. එම වෙනස කරන මූලික හේතුව වුණේ, ලංකාව ගත් ක්‍රියා මාර්ගයයි. අයුත්තක් සිදු වූ නිසා ලංකාවෙ නියෝජිත මණ්ඩලයක් මහ ජාතීන්ගෙ සංගමයට ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කර එම සංගමයෙ සම්මුතිය අනුව වියට්නාමයෙ ආණ්ඩුව වෙනස් කර ගන්න පුළුවන් වුණා.

හැම විටෙකම ඔය විධියට ජාත්‍යන්තර මතවලට ගරු කරන රටවල් නැහැ. විශෙෂයෙන්ම අප කිට්ටුවෙන් සිටින ඉන්දියාව එසේ නැහැ. කාශ්මීර ප්‍රශ්නය උඩ පැන නැගුණු ඉන්දියානු—පාකිස්ථානු අරගලය කොහොමද ? මහ ජාතීන්ගෙ සංගමයෙ නියෝජිත පිරිස් තුනක්, මේ මෑත කාලය වන තුරු, පැමිණ විභාග කර නිගමනය කට බැස තියෙනව, කාශ්මීරය නැමැති කුඩා රටට තම රටවැසියන්ගෙ කැමැත්ත

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ආර්. ජී. සේනානායක මයා.]

අනුව, ඡන්දය විමසා තමන් කැමති ආණ්ඩුවක් පිහිටුවා ගන්න නිදහස දිය යුතුය කියා. ඉන්දියාවට සහ පාකිස්ථානයට මේ ගැන අවවාද කරළත් තියෙනව. කොතරම් අවවාද කළත්, කොතරම් තදින් මේ ගැන මතක් කළත්, ඉන්දියාව විශාල රටක් නිසා තමන්ගෙ බලය තහවුරු කර ගන්න උත්සාහ දරනව. ලෝක මහජන මතයට පයින් ගසා ඉන්දියාව තවම කාශ්මීරය යටත් කරගෙන සිටින බව අපට පෙනෙන්නට තිබෙන කාරණයක්. අධිරාජ්‍ය විරෝධී සටනේ පෙරමුණ ගන්නවා යයි කියන ඉන්දියාවට, වැසියන්ගේ අයිතිවාසිකම් වෙනුවෙන් සටන් කරනවා යයි කියන ඉන්දියාවට, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය රකිනවායයි කියන ඉන්දියාවට, යුතුකමක් තිබෙනව, කාශ්මීර ජනතාවට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිය අනුව පාලනයක් තෝරා ගැනීමේ බලය දෙන්න. අධිරාජ්‍යයෙන් ගැළවී තමන්ගේ අදහස් අනුව පාලන ක්‍රමයක් සකස් කර ගැනීමට කාශ්මීර ජනතාවට නිදහස දෙන්න යයි එක්සත් ජාතීන්ගෙ සංගමයත් ඉන්දියාවට තුන් වරක් අවවාද කර තිබෙනව. එහෙත් ඒක තුට්ටුවකටවත් සලකන්නෙ නැහැ. එක්සත් ජාතීන්ගෙ සංගමයේ සාමාජිකත්වය දරමින් එහි මූලික ප්‍රඥප්තිවලට අත්සන් කර, හැම විට ප්‍රතිපත්ති ගරු කරනවා යයි ගම්භීර ලෙස ප්‍රකාශ කරමින් සිටින ඔවුන්ට, අවට රටකට තමන්ගෙන් සිදු වන අයුක්තිය, හානිය පෙනෙන්නෙ නැහැ. කාශ්මීර ජනතාවට නිදහස දෙන්න ඕනැ, තමන් කැමති පාලන ක්‍රමයක් තෝරා ගන්න. එවිට ඔවුන් ස්වතන්ත්‍ර පාලන ක්‍රමයක් පිහිටුවාගනියි. නැත්නම් ඡන්දය පාවිච්චි කර ඉන්දියාවට කැමති නම් ඉන්දියාවට හෝ පාකිස්ථානයට කැමති නම් පාකිස්ථානයට හෝ බැඳෙනවා ඇති. කාශ්මීර ජනතාවට ඒ අවසරය නොදී ඉන්දියානු හමුදා බලයෙන් ඒ ජාතිය යටත් කර තබා ගැනීම යුක්තිසහගතදැයි මා අහන්ට කැමතියි.

මේ විධියට කටයුතු කරමින් අධිරාජ්‍යවාදීන්ට විරුද්ධව ඉන්දියාව නගන හඬ අවංක යයි අපට පිළිගන්නට පුළුවන්ද? ඉන්දියාව සමග අපටත් ප්‍රශ්නයක් තිබෙනව නම්, අපේ අගමැතිණිය සහ ඒ අංශවල නිලධාරීනුත් ඒ රට සමග ගනුදෙනු කිරීමේදී මතක තබාගත යුතුයි කාශ්මීර ජනතාවට නිදහස නොදී සිටින්නෙත් මේ රටම බව. කාශ්මීර හමුදා බලය යටතේයි, අද පාලනය කරන්නෙ. මේ විධියේ අධිරාජ්‍යවාදී ප්‍රතිපත්ති අනුගමනය කරන —අධිරාජ්‍ය විරෝධී නොවෙයි— ඉන්දියාවත් සමග අපි ගනුදෙනු කිරීමේදී ඉතා පරිස්සමින් ඒවා කළයුතු බව මතක් කරන්ට කැමතියි. මෑත යුගයේදී අධිරාජ්‍යවාදය දියුණු කළ රටක් තමයි, ඉන්දියාව. මේ යුගයේදී දකින්ට තිබෙන්නෙ, ක්‍රමයෙන් රටෙන් රට අධිරාජ්‍යවලින් ගැළවී යාමයි. බ්‍රිතාන්‍යයට යටත්ව තිබුණු අප්‍රිකානු රටවල් කීපයක් එකින් එක දැන් නිදහස් වීගෙන යනව. මේ රටවල් නිදහස් වීගෙන එන යුගයයි. එවැනි යුගයකදී අනික් රටවල් පාගාගෙන තුවක්කුවේ බලයෙන් පාලනය කළයුතුය යන අදහස තිබෙන්නෙ ඉන්දියාවෙ පමණක් බව කාශ්මීර ප්‍රශ්නයෙන් පෙනී යනව.

ගෝව පෘතුගීසින්ගෙන් නිදහස් කර ගන්නට ඕනැ යයි හඬක් තිබුණු අවස්ථාවේදී අපි එක මෝඩ කමක් කළා. අපිත් කියා සිටියා, ගෝව පෘතුගීසින්ගෙන් ගලවා දෙන්ට ඕනැ කියා. ඒ පියවර අපි අනුමත කළා. එහෙත් අදත් ගෝව අධිරාජ්‍යවාදයෙන් ගැලවිලාද? ගෝව පෘතුගීසි අධිරාජ්‍යවාදයෙන් ගැළවී අද ඉන්දියන් අධිරාජ්‍යවාදයට යට වී තිබෙනව.

කොහෙද මේ නිදහස තිබෙන්නේ? එක රටකින් නිදහස් වී තවත් රටකට යටත් වෙනවා නම් මොකක්ද ඒ නිදහස? බොහෝ දෙනෙක් හිතනවා, ගෝව ඉන්දියාවේ කොටසක්ය කියා. ඉන්දියාවට යම් ප්‍රදේශයක් බිමෙන් ළං වූ පළියට එය ඉන්දියාවේ දේශපාලන කොටසක් හැටියට ගන්නට බැහැ. එහෙම නම් පකිස්තානයත්, බුරුමයත් ඉන්දියාවේ කොටස් විය යුතුයි. අපේ රට කුඩා මුහුදු තීරුවකින් වෙන් වී තිබෙන නිසා ඉන්දියාවේ කොටසක්යයි කියන්න අමාරුයි. මහා රාජ්‍යයකට යාවූ කොටස් ඒ රාජ්‍යයේ යටත් ප්‍රදේශ වන්නේ නැහැ.

අද ඉන්දියාවයයි කියන්නේ එදා බ්‍රිතාන්‍ය යටත් විජිතයක් වශයෙන් තිබුණු රටේ කොටසකටයි. ගෝව කවදාවත් ඉන්දියාවට යටත් වී තිබුණු බව

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ඉතිහාසයේවත් ඇත්තේ නැහැ. සොම පින් කියන සුල්තාන් කෙනකුට එහි රාජ්‍යයක් තිබුණා. පෘතුගීසීන් ගෝව අල්ලා ගත්තේ නිදහස් රාජ්‍යයක් හැටියට තිබියදියි. ඉන්දියාවට කවදාවත් ගෝව අයිතිව තිබුණේ නැහැ. ඒ නිසා ගෝවට හිමිකම් කීමට ඉන්දියාවට පුළුවන්කමක් ඇත්තේ නැහැ. ඉන්දියාවට හිමිකම් තිබෙන්නේ, බ්‍රිතාන්‍යයින්ගෙන් උරුම වූ රටේ කොටසකටයි. ගෝව යටත්ව තිබුණේ පෘතුගීසින්ටයි. පෘතුගීසින්ගෙන් නිදහස ලැබූ ගෝව නිදහස් රාජ්‍යයක් විය යුතුව තිබුණා. නමුත් එසේ වුණාද? එක කටකින් බේරෙන කොට තවත් කටක් එය ගිලගත්තා.

ගෝවේ අදහස කුමක්ද කියා දැන ගැනීමට අපට දැන් අවස්ථාවක් ලැබී තිබෙනවා. මෑතදී එහි ඡන්ද විමසීමක් ඇති වුණා. එහි ආසන 30 කට මන්ත්‍රීවරු තේරුවා. ඒ ආසන 30 න් ඉන්දියානු අපේක්ෂකයින් එක්කෙනයි, තේරුණේ. ඉන්දියාවේ අපේක්ෂකයින් 29 දෙනෙක්ම පැරදුණා. එයින් අපට පෙනෙනවා, කොයි තරම් ඉන්දියා විරෝධී හැඟීම් ගෝවෙහි තිබෙනවාද කියා. අද කාශ්මීරය මෙන්ම ගෝවද ඉන්දියාව විසින් අල්ලාගෙනයි තිබෙන්නේ. රටවල් අධිරාජ්‍යයන්ගෙන් ගැලවෙන මේ යුගයේදී යටත් විජිත තත්ත්වයෙන් මිදෙන යුගයේදී, ස්වාධීන රාජ්‍යයන් බිහි වන මේ යුගයේදී ඉන්දියාවේ පාලනය යටතේ යටත් විජිත ඇති කරන්නට උත්සාහ ගන්නා බව අපට පෙන්වන්න පුළුවනි. කාශ්මීරයත් ගෝවත් ඉන්දියාව යටතට ගැනීමේ අභිලාෂය ඊට උදාහරණයක් වශයෙන් පෙන්වන්න පුළුවනි. ඒ නිසා ඉන්දියාවට ඇඟිල්ල දික් කොට, අධිරාජ්‍යවාදීන් බිඳී හේදී යන මේ යුගයේදී අධිරාජ්‍යවාදී තත්ත්වයක් ගන්නට යන්නේ නුඹලා පමණකැයි අපට කියන්න පුළුවනි. අධිරාජ්‍යවාදය පිළිගන්නා ඉන්දියාවත් සමග අපි කථා කරනවා නම් බොහොම පරිස්සමෙනුයි එය කළ යුත්තේ. ඉන්දියානු විරෝධී හැඟීමක් අද මේ රටේ ඇති වී තිබෙනවාය කියන චෝදනාව කරන උදවියට කාශ්මීර ප්‍රශ්නයත්, ගෝවේ ප්‍රශ්නයත් අමතක වී තිබෙනව. ඒ රටවල් දෙක යට කරගෙන පාලනය කරන ඉන්දියාව සමග අප ගනුදෙනු කරනවා නම් ඉතාමත් පරෙස්සමින් ගනුදෙනු කළ යුතු බව අප සිත්හි තබා ගන්න ඕනෑ.

අ. භා. 2.15

ඊළඟට තවත් කාරණයක් මා මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්ට සතුටුයි. අද මේ රටේ බෞද්ධ හැඟීම් තදින් දියුණු වේගෙන යනව. වියට්නාම් ප්‍රශ්නයේදී එය හොඳින් පෙණුනා. ඒ නිසා, අපේ බුදුන් වහන්සේ උපන්නේ ඉන්දියාවේ නිසා මිත්‍රත්වයෙන් ඉන්දියාව දෙස බලන අයත් ඇති. නමුත් අපේ බුදුන් වහන්සේ ඉන්දියාවේ ඉපදුනාට බුද්ධගයාව පවා ලබාගන්න අපේ ලාංකාවේ කී දෙනෙක් දුක් වින්දද? බුද්ධගයාව ලබා ගන්න ක්‍රියා කළ ධර්මපාල මැතිතුමාට ගස් වල බැඳ පහර දුන්න. ඒ විධියට ඉන්දියාවේ තිබෙන බෞද්ධ සිද්ධස්ථාන වැඩි කොට සක් රැක ගන්නා ලද්දේ ලංකාවෙන් ගිය දූත පිරිස් විසිනුයි. ඒ නිසා අද ඉන්දියන් කාරයින්ට බුඩාගම අමතක කරන්න පුළුවනි. ඉන්දියාවේ පවතින ආගම් භේද නිසා තමන් සමග එකට උපන් අර සහෝදර මුස්ලිම් වර්ගයාට රට බෙදා ගන්න සිද්ධ වුණා නේද? හින්දුකාරයා තුළ කිසිම කරුණාවක්, මෛත්‍රියක් නැති නිසා මුස්ලිම්කාරයාට කියන්ට සිදු වුණා, අපිට වෙන ප්‍රදේශයක් බෙදා දීපන්, අපි එහෙ ගිහින් පදිංචි වෙන්නම් කියා. පකිස්ථානය බිහිවුණේ මූලික වශයෙන් ආගම් භේද නිසයි. ඒ නිසා, බුදුන් වහන්සේ ඉන්දියාවේ උපන් නිසා, යම් දවසක ඒ කාරණා උඩ අපි කරුණාවෙන්, මෛත්‍රියෙන් ඉන්දියාව දෙස බලනවා නම් මේ කාරණය සිතේ තබා ගන්න ඕනෑ. තමන් සමග එකට උපන් සහෝදර මුස්ලිම්කාරයාට තමාගේ මව් රට අත්හැර ගොස්, තමාගේ ආගම රැක ගැනීමට ඉන්දියාවේ මුල්ලක පදිංචි වෙන්න සිදු වුණා නම් අපි කොහේ දුවලද බුද්ධාගම රැක ගන්නෙ? මේ ළඟදින් සිද්ධියක් ඇති වුණා. මුස්ලිම් භක්තිකයන්ගේ විශේෂ වස්තුවක් කාශ්මීරයේ තිබෙනවා. ඒ වස්තුව නම් ප්‍රොෆට් මොහම්මඩ්තුමාගේ කේශ ධාතුවයි. සෑම තැනින්ම මුස්ලිම් ජාතිකයන් පැමිණ මේ ධාතුවට වඳිනවා, පුදනවා. නමුත් ඉන්දියානුන් යටතේ තිබෙන කාශ්මීරයේදී මේ කේශ ධාතුව

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ආර්. ජී. සේනානායක මයා.]

නැති වුණා. ඒක පුදුමයක් නොවේද? පරම්පරා ගණනක් තිස්සේ රැකගෙන ආ වස්තුව, කාශ්මීරය ඉන්දියානුන් පාලනය කරන විට, නැති වුණා. මේ කේශ ධාතුව නැති වී කාශ්මීරයේ මුස්ලිම් ජනතාව පමණක් නොවෙයි අවට සෑම ස්ථානයකම සිටින මුස්ලිම් ජාතිකයන් මහජන මතයක් ඇති කළ විගසම අර නැති වූ කේශ ධාතුව සම්භ වුණා. මේකෙ පුදුමය කේශ ධාතුව නැති වීම නොවෙයි. නැති වූ කේශ ධාතුව සොයා ගත් එකයි පුදුමය. කෙස් ගහක් කියන්නෙ ලොකු දෙයක් නොවන බව තමුන්නාන්සේලා දන්නව. නමුත් ඒ කෙස් ගහ නැති වුණාත් සමගම නැවතත් සොයා ගත්ත. මුස්ලිම් ආගමට ගහන පහරක් වශයෙන් කේශ ධාතුව කෙරෙහි මුස්ලිම් ජාතිකයන් අතර තිබෙන භක්තිය නැති කිරීමේ අදහසින්, බොරුවට මේක කළ බව එයින් කාටත් පෙනෙනව.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා. (කොට්ටාව)
(திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன—கொட்டாவ)
(Mr. D. B. R. Gunawardena—Kottawa)

දැන් ක්‍රිස්තුස් වහන්සෙ උපන් ජේරුසලමෙ ඒ තරම් ක්‍රිස්තු භක්තිකයන් නැහැ නොවැ.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.
(திரு. ஆர். ஜீ. சேனநாயக்க)
(Mr. R. G. Senanayake)

මාත් කියන්නෙ නැහැ, ඒ රටේ ක්‍රිස්තියානි ආගම තිබිය යුතුමයි කියල. බුද්ධාගම නැති එක ගැනයි මා කියන්නෙ. බුදුන් උපන්නෙත් ඉන්දියාවේම නිසා ඉන්දියන්කාරයින්ට අමුතු සැලකිල්ලක් දක්වන්න ඕනෑය කියන්න මා ලෑස්ති නැහැ. ඒකයි මගෙ තර්කය. කාශ්මීරයේ එවැනි දෙයක් සිදු වුණා නම්, ඒ රටේ මුස්ලිම් භක්තිකයින්ට පහරක් වදින පිණිස, මුස්ලිම්වරුන්ගේ ඉතා වටිනා ආගමික වස්තුවක් වන කේශධාතුවට එහෙම දෙයක් වුණා නම්, ආගමික වස්තුවක් හැටියට සලකන කේශධාතුව නැති වන තැනට මේ රටේ පාලනය ගෙන ගියා නම්, මේ රටේ ඉන්දියානුකාරයින්ට පාලන බලයක් ලැබෙන ආකාරයට විශේෂයෙන්ම වතුකරයේ ඉන්න දශ ලක්ෂයට ඡන්ද බලය ලැබුණොත්, එදාට අපේ අති ශ්‍රේෂ්ඨ දළදා වහන්සේ ඒ පළාතේ තියෙයිද කියන කාරණය අපි කල්පනාවට ගන්න ඕනෑ. අපටත් එදාට සිද්ධ වෙන්නෙ කාශ්මීරයේ වුණුදේට සමාන දෙයක්මයි. කාශ්මීරයේ අයට කළ දේ තමයි මේ රටේ බෞද්ධයන්ටත් කරන්නෙ එදාට.

හින්දු මතය අනුව වෙන ආගම්වලට ඉඩ නැහැ. පනික්කාර් මහත්මයා උගතෙක් මෙන්ම පඬිවරයෙක්. එයා සාමාන්‍ය කෙනෙක් නොවෙයි. විදේශීය කටයුතු ගැන විශේෂ දැනුමක් ඒ මහත්මයට තියෙනව. විදේශීය කටයුතු සම්බන්ධයෙන් උපදෙස් දෙන අය අතර ප්‍රධාන තැනක් ගත් කෙනෙකු හැටියට ශ්‍රී නේරුතුමත් ඒ මහත්මයට සැලකුවා. අවිහිංසා වාදය කියන එක පුහු මතයක්ය, පුදුම මතයක්ය කියා උන්නැහෙගෙ පොතේ සඳහන් වෙනව. පනික්කාර් උන්නැහේ දේශපාලන විශාරදයෙක්. ඒ වගේම විදේශ අංශය භාරව හිටපු ප්‍රධානයෙක්. උන්නැහෙ කියනවා ඉන්දියාවෙන් බුද්ධාගම හෝදා දැම්මා නම් ඒ අනුවම අවිහිංසා වාදයත් ඉන්දියාවෙන් හෝදා දමමු කියල. ඒ අනුව අවවාද දෙනවා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ධනවාදයේ තිබෙන බලසම්පන්නකමයි එයින් පෙනෙන්නෙ. තමුන්නාන්සෙලා වැනි සූරා කන්නන්ගෙ වාදයේ තිබෙන බලසම්පන්නකමයි එයින් පෙනෙන්නෙ.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.
(திரு. ஆர். ஜீ. சேனநாயக்க)
(Mr. R. G. Senanayake)

වෙනත් වචනවලින් කියනවා නම්, ඔය ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියන්නෙ ඉන්දියන්කාරයින්ගෙ කම්කරු බලවේගය අනුව දැන් අපි මෙතන ඉන්නවය, ඒ නිසා අපට ඒක රැක ගන්න ඉඩ දෙන්න ඕනෑය කියන එකයි. තොන්ඩමන් උන්නැහෙගෙ බලය අනුවයි එතකොට ඔය සමසමාජ පක්ෂයේ අය වැඩ කරන්නෙ. ඒක රැක ගන්නයි ඔය

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

විධියට හඬ නගන්නෙ කියලා හිතන්න වෙනවා අපට. ඒ අනුව කටයුතු කරනවා නම් අපි ඉන්දියාවෙන් පරිස්සම් වෙන්න ඕනෑ. ජාතිය අනුව කථා කරනවා නම් ඉන්දියාවෙන් අප පරිස්සම් වෙන්න ඕනෑ. ආගම අනුව කථා කරනවා නම් ඉන්දියාවෙන් පරිස්සම් වෙන්න ඕනෑ. නිදහස අනුව කථා කරනවා නම් ඉන්දියාවෙන් පරිස්සම් වෙන්න ඕනෑ. ඔය විධියට කල්පනා කරන විට අපට වෙලා තියෙන්නෙ ඉන්දියාවෙන් පරිස්සම් වී කටයුතු කරන්නයි. හැම අවස්ථාවකදීම ප්‍රධාන වශයෙන් අපේ හැම ප්‍රශ්නයක්ම තිබෙන්නෙ ඉන්දියාවත් එක්කයි. ඒ නිසා හැම ප්‍රශ්නයකදීම හැප්පෙනවාය, අපට හැප්පීම් ඇති වෙනවාය කියා සලකන්න ඕනෑ. එතකොට අප ඉන්දියානු විරෝධී විය යුතුවා පමණක් නොවෙයි; ඉන්දියාවෙන් අපි ආරක්ෂා වෙන්ටත් ඕනෑය කියන, එකයි මගේ හැඟීම. මේ රටේ වැසියා තුළ එම හැඟීම මතු වෙනවා ඇතැයි මා විශ්වාස කරන බව මතක් කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසන් කරනවා.

රාසමානික්කම් මයා.
(திரு. இராசமாணிக்கம்)
(Mr. Rasamanickam)

கனம் தலைவரவர்களே, கௌரவ பிரதம மந்திரி அவர்களும், அவருடைய அரசாங்கமும் சரியான முறையிலே வெளிநாட்டுக் கொள்கையை அனுசரித்து வந்தார்களா, இல்லையா என்பதைப் பற்றி ஆராய்வதற்கு முன்னர், சென்ற ஓராண்டு காலமாக அரசாங்கம் அனுட்டித்துவரும் வெளிநாட்டுக் கொள்கையைப் பற்றி இந்தச் சபையிலே விவாதிக்க வேண்டுமென்று கௌரவ அங்கத்தவர்கள் பலர் பல முறை கேட்டுக் கொண்ட போதிலும் அதற்கு இடம் தராமல் விட்டது வருந்தத்தக்கது என்று குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். எந்த ஒரு அரசாங்கத்திற்கும் எந்த ஒரு சுதந்திர நாட்டுக்கும் வெளிநாட்டுக் கொள்கை மிகவும் முக்கியமானது. அரசாங்கத்தின் வெளிநாட்டுக் கொள்கையைப் பற்றி அந்தந்த நாடுகளின் பாராளுமன்றங்கள் அடிக்கடி ஆராய வேண்டியதும், அரசாங்கத்திற்கு தம்முடைய ஆலோசனைகளையும் ஆட்சேபனைகளையும் கூற வேடியதும் அவசியமாகும். ஆனால் சென்ற ஒரு ஆண்டு காலமாக நாங்கள் இந்த அரசாங்கத்தின் வெளிநாட்டுக் கொள்கையைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் தர வேண்டுமென்று பல முறைகள் கேட்ட போதிலும், எங்கள் கோரிக்கைக்குச் செவிசாய்ந்து சந்தர்ப்பமளிக்காமல் விட்டது உண்மையிலேயே வருத்தத்துக்குரியதாகும்.

சென்ற ஆண்டில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சி ஒன்று நடைபெற்றது. இந்தியாவுக்கும் சீனாவுக்கும் ஏற்பட்ட யுத்தத்தின் காரணமாக எமது நாட்டிலும் ஒரு கிழக்கு ஆசியாவிலும் ஒரு கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டது. இந்த நிலையைச் சமாளிப்பதற்காக—சீனாவுக்கும் இந்தியாவுக்குமிடையில் நல்லெண்ணத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும், சமரச நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக—எமது பிரதமர் சீனாவுக்கும் இந்தியாவுக்கும் சென்று சமாதான முயற்சிகளைக் கையாண்டார். அவரெடுத்துக் கொண்ட நல்ல முயற்சிக்காக, இங்கு பலர் கூறியது போல, நானும் எனது கட்சியின் சார்பில் நன்றிகூற விரும்புகின்றேன். சார்பற்ற நாடுகள் மகாநாடு ஒன்றை எமது நாட்டிலே ஆரம்பித்து வைத்து அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களை அறிந்து, எங்களது பிரதமர் சீனாவுக்கும் இந்தியாவுக்கும் சென்று சமாதானத்துக்கான முயற்சிகளை செய்தார். ஆனால் இந்தத் தகராறு ஏற்படுவதற்கு யார் பொறுப்பாளி, இந்தப் பிரச்சினையை முதன் முதலில் ஆரம்பித்தவர் யார் என்ற விஷயத்தில் எமது பிரதமரோ, அவரது அரசாங்கமோ எந்தவிதமான அபிப்பிராயத்தையும் தெரிவிக்கவில்லை.

ඒ. එල්. අබ්දුල් මජීඩ් මයා. (මූතූර් දෙවන මන්ත්‍රී)
(ஜனாப் ஏ. எல். அப்துல் மஜீது—மூதூர் இரண்டாவது அங்கத்தவர்)
(Mr. A. L. Abdul Majeed—Second Mutur)

யார் என்று எப்படித் தெரியும்?

රාසමානික්කම් මයා.
(திரு. இராசமாணிக்கம்)
(Mr. Rasamanickam)

இதையிட்டு எனக்கு முன் பேசியவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். முன்னர் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை இப்பொழுது கௌரவ மூதூர் இரண்டாவது அங்கத்தவர் (ஜனாப் ஏ. எல். அப்துல் மஜீது) அவர்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[රාසමානික්කම් මයා.]

களுக்கு கூறி வைக்க விரும்புகின்றேன். இரண்டு நாடுகளுக்குமிடையில் ஏற்பட்ட தகராற்றைச் சமாதானம் செய்து வைப்பதற்காக எமது பிரதமர் சமாதானத் தூது செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டதன் காரணமாக அத் தகராறு சம்பந்தமாக ஒருவிதமான அபிப்பிராயமும் தெரிவிக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டதாக ஒருசாரார் கூறினர்கள். தனக்கு அண்மையிலிருக்கும் இரு நாடுகளுக்கிடையில் ஒரு தகராறு ஏற்படும் பொழுது சரியான முறையிலும் அரசியல் ரீதியாகவும் அதற்கான காரணங்களை ஆராய்ச்சி செய்து யார் குற்றவாளி என்று கூற வேண்டியதே ஒரு சுதந்திர நாட்டின் கடமையாகும் என்பதே எமது கருத்து. அரசியல் காரணங்களை முன்னிட்டோ, அல்லது இராஜ தந்திர நோக்கத்துடனே அதைப்பற்றி எதுவும் கூருமல் இருந்திருக்கலாம். இந்தத் தகராறு ஏற்பட்ட காலந்தொடக்கம் இன்று வரை சீன—இந்திய விவகாரத்தையிட்டு பல பேச்சுவார்த்தைகள், விவாதங்கள் நடைபெற்ற போதிலும், இலங்கைப் பாராளுமன்றத்திலோ, அல்லது செனேற்றுச் சபையிலோ பிரதமர் தான் சென்ற சமாதானத் தூதுபற்றியும், இரு நாடுகளுக்குமிடையில் சமாதானத்தை ஏற்படுத்த எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளைப் பற்றியும், அதனலேற்பட்ட பெறுபேறுகளைப் பற்றியும் கூறி அதன் மீது ஒரு விவாதத்தை நடத்த முயலாதது பெரியதொரு தவருகும்.

பிரதம மந்திரியவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளுக்கு நாம் எமது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவிக்காமல் இருக்க முடியாது. எந்த ஒரு சுதந்திர நாடும் சனது வெளிநாட்டுக் கொள்கையில் தனது தன்மானத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டியது அவசியமாகும். ஒரு தனி மனிதன் எவ்வாறு தனது தன்மானத்திற்கு மதிப்பு அளிப்பானே அதைப் போல எந்த ஒரு நாடும் தனது தன்மானத்திற்கு மதிப்பு அளிக்க வேண்டும். தனது கொள்கையைப் பற்றி வெளி நாடுகளுக்கு எடுத்துக் கூறவேண்டியது எந்த ஒரு நாட்டினதும் கடமையாகும். பல உலகப் பிரச்சினைகளில் தமது கருத்தைத் தெரிவிக்க எமது அரசாங்கம் தவறி விட்டது. இதனுல் எமது நாட்டின் தரம் ஓரளவு குறைத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறதென்றே கூற வேண்டும். வெளிநாட்டுக் கொள்கைகளினுஞ் சரி, அல்லது உள் நாட்டுக் கொள்கைகளினுஞ் சரி அரசாங்கம் தனக்கென ஒரு தனிப்பட்ட கொள்கையுடையதாக இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் எனது கருத்தாகும்.

இச்சபையிலே நிகழ்த்தப்பட்ட பல பேச்சுக்களைப் பார்க்கும் பொழுது எமது நாட்டின் வெளிநாட்டுக் கொள்கையில் பல பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்துவதற்குப் பலர் முயன்றிருக்கிருர்கள் என்றே கூற வேண்டும். பிரதானமாக எனது நண்பர் கௌரவ வெலிமடைப் பிரதிநிதி (திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்தினு) அவர்களும், கௌரவ தம்பதெனியாப் பிரதிநிதி (திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க) அவர்களும் அரசாங்கத்தின் வெளிநாட்டுக் கொள்கை பற்றிய விவாதத்திலே கூறிய கருத்துக்களை நாம் மதித்தால், அல்லது அரசாங்கம் அவற்றை அனுசரித்தால் இந்த நாடு இரண்டு கூருகிவிடுமென்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

අ. භා. 2.30

ඒ. එල්. අබ්දුල් මජීඩ් මයා.
(ஜனுப் ஏ. எல். அப்துல் மஜீது)
(Mr. A. L. Abdul Majeed)

ஒரு நாளும் அப்படி வர இடமில்லை.

රාසමානික්කම් මයා.
(திரு. இராசமாணிக்கம்)
(Mr. Rasamanickam)

கௌரவ வெலிமடை, தம்பதெனியாப் பிரதிநிதிகளைப் போன்றவர்கள் இச்சபையிலும் இந்த நாட்டிலும் எவ்வளவு அதிகரிக்கின்ருர்களோ அவ்வளவு விரைவில் இந்த நாடு இரண்டு கூருகிவிடும். இன்று நாம் கேட்பது கௌரவ தம்பதெனியாப் பிரதிநிதியவர்கள் கூறுவது போல இந்த நாட்டை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்பதல்ல. இந்த நாட்டின் உள்நாட்டு வெளிநாட்டு விவகாரங்களைப் பொறுத்த வரையில் அரசாங்கம் ஒரே கொள்கையை அனுசரிக்க வேண்டுமென்பதுதான் எமது கருத்தாகும். இந்த நாடு ஐக்கிய நாடாக இருக்க வேண்டுமாயின் இந்த நாட்டிலுள்ள சமூகங்களுக்கிடையே ஒற்றுமை இருப்பது அவசியம். இந்த நாட்டு மக்களிடையே வேற்றுமைகள் பல இருக்கலாம். அரசியல் கொள்கைகளில் வேற்றுமைகள் இருக்கலாம்; கலாசாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் வேற்றுமைகள் இருக்கலாம்; மொழியைப் பொறுத்த வரையில் வேறுபாடுகள் இருக்கலாம்; அப்படி இருந்த போதிலும் கூட நாம் நாம் வேற்றுமை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

யில் ஒற்றுமை காண வேண்டியது அவசிய மாகும். ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக இந்த நாட்டில் வாழ்ந்து வந்திருக்கக் கூடிய இரண்டு பெரும் சமூகங்களையும் இணைத்து ஒரே சம மான உள்நாட்டு வெளிநாட்டுக் கொள்கைகளை நாம் அனுசரிக்க முடியுமானல் இந்த நாடு ஒற்றுமையாக முன்னேற முடியும். இந்த நாட்டு மக்கள் சகோதரர்களைப் போல வாழ முடியும். ஆனல் எனது நண்பர்கள் கௌரவ வெலிமடை, தம்பதெனியாப் பிரதிநிதிகளைப் போன்றவர்கள் கூறுவதை நாம் அனுசரித் தால் அல்லது அவர்களைப் போன்ற அரசியல் வாதிகள் இந்த நாட்டில் அதிகரித்தால் இந்த நாட்டின் சுபீட்சம் அழிந்தொழிந்து விடும். இவர்களைப் போன்றவர்கள் இரு இனங்களை யும் பிரித்து துவேஷப் பிரசாரங்களைச் செய்து மத, இன, மொழி வேறுபாடுகளையேற்படுத்திக் கொண்டு வருவார்களேயானல் இந்த நாட் டைப் பிரிப்பதற்கு இவர்களே ஆயுதமாக இருந்தார்கள் என்ற குறைச் சொல்லுக்கு ஆளாக வேண்டிவரும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன். இவர்கள் இந்த நாட்டிலே பிளவுகளை ஏற்படுத்துவது மாத்திர மன்றி, வெளிநாடுகளிலும் ஏற்படுத்த முயற் சிக்கின்றார்கள். இன்று இவர்கள் இருவரும் பேசிய பேச்சுக்களை ஆராய்ந்தால், இலங் கைக்கும் இந்தியாவுக்குமிடையில் இதுகால பரியந்தமிருந்துவந்த நட்புறவைச் சிதைத்து இவ்விரு நாடுகளுக்குமிடையில் துவேஷ மனப்பான்மையை வளர்க்க முயற்சிக்கின்றார் கள் என்ற உண்மை புலனாகும். இவர்கள் ஒரு ஆபத்தான நிலையை உருவாக்கிக் கொண்டி ருக்கின்றார்கள்.

இலங்கை, இந்தியா ஆகிய இரு நாடுகளுக்கு மிடையில் சரித்திரபூர்வமான தொடர்புகள் உண்டு. இங்கு வதிபவர்கள் கலை, கலாச்சாரம், மதம், மொழி ஆகியவைகளில் ஒன்றுபட்ட வர்கள் மாத்திரமன்றி, வியாபாரத்திலும் பொருளாதாரத்திலும் தொடர்பு கொண்ட வர்கள். இலங்கையின் நட்புறவு இந்தியாவுக் குத் தேவை, இந்தியாவின் நட்புறவு இலங் கைக்குத் தேவை என்ற நிலையில் நீண்டகாலம் பழகி வந்தவர்கள். இவ்விரு நாடுகளுக்கு மிடையில் வேறுபாடுகள் ஏதாவது இருந்தால் அவற்றைச் சமாதானமாகவும் சமரசமாகவும் தீர்த்து வைக்க வேண்டும். இதை விடுத்து, இவ்விரு நாடுகளுக்குமிடையிலுள்ள அரசியல் வாதிகளுக்கும் பொது மக்களுக்குமிடையில் வேறு பாடுகளை ஏற்படுத்தி, எங்களுக்கும் உங்களுக்குமிடையில் எந்தவிதமான தொடர்பு மில்லை; இனி நாங்கள் உங்களை எந்தக் காலத் திலும் நம்பமாட்டோம் என்பது போன்ற கருத்துத் தொனிக்கும் பாஷையைப் பேசுவது நாட்டின் எதிர்காலத்திற்கு மிகவும் அபாயத் தையே ஏற்படுத்தும் என்று தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன். இந்தக் கொள்கை ஏற் படுவதற்கு காரணங்கள் ஏதாவது இருக்கத் தான் வேண்டும். அந்தக் காரணங்கள் என்ன என்பதை ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும்.

இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்குமிடையில் இப்பொழுது உருவாக்கப்பட்டுள்ள பிரச்சனை கள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் ஏற்பட்டன அல்ல. அண்மையிலேயே இப்படியான பிரச் சனைகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டு வருகின்றார் கள். இவ் விஷயத்தைச் சற்று நாங்கள் உற்று நோக்கினல், இதற்கு உடலும் இரத்தமும் உயிரும் கொடுத்து ஒரு உருவமாக்கி வைத்த வர்கள் இந்த இரண்டு பிரதிநிதிகளும் தாம் என்ற உண்மை புலனாகும் என்பதை உங்க ளுக்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகின்றேன்.

இன்று இலங்கையின் மலை நாட்டுப் பகுதி களில் பத்து இலட்சத்துக்கு மேற்பட்ட தமிழ் பேசும் மக்கள் வசித்து வருகின்றார்கள். மலை நாட்டுப் பகுதியில் வசிக்கும் இந்தத் தமிழ் பேசும் மக்கள் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங் களில் வாழும் தமிழ் பேசும் மக்களுடன் தொடர்பு கொண்டவர்களாக இருக்கின்றார் கள். இவர்களுடைய பிரஜாவுரிமைப் பிரச் சனையை—இவர்கள் இந் நாட்டில் சுதந்திர மக்களாக, தன்மானமுள்ளவர்களாக, வாக் குரிமை பெற்ற மக்களாக இருக்க வேண்டிய பிரச்சனையை—பல ஆண்டுகளாக ஆராய்ந்து செய்து வருகிறார்கள். இப் பிரச்சனைக்கு இது வரையில் எவ்வித தீர்வும் காணாதது வருந்தத் தக்கது. இலங்கை இந்தியர் பிரச்சனை என்று குறிப்பிடப்படும் இந்தப் பிரச்சனையை இலங் கையிலுள்ள பத்து லட்சம் மலைநாட்டுத் தமிழர்கள் சம்பந்தப்பட்ட அவர்களுடைய தலைவர்களும் அரசாங்கமும் தீர்த்து வைக்கக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රී
(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)
(The Presiding Member)

Order, please! We have been going on for two days with this discussion and I would like hon.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රී]

Members to be as short as possible. It was agreed at the Party Leaders' meeting that by 10 o'clock——

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகனுயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

9 o'clock——

රාසමානික්කම් මයා.
(திரு. இராசமாணிக்கம்)
(Mr. Rasamanickam)

I shall be as brief as possible.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රී
(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)
(The Presiding Member)

There are a number of others who have to speak.

රාසමානික්කම් මයා.
(திரு. இராசமாணிக்கம்)
(Mr. Rasamanickam)

I am the only one from our party.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

What about the hon. Member for Kankesanturai ?

රාසමානික්කම් මයා.
(திரு. இராசமாணிக்கம்)
(Mr. Rasamanickam)

எனவே இந்தப் பத்து இலட்சம் தமிழ் மக்களின் பிரசா உரிமையைத் தீர்க்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். இந்தப் பிரச்சினையை ஒரு காரணமாக வைத்து இந்த நாட்டிலும் இந்த நாட்டிற்கு வெளியிலும் ஒரு துவேசத்தை உண்டுபண்ணச் சிலர் முயல்வது இந்த நாட்டிற்கே அபாயகரமானதாகும். அரசாங்கம் பிரசாவுரிமையைக் கொடுக்க வேண்டியவர்களுக்குப் பிரசாவுரிமையைக் கொடுப்பது அவசியமாகும். இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஒரு சாராரை நாடற்றவர்கள் என்று வர்ணித்து, அவர்களை இந்திய அரசாங்கம் இந்தியாவிற்குத் திருப்பி அழைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்தைக் கூறி, அதற்கு இந்தியாவின் மறுப்பைப் பெற்று, அதன் மூலம் இந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்கும் இடையில் துவேச மனப்பான்மையைப் பரப்பச் சிலர் முயல்வது பாரதூரமான செயலாகும். இந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்கும் இடையே மிகப் பாரதூரமான மன வேதனையையும் எதிர்ப்பையும் உண்டு பண்ணக்கூடிய ஒரு பேச்சாகவே கௌரவ தம்பதெனியாப் பிரதிநிதியவர்களுடைய பேச்சு அமைந்தது. அவருடைய கூற்றுக்களுக்கும் அபிப்பிராயங்களுக்கும் இந்த நாட்டுப் பெரும்பான்மையான மக்களிடையேயும் அரசியல்வாதிகளிடையேயும் ஆதரவில்லை என்பதை நாம் திட்டவட்டமாக இந்தியாவிற்குத் தெரிவிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இந்தப் பிரச்சினையின் பேரில் இந்திய அரசாங்கத்தை நாம் விரோதியாகக் கருதுவது நியாயமற்ற செயல். கௌரவ வெலிமடை, தம்பதெனியாப் பிரதிநிதிகளுக்கு நான் கூற விரும்புவது என்னவென்றால் நமது வெளிநாட்டுக் கொள்கை கௌரவத்தோடும் நேர்மையோடும் தன்மானத்தோடும் பாது காக்க வேண்டுமென்பதுதான். அயல்நாடுகளுடன் குரோத மனப்பான்மையை வளர்ப்பது நமது நோக்கமாக இருக்கக்கூடாது. இந்த நாட்டு மக்கள் அனைவரும் ஒன்றாக வாழக்கூடிய முறையில் இந்த நாட்டுப் பிரச்சினைகளை நாம் சுமுகமாகத் தீர்க்க வேண்டும். குரோத மனப்பான்மையை நாம் வளர்ப்பின் இந்த நாடு இரண்டு பட்டுவிடுவது தவிர்க்க முடியாததாகும்.

கள்ளக் குடியேற்றக்காரர்களைப் பாதுகாக்கும் முறையில் தமிழரசுக் கட்சி இந்த நாட்டில் இயங்குகின்றது என்ற கருத்துப்பட கௌரவ தம்பதெனியாப் பிரதிநிதி சில வார்த்தைகள் கூறினர். அவருக்கு நான் கூற விரும்புவது என்னவென்றால் இந்த நாடு இந்த நாட்டு மக்களுக்கே உரியதாகும். இந்த நாட்டில் நியாயமற்ற முறையில் எவரும் குடியேறுவதை ஆட்சேபிப்பதில் எமது கட்சி முன்னணியில் நிற்கின்றது. அப்படி இருந்தும் இந்த நாட்டில் கள்ளக் குடியேற்ற வாசிகளின் தொகை அதிகரிக்கிறதென்றால் அது தமிழ் பேசும் மக்களது முயற்சியால் அல்ல. தம்பதெனியாப் பிரதிநிதி போன்றவர்களின் பகுதிகளில் உள்ள தேயிலை, தென்னை, இறப்பர் தோட்ட சிங்கள முதலாளிகளின் முயற்சியால்தான் அவர்கள் இங்கு வரவழைக்கப்படுகிறார்கள் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

எனவே, கௌரவ தம்பதெனியா பிரதிநிதி போன்றவர்கள் தமிழரசுக் கட்சியைத் தூஷிப்பதிலும் கண்டிப்பதிலும் பார்க்க, பொது மக்களிடையே தமிழரசுக் கட்சியும் தமிழ் பேசும் மக்களும் கள்ளக் குடியேற்றக் காரர்களை வரவழைக்கின்றார்கள் என்பது போன்ற பொய்ப் பிரசாரங்களைச் செய்வதிலும் பார்க்க தமது சொந்தக் சமூகத்திலேயுள்ள முதலாளிகள் இவர்களை வரவழைத்துத் தங்கள் தோட்டங்களில் வேலைக்கு வைத்திருப்பதைத் தடுக்க முயற்சியெடுத்தால் இந்த நாடு சிறந்த பலனைப் பெறக் கூடும் என்று தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன். எனது கட்சித் தலைவர் திரு. செல்வநாயகம் அவர்கள் பேசும் பொழுது 'கள்ளக் குடியேற்றக் காரர்கள் என்று நியாயமாகவோ அநியாய மாகவோ கைது செய்து கும்பனித் தெருவிலுள்ள முகாம்களில் வைத்துள்ளவர்களை மனிதத்தன்மையுடன் நடத்த வேண்டும்' என்று கூறினார். அவர், 'கள்ளக்குடியேற்றக் காரர்களைப் பிடிக்க வேண்டாம், கைது செய்ய வேண்டாம்' என்று கேட்கவில்லை. 'கள்ளக் குடியேற்றக் காரர்கள் என்ற சந்தேகத்தின் பேரில் யாரையாவது கைது செய்தால், அவர்களுக்கு மனிதத்தன்மையுடன் வேண்டிய வசதிகளையளித்து விசாரணை நடத்தி தீர்ப்புக் கூறுங்கள்' என்று தான் சொன்னார். அதைச் சுட்டிக் காட்டிய பொழுது கௌரவ தம்பதெனியா பிரதிநிதி போன்றவர்கள் வட காமாணத்தில் சாதிக் கொள்கையின் பயனாக சிலர் அநியாயமாக நடத்தப்படுகிறார் கள்; கிணறுகளில் தண்ணீர் அள்ள முடியாத நிலையில் அவர்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார் கள்; இப்படிச் செய்யும் இவர்கள் மனிதத் தன்மையைப் பற்றி எப்படிப் பேசலாம் என்று கேட்டார். மனிதத் தன்மை என்று கூறும் பொழுது ஒருவனுக்குத் தேவை யான, குறைந்த பட்ச வசதிகளையாவது அளிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தையே நாங் கள் தெரிவிக்கிறோம். சாதிக் கொடுமை தமிழ்ச் சமூகத்தில் மாத்திரம் இடம்பெற்றிருக்கவில்லை. சிங்களச் சமூகத்திலும் அது இருக்கின்றது. வட மாகாணத்திதில் சில பகுதிகளில் குறைந்த சாதியினரை உயர்ந்த சாதிக்காரர்கள் கிணறுகளில் தண்ணீரள்ள விடாமல் எப்படித் தடை செய்தனரோ அது போலவே சிங்கள சமூகத்திலும் ரொடியாஸ் சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் பெண்களாக இருந் தாலும் சரி மார்பை மறைக்க அங்கி அணியக் கூடாதெனத் தடை செய்தார்கள். இது எவ் வளவு வெட்ககரமானது? எனவே தான், இச் சாதிக் கொடுமை எங்களது சமூகத்தில் மாத்திரமல்ல, உங்களது சமூகத்திலும் இருக் கின்றது என்பதை கௌரவ தம்பதெனியா பிரதிநிதிக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகின் றேன். நாங்கள் இந்தக் கொடுமையைப் படிப் படியாகக் குறைக்க முயன்றுவருகின்றோம். எங்கள் முயற்சியில் பெருமளவு வெற்றியும் கண்டிருக்கிறோம். இத்தகைய சாதிக் கொடுமைகளைத் தீர்க்க வழி காண வேண் டுமே தவிர, அதற்காக ஒருவனை மனிதத் தன்மையுடன் நடத்த வேண்டுமெனக் கூறு வதை ஆட்சேபிக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

අ. භා. 2.45

இலங்கை ஒரு சிறிய நாடு. மற்றைய நாடு களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் மிகமிகச் சிறிய நாடு. ஆனால் இதுவரை பல துறை களிலும் பெரும் சாதனைகளைச் சாதித்து வந்திருக்கின்றோம். பல துறைகளில் உலக நாடுகளின் கவனத்தைக் கவரக் கூடிய நிலையை அடைந்திருக்கிறோம். நம் உள்நாட்டு விவகாரங்களில் நாம் முன்னேற்றத்தைக் காணாதிருந்தாலும், வெளிநாட்டரங்கில் முக் கியமான ஓரிடத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம். எனவே, நாமெடுக்கும் முயற்சிகளில் வெற்றி காண வேண்டுமானால் உள்நாட்டுப் பிரச்சனை களை முதன் முதலில் வெற்றிகரமாகத் தீர்க்க வேண்டும். எமது கௌரவ பிரதம மந்திரி அவர்களும் அவரது அரசாங்கமும் வெளி நாடுகளில் எவ்வளவு புகழையும் பெயரை யும் பரிசையும் பெற்றாலும்கூட உள்நாட்டுப் பிரச்சினைகளை நியாயமான முறையில் தீர்க் காத வரையில் வெளிநாடுகளில் பெற்ற புக ழின் உண்மையான பெறுமதியை அடைய முடியாது. 'தன்னைப் பெற்ற தாய் கிண்ணிப் பிச்சை எடுக்க மகன் கும்பகோணத்தில் தர்மம்' செய்த கதையைப் போன்ற கதை யாகத்தான் இதுவும் இருக்க முடியும். பெற்ற தாய் தனது நாட்டில் உணவுக்கும் உடைக் கும் வழியில்லாமல் பிச்சை எடுக்கும் போது ஒரு மகன் கும்பகோணத்தில் உண்ண இல்லா மல் இருப்பவர்களுக்கு உணவும், உடையில் லாமல் இருப்பவர்களுக்கு உடையும், பொருள் இல்லாதவர்களுக்குப் பொருளும் கொடுத்துத் தர்மம் செய்தானாம். அதுபோல்தான் எமது நாட்டின் நிலையுமிருக்கிறது. இங்கு நாம் பல பிரச்சினைகளுக்கு உள்ளாகி இருக்கிறோம். இந்த நாட்டில் தமிழ் மக்களுக்கும் சிங்கள

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[රාසමාණික්කම් මයා.]

மக்களுக்கும் இடையிலுள்ள மொழிப்பிரச்சினை போன்ற பல பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாமல் இருந்து கொண்டிருக்கும் வேளையில் அரசாங்கமோ உலகப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்க முயன்று கொண்டிருக்கிறது. நமக்கிடையே இருக்கக்கூடிய மொழிப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதில் அரசாங்கம் தமிழ் மக்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெற்று பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேறுவதற்குரிய வழிவகைகளைக் கையாளலாம். பல ஆண்டுகளாக இந்த நாட்டையே தாயகமாகக் கொண்டு இந்த நாட்டைப் பொன் கொழிக்கும் பூமியாக மாற்றிய, தேயிலை இறப்பர் தென்னைத் தோட்டங்களில் வாழும் மலை நாட்டுத் தமிழ் மக்களுடைய பிரச்சினையை அரசாங்கம் இன்னும் தீர்த்து வைக்கவில்லை. இன்று இந்த நாட்டின் வருமானத்தில் எண்பது சத விகிதம் மலை நாட்டுத் தமிழ் மக்கள் மூலமாகத்தான் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கிறது. மலை நாட்டுத் தமிழ் மக்களுடைய பிரசாவுரிமைப் பிரச்சினையை அரசாங்கம் தீர்த்து வைக்க வேண்டும். மனிதர்களாக, மானம் உள்ளவர்களாக, உரிமை உள்ளவர்களாக மலை நாட்டுத் தமிழ் மக்கள் வாழ வழி வகுக்கப்பட வேண்டும். இந்த நாட்டுப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாண இந்த நாட்டு மக்களோடு சிந்தித்து அரசாங்கம் செயலாற்ற வேண்டும். அபிப்பிராய பேதம் இருந்தாலும், அபிப்பிராய பேதமுள்ள அரசியல் வாதிகளோடு தக்க ஆலோசனை செய்து உள்நாட்டுப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க அரசாங்கம் ஏன் முயலக் கூடாது? எமது நாட்டிலுள்ள நாளாந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்காத வரையில் வெளி நாடுகளுக்கு சமாதானத் தூது கோஷ்டிகளை அனுப்புவதாலோ, உலக நாடுகளுக்கிடையே சமாதானத்தை உண்டு பண்ண மகாநாடுகளை வைப்பதாலோ, தென்னுபிரிக்கா போன்ற இன நிறத் துவேஷம் பிடித்த நாடுகளை உலக நாடுகளில் கண்டிப்பதாலோ என்னபயன்? எனவே எமது கட்சியின் சார்பில் நான் கூறவிரும்புவது என்னவென்றால் வெளி நாட்டு விவகாரங்களில் எடுத்து வந்த முயற்சிகளுக்கு எமது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவிக்கும் அதே வேளையில் பிரதம மந்திரி அவர்கள் எமது உள்நாட்டு விவகாரங்களில் தமது கவனத்தைச் செலுத்தி எமது நாட்டிலுள்ள எல்லா மக்களும் ஒற்றுமையாக ஒன்றாக இணைந்து வாழ வழி வகுக்க வேண்டும் என்பதுதான். கௌரவ வெலிமடை, தம்பதெனியாப் பிரதிநிதி போன்றவர்கள் தங்களது அரசியற் கொள்கைகளைப் புனராலோசனை செய்து சிந்தித்துச் செயலாற்ற வேண்டும். உண்மையில் இந்நாட்டு மக்கள் எல்லோரும் சுபீட்சமாக வாழ வேண்டுமானால் எல்லா மக்களும் சமமாக வாழ வேண்டுமென்ற மனப்பான்மையோடு இப்பிரச்சினைகள் எல்லாவற்றிற்கும் தீர்வு காணவேண்டுமென்று கேட்டு எனது குறிப்பை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

එස්. තොන්ඩමන් මයා. (පත් කරන ලද මන්ත්‍රී)

(திரு. எஸ். தொண்டமான்—நியமன அங்கத்தவர்)

(Mr. S. Thondaman—Appointed Member)

Mr. Chairman, I would like to join the other hon. Members in asking the Government to declare what its policy is in regard to racial discrimination in South Africa. In fact today all progressive forces the world over are joining in condemning the policy of apartheid of the South African Government.

I was so sorry to hear of the instructions given by our Foreign Office to the I. L. O. delegation from Ceylon. It almost amounted to a passive support of the policy of the South African Government.

At a time when our foreign policy is fully accepted in this House both by the hon. Members of the Government and by the Opposition—it has received a lot of praise all over the world—it was our clear duty to have stated our stand in regard to this matter. All international bodies and organizations are taking positive steps to expel South Africa, and when we are following progressive policies in regard to all other matters, it is a matter for regret that our delegation to the I. L. O. had to act in a retrogressive and reactionary manner as a result of the instructions issued by our Foreign Office.

Of course, although I was a member of that delegation myself, I was not bound by those instructions, because

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

all I. L. O. delegations consist of three groups—the government, the employers and the workers. But I am more governed by my own conscience and it was different where the workers' section of the delegation was concerned. I know that the employers generally follow the instructions laid down by the Government on these occasions.

I know that the stand taken up by the delegation is not in keeping with the so-called policy of non-alignment of this Government. Therefore, I would ask the hon. Parlamentary Secretary to the Minister of Defence and External Affairs to declare on behalf of the Government what positive steps it proposes to take in regard to the disgraceful policy that is being followed by the South African Government.

Another matter I wish to refer to is this. There are some hon. Members who want the Government to adopt a wrong policy on certain matters and they point to the actions of other Governments and misinterpret their policies and actions. In this connexion I might specifically mention that the policy of the Burmese Government has been misinterpreted and our Government is being invited to folow a policy that has been misinterpreted.

At this stage I would like to read a passage from "Forward", a publication of the Department of Information of the Government of Burma, which quotes the words of no less a person than General Ne Win.

"It will not be amiss in this regard to point out that whilst establishing a socialist economy in Burma, the Revolutionary Government has done nothing whatever to suggest that foreign nationals, including Indian nationals, are being forced out of the country. It was in fact certain monied classes of Indian nationality who had been unable to live and work under a socialist system of economy such as Burma has adopted, who had left the country for good and of their own free will. Beyond question, the Revolutionary Government has in such cases spared no effort towards facilitating their departure from Burma to the utmost extent possible under the laws of the land."

That is the policy of the Burmese Government. And it is true that even in Ceylon lots of people who do not wish to live here as a result of certain changes have left for India, Australia, the United Kingdom and even Nigeria; and I will not be surprised if one of these days the hon. Member for Dambadeniya (Mr. R. G. Senanayake), when he finds things too hot for him in this country, will find a place for him to go—if he can find one. He may perhaps go to the United Kingdom or Switzerland. As I was saying, during the last ten years, if a census is taken, you will find that 100,000 people have left Ceylon, people of the monied class, because they do not wish to continue to live in this country.

But today we are concerned with the working-class people who are the real basis and foundation of the economy of this country. If people try to adopt undemocratic actions in respect of them by misinterpreting what is happening in other countries, before the working-class people themselves suffer, those people will find that the basic industrial and agricultural structure of the country has collapsed before that.

I would like to refer to one or two other points. One is about travel curbs. We discussed the matter the other day under the Votes of the Hon. Prime Minister and strong protests were registered against the policy that was being followed with regard to travel abroad. It is not my intention now to discuss the policy aspect of the matter. But there is another aspect which we must consider. That is the administrative aspect.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[එස්. තොන්ඩමන් මයා.]

When an application for clearance is sent to the Prime Minister's office there are certain things done there. We want to know the procedure followed at that end. As it is today, we cannot get any response even though we may write letter after letter. In my own case, I was to leave at 2 P.M. on a certain day but I got clearance only at 10 A.M. on that day. Till that time I did not know what was happening. Some courtesy must be shown by the officials dealing with this matter. If clearance is not to be granted they can say so early.

 අ. භා. 3

The procedure is so involved now that your time is spent in going between the Ministry of Defence and External Affairs, Immigration and Emigration Department and the Department of Exchange Control. The Hon. Minister of Finance is asking us to work harder and harder but most of our time is spent in running from office to office. So I think it is time that the Government reorganizes the procedure relating to this matter so that manpower may not be wasted. Today most of our time is being wasted. Cannot this matter be so arranged that everything relating to travel abroad can be handled by one department ? It is difficult to go from office to office with all the transport difficulties that we have.

Whatever policy is decided upon by the Hon. Prime Minister, I would earnestly urge the Government to see that that policy is implemented with minimum hardship to the people. The present situation is that people take pride in inflicting hardships and putting difficulties in the way of people. This is not a socialist way of doing things. I would therefore earnestly urge the Government to see, whatever the policy may be, that officials are courteous and consider the convenience of other people.

Now what happpens is that you go to the airport and find at the last moment that clearance has not been granted. Government officials are paid by Government and they do not care about the loss suffered by other people. But they must remember that other people have their responsibilities and plans and programmes. They cannot make arrangements and cancel them at the last moment. Government officials should bring to bear a certain sense of responsibility when they are handling these matters.

Next I wish to deal with the question of citizenship by descent. Today, there is a general disability placed on persons who belong to minority communities. A person who is a citizen by descent need not have a certificate. If, in fact, he has the qualifications he is by law a citizen and he must enjoy all rights and privileges like the rest of the public. But here the administration follows a different policy. If a man of a minority community comes, even if he has the necessary documents of proof, they insist that he should produce a certificate of citizenship. By law it is unconstitutional to ask for a certificate from a citizen by descent. There is provision in the law where, in case of doubt, a person can apply under a certain section of the Citizenship Act for a certificate. As long as there is no doubt and as long as it is a fact and a person can establish his case, it is not the business of the department to ask him to bring a certificate. This is a very unfair and undemocratic attitude which the department is taking.

Even then what happens when you apply under that clause ? The application is delayed not for one or two years but sometimes even for three or four years as a result of which a lot of people are put into great inconvenience. I know that even the Deputy Chairman and other Muslim Members of the House do not know how a doubt about citizenship can be cleared. I was trying to get a copy of the regulations from the Library but it is missing. A large number of people of the minority communities are undergoing a lot of difficulties in trying to establish citizenship and getting the benefit of this clause. It is necessary that this provision of law

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

under the Citizenship Act should be made known widely so that citizens will not be subjected to the inconveniences they are now called upon to face.

Then there is the question of those who get citizenship by marriage. Earlier the law was that where any person gets married to a Ceylon citizen, at the end of one year that person was automatically accepted as a citizen and was registered as a citizen. When Sir John Kotelawela, the then Prime Minister, wanted to get rid of communist wives of certain citizens, he brought a law to amend it and kept the discretion in his hands, namely, in the hand of the Prime Minister. The wives of those citizens were deported. When the next Government came they knew it was a wrong policy to separate husband and wife and they made all facilities available for them to come back. Now this Government, which claims to be following the policy of the late Mr. Bandaranaike, is doing just the opposite. Today we do not know what the policy is under which a person who gets married gets citizenship rights. Therefore I want the hon. Parliamentary Secretary to state clearly what is the policy that they follow. If there is a policy, why cannot they state it ? In every country, in every matter, there are abuses. If a person abuses, it is for them to take action. I hold no brief for such abusers. But on that account do not flatly refuse applications and also do not hold on to them for many years till many children are born and then say, " You cannot be allowed citizenship under this law, you must pack up and go ". And what happens is that a wife or a husband has to leave the babies who are citizens of this country. Such situations arise.

There are cases where both husband and wife are born in this country. In such cases, one may be a citizen who is recognized as such under the law and the other may be a stateless person but who has never gone to India ; but even such a case I am told is not being recognized for this purpose.—[*Interruption*]. My Friend says there is no statelessness, but it is a fact. However much you may shout or deny, a fact will always remain a fact. Therefore, I would earnestly request that this aspect of the matter be gone into. Make a policy decision today or at any time, but there must be some set policy which everybody must know and unnecessary hardships should not be caused to anybody.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු ඇමතිතුමා පිළිතුරු දෙන්න එන තුරු වචන ටිකක් කියන්නම්. උත්තර දුන්නාට පසුව කියන්න කියලයි හිතා ගෙන හිටියෙ. කෙසේ වෙතත් ඇමතිවරයා එන තුරු කරුණු දෙක තුනක් මතක් කරන්න කැමතියි.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රී
(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)
(The Presiding Member)

The Hon. Minister is coming.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

එහෙනම් උත්තර දුන්නාට පසුව කියන්නම්.

එල්. බී. දසනායක මයා. (ගම්පොළ)
(திரு. எல். பி. தஸநாயக்க—கம்பளை)
(Mr. L. B. Dassanayake—Gampola)

වතු කම්කරුවන් සම්බන්ධව, විශේෂයෙන්ම මේ රටක් නැති වතු කම්කරුවන් සම්බන්ධවත්, පුරවැසිකම් පිළිබඳවත් වචනයක් දෙකක් කියන්න ඕනෑ. විශේෂයෙන්ම වෘත්තීය සමිතියක ලේකම් කෙනෙකු හැටියට මට ලැබී තිබෙන පැමිණිල්ලක් අනුව කියන්න තිබෙන්නේ ඒ ප්‍රදේශයේ රටක් නැති වතු කම්කරුවන්ට ලොකු කරදරයකට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙන බවයි. කල්ලතෝනීන් හැටියට, මේ රටට හොරෙන් ගොඩ බැස්ස අය හැටියට හඳුන්වා දෙමින් යම් පිරිසක් සම්බන්ධව ලියුමක් කවුරු හෝ පොලීසියට යැවූ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[එල්. බී. දසනායක මයා.]

විට පොලිසියෙන් ඇවිත් ඔවුන්ව අල්ලා ගෙන ගොස් පරීක්ෂණයට භාජන කරනවා. එවැනි අවස්ථාවල ඔවුන් නොයෙකුත් තාඩන පීඩනවලට භාජන වෙනව. එසේ තාඩන පීඩනවලට භාජන වෙනවා පමණක් නොවෙයි, රටක් නැති උදවිය හැටියට අර වතුවලින් දෙන "පත්ති සීට්ටු" කියන එක පෙන්නලා ඔවුන් මුදාහැරියාට පසු නැවත වරක් ඊට පසුවදාත් ඒ විධියේ පරීක්ෂණයක් කරනවා. දස වතාවක්, විසි වතාවක් පමණ එක පුද්ගලයෙක් පොලීසියට ගෙන්වන්න පුළුවන් ක්‍රම තිබෙනව. මා විශේෂයෙන්ම දන්නවා මගේ ගම්පොල ඡන්ද කොට්ඨාශයේ "ස්ටර්ලන් බර්ග්" වත්තේ 13 දෙනෙක්, 14 දෙනෙක් පමණ දහ පහ ලොස් වතාව පොලීසියට ගෙන්නවා මේ විධියේ කරදරවලට පත් කර තිබෙන බව. ඒ ගැන අවධානය යොමු කිරීම සඳහායි මේ වචන තුන හතර කියන්න අදහස් කළේ.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike

Hon. Members have raised a number of questions in the course of the discussion on foreign affairs. I would first and foremost like to express my gratitute to all sections of the House on behalf of the Prime Minister and on behalf of the Ministry of Defence and External Affairs for the very helpful discussion that has taken place in this House, and particularly for the meagre tribute which has been generally accorded to the Ministry for the foreign policy adopted by this Government from 1956 onwards, which really started off with the late Prime Minister establishing principles of non-alignment and principles also in regard to its application in particular instances throughout the full period. I appreciate there were elements of criticism from different sections of the House, and I shall attempt to deal with them point by point. I really wish to express my thanks on behalf of the Prime Minister and the Government.

It is particularly refreshing to see a lot of new approaches, if I may say so, to the whole subject of foreign affairs. I noticed that the hon. First Member for Colombo South (Mr. J. R. Jayewardene) in his usual entertaining way addressed this House and tried to tell us where we went wrong. He adopts one of two methods. He either tells us plainly we are completely wrong or alternatively he tells us that in some way or other we are copying the United National Party in the days gone by.

This time he has adopted a completely new method. He started by telling us that if by chance his party were the hypothetical government of today, in the present international context, the hypothetical foreign policy that they would be following might bear some similarity to ours.

I have no doubt that it would give Mr. Khrushchev great pleasure to know that the hon. First Member for Colombo South approves of his foreign policy. However much the hon. First Member for Colombo South may seek to say that circumstances have changed from 1948 up to date—which is perfectly true, no one can gainsay it—certainly the foreign policy considerations of the late Mr. D. S. Senanayake are no longer considerations pertaining to the present time. However much the hon. First Member for Colombo South may try to argue about foreign policy being personal to individuals, however much he may try to gloss over the peculiarities of the foreign policy of, shall we say, Sir John Kotelawala, however much he may try to say that differences arose from the fact that Ceylon was not considered an independent country by the Goverment of the Soviet Union at that time and therefore was denying us admission to the United Nations Organization, does he not equally remember that the foreign policy of Sir John Kotelawala manifested itself by declarations that countries in Eastern Europe were not free, that they were colonial countries themselves, and that they were bound by colonial traditions to the apron-strings of the Soviet Union ? And therefore, was not the

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

United National Party just as guilty of alleging a lack of freedom on the part of others when they themselves complained that others did not accord to them that degree of freedom that they enjoyed? I do not think it would be very correct for me to make more than just this passing reference to the sentiments of the hon. First Member for Colombo South on this matter, and I propose therefore to get down to more detailed discussions.

I must also refer to the approach of the hon. Member for Bulathsinhala (Mr. Edmund Samarakkody). During the whole of the Throne Speech Debate he spent his time telling this House how much this Government, notwithstanding the new Ministers who joined the Government on the 11th of June from the L. S. S. P., continue to follow the same policies. In fact, he was extremely sceptical. He regretted those Ministers not being in a position to contribute any new ideas, any new thoughts or sentiments. He claimed in effect that there has been no change at all between the Government of today and the Government that existed before the 11th of June. When I asked the hon. Member in the course of the discussion, he said that in spite of the changes that have occurred—

අ. භා. 3.15

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

They went over to that side; that was the change.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

The hon. Member speaking yesterday said: "Now, see, what a lot of changes there have been after the Coaliation?" And, now it appears that the change he is referring to is the question of whether he is behind them and is trying to shoot them from behind, or, whether he is facing them and is trying to shoot them from in front! In other words, the only change which he refers to is that change. He says: "See, after this great change, a new emphasis has been placed on the British Commonwealth and the British Commonwealth Associations by this Government." I should like for a moment to dwell on it.

Our Government has built its foreign policy basically—I am not referring to questions which directly involve Ceylon in relation to any foreign country; I am referring to general questions as between foreign countries and the attitude of the Ceylon Government—our position is built on two foundation stones. One is the policy of non-alignment, and the second is friendship towards all nations. Those two principles may seem right and may seem simple to formulate in that way. But, if we examine them more closely, what does it really mean? It means that Ceylon appreciates her position as a small country, a point which was repeated many times by the hon. Member for Dambadeniya (Mr. R. G. Senanayake). We appreciate that we cannot live in isolation and seek to solve major international questions like a minnow Government among the sharks. We accept the fact of our smallness, and accepting it, what does it mean? We have with us a number of forums, international forums, international associations, international groupings of nations through which we try to express our views, to influence international public opinion and use our authority and influence, however small it may be, consistently and in a manner which will bring respect for our country and help preserve peace and order throughout the world and help in the elimination of tensions, war-like propensities, so that we, as an under-developed nation, along with others, will be free to grow in a peaceful context in this world. Particularly speaking, these are the associations through which we work. There are the territorial associations, groupings, particularly of the Afro-Asian countries, associations which, I think, started off in a sense with the first Bandung Conference, although I cannot say that we are proud of the

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක]

contributions which we made at that time, particularly some of the sentiments which were expressed by our then Prime Minister, Sir John Kotelawala, in regard to the socialist world. I do not know whether he would have known then that the hon. First Member for Colombo South would have later seen eye to eye with Mr. Krushchev at a later date as far off as 1964.

Then there is the second grouping which is built on the principle of non-alignment, a group which is not territorial by its nature, not associated geographically, but consists of a group of countries which accept the theory of non-involvement in power blocs, in military alliances like the SEATO, NATO, the Warsaw Pact or any other group of countries, and whose basic principle is to stand for what is right and non-involvement in power blocs or the big groupings of countries. That is the basic principle, and on that have grown an association of countries which accept and adhere to the principle of non-alignment.

Then, thirdly, there is the forum of the United Nations Assembly, in which, no doubt, we act particularly in associaion with the Afro-Asian countries, on a geographical grouping, and also in association with the non-aligned countries, and seek to make the impression of our views felt in association with those countries.

Fourthly, there is an organization or grouping of countries which cuts across all of us at the moment. It is not possible to tie it down either to a geographical grouping or to a principle of acceptance of any definite idea and that is the Commonwealth about which the hon. Member for Bulathsinhala spoke. The Commonwealth undoubtedly has undergone a change. I myself had the privilege of attending the Commonwealth Conferences from time to time. I had the privilege of attending the Prime Ministers' Conference in 1961 and the Finance Ministers' Conference in 1961 as well as in 1960. At this conference it was clear as some hon. Members of this House pointed out that the Commonwealth is no longer the organization—if ever it was—in which a few dominant partners of the Commonwealth are in a position to lay down the law and earn implicit obedience or acceptance of their leadership from the small group of countries which have newly emerged to independence. In the old days there used to be the tradition when the Commonwealth communiques were drafted by Great Britain; if there was any sentence which was objected to by anybody that sentence was simply dropped. The result was that the communique drafted in respect of the Commonwealth grew shorter and shorter and became more and more generally phrased until finally, reading this communique, one would begin to realize that the general genius of British diplomacy was to avoid controversy and to state their things in the simplest form having avoided all difficulties. See what contrast was there in the Conference of Commonwealth Prime Ministers held in 1964. A very long and detailed communique was issued. I did not have the privilege of attending that conference. At that conference it became equally clear that the drafting principles or the drafting elements behind the conference have certainly moved away from the British traditions. A great deal of detail has been included, including subjects such as the sharp controversy of Southern Rhodesia; a great deal has been said and said very bluntly in a language which approximates much closer to the real thinking of the newly developing nations which are now coming forward in the Commonwealth. I do not know how one could really say that the Commonwealth tie becomes an instrument of imperialism in the form in which it has been argued so ably by the hon. Member for Bulathsinhala. It might have been so sometime ago. I admit that there are countries with military alliances with the West within the

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Commonwealth, there are non-aligned countries in the Commonwealth, and that there are countries which have not declared their policies in the Commonwealth in one way or other. Can this organization by its very nature be an instrument of British imperialism for the purpose of continuing colonial subjection within the nations of the Commonwealth? Now our experience shows that the movement is quite in the reverse direction and that the Commonwealth becomes a convenient organization or an association which can be built to become whatever we want it to become. I do not think it is correct any longer to assert that the Commonwealth, that this tie, becomes a bond, a fetter or a chain by which we are tied to any particular thought.

Let us take a practical case. I think it is true to say that some countries tried to use the Commonwealth Conference—[*Interruption*]. I said it is friendly and not a bond or a fetter or a chain. Then let us take a practical case. During the recent Commonwealth Prime Ministers' Conference there were some countries which I thought tried to ensure if possible some degree of support for Malaysia in her problems that exist with Indonesia. The problem is there. I will explain it on behalf of the Government of Ceylon in a moment. In the course of the communique some degree of sympathy and support was expressed towards the Government of Malaysia in relation to these problems. Has it in any way prevented the Commonwealth from expressing their views? No, Sir, for the reason I stated a moment ago. One decision referred to by the hon. Members of the Opposition during the course of this Debate was that the Government of Ceylon has been able Government of Ceylon has been able to adopt the attitude of stating that we will not permit Ceylon ports or Ceylon airports to be used for the transport of strategic war materials to either side by their respective friends or friendly countries for the purpose of continuing or increasing the dangers of actual conflict arising out of the problems in that area. I am not now discussing the actual problems of this confrontation but merely pointing out that the Commonwealth Association has in no way limited the capacity of Ceylon to decide for herself. This Association becomes a useful forum for us to meet a group of countries whose only common ground is that at one time they had the misfortune of being under British domination as colonies and now have the privilege of emerging into nationhood by a gradual process and remainning on reasonably good terms with their former conquerors. In that situation, I must state that the British Commonwealth Association is something which is capable of becoming a dangerous thing only if that tie is made into a means of continuing colonial subjection or economic colonialism, if I may use that term, which it is not. Ceylon is certainly alive to the need to preserve that independence and not to permit the Commonwealth tie to be so abused. I do not think any hon. Member of this House can say that the Government of Ceylon lacks the independence or the stature or the capacity to think for itself and to express clear views, although in particular instances we may disagree. I do not think anyone can seriously assert that the continuance of the Commonwealth Association has done any damage to our national interests.

Questions were raised by the hon. Member for Bulathsinhala in regard to Ceylon's attitude to various problems in South-East Asia. Hon. Members of this House have asked questions in regard to our attitude to the problem of North Vietnam. If I may say so, our attitude to the problem can be very clearly stated. So far as the Government of Ceylon is concerned, we deplore the division of Vietnam into two parts, north and south. We deplore the circumstances of cold war tactics and the conflicts in the emergence of South-East Asia from colonialism that led

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක]

to a division in this way. We appreciate that the group of countries that decided this question at their meeting at Geneva ruled—I do not know whether the word "ruled" is correct—that there should be no foreign forces in Vietnam. And, I must say, the Government of Ceylon does not consider the North Vietnamese to be foreigners in Vietnam. The only foreign forces of which we are aware are the forces of the U. S. A., and the forces of the U. S. A. have been present in South-East Asia contrary to the terms of the Geneva Agreement which, I believe, the American Government refused to ratify at the time. I entirely agree with the hon. Member for Bulathsinhala that it is a futile exercise for us to engage in argument about who is the aggressor and who is not the aggressor in North Vietnam.

කෙනමන් මයා.
(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

Would the Government like to see the American troops withdrawn from Vietnam ?

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Of course, we do. And we accepted your amendment.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

No. We voted for it. You did not vote.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Hon. Members will recall that last year, in the United Nations itself, that amendment was the basis of the Ceylon Government's declaration. The amendment was passed by this House and we have supported resolutions built on it.

In regard to this question, one can argue technically, as the hon. First Member for Colombo South sought to argue, by saying, "We have no objections to foreign warships in international waters". I personally find it difficult to accept that argument. I do not know about the technicalities or where you draw the lines across the waters for the purpose of defining territorial waters. But I do not see that the presence of American warships in the Gulf of Tonkin could possibly be conducive to peace in South-East Asia. I wonder what hon. Members of this House will say if we found a collection of warships, may be ten miles out of Colombo harbour or outside our territorial waters, patrolling the areas surrounding Colombo. I wonder whether it will not cause a certain amount of alarm and despondency in our midst if such a thing were to happen. It is easy enough to say, "What does it matter if you have got warships of a Seventh Fleet or an Eighth Fleet or a Ninth Fleet patrolling the Indian Ocean ?", but I find it difficult to accept the point of view of the hon. First Member for Colombo South. We deplore the actions of the American Government in relation to North Vietnam, and those are certainly actions which can easily be construed as constituting aggression against the people of a free country, which ought to be free and will be free of military influence from outside in terms of the Geneva Agreement.

You ask us why we have made no denouncement on this matter. It is precisely because this matter was to be taken up in the United Nations Councils, if possible, to be settled in some way. As it was to be taken up at international conferences I do not know if a private denouncement by any individual country, unilaterally made, could really produce much effect upon this matter. One point of view which has been urged, upon which we can hardly comment, is that recent American actions in Vietnam are inspired or influenced by domestic considerations of policy

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

pertaining to the United States Presidential elections which are now in the offing. It may be so, it may not be so. I do not wish to express an opinion in regard to the internal affairs of another country.

ප. ව. 3.30

I must say this. It does seem to us, on behalf of the Government, completely indefensible that the lives and property of the citizens of small countries in South-East Asia should have to be forfeit, or be the penalty, in the struggles that might take place in a perfectly democratic way to determine the future of a big power in the world. Therefore, if in this matter one imagines that the Ceylon Government has no attitude, that it stands aside unconcerned, that it has not moved in this matter, I can assure you that we have sought to do more than make plain denouncements. We have sought to make a practical contribution in the councils of the world by using our influences in what we believed to be the right directions, which I am sure all sections of this honourable House would agree are the right directions as far as this particular question is concerned.

The hon. Member for Bulathsinhala raised the question of Ceylon's attitude towards Malaysia and in relation to the confrontation with Indonesia at this time. I believe the question was also raised by other hon. Members, particularly the hon. Second Member for Colombo Central and the hon. Second Member for Batticaloa (Mr. Macan Markar). This question has nothing to do with non-alignment. It is covered really, if I may say so, by the second link of the foundation principle I referred to, which is friendship with all nations. We as a country have recognised Malaysia. Indonesia has been recognized by us for a very long time since she achieved independence, and both countries are our friends. They are countries which have diplomatic exchanges with us.

It is true that Malaysia has decided, rightly or wrongly, in pursuance of her policies, to continue to permit foreign bases on her land. But for that reason alone it will be very difficult for us to do anything beyond exercising pure persuasions, such as they might be, on other countries against the wisdom of this course of having foreign bases upon one's own soil. We say that it would be completely wrong for us to seek to regard a friendly country as an enemy or to seek to distinguish between our friends because one friend has chosen in pursuance of their own independent policy to permit foreign bases on their soil. In that situation it becomes extremely difficult for us to say to our friends, "Look! You are wrong."

We think the whole situation is rather unfortunate. As far as the Government of Ceylon is concerned, we would like to see Malaysia and Indonesia on friendly terms once again. We would like to see peoples with ethnic connections in South-East Asia, in the Eastern Archipelago, working together for a common purpose. We would like to see the problems of actual conflict, which seem to threaten particularly parts of North Borneo, coming to an end and a peaceful settlement evolved. We are glad to see that there have been many efforts made in this direction particularly by the President of the Philippines who has been acting as a friend for both sides in this matter.

We do not want to take sides in these matters. We are sympathetic towards Indonesia as a friend. We are sympathetic towards Malaysia as a friend. We agree with Indonesia that it is an unfortunate thing to have foreign bases on one's territory. We disagree with Malaysia that it is a good thing to have foreign bases. But as for this question of Malaysia having foreign bases on her own territory, it surely is a question for Malaysia and not for us.

In the circumstances I do not think it is fair for the hon. Second Member for Colombo Central to seek to pillory

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක]

the foreign policy of this Government by trying to say, " Surely it is carrying non-alignment to absurd limits, " or to try to bring non-alignment into this question. It is not non-alignment. It is purely and simply our policy of friendship with all countries.

Let us see the application of this principle. When the Hon. Prime Minister received a request on behalf of Indonesia for certain military transport planes to be used for military services in Indonesia—that is the basis on which the application was made—when the application was made by the Government of the Soviet Union to fly the planes purchased by the Indonesian Air Force across Pakistan through Karachchi and across Ceylon through Katunayake to Medan, and from there to Indonesia, after careful consideration the matter was brought up by the Prime Minister to the Government and it was decided that it would be better to avoid this request because we did not think it a good thing to help either side to receive their military supplies through the territory of Ceylon.

කෙනමන් මයා.
(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

There is no state of war between the two countries.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

There is no state of war, but the situation is of such a character that the dividing line between a state of war and a state of confrontation can wear extremely thin. Therefore the Ceylon Government adopted the position of saying that we are not going to permit military supplies from any source to proceed through our country, or our country to be made use of to take military supplies or resources either to Malaysia or to Indonesia as the case may be, or such supplies to be transported over the territory of Ceylon.

කෙනමන් මයා.
(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

Will you extend this principle to all other countries which may have disputes among themselves ?

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

We shall generally do so where we happen to be on friendly terms with both sides and we shall try where we can to avoid the question of involvement, on the principle of friendship with all nations.

කෙනමන් මයා.
(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

I presume you are on friendly terms with all those countries which have diplomatic missions here ?

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

No, Sir. In relation to conflicts involving—shall we say ?—problems of colonialism and problems of independence we have adopted this standpoint. For example, I think it is correct to say that at the time of the conflict between Goa and India we applied similar sanctions against the Government of Portugal. I think it is true that in relation to certain questions with regard to West Irian the other day we had occasion to——

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

You have been very courageous.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Indeed our Government has certainly been courageous.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Having explained the position, may I pass on to the next point which is Ceylon's attitude towards various countries which we have been blamed for failing to recognize? I refer to East Germany, North Korea, Algeria and North Vietnam.

කෙනමන් මයා.
(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

Algeria?

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Algeria was mentioned by somebody and I wish to take it up right away. It is not correct to say that we have not recognized Algeria; we have in fact recognized Algeria.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

I just asked you and I did not proceed on it.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I am just making it clear to hon. Members that Algeria is a country which has been recognized by us.

With regard to North Korea, East Germany and North Vietnam, at the moment, I believe we have Consul-General relations with these countries. The principle underlying our policy with regard to this question has been, as I have stated before on different occasions also, that we as a country still feel that it is a very unfortunate thing that these countries which were nations and were entitled to nationhood have unfortunately been split in halves as a result of conflicts between power blocs. We, as a Government and as a country, hope to see these countries re-united some day. But the realities of the situation have to be accepted. Therefore, rather than have nothing to do with either side and pretending to ourselves that these countries are not divided, we have adopted the practical course of according to them Consul-General status falling short of complete diplomatic exchanges.

Our attitude, I admit, is somewhat illogical as far as Germany is concerned. We have admitted that all the time. The reason for that is that prior to our Government coming into office West Germany was actually accorded diplomatic status by the U. N. P. Government and diplomatic exchanges had already been made before our Government came into office in 1956. In consequence of that we have not been in a position to apply the same uniform policy that we have applied to the divided countries I referred to. To that extent there is an incongruity in the degree of recognition accorded to West Germany as against the other divided countries of the world to which we have applied this principle quite uniformly and without exception.

I must refer to one fact in relation to the Consul-General status we have with East Germany. Hon. Members should know and are entitled to know that for a long time some countries objected very strongly—particularly West Germany—to any degree of recognition being accorded to East Germany. We move slowly in these matters. The hon. Second Member for Colombo Central will recall that practically in every Budget Debate this question has been raised by him and by others. First of all we established trade relationships; later on we have moved to Consul-General relationship with which the East German Government has expressed themselves as being quite satisfied for the time; and in respect of this matter, I should like to inform hon. Members of this House that the Ceylon Government took this step notwithstanding the pressures exerted on us by other countries which finally concluded with a declaration by the West German Government, the Federal Republic of Germany, that foreign aid

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ශරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක]

to Ceylon would be completely suspended and withdrawn in future consequent upon our action. I should like to inform hon. Members that we have proceeded to take this step in the full realization of the consequences that were threatened to us and other consequences which are likely to entail. But I must state for the information of hon. Members of this House that we have never deviated from what we believe to be correct and proper, as a result of pressures and threats.

Algeria we have recognized completely and the problem does not arise as I have already stated.

Hon. Members also referred to the Partial Nuclear Test Ban Treaty, and a large discussion arose which reminded me of the controversy which one hears over the radio sometimes between Radio Peking and Radio Moscow on such questions. Long statements explaining the position of each side have been made in this House. It must have been a refreshing change to hon. Members who have perhaps not listened to them and have restricted themselves to listening to Radio Ceylon as the hon. Second Member for Colombo Central stated.

Well, Sir, on the Partial Nuclear Test Ban Treaty, our attitude is very simple. I stated it last year too. We appreciate that the advance made by the treaty is extremely limited. We appreciate that there are lots of things in regard to which the treaty is incomplete—the possibility of nuclear stockpile is still there, the danger of an outbreak of war is not totally eliminated—and we appreciate the fact that there are smaller countries today like ours who do not have nuclear weapons and who, if they accede to the treaty, will never have nuclear weapons. But all I can state is that every country that wants nuclear weapons, so far as we know, always seems to want them for the purpose of defence, to repel possible aggression; and it is the very danger of their possession, with that objective, that constitutes in itself the threat of war in the future. The United States of America does not claim that she wants nuclear weapons for aggressive purposes; she wants them to defend herself against the possibility of aggression. The Soviet Union does not want nuclear weapons for aggressive purposes; she wants them for the purposes of defence. The People's Republic of China wants nuclear weapons, although she does not have any, for what? Not for aggression; she wants them to defend herself. And every country which wants nuclear weapons wants them with that objective.

But surely if we want to move forward in regard to disarmament, if we want to move towards total and complete disarmament, the hon. Member for Bulathsinhala will agree with me that we have ultimately got to accept one fact: whatever the suspicions, threats, which make countries refuse to accept the *bona fides* of one another, the very motive for which you want nuclear weapons has got to cease to exist. In that way, as far as our country is concerned, we do not hope at any stage to break our Budget to increase our military expenditure by even aspiring for a fraction of a nuclear missile. While we accept the fact that——

කෙනමන් මයා.
(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

Your entire revenue for a year will not buy a nuclear bomb.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I doubt whether it will even buy a fraction of a bomb, and even then I doubt whether the bomb will explode having regard to the money we are prepared to pay for it!

ප. භා. 3.45

The important question is this. Our front line of defence, so far as this country is concerned, must be our friendship with other countries and

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

other nations. It must be our diplomacy. That is our front line of defence. And if we do not accept that position we will also fall into the grave error of the wiser and the larger countries which seem to be spending a very large percentage of their budgets each year on military expenditure. We are proud that our total military budget, our defence budget, including the police force, comes to something like 2½ per cent. of our total expenditure—an achievement indeed as far as our country is concerned. In this matter, at least, we are in a position to set an example to much larger countries than ours.

Then the hon. Second Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) made a speech telling us very nicely —it must be part of the responsive co-operation we hope to get—that on the whole our foreign policy has not been bad ; it has been quite good. I appreciate very much his compliment. We would do our best to live up to it and we have no doubt that having criticized us and having told us not to stew in our own righteousness, the hon. Member will, probably out of a concession to the foreign policy of ours which is not on the whole entirely bad, vote with us.

The Colombo Conference Proposals have been the subject of discussion in this House. We have argued the rights and wrongs of the border dispute between India and China on the Floor of this House. It is refreshing to see hon. Members like the hon. Member for Uduppiddi (Mr. M. Sivasithamparam) and the hon. Member for Paddiruppu (Mr. Rasamanickam), who originally, if I remember right, when his matter was raised in this House used very strong terms to condemn the Government of Ceylon for taking sides, who said we should have declared ourselves with India and condemned Chinese aggression, now say, " We understand the attitude of the Ceylon Government ; we understand your attitude as mediator for standing aside and not involving yourselves in this dispute, because, otherwise how could you mediate.

When I said that then, I remember the hon. Member for Nallur (Dr. Naganathan) standing up and actually insulting the Government of Ceylon, insulting us, by calling us pimps for the Government of China. I use his own words quoted from HANSARD. It is certainly refreshing to see a change of heart and a change of attitude on the part of hon. Members. He called us pimps. When we summoned the Conference of Non-Aligned Nations—Conference of Six Non-Aligned Nations then—he said, " What is the meaning of this ? You are summoning dictators, nations of dictators ; you are pimping for China ". That was his charge.

Certainly it is a nice thing to see that wiser counsels have prevailed, and the heat has cooled down in the Himalayan heights where the war fought between China and India created problems. It is nice to see that wiser counsels are prevailing.—[*Interruption*]. I am talking about Dr. Naganathan's comment and not about dictators but about pimps.

As far as the Colombo Conference Proposals are concerned, I should like to give this House a very short history of what is happening now, of the current situation. I am not going to get involved in arguments about the particular sectors, about the Colombo Proposals, about their merits and demerits, who is to blame for the fighting, who is not to blame. I shall leave it to the hon. Member for Dambadeniya (Mr. R. G. Senanayake) and my good Friend, the hon. Member for Welimada (Mr. K. M. P. Rajaratna), to fight it out with the others. They can argue the cause of one side or they can argue the cause of the other, but we will try on behalf of the Government of Ceylon to ensure the acceptance of the Colombo Proposals and bring about a final peace settlement by negotiation between the Governments of India and China. In this matter I am glad to inform hon. Members of the House that the last two statements made by Prime Minister Nehru in the Lok Sabha have certainly

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක]

shown a somewhat different approach and a willingness towards accepting a slightly modified or slightly softer approach to the whole question.

In the recent discussion the Prime Minister had with Prime Minister Chou En-lai when he was here in Ceylon, the question was discussed and in the course of those discussions various possibilities towards further approaches in this matter were considered and discussed. I think perhaps it is fair to say that the most important question on which the two sides can meet and discuss matters round a table would be the establishment of the basic principles of what they are to discuss. At the time the Colombo Proposals were being formulated as long ago as December 1962 and January 1963, the problem was one of consolidating a cease fire. The cease fire is now well and truly consolidated not by the effect of the Colombo Proposals directly but because subsequent to the withdrawals the tension has eased. The Colombo Proposals have prevented an immediate outbreak of conflict again. To that extent, they have made a contribution and what remains is the ultimate negotiation of a boundary and, if both sides are agreeable to that, I rather think that it is possible that the Government of China may agree to remove the one last obstacle standing in the way, namely, the withdrawal of the seven posts in the controversial demilitarized sector on the Ladakh side. And I think the Indian Government might be agreeable to settling larger questions than the consolidation of a cease fire and towards agreeing to meet to settle the final alignment of the boundary on definite principles. I know the Prime Minister has been making approaches to both sides on this matter. I can assure hon. Members of this House that she has not finished with this question. She proposes to use her good offices in an endeavour to bring about complete peace in this part of Asia and to ensure that the traditional friendship that has existed for many years between the peoples of China and the peoples of India will be restored once again to normalcy in spite of all the differences that may exist today.

In regard to the Seventh Fleet, we have already stated our attitude. I think it is well known. I do not think it would be correct to say that our attitude is one of stewing in our own righteousness for the reason that the very idea of nuclear free zones being constituted is an idea put forward many times by many people, from the Rapacki Plan of Poland downwards, and the Government of Ceylon certainly proposes at the forthcoming international conferences to place this question in the forefront of the agenda and try to make an attempt to achieve something practical in this regard.

Hon. Members may also be pleased to know that according to the latest information, the recent African nations' conference has also approved a similar proposal in regard to the entire continent of Africa, namely, to "de-nuclefy", if I may use the term, the entire continent of Africa and perhaps to extend the same concept to the southern half of the Atlantic Ocean.

I do not propose to deal with the problems of the Voice of America and the Asia Foundation which the hon. Second Member for Colombo Central this time only mentioned in passing. But I do propose to talk for a few moments on our attitude to South Africa and Apartheid since this has been mentioned many times. On this question our attitude to the freedom struggle of the people of Africa has been very clearly stated more than once.

We deplore racial discrimination in Africa. We deplore the oppression by the South African Government. Indeed it is one of the few governments in modern times which can really and truly be called a dictatorship of the worst and most virulent form, corresponding to fascism in Europe during the Second World War. The people of that country

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

are certainly receiving every practical assistance from all countries which cherish freedom in their onward struggle towards complete emancipation.

The criticism was levelled about our trading with South Africa. We were asked "Why are you trading with it? Why are you selling tea to them? Why are you importing goods from them?" These questions were raised. And the hon. Appointed Member (Mr. Thondaman) had a further question: "Why are you refraining from voting at some international conferences when the expulsion of South Africa on racial policies is being considered?"

I should like to briefly state the position of the Government of Ceylon on these three matters. The United Nations is considering a number of resolutions towards the theory of trade embargoes being directed at South Africa as a means of enforcing our collective views on Apartheid and racial policies of South Africa. The general policy has been the stepping up of the need for collective action in such a way as to make it impossible for South Africa to proceed in her policies, for instance, that strategic materials and military assistance be denied to her. In other words, it is absolutely necessary that the embargoes must be absolutely effective. The imposition of embargoes by countries that have no significant trade as a gesture is not really going to add very much to it. There are a number of countries which have proposed it, some of which have no trade at all with South Africa. But the general principle adopted at the United Nations General Assembly was the need for collective action, and towards that collective action Ceylon will certainly participate regardless of losses or gains either in respect of tea or imports, if and when such action is taken collectively. But we maintain that it is completely incorrect and wrong for us as a small country to seek to bring South Africa to her knees on racial policy by individual unilateral action which, at most, can be considered gesturewise. We can express a point of view and we shall express a point of view with all the force at our command, but certainly not in order to make gestures which are ineffective, not in order to make a gesture for the sake of making a gesture. The Ceylon Government will certainly exercise all its authority and power and force in order to bring about a satisfactory imposition of an effective embargo. An embargo, in order to make it an effective embargo, must be applied in respect of goods like oil and armaments by denying them to the Government of South Africa in its move towards oppression.

In regard to the foreign conferences, the Ceylon Government has never taken the view that the expulsion of South Africa from the councils of the world will constitute an effective measure to bring sense and realism into the minds of the South African Government. It has not been our view that, by excluding a country which follows a wrong policy, you can influence the thinking of its Government by that means. You may not associate with that country in any association or grouping, territorial or otherwise or in any other form, you may not associate with that country that you do not agree with, but I do not think that excluding her from the councils of the world, U. N. organizations and so on, is going to make the position different.

The hon. Second Member for Colombo Central, to come to more homely matters, raised a question about the Foreign Office. He pointed out—and I think it is a good thing that he did, because no one else pointed it out—that our Foreign Office is growing. It is certainly stronger than it was in 1960 when I assumed office as Parliamentary Secretary. We have a number of young career-diplomats whose work is now more organized than it has ever been before. A systematic effort is being made towards collecting information and getting involved in the proper techniques of diplomacy which must mean an established and proper background of

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක]

knowledge and study of the subjects and not merely making rather general statements, which may be correct or which may not be correct, as a foundation of policy. I agree with the hon. Second Member for Colombo Central that there is a weakness in regard to their knowledge of foreign languages. There was an idea towards the last years of the late Prime Minister to establish the young career-diplomats as students of foreign languages in various countries. Unfortunately, many of the young men who joined left the service soon after, and unfortunately they had not sufficient time to learn any language. The idea was thought of but never implemented. I am grateful to the hon. Second Member for Colombo Central for bringing that matter up.

There are two other matters I should like to mention in passing, generally. One is with regard to the statement made by the hon. Second Member for Colombo Central that the Prime Minister's statement in the Senate on the travel curbs displayed an anti-socialist tendency —" a new approach " was, I think, the phrase he used.

කෙනමන් මයා.
(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

A disquieting, anti-socialist trend.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I read that statement carefully. I appreciate it is a very frank statement, a statement which I think is perhaps unusual in foreign policy matters because the language of diplomacy is essentialy the language of saying the least possible. I admit the Hon. Prime Minister made a frank statement, but I do not think it is correct to say that the frankness of the statement is essentially anti-socialist. I think a number of things were said there without naming countries, without getting involved in identification.—[*Interruption*]. I am not sure that it is so clear, although the hon. Second Member for Colombo Central says so.

කෙනමන් මයා.
(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

Ask other hon. Members and the people what they thought about it.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I would certainly ask the hon. Members to read it. I think that many things stated there were frankly stated.—[*Interruption*]. But I do not think one could say that it is one-sided. That is my impression. I would, however, bring it to the notice of the Hon. Prime Minister that some sections of this House feel that an anti-socialist tendency is revealed in her speech.

අ. භා. 4

There was comment about an anti-Indian trend — " anti-Indian trend " was how it was worded. Among matters particularly referred to and high-lighted by hon. Members who spoke was the question of Mr. Kapur's speech made in Jaffna. Now, Mr. Kapur as leader of the Diplomatic Corps is well known to all of us. He is a gentleman who is liked as an individual, and he is an extremly well-spoken and polite person. In this instance I am not quite clear exactly as to what happened but I have different versions of the incident from many sources. I did also ask Mr. Kapur about it, and it seems that Mr. Kapur did not really mean any harm when he spoke on that occasion in Jaffna. I do not think that Mr. Kapur was inspired by any intention of interfering in the internal affairs of Ceylon or of making a statement detrimental to anybody, or of hurting anybody's feelings. I think he realized later that he must be more cautious when he speaks on public occasions like that. Very recently when the Diplomatic Corps feted the Prime Minister and the Governor-General, which I also

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

attended, I noticed Mr. Kapur was very careful and he read his speech right into the microphone.

Sir, as far as the speech made by Mr. Kapur in Jaffna goes, in the course of the Debate the hon. Member for Uduppiddi placed before this House the text of the speech where Mr. Kapur expresses the hope of the Tamil language being restored to its rightful place in the near future, or words to that effect. I admit that, as a part of the democratic and free traditions, the hon. Members of this House and the people of this country are quite free and entitled to express their views on the rights and wrongs of the Ceylon Government in this matter. But I do not think that, had I been a diplomat accredited to this country as a foreigner, a statement like "the Tamil language being restored to its rightful place in this country" would be made by me for it carries in itself the necessary implication.—[*Interruption*]. I am stating what the hon. Member for Uduppiddi said. It is the only version we have before this House from a person who claims to have been there when this statement was made. — [*Interruption*]. "Rightful place" carries with it the necessary implication. I am not saying that there is anything wrong, but what I say is that it carries with it the implication that the Tamil language does not have its rightful place today. I am not saying that Mr. Kapur was inspired by any evil motives or intentions to interfere in the domestic affairs of this country. I am sure he was not.

රාසමාණික්කම් මයා.
(திரு. இராசமாணிக்கம்)
(Mr. Rasamanickam)

That is what you have stated in the Throne Speech.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

We have stated it in a somewhat different form.

කෙනමන් මයා.
(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

According to you the rightful place for the Tamil language is the Reasonable Use of the Tamil Language Act, and you are going to make the necessary regulations.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Our position is that it enjoys its rightful place and that it is not a future hope. Whatever it is, sometimes it is wiser in regard to matters of controversy in one's own country ——

රාසමාණික්කම් මයා.
(திரு. இராசமாணிக்கம்)
(Mr. Rasamanickam)

I will read the relevant paragraph from the Throne Speech. This is what is reported in Column 23 of the HANSARD of 2nd July 1964:

"The necessary regulations will be formulated to enforce the Sinhala Only Act and the Reasonable Use of Tamil Act in a manner acceptable to both the Sinhalese and the Tamils."

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I think his statement is a little different to that, and it means that the Tamil language does not enjoy its rightful place.

රාසමාණික්කම් මයා.
(திரு. இராசமாணிக்கம்)
(Mr. Rasamanickam)

You say you are making the necessary regulations.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I am not involved in that argument. Now let us come to the argument about Mr. Kapur. What is the

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

important thing here? We as hon. Members of this House are entitled to express our views on this subject but when it comes to the question of a foreign diplomat expressing views he can get into difficulties by expressing views which can be misunderstood and which are liable to cause misunderstanding. In the circumstances, I believe the Hon. Prime Minister brought this matter to the notice of the Government of India, not in the nature of a violent protest calling for the recall of diplomatic representatives, as has been suggested by some hon. Members, but merely drawing attention to the unwisdom or, perhaps, the general theory that one should be careful in making public speeches. I certainly must say that Mr. Kapur was careful indeed when he addressed the diplomatic dinner given to the Governor-General and the Prime Minister. I must say that we bear no ill-feeling towards Mr. Kapur and there are no misunderstandings between Mr. Kapur and ourselves. And we have no doubt that the Government of India and ourselvs will remain on good terms throughout and will be able to settle our outstanding differences in a spirit of cordiality and without any feeling that there are anti-Indian trends developing in our foreign policy.

So far as the Indian question itself is concerned, I should like to inform hon. Members of this House that the Hon. Prime Minister proposes to visit India on her way back from the conference of the non-aligned nations in Cairo round about October, and she will be taking up these questions for discussion with Mr. Shastri, the Prime Minister of India.

I do not think there are any other questions to which I need reply in detail, except one.

රාසමාණික්කම් මයා.
(திரு. இராசமாணிக்கம்)
(Mr. Rasamanickam)

What about the internal foreign policy of the Government?

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

That is a contradiction in terms which can only be understood by the hon. Member for Paddiruppu. I always thought that we had an external foreign policy. We can have internal and external trade. But I have never come across an internal foreign policy in any country, not even in a country like Monaco.

The hon. Member wor Kankesanturai (Mr. Chelvanayakam) raised a number of questions. It is correct, as he stated, that several persons who wanted to come here for what was described as a cultural conference organized by the Federal Party, were refused admission into this country. Several of them were newspaper editors of papers belonging to an organization in India called the D.M.K. I believe this organization originally had secessionist tendencies in India, and now, I think, claim autonomy within a federal constitution on a language basis for the Tamil-speaking peoples of South India. The application was carefully considered and it was found that these people, although they were newspaper editors and so forth, were also people whose interests and activities were found to be more political than cultural. And in the light of the Federal Party's request that their cultural convention should be held as part of a Federal Party conference, the Hon. Prime Minister considered the matter very carefully and decided that it is unwise that the application should be allowed.

The problem raised by the hon. Member in respect of the detention camp at Slave Island is a very real one. We agree that it should be improved and extended. The work is expected to be completed by the end of September. We appreciate that the sanitary conditions are not all that they should be. We are taking every step to set this matter right.

A general question was also raised about Indians who have married Ceylonese and who have not

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

been granted citizenship. Hon. Members may recall that in 1955 the Citizenship Act was amended to make the grant of citizenship in such cases discretionary. Generally, applications have been disallowed in the public interest wherever the marriage has been one where a person has entered into the marriage while remaining an Indian citizen and travelling between India and Ceylon frequently, and has subsequently made an application for registration. The Hon. Prime Minister has been very careful, and every single case has been examined by her. The case of Mrs. Muthulakshmi, wife of Veerasingam, which was raised by the hon. Member several times—I am sorry to say that the original file reference was wrong and that was why I was not able to refer to it earlier—is one where I have the file with me here. I propose to make it available to the hon. Member for Kankesanturai instead of discussing it in detail, so that he can consider the reasons given by the Hon. Prime Minister and make any representations against the decision, if he so desires. The last case he gave to me was the case of Mr. Velusamy. I shall have to go into it because I do not have the file with me now.

Lastly, I have been requested by the Hon. Minister of Communications to reply to a point made about why coal was being purchased from South Africa for our trains. He has informed me that no country should take unilateral action against South Africa and that whatever should be done should be done as a collective action through the United Nations—much the same point of view that I expressed a moment ago. Apparently, South Africa was the lowest tenderer as far as the coal question was concerned and China was the second lowest tenderer. In the circumstances, China was invited by the Tender Board to supply coal if she could up to the same specifications and on the same lowest terms as had been offered by South Africa. But the Commercial Counsellor of the Peoples' Republic of China was not in a position to do that and, therefore, in the circumstances it had become necessary to accept the quotation from South Africa. Those I understand are the facts.

The hon. First Member for Colombo South referred to the Defence Agreements. There is a very full statement in the HANSARD of the 11th July, 1956, Volume 25, No. 2, column 225 to 234, made by the late Hon. S. W. R. D. Bandaranaike when he was Prime Minister in relation to the take-over of the bases on the whole question of the Defence Agreements. I do not propose to read it because the statement is too long, but I propose to state very briefly the attitude he took then, which is also the attitude of our Government on the Defence Agreements.

These Defence Agreements were worded substantially in this way:

> The Government of the United Kingdom to base such Naval and Air forces and maintain such land forces as may be requested for the purposes mentioned in (*a*) as may be mutually agreed to.
>
> The Government of Ceylon will grant to the Government of the United Kingdom all the necessary facilities for the objects mentioned in Article 1 as may be mutually agreed to.
>
> The two Governments to establish such administrative machinery as they may agree to, to co-ordinate their defence requirements.

In other words, this is an agreement to agree. In other words, it is an agreement between the Government of the United Kingdom and ourselves entered into in 1947, that both parties shall have the power to help each other militarily as may be mutually agreed to, that is, in future. It is really an enabling agreement in that way. And the late Prime Minister in examining this document said, " As an enabling agreement I have tried hard to find out what further agreements were made between the United National Party Government at that time and the

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

British Government in pursuance of this enabling agreement. " He said further, " I have been trying to find out under what authority Katunayake and Trincomalee had been handed over to the British and to the British administration. " He said again, " I can find no authority for it, I can find no such agreement in existence. There is an agreement by which Britain and Ceylon can agree, but have they in point of fact agreed or not ? " And the conclusion he came to was that there was no agreement.

The hon. First Member for Colombo South who was in Parliament or had been in Parliament prior to that time, had made a statement somewhere declaring that there was a verbal agreement, and the then Prime Minister rather ridiculed the argument and demonstrated that such a thing was not possible, that it really amounted to this: that the United National Party Government had without any agreement permitted the British to continue at Katunayake and Trincomalee, and accordingly they did not really terminate the agreement but terminated their unlawful occupation, if I may say so, of Trincomalee and Katunayake and agreed to pay compensation for the installations taken over.

අ. භා. 4.15

That briefly is the history of the Defence Agreements. The hon. First Member for Colombo South at that time rather tendered the argument that this has been a pyrrhic victory for the Government of Ceylon. We are not quite clear in regard to who claimed the victory, whether it is the United National Party or ourselves. But so far as the Ceylon Government is concerned the existence of an agreement of this type, an agreement to agree, surely does not contravene the sovereignty of this country or its capacity to determine its own attitude on any international question, independent of this agreement. No, Sir. Consider for a moment, are we committed to fight side by side with Britain in any war Britain happened to get entangled ? No. Is Britain obliged automatically to come to our rescue and to fight for us in any war in which we might become entangled ? No, Sir. It must depend upon the mutual agreement at the time and there are many occasions on which, subsequent to this agreement, we have taken an independent attitude. Take the Suez question, for instance. Great Britain's attitude on Suez was certainly not in any way condoned or accepted by this Government notwithstanding the existence of this agreement. This agreement has not prevented the Government of Ceylon from exercising its rights, for example, even to the extent of denying to military aircraft and vessels the right of using Ceylon ports.

In other words, this agreement to agree in future does not in any way tie down or limit the sovereignty of this Government to determine its own future, its own defence policy, its own foreign policy and—what is most important of all—to exercise independent judgment with regard to the rights and wrongs of any particular international situation and to express the will of this country without any fetters or limitations.

I should like to thank hon. Members for the kind and patient hearing that they have given me in regard to all these questions.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Mr. Chairman——

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

Hon. Members will remember that the Leaders of the different parties had agreed that we must finish by 9.30 P.M. Now we are going on to 4.30 and there are still 13 other Heads to be considered.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

We shall always bear this in mind and continue to do our best.

We have to give credit to the hon. Parliamentary Secretary because he has always something to say on every question that is raised on the Floor of this House. He has always something to say but whether that is an answer to the question we raised is another matter. So far as I am concerned——

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

You cannot say that today.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

A far as I am concerned I cannot consider what he has said as answers. I cannot give him any marks at all. He gets naught from me. You will get some marks from the Communist Party. They might give you about 60 out of 100 marks ; and the U. N. P. might give you 100 out of 100 !

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

He has given us marks !

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I do not accept my examiner !

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

Now let me come to the matters under reference. There is this question of neutrality, dynamic neutralism and non-alignment. My position—I do not know how many other hon. Members hold that position—is that this so-called neutralism is not neutralism but the old policy of alignment with British imperialism in a more camouflaged way. That is what I sought to prove in the course of my remarks on imperialism.

I raised the question of our continuing in the Commonwealth and the relevance of the emphasis of Commonwealth ties by the Hon. Prime Minister in the Throne Speech Debate. We have had some statements with regard to that matter from the hon. Parliamentary Secretary but no answer. The hon. Parliamentary Secretary told us: " You see, nowadays you must come to these Commonwealth Conferences and see what happens and how we conduct ourselves. We are very courageous. We raise many matters. "

In respect of Rhodesia the position is not what it was in those days. I dare say there are differences like that, but, by and large, the Commonwealth is the Commonwealth and British Imperialism operates its foreign policy through the Commonwealth.

Related to that is the question of this Agreement. The United National Party has openly taken up the position, in regard to the defence of our country, that Ceylon is a small country and that our defence must be linked up with the United Kingdom.

In this connexion I might quote from a speech made by the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia (Dr. Colvin R. de Silva) :

"The late Mr. D. S. Senanayake, in the days when he was Prime Minister, was very frank on this question, though not in the way I am speaking. He used to say, 'I openly state that the British are our friends, and I stand by my friends in these matters.' In other words, without saying it in so many words, he took up the position that we had to fit our military forces into their forces, and that there was nothing else to be done." [OFFICIAL REPORT, 9th August, 1956 ; Vol. 26, c. 163.]

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

That was, by and large, the position of Mr. D. S. Senanayake and the position of the United National Party.

Now, when this matter was raised in 1956, the late Mr. Bandaranaike was asked what his position was and he was fairly categorical in the matter. He said this:

"I fully grant, Mr. Chairman, that a combined operation or any operation by a major power on a major scale is not one, obviously, that we can counter effectively by any defence forces of our own. I hope that such a situation will not arise. If it does, our dependence must be, first of all, on international bodies of which we are members such as the United Nations Organization; on any bilateral agreements we have, by way of non-aggression and mutual assistance, with a number of countries, which in fact indeed need not and will not be limited to any one particular power bloc; we can have such agreements from the defence point of view of mutual non-aggression and mutual assistance in the case of aggression by others, with countries of the Commonwealth, with Britain herself—we have one already which in fact amounts to that, and I think it is very valuable."

Then I interrupted:

"Are we having any mutual assistance agreements?"

Mr. S. W. R. D. Bandaranaike carried on:

"No nothing beyond the Defence Agreement of 1948."—[Official Report, 10th August, 1956; Vol. 26, cs. 198-99.]

Mr. Bandaranaike says that he is operating on a foreign policy, on the question of defence, based primarily on a Defence Agreement which he and his party led by Mr. D. S. Senanayake entered into in 1947. That is the question. That Defence Agreement has already been referred to. Even if it takes a few minutes of your time, it is necessary to read this Defence Agreement which consists of one page. It is in Sessional Paper XXII of 1947. This is part of the Independence Act.

"DEFENCE AGREEMENT BETWEEN HIS MAJESTY'S GOVERNMENT IN THE UNITED KINGDOM AND THE GOVERNMENT OF CEYLON

United Kingdom-Ceylon

Defence Agreement

WHEREAS Ceylon has reached the stage in Constitutional development at which she is ready to assume the status of a fully responsible member of the British Commonwealth of Nations, in no way subordinate in any aspect of domestic or external affairs, freely associated and united by common allegiance to the Crown;

AND WHEREAS it is in the mutual interest of Ceylon and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland that the necessary measures should be taken for the effectual protection and defence of the territories of both and that the necessary facilities should be afforded for this purpose;

THEREFORE the Government of the United Kingdom and the Government of Ceylon have agreed as follows:—

1. The Government of the United Kingdom and the Government of Ceylon will give to each other such military assistance for the security of their territories, for defence against external aggression and for the protection of essential communications as it may be in their mutual interest to provide. The Government of the United Kingdom may base such naval and air forces and maintain such land forces in Ceylon as may be required for these purposes, and as may be mutually agreed.

2. The Government of Ceylon will grant to the Government of the United Kingdom all the necessary facilities for the objects mentioned in Article 1 as may be mutually agreed. These facilities will include the use of naval and air bases and ports and military establishments and the use of telecommunication facilities, and the right of service courts and authorities to exercise such control and jurisdiction over members of the said Forces as they exercise at present.

3. The Government of the United Kingdom will furnish the Government of Ceylon with such military assistance as may from time to time be required towards the training and development of Ceylonese armed forces.

4. The two Governments will establish such administrative machinery as they may agree to be desirable for the purpose of co-operation in regard to defence matters, and to co-ordinate and determine the defence requirements of both Governments.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

5. This Agreement will take effect on the day when the constitutional measures necessary for conferring on Ceylon fully responsible status within the British Commonwealth of Nations shall come into force.

Done in duplicate, at Colombo, this eleventh day of November, 1947.

Signed on behalf of the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

HENRY MOORE.

Signed on behalf of the Government of Ceylon.

D. S. SENANAYAKE."

අ. භා. 4.30

That is the reality of the situation. What is this agreement? Is it an utterly meaningless document? Were the British mad and was Mr. D. S. Senanayake mad? With all our differences of opinion we must say that Mr. D. S. Senanayake was a fully conscious individual particularly with regard to political actions and decisions he has taken. We may totally disagree with him, but he has consciously given due consideration to what he has done. Therefore, this is not meaningless. It has a meaning. It is part and parcel of the Independence Act under which we function today. That is the position.

Mr. S. W. R. D. Bandaranaike also in 1956 referred to this agreement in this way:

"The Defence Agreement which was entered into in 1947 was merely a very brief general statement. The few sections contained in it show that it was more an enabling agreement rather than an agreement on any specific point whatsoever."—[OFFICIAL REPORT, 11th July, 1956; Vol. 25, c. 226.]

Of course, that is how an agreement is framed. This is the framework of the foreign policy of Mr. D. S. Senanayake. As to the details, how they should decide if they should enter into specific agreements arising out of the necessities of the situation, that is a matter that depended on the situation. How could one say that the Ceylon Government must give the bases to the Government of Great Britain without a situation arising? So, Sir, this foreign policy of the Government of Ceylon in 1947 commenced within the framework of a policy of alignment with British imperialism, and the defence of this country was always considered part and parcel of the defence arrangements of Great Britain. In 1956, Mr. Bandaranaike adopted it and it will remain with us until you decide not to have it so.

The position taken up by the hon. Parliamentary Secretary was that it was a meaningless bit of document, which is out of date, and is in some old book. Why not then abrogate this agreement, or tear it up, or throw it into a bonfire, if that is your position? I ask this question because more than ever before it is relevant to us today. I am told by the newspapers that I spoil my speeches because of my frequent references to hon. Members who with me belonged to one party before the Coalition. I have however once again to refer to them and ask whether they have formed the Coalition to fight imperialism and to gain complete independence. Such an attitude would not change our financial position for the worse. That is why I say: let them now say that they will tear the agreement and throw it into a bonfire. Let this Sessional Paper and all the other available papers be thrown into that bonfire. That is all I have to say on this matter. So far as this matter is concerned, the answer is not at all satisfactory.

When I was referring to the Partial Nuclear Test-ban Treaty I heard remarks like "Peking Radio", and when I read the newspapers the following day I came to know that there were more remarks than that. I do not blame them for making those remarks. I think hon. Members of this House are aware of the political alignments in this country. There are political parties that take the Peking road and some that take the Moscow road, but I stand by the news of the Fourth International.—[*Interruption*].

I say, Sir, that the answers given by the hon. Parliamentary Secretary with regard to North Korea and

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.]

North Vietnam are totally unsatisfactory. What is his answer?—"These countries are not united. There is a split." What do you care if there is a split? North Vietnam exists as a country.—[*Interruption.*] Why do you not recognize North Vietnam just as much you recognize the United Kingdom?

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Because, like in the case of the L. S. S. P., we also do not recognize splits.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

That is a good answer. I know he can always answer. What I say is that it is most unsatisfactory. Then, with regard to Malaysia, I would ask the hon. Parliamentary Secretary to remember that the question of imperialism and the problem of the colonial countries and the under-developed countries, the question of neo-colonialism, and the question of the stranglehold on countries in South-East Asia remain, and that Malaysia is a weapon in the hands of British imperialism. That is what you have got to understand before you start supporting Malaysia. And let him know that the people in those countries that form Malaysia today revolt against the idea of a Malaysian federation, and that this has been forced down their throats.

One more matter, and I will not take much more time. I must say this: As these answers are totally unsatisfactory, as we totally disagree with the foreign policy of this Government, we say you are still following the framework——

අ. භා. 4.37

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රී
(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)
(The Presiding Member)

Order, please! The Hon. Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව ශ්‍රීමත් රසික් ෆරීඩ්, ඕ. බී. ඊ. මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, කථානායකතුමා මූලාසනාරූඪ විය.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

—as we totally disagree with the foreign policy of this Government, we say that you are still functioning within the framework of the pro-imperialist link-up with Great Britain, functioning within the Commonwealth, and that we have no alternative but to press this Vote to a Division as an expression of our lack of confidence in your foreign policy.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු සභාපතිතුමනි, කරුණු එකක් දෙකක් ගැන පමණයි, මා ප්‍රශ්න කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නෙ. ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් අපේ ගරු අගමැතිනිය ඉන්දියානු අගමැතිවරයාත් සමඟ සාකච්ඡා කරන්නට යන බව දැන ගන්නට තිබෙනවා. මේ සාකච්ඡාවට පදනම වන්නේ කුමක්ද කියා අප දැන ගන්න කැමතියි. ලංකාණ්ඩුව පිළිගන්න පදනමක් තියෙන්න ඕනෑ.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

පසුගිය අවුරුද්දේ අයවැය ලේඛනය පිළිබඳ විවාදයේදීත්, කාරක සභා අවස්ථාවේදීත් කියන ලද කරුණුමයි, සාකච්ඡාවට පදනම වන්නේ.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

අප ඒ ගැන පැහැදිලි ලෙස දැන ගන්න ඕනෑ. ඉන්දියානු හා පාකිස්ථානි පුරවැසියන් ලියාපදිංචි කිරීමේ පණත අනුව ලියාපදිංචි වූවන් හැර අනික් සියලු දෙනාම ආපසු ඉන්දියාවට භාර ගත යුතුය කියන කොන්දේසිය පිට සාකච්ඡා ආරම්භ කරන බවයි, ගිය අවුරුද්දේ ප්‍රකාශ කෙළේ.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

ඒක තමයි, පදනම. ගිය අවුරුද්දෙ කිව්වෙත් මේ අවුරුද්දෙ කියන්නෙත් ඒකයි.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු සභාපතිතුමනි, ඇමෙරිකන් තානාපති කාර්යාලය ලංකාවේ කරන වැඩ ගැන මා කියා සිටියා. සී. අයි. ඒ. නමැති සංවිධානයට අයත් ඇමෙරිකාවේ ප්‍රධාන පෙළේ චරපුරුෂ නියෝජිතයන් 32 ක් ලංකාවේ ඉඳගෙන වැඩ කටයුතු කරගෙන යනවා. ග්ලිපින්, කැරල් සහ ගුඩ්වින් යන තිදෙනා ඉන් ප්‍රමුඛස්ථානය ගන්නවා. ගුඩ්වින් කියන තැනැත්තා ලංකාවට පැමිණෙන්නට ප්‍රථම සිටියේ මිසරයේ යි. නමුත් ඔහුගේ වැරදි වැඩ පිළිවෙළ නිසා පැය 24 ක් ඇතුළත මිසරයෙන් පිටවන ලෙස මිසර ජනාධිපති නසාර් විසින් නියෝග කරන්නට යෙදුණා. මිසරයෙන් පන්නන ලද කෙනකු දන් ලංකාවේ ඉන්නවා. මේ ඔත්තුකාරයන් තමයි, ලංකාවේ කලබල ඇති කරන්නට මහන්සි ගන්නෙ. ඇමෙරිකන් පිළිවෙත පැතිරවීමට ක්‍රියා කරන මොවුන් ගැන පරීක්ෂණයක් පැවැත්විය යුතුයි. මිසරයට එපා වුණු අය ලංකාවට පැමිණ මධ්‍යස්ථව කටයුතු කරනවා ඇතැයි අප හිතන්නේ කොහොමද ? එම නිසා මේ අය ගැන සොයා බලා අප කියන කරුණු ඇත්ත බව පෙනෙනවා නම් ඊට සුදුසු පියවර ගන්නවාද නැද්දැයි මා ප්‍රශ්න කරනවා.

කපූර් සිද්ධිය ගැන යාපනයේ දිසාපතිතුමා විසින් ආරක්ෂක අමාත්‍යාංශයට වාර්තාවක් එවීමෙන් පසු ඒ සිද්ධිය ගැන ලංකාණ්ඩුවේ අදහස් ඉන්දියාණ්ඩුවට යැව්වා. යාපනයේ දිසාපති තැනගේ වාර්තාව හා ඒ සිද්ධියට සම්බන්ධ ලේඛන මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරනවාද ? එසේ ඉදිරිපත් කළහොත්, ඒ සිද්ධියට සම්බන්ධ තොරතුරු දැන ගන්න පුළුවනි.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I have already replied and these are supplementary points which are raised. I think the hon. Member for Bulathsinhala wants to have the last word. Speaking as a lawyer, I have conceded to him the right of the last word.

ප්‍රශ්නය—එනම්:

"That the Vote be reduced by Rs. 10 in respect of Sub-head 1, item 'Parliamentary Secretary'."

—විමසන ලදි.

කටහඬවල් අනුව "විරුද්ධ" මන්ත්‍රීන්ට ජය බව සභාපති විසින් ප්‍රකාශ කරන ලදි.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Divide !

කාරක සභාව 48 වන ස්ථාවර නියෝගය යටතේ, විරුද්ධව 28 ; පක්ෂව 6 ; යනුවෙන් බෙදුණේ ය.

"17 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 10,78,636 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින් සභාසම්මත විය.

17 වන ශීර්ෂයෙ 1 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතු යයි නියෝග කරන ලදි.

2 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—පුනරාවර්තන වියදම, රු. 19,15,355

வாக்குப் பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூ. 19,15,355

Vote No. 2.—Administration charges—Recurrent expenditure, Rs. 1,915,355

"17 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 19,15,355 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

17 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදි.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

4 වන සම්මතය.—දෙපාර්තමේන්තුව විසින් සපයන සේවා—පුනරාවර්තන වියදම, රු. 3,59,000

வாக்குப் பணம் இல. 4.—திணைக்களத்தால் அளிக்கப்படும் சேவைகள்—மீண்டு வரும் செலவு, ரூ. 3,59,000

Vote No. 4.—Services provided by the Department—Recurrent Expenditure, Rs. 359,000

"17 වන ශීර්ෂයෙහි 4 වන සම්මතය සඳහා රු. 3,59,000 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.

17 වන ශීර්ෂයෙහි 4 වන සම්මතය උප ලේඛන යෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

5 වන සම්මතය.—දෙපාර්තමේන්තුව විසින් සපයන සේවා—මූලධන වියදම, රු. 20,00,000

வாக்குப்பண இல. 5.—திணைக்களத்தால் அளிக்கப்படும் சேவைகள் — ஆக்கப் பொருட் செலவு, ரூ. 20,00,000

Vote No. 5.—Services provided by the Department—Capital Expenditure, Rs. 2,000,000.

"17 වන ශීර්ෂයෙහි 5 වන සම්මතය සඳහා රු. 20,00,000 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය", යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.

17 වන ශීර්ෂයෙහි 5 වන සම්මතය උප ලේඛන යෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

Are we taking up Heads 18, 19 and 20 now ?

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

I think the parties have agreed to have a combined Debate on Heads 18 to 24 and to have the Division at 9 o'clock.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

No, Sir. May I make a slight correction ? The agreement was that we take Heads 18, 19 and 20 together —Army, Navy and Air Force together—and Police by itself. That, I think, is the general wish of the House. Furthermore, may I point out to you that although we agreed that we stop the discussion on the Votes of the Ministry of Defence and External Affairs at 9 o'clock, since then, because the Debate on foreign policy took a very long time, I met some of the leaders who told me that they would not be satisfied with that arrangement, but that full time would have to be given for a discussion on the Police Vote. So, I think that the arrangement to stop the Debate on all the Votes of the Ministry of Defence and External Affairs at 9 o'clock will not satisfy the House.—[*Interruption*]. I will not stand in the way but some of the other leaders——

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

I think they have given their consent to stop at 9 o'clock.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

The position is this : we have been delaying all right, but we want a full discussion on the Army, Navy and Air Force Votes.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

We had a discussion about our intentions and we abide by that agreement. Thereafter, so much time was taken by a number of hon. Members and as a result the time we have between now and 9 o'clock is very little for us to discuss all these Votes.

අ. භා. 4.45

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I agree that the time is limited. But, that is all the more reason why it is best to take all the Votes

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

together and at least ensure that every hon. Member is able to express his point of view on every subject—Army, Navy, Air Force and everything else—by taking them all together. Otherwise, what will happen is we will go on talking and there will be not enough time left to discuss the Police Vote. I am suggesting this arrangement in the interests of the hon. Members.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகனுயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

All right; we will take the three Votes together.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

No. All four Votes together. Then, at least every one gets a chance to speak on every Vote. Otherwise, you will not get a chance to speak on the Police Vote at all.

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන
(கௌரவ டி சொய்ஸா சிறிவர்தன)
(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

The leaders agreed to this arrangement.

18 වන ශීර්ෂය.—යුද්ධ හමුදාව

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පෞද්ගලික පඩි නඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 2,20,43,797

1 වන උප ශීර්ෂය.—සේවක සංඛ්‍යා සහ වැටුප්, රු. 1,22,68,885

தலைப்பு 18.—தரைப்படை

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூ. 2,20,43,797

உப தலைப்பு 1.—ஊழியர் கோப்பும் சம்பளங்களும், ரூ. 1,22,68,885

HEAD 18.—ARMY

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 22,043,797

Sub-head 1.—Cadre and Salaries, Rs. 12,268,885

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகனுயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

I move, "That the Vote be reduced by Rs. 10 in respect of sub-head 1, item '345 Officers'."

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

If you do not finish by 9 P.M. there is no point in proceeding beyond 8 P.M.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

Although we agreed to it at a meeting of Party Leaders we have been compelled to make a change in the time schedule.

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන
(கௌரவ டி சொய்ஸா சிறிவர்தன)
(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

There is no point in coming to any agreement at the Party Leaders meeting if you are not going to adhere to it.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)

The arrangement was upset by the hon. Member for Dambadeniya (Mr. R. G. Senanayake).

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகனுயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

We will go on with the Army, Navy and the Air Force till 9 P.M. and postpone consideration of the Votes of the Police for the next day.—[*Interruption*].

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

You have agreed to it?

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகனுயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

The three leaders of the parties have agreed.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන
(கௌரவ டி சொய்ஸா சிறிவர்தன)
(The Hon. de Zoysa Siriwardena)
They were there.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)
Yes, they were there, but decisions are taken always subject to alteration.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)
I do not mind even if you go on till 10 P.M.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)
Is it proposed that we discuss the Police, Army and Navy together ?

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)
Discuss everything together.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)
Is it agreed to go on till 9 P.M.

ගරු එෆ් ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)
If you like.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)
Do you agree to stop at 9.30 P.M. ?

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)
I do not want to force any agreement, but it seems rather unsatisfactory.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)
What if we do not finish by 8 P.M. ?

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)
We will start the discussion and we will see what arrangements can be made in the meantime.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)
Are we taking the Army, Navy and Air Force together ?

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)
Yes.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)
You can speak on anything.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)
Sir, I will be as brief as possible and within the very limited time available I will deal with the matters I want.

Certain disclasures have been recently made about the happenings in the army which are very disquieting. I think all sections of the House will agree that all forces connected with the army should be run smoothly. If there are rumblings within, if there is discontentment of a serious nature and if there are plots within the set-up of the army that goes to prove that all is not well with an arm of the services which should be well looked after by the Government.

Now, Sir, as I said, recent events in the army are very disquieting and these events were spotlighted by one of our newspapers, the

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

"Ceylon Daily Mirror". We have to be very thankful to the "Ceylon Daily Mirror" for coming out with various news items about which we would otherwise have had no knowledge. Recently, the Army High Command, annoyed by press reports about happenings within the army, issued a directive to all units. This was the directive :

"Judging from recent articles appearing in the local newspapers, it is becoming increasingly clear that the Press has often had access to secret and confidential information with regard to the functions and plans of Government departments, including the Services."

That is the opening paragraph of this directive. It is a very impertinent directive because it refers to matters connected with Government departments that have nothing whatever to do with the armed services.

The second paragraph of this directive reads thus :

"Whilst this does not necessarily imply that whatever classified information the Press have had access to in the past is attributable even indirectly to sources within the Army, it is never theless opportune to caution all ranks of the need for a greater degree of security in respect of classified information which they may come by in the course of their normal duties.

Classified information is NOT to be divulged to any person not authorized to receive it under any conditions. This is a well-known rule and all ranks are fully aware of it, but it is well that it should be brought to notice periodically as a reminder of a specific prohibition.

All ranks are also advised to exercise the utmost discretion with regard to the discussion of any information pertaining to the Services with members of the general public."

According to this directive, not only are the members of the armed and other services prevented from giving information to the press but they are cautioned against discussing matters of general information pertaining to the services with members of the general public. In other words, the services should live in hermetically sealed compartments. The public should have nothing to do with them, except when they choose to jump on the public. I think this circular is mischievous, wrong and undemocratic and should be withdrawn.

There is a distinction made between classified and unclassified information. So far as we know, at the moment this country is not at war with any other country. There are no State secrets that have to be guarded. Why, then, is it that there is a directive of this type ? The reason is not far to seek. The top brass of the army are up to various types of mischief and they do not want the public or even Members of Parliament to know about them. Only those who work in the dark with sinister designs fear the light of day. Only those who have secrets to hide try to gag the press. The top men in the army have a lot to hide, and that is why they send directives of this type in order to intimidate the rankers so that no information of any type will be given out.

As a responsible Member of Parliament, from my seat here in this House which is the most important forum for public opinion, I ask all rankers of the services to divulge all possible information to the public. I ask them to do so in the public interest. I ask them to come out with whatever is wrong in the services so that it will be possible for us to set things right. I ask all rankers of the services to send us communications describing the various injustices that are taking place so that we as legislators may take steps to see that justice is done.

If, as the heads of the services want, all things connected with the services are hidden from the public gaze, one day or other things will burst out within the services. We had the experience of the recent coup. How was it that top men in the services and in the police prepared themselves for a *coup d'etat* without any outsider being able to get even an inkling of what was going on within ?

You know there are a few good Sherlock Holmeses in this House like my good Friend from Avissawella

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක]
(Mr. D. P. R. Gunawardena). He had an inkling of what was coming. Just a few days—

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

I do not think you can refer to the *coup* case.

ප. භා. 5

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டபிள்யு. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

I am not discussing the *coup d'etat*. I am only pointing out that if publicity had been given to some of the happenings in the army and in the police force then the public would have known well ahead what was going on, and whatever *coup d'etat* had been planned would have been nipped in the bud. It is only if you keep the secret in the dark that you will be able to carry out your design. Who knows whether the army is planning another *coup d'etat*? We are not permitted to find out anything about the services. Thanks to the enterprise of the "Ceylon Daily Mirror" we have been recently told about two big happenings within the army. There is serious unrest in the army. There is victimization of the worst type. Promotions to officers who deserve them are denied, and those who do not deserve promotions are elevated to higher ranks. The rooms of some officers are searched and there is said to be a certain organization within the army which makes such searches. Recently there had been a major incident in which an attempt had been made to "plant" ammunition in the drawer of a certain officer. That was indeed a serious matter.

We are told that a surprise check of the safe in the custody of an officer had been made and it is also alleged that a sum of Rs. 250, had been taken out of it. Simultaneously the Internal Audit had been alerted and the officer in charge of the safe is now facing a court of inquiry. Various courts of inquiry are held but justice is not done in them. Officers in charge of these inquiring tribunals are said to be receiving a series of promotions in quick succession. There is fear that there is a spy ring within the army.

These are all allegations that have been made. I do not know how many of them are true; but it is necessary in the interests of the army and of good government in this country that the organization of the services should run efficiently and smoothly. Therefore all these allegations should be carefully inquired into.

We are also told that there was recently an alleged mass plan to introduce ammunition into the belongings of certain officers in order to incriminate them. This plot came to light, it is stated, as a result of confessions made by two soldiers to the effect that large stocks of ammunition and explosives had been buried under the old gun emplacements at Galle Face Green. Military Police promptly searched the area and found the information to be correct. There were two hundred rounds of ammunition along with explosives and detonators. These are stated to have been stolen from the magazine at army headquarters, although Army Intelligence Officers and Ammunition Officers had checked the stocks and certified them as being correct. It is a very serious matter that ammunition should have been stolen, that amunitation should have been buried in the Galle Face Green, to which place politicians and tub-thumpers resort. Who knows what these people are up to? And when the officer in charge of the stores was questioned it was found that he had checked the stocks and certified them as being correct.

It is stated that the two soldiers who made these confessions had been caught red-handed attempting to introduce ammunition into an officer's drawer. A court of inquiry was held into this happening and the findings of the court of inquiry have not been released.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

A section of the army lived in fear and trepidation, not merely that they would loose their jobs but that they may even lose their lives. It is under these conditions that the ranks are warned not to give information to the public.

Unless due notice is taken by the Government of these happenings, we might wake up one fine morning to see that there has been another attempt at a *coup d'etat* or that something sensational has happened. It is not right for the Government to remain silent and to imagine that everything is all right. Everything is not all right because there are manifestations, obvious to everybody, that the services are not getting on well.

How many times in the recent past have you heard of army men or men in the services being involved in big rows ? It is today a common happening in this country for some members of the services to run amok. Here, Sir, is a newspaper paragraph in a paper of the 8th of July, a month and a half old.

" Vaddukoddai, Tuesday.

Army men stationed at Thiruvadinillai, off Chulipuram, are alleged to have attacked three women and a fisherman.

The fisherman, S. Balasingham, is said to have been waylaid by two army men who asked him to find a woman.

They had begun chasing a fisherwoman who was taking food for her husband. She raised cries and the fishermen in the area rushed for help.

The incident was reported to Mr. A. Amirthalingam, M. P. for Vaddukkoddai, who contacted Army headquarters at Kankesanturai.

The officer in charge visited Thiruvadinillai and held an inquiry.

He also promised the M. P. that he would see that such incidents were not repeated. "

Then:

" Six army men were identified yesterday by the residents of Pallai as some of those who went on the rampage in their village during the week-end.

The identification parade was held before Mr. Robert Silva, Magistrate, who held an inquiry.

Two M. Ps Mr. K. Thurairatnam (Point Pedro) and Mr. V. N. Navaratnam (Chavakachcheri) were present at the inquiry.

Mr. Marianayagam, ASP, and Col. Sepala Attygalle, Chief of Staff of the Army, conducted investigations.

Col. Attygalle rushed to Jaffna on Monday following reports that Army men had gone on the rampage in the North.

He immediately ordered that no Army personnel were to leave camp until investigations were complete.

He also ordered a search of all soldiers for the money reported to have been stolen from some villagers.

Later, he visited the scene of the incident and assured the villagers that such incidents would not recur.

Col. Silva, officer in charge of the Northern Battalion, also arrived in Jaffna on Monday. "

That happened about a month and a half ago. In February this year during the Independence Day Celebrations the Navy men were involved in a big row at Galle.

There have been many such incidents in the recent past. I think these incidents show that all is not well within the services. These incidents are manifestations of discontentment within the services. All is not well among the men in the services and they break out whenever the opportunity offers them to run riot in the country. Nobody is safe because these men are now not disciplined men. I cannot say that the members of the services today are disciplined. If they were disciplined there would not be so many rows within such a small space of time. Therefore, it behoves the Government to do a full probe into all these incidents and allegations.

ප. භා. 5.15

There are old rules about secrecy in the services. Those old rules about secrecy suited colonial days. We expect something different from the services today. The services should work in co-operation with the people and that is another point that I wish to make.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක]

There is no purpose in having a large army, nevy and air Force if the only work that they have to do is to attend parades and polish their buttons and to appear smart at march pasts and ceremonials. We ask the Government to make use of the service personnel for public utility purposes. There are good engineers in the services ; there are good bridge builders and road builders among them. Our country is notorious for delaying the construction of roads and bridges. No bridge is built in this country this side of ten years. Why is it that the service personnel are not better used in public utility undertakings ? Why is it that they are not brought into greater contact with the public in public matters ?

Now, Sir, there is a great deal of *Sramadana* that is taking place right round the country. Why are not the personnel in the services put on to do some *Sramadana* work for the public. These men in the services must be made to realize that they are not in a closed service in the sense that the services were a closed organisation in the olden days. They must form part of the body corporate working unitedly with the people with common objectives and aspirations. Let the services in Ceylon be dedicated to the service of the country. It is not at all likely that we shall have a war in which our service personnel will have to put their chest forward and march to their graves. There is no such chance coming their way and there is not likely to be a Flanders Field in Ceylon for them. We are asking that the army, navy and air force should be put to better use. It is because they have time hanging on them that their thoughts sometimes lead them to mischief. Let them do a useful job of work, and that should be the first step in reorganizing the services to suit the needs of the country.

I think the hon. Parliamentary Secretary will not adopt a nonchalant attitude towards this problem. It is best that we should take note of what is happening now so that disaster is averted in the future. If nothing is done and if the discontent in the army, navy and air force is allowed to continue there is no doubt that at some future time, not very distant, things will burst out into something disastrous. Therefore, we ask the hon. Parliamentary Secretary to see that all allegations and incidents within the services are carefully inquired into and due redress granted.

Now, Sir, may I know whether I am to continue and make some comments on the Police Vote?

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

Shall we go on till 7.30 P.M. and thereafter discuss the Police Vote?

එම්. සිවසිතම්පරම් මයා.
(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)
(Mr. M. Sivasithamparam)

On more than one occasion on the Floor of this House, hon. Members of the North have brought to the notice of this House and of the hon. Parliamentary Secretary the way in which service personnel who are stationed in various parts of Jaffna have been misbehaving themselves on different occasions. It is true that soon after a matter like this is raised on the Floor of this House, these service personnel start behaving better, but only for a short time, and thereafter they fall back into the bad old ways ; and once again we have to raise these matters on the Floor of this House.

It is rather curious that generally the pattern that occurs in most of these incidents is the same. Some of these young army personnel, probably kept away from their families for fairly long periods of time, are unable to see the sight of a woman. They start by going to a house on the pretext of asking for a drink of water or some such excuse and then start casting eyes on some pretty damsel who happens to be in the

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

house ; and if the husband or the father or somebody naturally resents such behaviour on the part of the service personnel, then everybody gets together and razes the house or razes the village to the ground and beats up everybody they come across. And we, Members, have to stand up here and start shouting. That is the pattern that has been repeated in more than one place in Jaffna over the last two to three years.

I want to make an earnest request to the hon. Parliamentary Secretary. I certainly ask the hon. Parliamentary Secretary to withdraw these army personnel. But, if you should have them, then you should also send some women there so that these personnel need not come to our houses and to our ladies and start troubling them. After all, during the war there used to be Wrens and all sorts of such comforts were given to army personnel stationed in this part of the world. Therefore, you should kindly send some women so that their attention would be diverted towards them.

I earnestly ask the hon. Parliamentary Secretary: Why are you keeping them in Jaffna? Is it that Jaffna is not a part of this country? Then, of course, you must have an army of occupation there throughout the period when you are going to govern this country.

Or is it that they are sent there to put down smuggling and illicit immigration? If that is the purpose, I would say that although you have stationed your army and navy there for the last one or two years you have not stopped smuggling. In fact—I say this with all responsibility—the worst smugglers are the army men themselves. The smugglers in our part of the country have found it cheaper to utilize the armed services for the purpose of smuggling rather than the customs and police personnel they used to utilize in the past. These men are much cheaper to get hold of than the customs, the police and the excise men. If you think that you are putting down smuggling you are making the biggest mistake.

I know that very often the searchlights that are placed on the seashore suddenly go off. Of course, the explanation is that there was something mechanically wrong. But we know what happens. What goes wrong is that some smuggler or other has passed a buck to the person in charge and the lights go off, and in that darkness boats come. Therefore, I would tell the hon. Parliamentary Secretary that if he thinks he is putting down smuggling by keeping these army men in Jaffna, he is making a mistake. You are teaching the army personnel, by keeping them in the North, to get used to accepting bribes, teaching them various methods of smuggling things that are brought to Jaffna and other parts of the country. That is all that you are achieving by keeping these army men there.

I do not want to go into the details of the incidents that have taken place. We have said more than once on the Floor of this House that there is no use repeating these things here. After we have kicked up a row in the House there is a little quite, but soon the same pattern starts.

The country is spending two to three million rupees every year for keeping these personnel in the North and the East—Mannar and Mullaitivu. I think that money may be more usefully spent in some other sphere. Therefore, I would ask the hon. Parliamentary Secretary to re-consider the whole question—whether you should have such a large force of the army and navy in the Northern Province.

There is one other matter I would like to refer to and that is the question of the beautiful buildings left by the British Navy at Trincomalee. They were well furnished, well equipped and well maintained but unfortunately after the Government took over all these buildings have been neglected and they have gone to rack and ruin—the furniture is not polished

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[එම්. සිවසිතම්පරම් මයා.]

the floors are not polished and the plaster on the walls is pealing off. I feel that we should not permit these buildings to go to rack and ruin. I think we do not need such large buildings for housing the navy and army; these buildings should be utilized for some other useful purpose. These are really our national assets which the British left us and it is our duty to see that they are maintained properly, are in a good state of repair and are put to better use.

ප. භා. 5. 30

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டி. பீ. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

I wish to make a few comments on the Estimates of the Army, Navy and the Air Force of Ceylon. We spend something in the neighbourhood of Rs. 65 million on the armed services. There are in the army 345 officers and 6,313 other ranks. Last year we had 336 officers and the increase in the cadre therefore is not very large; the addition really is only 9 officers. In the case of the other ranks, well, there is an increase of a little over 300. Sir, what is important is to see whether the money provided here is being properly utilized and whether the armed forces are being administered efficiently today. The number in the navy is very much smaller, 154 officers and 1,820 other ranks and, of course, this is a nevy without any sea-going ships. I do not think it has any large ships which can navigate the seas surrounding Ceylon. The navy has some very small units which are being used to prevent smuggling and illicit immigration, I understand. I believe there is co-operation between the customs and the navy today. I do not know whether in actual fact, in actual operations, there is co-operation, but the fact is that the navy is certainly being used in anti-smuggling work and illicit immigration work.

Now, Sir, I do not want to say very much about the air force. There are a few Herons; I do not know whether the Doves are still being utilized. A question that I should like to ask is, are we getting our money's worth ?

We remember that in July, 1962, there were several Bills that came before this House—amendments to the Army Act. We had a free and full discussion. Many hon. Members made their contributions to that Debate, and practically everybody insisted on the necessity to reorganize the army. It was urged that the old, colonial army was not of much use in safeguarding our independence, that it was necessary to radically reorganize the army, that the whole " officer caste ", recruited from the previleged and propertied classes, had to be removed, that places had to be given to people who after training were militarily competent, that non-commissioned officers who had a fairly good record of service should be promoted.

It was generally accepted, and the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Defence and External Affairs gave us the assurance, that steps would be taken to reorganize the army in order to make it an instrument for the defence of this Island against foreign invasion and against other dangers to the security of the State. However, there has been no reorganization of the army. The old order still continues. It is true that Colonel Udugama is the Brigadier-General, but when you look at the whole set-up at headquarters or at Panagoda you cannot say that a real reorganization of the armed forces has taken place. When you look at the officers in charge of the units at Panagoda, you will find that they are people with the old outlook, people who, if we are to believe what a good many people say about them, are not completely opposed to the restoration of the colonial regime in this country. I do not want to mention names. It is true that some of them were removed from positions of chief of staff and sent in charge of other units, but still one gets the impression that they are only biding their time, that they have not given

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

up their old outlook, that they have not reconciled themselves to the new state of affairs.

I do not want to make a long speech, but the point that I want to emphasize is that a reorganization of the armed forces, particularly the army, is urgently required. The old officers must be retired; young officers who are attuned to the times, patriotic officers who have a love for the country, language and culture, officers who do not always look for England for inspiration but who feel that this is their country, their home, should be promoted.

So far as the commanding officer is concerned, I have no complaint to make, but I begin to wonder whether in the selection of the chief of staff the Government has made the best choice. The officer, though young, is of the old order in his outlook. Undoubtedly he is efficient as an officer, but there are more efficient officers who are senior but who are also officers with the old outlook, who have been retired or sent to Panagoda.

The hon. Parliamentary Secretary —I do not want to go into details— read out to this House, on 30th August, 1963, a list of names:

Col. Jayatilleke, Commanding Officer, First Sinha Regiment.

Lt.-Col. Jayaweera—

—a reactionary of the first order.

Lt.-Col. W. Perera.

Lt.-Col. R. de Zilva.

Lt.-Col. L. de Silva.

Col. Heyn.

I do not want to give the designations given by the hon. Parliamentary Secretary because you will find them in column 1051, and the list will show that their loyalty is not to this country, they are men of the old outlook, they will fight always for the propertied and the privileged, and that they want the restoration of the old regime. I was just reading what the hon. Parliamentary Secretary gave us the other day.

Sir, it is necessary to appoint a commission to go into the army administration. Sometimes, commissions are not of much use. The reports are read, pigeon-holed and kept for years. But I think it is necessary in the interests of the independence of this country, in the interests of having an army on which you can rely, to go into the entire administration of the army—a commission which will go into it with a view to immediately reorganizing the army and having an army which will be useful to an independent Ceylon.

The hon. Member for Galle read from the "Daily Mirror", but this is the most mischievous of all newspapers. The "Mirror" is trying to create trouble. The "Mirror" is the organ of these reactionary officers in the army, and I am inclined to believe that if any information reaches the "Mirror" it may be through those people.

It is true that conditions are not very satisfactory. The treatment meted out to other rankers is certainly not of the best. It is the old type of army still so far as the officers are concerned. The "officer caste" as I said before has not changed despite the recruitment of some good officers during the last few years. No radical reorganization of the army has taken place since this Government was formed. And a radical reorganization of the army is necessary.

The Commander—I have no complaints. But the Chief of Staff is a person you might watch a little. I too followed some of the evidence given by various people. I do not want to refer to that. And of course there are some people who are always on the winning side. If developments had been in a different direction some of the new officers who appear to be loyal today might not be there.

In view of all these things I would ask the hon. Parliamentary Secretary to consider seriously the question of appointing a competent commission to go into these matters

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[පී. ජී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

with a view to reorganizing the army so that non-commissioned officers who have had a fairly long record of good service are promoted. At present the selection boards are packed and packed largely with the old reactionary officers.

ප. භා. 5.45

There is no reason to feel that "Catholic Action" in the army has ceased to operate. Their methods are a bit different from what they were two or three years ago, but "Catholic Action" is operating among the "officer caste". That is why I say that the reorganization of the army after a full investigation into its administration is urgently required.

I do not want to go into details but there is one other matter that I wish to bring to the notice of the hon. Parliamentary Secretary. I forgot to mention the matter under the Votes of the Ministry of Defence and External Affairs. There are, I understand, three Overseas Information Officers. I cannot understand why these officers should stagnate for years. There are only three of them in that particular category. What is the difficulty in absorbing them into the Overseas Service? They were undoubtedly recruited as Overseas Information Officers and they are at present stagnating. Is it not possible to absorb them into the general Overseas Service? The question of promotion on grounds of merit might be considered. I would strongly urge the hon. Parliamentary Secretary to look into this matter.

I do not want to make any comments on the Police Department.

We discussed the army in 1962 fully. I think the hon. Parliamentary Secretary agreed that the army had to be reorganized, that we needed a new type of officers, officers whose loyalty to this country is greater than their loyalty to some other country. I just wanted to raise these two or three points in order to urge on the hon. Parliamentary Secretary the necessity of reorganizing the army. I know the hon. Parliamentary Secretary will have to discuss this matter with the Government, with the other Ministers, with the Cabinet; but I feel that a reorganization of the army is necessary. It is also urgent because as the *coup* trial drags on to its end there are old officers in the army, with the old outlook, who feel that they can reassert their position. They feel that the changes that have taken place in this country since 1956 are purely temporary, ephemeral changes. Some of them feel that they have to wait only for a few more months and then they will be all right.

It is necessary that the Government should be made aware of these developments so as to see that developments along those lines do not take place.

That is all I want to say at this stage, Sir.

සෙල්වනායගම් මයා.
(திரு. செல்வநாயகம்)
(Mr. Chelvanayakam)

Mr. Chairman, I want to say something about the army and navy personnel now stationed in the North. Are these service personnel being kept there to fight innocent people? Their presence there serves no useful purpose, except to increase the price of toddy. They go about in search of toddy and having drunk toddy they go about in army vehicles and assault men and molest women when they are presented with such an opportunity.

Several incidents about the doings of the army and the navy have been brought to our notice. They do not know how to behave themselves. And the people against whom they carry out their misdeeds are at a disadvantage, because unlike police officers, the army men do not have numbers. Sometimes, the people against whom these acts are committed by the army men take down the number of the vehicle in which they came and report the matter to army headquarters, but the army headquarters would not

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

give any information as to the personnel who were going at a particular time in a particular vehicle, with the result that people have no method of finding out the men who had been misbehaving themselves. Thus they get off scot-free.

There is no need at all for the army or the navy to be stationed there. They may be sent to other places where they are needed. The illicit immigrants know how to get rid of the army people by bribing them. They are not at all helpful in stopping illicit immigrants and they are making themselves a sort of nuisance to the public. I think the Government ought to take steps to withdraw these men from those areas.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.
(திரு. ஆர். ஜீ. சேனாநாயக்க)
(Mr. R. G. Senanayake)

ගරු සභාපතිතුමනි, මට ප්‍රථම කථා කළ පෙඩරල් පක්ෂයේ නායකතුමා ප්‍රශ්න දෙකක් මතු කළා. උතුරේ යුද හමුදව තියෙන්නෙ කුමන හේතුවක් උඩද කියා එතුමා ප්‍රශ්න කළා. මේ සම්බන්ධයෙන් මාත් කතා කරන්නයි සිටියෙ. හේතු දෙකක් අනුව යුද හමුදාව උතුරේ තියා ගන්න ඕනෑ කියන ඉල්ලීමයි, මා කරන්න බලාගෙන හිටියෙ.

ගරු සභාපතිතුමනි, යුද හමුදාව උතුරේ තියා ගත යුත්තෙ කුමන හේතූන් නිසාද යන්න පැහැදිලි කර දෙන්න මා කැමතියි. හැම රටකම රැකිය යුත්තෙ ඒ රටට සතුරන් ඇතුළු වන තැනයි ; ගේට්ටුවයි. එම ස්ථානය ආරක්ෂා කිරීම සංවිධානාත්මකව කළ යුතුයි. අපේ රටට හොරෙන් එන්නන් පැමිණෙන ආකාරය අපි දැන් හොඳින් දන්නවා. මත්තට කරදරයක් ඇති වුණොත්—මා සිතන්නෙ නැහැ, මත්තට කරදරයක් ඇති වේවිය කියා—එසේ ඇති වන්නෙ කුමන පැත්තෙන්ද කියන එක අපි දැන් දන්නවා. එසේ කරදරයක් ඇති වුණොත් මේ රටට සතුරන් ඇතුළු වන්නෙ කුමන පැත්තෙන්ද කියන ප්‍රශ්නය අපට දැන් විසඳා ගන්න පුළුවනි. එසේ නම් ඒ පළාතෙ යුධ කඳවුරු බැඳල යුද පුහුණුවක් ඇති කර යුද හමුදාවට එහි සංචාරය කිරීමට ඉඩ දිය යුතුයි.

අපේ රටේ යුද හමුදා පුහුණු කිරීමේ මධ්‍ය සථානය දියතලාවෙ පිහිටුවා තිබෙන්නෙ කුමකටද කියා මට තේරුම් ගන්න අමාරුයි. අහසින් අපේ රටට සතුරන් වැටෙයි කියන බියටද, එහි එම මධ්‍යසථානය පිහිටුවා තියෙන්නෙ ? දියතලාව කඳුකර ප්‍රදේශයක්. අපේ රටට සතුරන් එනව නම් එන්න ඕනෑ, වෙරළෙනුයි. පසුගිය යුද්ධය සඳහා ගොරිල්ලා ක්‍රමයට සටන් කරන්න කාපිරි හමුදා එහෙම පුහුණු කෙරෙව්වෙත් අපේ රටෙයි. අපේ කැලෑවල ඒ අය පුහුණු කෙරෙව්ව. බුරුමය, සියම වැනි රටවලටත් මෙහිදි පුහුණු කර ගෙන ගියා. දියතලාව වැනි කඳුකර ප්‍රදේශවලදී නොවෙයි, ඔවුන්ට එම පුහුණුව ලබා දුන්නෙ. තැන්න සහිත කැලෑ තියෙන පළාත්වලයි, ඒ අයගෙ යුද හමුදා පුහුණු කරව ගත්තේ. එසේ නම් අපේ රට රකින හමුදාවටත් ඒ විධියෙ පුහුණුවක් සලසා දෙන්න ඕනෑ. ඒ අනුව පුහුණුවක් දිය යුතු ද නැද්ද කියා මා ප්‍රශ්න කරනව. අද අපේ රටට කල්ලතෝනීන් පැමිණෙන ආකාරයට මත්තටත් සතුරන් පැමිණෙන්න පුළුවනි. එවැනි ප්‍රදේශ රැකීම සඳහා සංවිධානය විය යුතු බව රාජ්‍යාරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට මතක් කරන්න කැමතියි.

අපේ රටට හොරෙන් එන්නන් සමග—ඒ කියන්නෙ කල්ලතෝනීන් සමග—පෙඩරල් පක්ෂය විරුද්ධයි කියා ප්‍රකාශ කරනව නම්, මා ඒ අයගෙන් එක ප්‍රශ්නයක් අහන්න කැමතියි. මෙම කල්ලතෝනි ප්‍රශ්නය පටන් ගත් දා සිට අද වන තුරු යන කාල සීමාව තුළදි එම දේශපාලන පක්ෂය විසින් අල්ලා දුන්න එකම කල්ලතෝනියකුවත් සිටිනවද කියා මා ඒ අයගෙන් අහනව. අවුරුදු ගණනාවක පටන් මේ උවදුර තියනව. අවුරුදුපතා කල්ලතෝනීන් දහස් ගණනින් ගලා එනව. ඒ වෙනුවෙල් ෆේඩරල් පක්ෂයෙ අයට යම් කිසි කැක්කුමක් තියෙනව නම්, මේ රට කෙරෙහි ඔවුන්ගෙ ඇල්මක් තියෙනව නම්, එම පක්ෂයෙන් මේ දක්වා එකම කල්ලතෝනියකුවත් අල්ලා දුන්නද කියා මා නැවතත් ප්‍රශ්න කරනව. මුළු දේශපාලන ඉතිහාසයෙම එවැනි දෙයක් සිදු වී නැහැ. එසේ නැති නම් යුද හමුදාව වේවා, පොලිස් හමුදාව වේවා, පාවිච්චි කොට වෙරළ රකින්න සිදු වෙනව. ඒ සඳහා ස්වේච්ඡා භට හමුදාවක් හදන්නත් වේවි. මේ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ආර්. ජී. සේනානායක මයා.]

හොරෙන් එන්නන් අල්ලන්න යුද හමුදාව යෙදෙව්වට පමණක් මදි. ලෝකයෙ අනිකුත් රටවල දී තිබෙන බලතල අපිත් ඒ අයට දෙන්න ඕනෑ.

අ. භා. 6

ගරු සභාපතිතුමනි, ප්‍රංශය සහ ජර්මනිය අතර මායිම වැටී තියෙන්නෙ පිට්ටනි හරහායි. මේ පිට්ටනිය දිගේ ඇවිත් අනික් පිට්ටනියට පැන්නාම ජර්මනියෙන් ප්‍රංශයට නැතිනම් ප්‍රංශයෙන් ජර්මනියට ගියා වෙනවා. නමුත් කවදාවත් එම මායිම් පැන යන සිරිතක් ඇත්තෙ නැහැ. ඒ මොකද? මායිමෙන් පනින තැනැත්තට වෙඩි තියන්න බලයක් තියෙනවා. ඒ රටවල් මිත්‍ර රටවල්. ජර්මනියෙ කිසි කෙනෙක් කවදාවත් පිට්ටනියක් හරහා පැනල ස්විට්සර්ලන්තයට ඇතුළු වන්නෙ නැහැ. බලපත්‍ර පෙන්නා ඇතුළු වන නියම ගේට්ටුව වන තෙක් ගිහින් නියම පිළිවෙළටයි, ඇතුළු වන්නෙ. රටවල් දෙක මැද මායිමට තියෙන්නෙ පිට්ටනිය වුණාට පිට්ටනිය හරහා කවදාවත් පනින්නෙ නැහැ. මුර කරන කණ්ඩායමට බලය තියෙනවා, පිට්ටනිය හරහා පනින කෙනකුට වෙඩි තියන්න. පිට්ටනිය මැදදි වුණත් වෙඩි තියන්න බල තියෙනවා. ඒ නිසා වෙඩි කන්නෙ නැතිව බල පත්‍ර පෙන්වා ඇතුළු වන නියම ගේට්ටුවෙන් ඇතුළු වෙනවා. මේ ලෝකයේ වෙනත් හැම රටකම යුඩ හමුදාවට එවැනි බලයක් දී තිබෙනවා. එවැනි බලයක් පාවිච්චි නොකරන වෙන කිසිම රටක් ලෝකයේ නැහැ, අපේ ලංකාව හැරෙන්නට. මම උදෙත් මේ ගැන තමුන්නාන්සෙට කිව්වා. ඉන්දියාවෙ වුණත් දිනපතාම පත්‍රවල පළ කරනවා, පාකිස්තානි කාරයන් මේ තරම් ගණනක් හොරෙන් ඉන්දියාවට එන්න උත්සාහ කළාය, මේ තරම් ගණනකට වෙඩි තැබුවාය කියා. එසේම පාකිස්තානයේ පත්‍රවලත් හැමදාම පළ කරනවා, පාකිස්තානයට හොරෙන් රිංගන්න ආ මේ තරම් ගණනකට වෙඩි තැබුවාය කියා. බැරි වෙලාවත් අපේ යුඩ හමුදාවෙ බෝට්ටුවක හැපිල, කල්ලතෝනි කාරයෙක් මැරුණොත්, බෝට්ටුව පැදවූ යුද හමුදා භටයාටයි, දඬුවම් කරන්නෙ. කල්ලතෝනි කාරයගෙ ජීවිතය ගැන මේ තරම් ආරක්ෂාවක් සලසනවා. නම්, මුහුදට බහින්න වුවත් පරිස්සමින් බහින්න ඕනෑ නම්, බෝට්ටුව පදවන විටත් බොහොම පරිස්සමින් පදවන්න ඕනෑ නම්, ගොඩබිමට බහින තෙක්ම අල්ලන්නත් බැරි නම් අපේ හමුදාව කොහොමද, කල්ලතෝනින් අල්ලන්නෙ? මේ විධියෙ නීති පනවා හමුදාවට දොස් තියනවා. තමුන්නාන්සෙලා යුඩ හමුදාව නියම විධියට පාවිච්චි කරන්නෙ නැහැ. යුඩ හමුදාවට, හමුදාවක් වශයෙන් රට රකින්න බලය දෙන්න. දියතලාවෙ කෑම්ප් එකක් තියන්නෙ නැතිව හමුදා භටයන් පුහුණු කිරීමේ ස්ථිර මධ්‍යස්ථානයක් යාපනයේ—උතුරේ—ඇති කරන්න ඕනෑ. මොනවටද මේ දියතලාවෙ මධ්‍යස්ථානයක් තියෙන්නෙ? එය තිබිය යුත්තෙ උතුරෙයි.

ත්‍රිකුණාමළ වරායේ සුද්දන් බැන්ද විශාල කොටුවක් තියෙනවා. එය කඳවුරක් වශයෙන් තිබූ එකක්. අද ඒ කොටුව සම්පූර්ණයෙන් හිස් වෙලා. අද එය පාලු ස්ථානයක් වෙලා තියෙනවා. ත්‍රිකුණාමළයේ නිදල්ලෙ හැසුරුණු මුවොත් අද මැරෙණවා, කන්න නැති නිසා. කිසි කෙනෙක් අද ඒ කොටුව ඇතුළෙ නැහැ. අන්න ඒ වරාය රැකිය යුතු තැනක්; රැකිය යුතු මධ්‍යස්ථානයක්. ඒ ගොඩ නැගිලි යුඩ හමුදාව සඳහා—නාවික හමුදාව සඳහා—පාවිච්චි කරන්න පුළුවන්. ගොඩ නැගිලි යුඩ හමුදාව සඳහා—නාවික හමුදාව කල්ලතෝනින්ගේ පැමිණීම මර්දනය කරන්න, ලංකාවේ පිහිටීම අනුව රැකිය යුතු මධ්‍යස්ථානයක් වශයෙන් සලකන්න ඕනෑ, උතුරයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, මුදල් ප්‍රශ්නය නිසා අද අමුතු කරදරයක් තියෙනවා. තමුන්නාන්සෙලා අහල ඇති අද යාපනයේ විශාල බඩු තොගයක් තිබෙන බව. මේ රටට පිටරටින් යම් කිසි බඩු තොගයක් ගෙනෙනවා නම් ඒ බඩු සියල්ලම පාහේ යාපනයට ඇතුළු වන සිරිතක් තියෙනවා, රැවුල කපන බ්ලේඩ් තල වේවා, බැටරි වේවා, ගුවන් විදුලි යන්ත්‍ර වේවා, කැමරා වේවා කන්නාඩි වේවා සීමාසහිත වශයෙන් බොහොම පරිස්සමින් ගෙනෙන සෑම බඩු තොගයක්ම යාපනයට යනවා. ඔර්ලෝසු සියල්ලම යන්නෙ යාපනයටයි. අද බඩු වැඩියෙන් තිබෙන්නෙ කොළඹ නොවෙයි, යාපනයේ. මොකක්ද මේකට හේතුව? මෙරටේ සල්ලි පිටරට යැවීමට මුදල්

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ඇමතිතුමා ඇති කර තිබෙන තහනම නිසා බැංකු මාර්ගයෙන් මුදල් පිටරට යවන්න විධියක් නැහැ. ඒ නිසා අපේ සල්ලි පිට කරල ප්‍රයෝජනයක් නැහැ. සල්ලි අරින්ට පුළුවන්කම තිබෙන්නෙ බඩු මාර්ගයෙනුයි. ඒ නිසා රටේ හැම තැනම තිබෙන බඩු එකතු කරගෙන යාපනයට රැස් කරගෙන දිනපතා තොග වශයෙන් හොර බඩු ඉන්දියාවට අදිනව. ඒ බඩු ඒ රටේදි විකුණා, මෙහෙන් දෙන නම් ලැයිස්තුවට ඒ මුදල් බෙදා හරිනව. එවැනි ව්‍යාපාර නවත්වන්ට පොලීසියට පමණක් නොව යුධ හමුදාවටත් උපකාර වන්ට පුළුවන්. අනික් රටවල් ඊට හමුදාව පාවිච්චි කරනව. හමුදාව උතුරට යැව්වෙ මොකටද? කල්ලතෝනි උවදුර නවත්වන්ටත්, මේ රටින් බඩු හොරෙන් පිටරට යැවීම වළක්වන්ටත් අවශ්‍ය නිසායයි කියන්ට පුළුවන්. යුධ හමුදාව එවැනි දේවලට පාවිච්චි කළ යුතුයි. පළල් වශයෙන් කල්පනා කරනව නම්, ස්වභාව ධර්මය අනුව අපේ රට පිහිටා තිබෙන හැටියට උතුරු ප්‍රදේශය රැකිය යුතු නම් අදම ඒක පටන් ගන්ට ඕනෑ. විශේෂයෙන්ම මා මතක් කළ කරුණු දෙක උඩ හමුදාව උතුරට යැවිය යුතු බව මා මතක් කරන්ට කැමතියි.

අනික් කාරණය, ගිය අවුරුද්දේ යුධ හමුදාව මගින් පවත්වන ලද "ටැටූ" නමැති ප්‍රදර්ශනය සම්බන්ධයෙන් හමුදාවට ප්‍රශංසා කරන්ට ඕනෑ. මේ රටේ විදේශීය නානාපතිවරුන් කීප දෙනකු ඒ ප්‍රදර්ශනය ගැන විශේෂ ප්‍රශංසාවක් පිදුවා. මාත් එය දෙතුන් වරක් දුටු නිසා—මා එංගලන්තයේ ටැටූ ප්‍රදර්ශනත් දැක තිබෙනව—අපේ කුඩා යුධ හමුදාව ඉදිරිපත් කළ ඒ අනර්ඝ ප්‍රදර්ශනය සම්බන්ධයෙන් අඩම්බර විය යුතු බව ප්‍රකාශ කරන්ට කැමතියි. යුධ හමුදාවේ සටන්කාමී බව ඔය ප්‍රදර්ශනවලින් මනින්ට පුළුවන්ද නැද්දැයි මා දන්නෙ නැහැ. එහෙත් සංවිධානයේ ඇති දක්ෂකම මෙවැනි ප්‍රදර්ශනවලින් මනින්ට පුළුවනි. ඇතැම් උදවිය කියයි, ප්‍රදර්ශනවලින් හමුදාවෙ ඇති දක්ෂකම් මනින්ට බැහැ කියා. ඒක හරි වන්නට පුළුවනි. එහෙත් එවැනි ප්‍රදර්ශනයක් ඇති වන්ට නම්, හොඳ සංවිධානයකුත්, විශේෂ දක්ෂකමකුත්, හොඳ විනයකුත් හමුදාව තුළ තිබෙන්න ඕනෑ. එසේ නැති නම් මේ තරම් පුදුමාකාරයට ඒ ප්‍රදර්ශනය සකස් කරන්ට බැරි බව මේ අවස්ථාවෙදි මතක් කරන්ට කැමතියි. හැම දෙනාම අපේ ආණ්ඩුවේ යම් යම් අංශ විවේචනය කර තිබෙද්දි මේ කරුණු දෙකට ප්‍රශංසා කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනව.

රාසමානික්කම් මයා.
(திரு. இராசமாணிக்கம்)
(Mr. Rasamanickam)

While the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Defence and External Affairs was answering or rather summing up at the end of the Debate on foreign affairs, I interrupted him and asked him what his policy with regard to internal foreign affairs was. The hon. Parliamentary Secretary told me that he could not understand me and that I was speaking in contradictory terms. The hon. Member for Dambadeniya has given an answer to the question that I raised with the hon. Parliamentary Secretary. There is not only a foreign policy for external affairs in this country but I maintain there is also a foreign policy for internal affairs of this country. That is why the hon. Member for Kankesanturai speaking just ahead of me said that the army that has been sent to the Northern Province has been sent as an army of occupation, which I too would endorse by saying that the army that has been sent not only to the Northern Province but also to the Eastern Province has been sent as an army of occupation.

When I was replying to the hon. Member for Dambadeniya after his speech before the noon interval—unfortunately he was not here—I told him categorically the position of my party and the Tamil-speaking people of this country with regard to illicit immigration. I said we are as much concerned about the problem of illicit immigration as you are and in fact it would affect us more than you because your Sinhalese *mudalalis* bring them and employ them in your tea, rubber and coconut estates. They

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[රාසමාණික්කම් මයා.]

are acting as agents for the illicit immigrants. That is why I say that it is not the Tamil-speaking man, it is not the Jaffna man, it is not the Batticaloa man who is importing illicit immigrants but it is your *mudalalis* who are acting as intermediaries by bringing these people for a profit for purposes of employment. So that, it is the duty of persons like the hon. Member for Dambadeniya to get them detected with the help of the armed forces in this country and the police service, or apply the remedy that he often suggests : "Shoot them at sight". I leave it to him to check this problem of illicit immigration.

As far as the Northern and Eastern Provinces are concerned I would like to tell the hon. Parliamentary Secretary especially and the entire House that the Tamil-speaking people of this country are one with them in checking illicit immigration, so much so, that quite apart from assisting illicit immigration, you would not find a single person as such in the Eastern Province. That gives an indication that the Tamil-speaking people are not harbouring illegal immigrants.

If the theory is that the Tamil-speaking people in this country, particularly the people of the Northern and Eastern Provinces, are encouraging and harbouring illicit immigrants, I would ask the hon. Member for Dambadeniya and others who are of that view, to give me one single instance of an illicit immigrant who has been found either in the entirety of the Batticaloa District or in the entirety of the Eastern Province in the recent past. If any persons have been rounded up, they might have been the few cases who would have been suspected of being illicit immigrants.

My arument is that the Tamil - speaking people as a whole are not harbouring illicit immigrants. The illicit immigrants are found in the upcountry, in the tea estates, employed by Tamil-speaking and Sinhalese-speaking *mudalalis*, or by landowners or estate owners. So that, the theory you trot out that the people in the Northern and Eastern Provinces are responsible for engaging illicit immigrants is one that has no valid foundation.

Sir, the incidents reported recently in the Northern and Eastern Provinces of army atrocities and the incidents at Thalaiady in Pallai, Vellamanal in Trincomalee, Thiruvadinillai in Point Pedro, Madagal in Vaddukkoddai are not isolated instances. They are just part and parcel of the campaign of terror that is being carried on in the Northern and Eastern Provinces.

අ. භා. 6.15

The army that is being kept in the Northern and Eastern Provinces with the apparanent purpose of checking ilicit immigration is, in my opinion, a wild dream. For one reason, so long as you do not take into your confidence the people living in the Eastern and the Northern Provinces, even if there is illicit immigration, you will never be able to check this problem. The first and primary thing in trying to check illicit immigration and in trying to detect smuggling is, as I said, to take the people of the area into your confidence. You will otherwise never be able to detect them.

The hon. Member for Dambadeniya said that the army that is kept in Jaffna and Trincomalee is for the apparent purpose of checking illicit immigration, but they are actually utilizing their time on things other than the job which they are expected to do. They will never be able to do the job for which they have been sent unless they get the co-operation of the people of the area, and they will never have the co-operation of the people because the people look upon them which suspicion and those of them in the North who are bent on smuggling do so with the assistance of army personnel, as pointed out by the hon. Member for Uduppiddi. They utilize these men, as already pointed out by the hon. Member for Uduppiddi.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

So, if illegal immigration is to be stopped, first and foremost I would appeal to the hon. Parliamentary Secretary to get the goodwill of the people living in that area. They will be able to do much more than the army that is placed round the entire coast of this Island to check illicit immigration. With the potty little army that we have, if you think you will be able to guard the entirety of Ceylon, and, as the hon. Member for Dambadeniya visualizes, to stop an invading army from coming into this island, I think it is a wild dream of yours. The first defence that any country should have is the entire co-operation of the people of the country if it is to fight an invading army. That is the first defence and that will be more effective than your army, navy and air force.

I wish that in your internal policies, in shaping your internal policies, you would do everything possible to get the co-operation of all the communities in the country, of everybody living in this country, particularly the people living in the North and the East. They will help with their co-operation to check illicit immigration ; and with the aid of the army you will be able to check everything that you want to check. Instead of doing that, do not make a part of the people of this island aliens in their own country ; do not treat them as foreigners ; do not have a policy of discrimination in this country. And once you do away with that discrimination and get the goodwill of everybody in this country by your internal policies, I am sure you will not only stop illicit immigration into this country but go a long way in stopping smuggling. And after that you will not need the army to guard the shores of Ceylon. The people of this country will do that for you.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ගරු සභාපතිතුමනි, යුද්ධ හමුදාවත්, නාවික හමුදාවත්, ගුවන් හමුදාවත් ගැන කථා කිරීමට පෙර පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුව ගැන සාකච්ඡා කරන්නේ කවදා දැයි මම දැනගන්න කැමතියි. ඒ වැය ශීර්ෂය සඳහා වැඩි වෙලාවක් වුවමනායි. ඒ නිසා අද මේ අමාත්‍යාංශය අවසන් කරන්නට පුළුවන් වන්නේ නැහැ.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

We have discussed this matter ourselves and decided to drop a number of Ministries. The hon. Parliamentary Secretary is not leaving the Island, it is Hon. Maithripala Senanayeke who is leaving and we have already made arrangements about the discussion of his Votes. With regard to these Votes I am sorry we have to alter the arrangements we have already arrived at, because there are so many aspects connected with the Votes of the Army, Police, Immigration and Emigration which have to be considered. We just cannot finish them before 9 P.M. We will go on till 8 P.M. and take over the balance on Monday.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I made that request about Monday for really personal reasons and not in connection with any official engagement; official engagements can certainly stand down and as far as I am concerned my duty to Parliament stands higher than that. It is merely a personal request that I made to the hon. Members of this House for my personal convenience and it is a personal engagement which I particularly wanted to keep on Monday for which I asked the indulgence of the House.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

You can take it on Monday.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

But the trouble is this. I believe the next Votes are that of the Ministry of Information and Broadcasting. This Ministry also comes under the Prime Minister. I do not know whether it is the wish of the House to consider these and come back to the police Votes.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

You can make arrangements in regard to that matter.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I have no objection. I am not in any way standing in the way of hon. Members. I do not want to curtail the Debate or to stop criticism. Please do not misunderstand me. All that I say is I would very much wish if we could even finish it on Monday by 12 noon or 2 P.M.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

We are prepared to drop certain Ministries but not this.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Very well; then we will leave it for Tuesday. Tuesday morning we will resume. But what happens if on Tuesday the discussion is not concluded by reason of your taking up some other Ministries?—[*Interruption*]. We might have to take it up on Wednesday.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

Can we finish the Votes of the army, navy and the air force by 8 P.M.?

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

We will finish the army, navy and air force Votes by 8 P.M. Cannot we finish all the Votes except that of the police?

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

We want to take Immigration and Army also separately.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

You want to take that also separately?

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ගරු සභාපතිතුමනි, පසු ගිය අයවැය ලේඛනය සාකච්ඡා කරන අවස්ථාවේදී යුධ හමුදාව පිළිබඳව අපි බොහොම කරුණු ඉදිරිපත් කළා. ඒ අවස්ථාවේදී ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා හමුදාවේ ප්‍රතිසංවිධානයක් ඇති කිරීම සඳහා බොහෝ දේ කරනවායයි පොරොන්දු වුණා. එදා දුන් ඒ පොරොන්දු රට පිළි ගන්නා ආකාරයට—ඒ අවස්ථාවේදී පැන නැඟුණු ප්‍රශ්න අනුව රට පිළිගන්නා ආකාරයට—ඉෂ්ට වී නැති බව මම මුලින්ම මතක් කරන්න කැමතියි. හැබැයි ඇතැම් නිලධාරීන් ඒ ඒ තැන්වලින් වෙනස් කළා. එසේ කළ අතර ඇතැම් උසස් නිලධාරීන්ට වැඩි බලතල ලැබුණා. ඒ කරන ලද ප්‍රතිසංවිධානය මේ ගරු සභාවේදී අප විසින් කරුණු ඉදිරිපත් කර ඉල්ලා සිටි ආකාරයට සිදු වී නැති බව කියන්නේ කනගාටුවෙනුයි.

අපි එදා කියා සිටියා රටේ අභ්‍යන්තර දියුණුව සඳහා ඇතැම් දේ සම්බන්ධයෙන් හමුදාවේ කොටස් සම්බන්ධ කළ හොත් තරමක සෑහීමකට පත් වීමට පුළුවන්ය කියා. ඒ වාගේම අපි කිව්වා උසස් නිලධාරීන් විදේශයන්ට යවා පුරුදු පුහුණු වූ විට නියම විදියේ සංවිධානයක් ඇති

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

නොකළ හොත් ඒ පුහුණුවේ බලපෑම් ඇති වෙන්නට පුළුවන්ය කියා. එවැනි සිඩින් 1962 ජනවාරි මාසයේදී අපි දුක්කා. ඒ නිසා හමුදාවේ ප්‍රතිසංවිධානයක් ඇති කරන විට රටට හිතවත්, සමාජයේ විශාල කොටසක්ව සිටින ගොවි ජනතාවටත් වැඩ කරන ජනතාවටත් හිතවත්, නිල ධාරීන් පත් කළ යුතුයයි අපි කියා සිටියා. නමුත් ඒ කරුණු නියම විදියට ඉටු වී නැහැ. මුලින් සිටි නිලධාරීන්ට වැඩි බල තල දී ඔවුන් වැඩි බලතල පාවිච්චි කරන්නට පුළුවන් ස්ථානවලට පත් කර තිබෙනවා. පාබල හමුදාවේ විශාල ගණනක් ඉන්නවා. "අදර් රෑන්ක්ස්" Other ranks—කියන ගණයට 6,313 ක් පමණ අයත්වෙනවා. උසස් කට්ටිය 345 ක් පමණ සිටිනවා. සිවිල් කාර්ය මණ්ඩලයේ 1,062 ක් සිටිනවා. අර හයදහස් තුන් සිය ගණනින් වැඩි හරිය මේ රටේ ගම්බද ප්‍රදේශවලින් එන ජනතාවයි. ගමේ ගොවි රාළගේ නැත්නම් නගරයේ වැඩ කරන කම්කරුවාගේ දරුවන්ගෙන් තමයි හමුදාවෙ ඒ වැඩි කොටස යුක්ත වන්නෙ. මොකද, පඩිය පටන් ගන්නෙ රුපියල් හැත්තෑ හතරහමාරෙන්. ඒ නිසා හමුදාවට ඉස්සෙල්ල ඇදී එන්නෙ අර කොටසයි. ඒ ඇදී එන කොටස, ඒ ගම්බද ප්‍රදේශවලින් එන කොටස, හමුදාවට ඇතුල් වුණාම ඔවුන් සතුටු වන ආකාරයට කටයුතු සලස්වන්න ඕනෑ. අර දඹදෙණියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආර්. ජී. සේනානායක මයා.) කිව්වා වගේ මේ හමුදව ඇති කර තිබෙන්නෙ පිට සතුරන් සමග යුද්ධ කරවන්ට නොවෙයි. එහෙම කරන්ට අපට ශක්තියක් නැහැ. මේ රටේ අභ්‍යන්තර පාලනය ගෙන යාමේදී ඇතැම් අවස්ථාවල ඇතැම් කටයුතුවල යොදන්නයි ඒ හමුදාව තිබෙන්නෙ. ඒ නිසා ගම්බද තරුණයා හමුදාවට පැමිණ සූටි එක ගැහැව්වට, ඒ අය සතුටු වන ආකාරයට, ඒ අය ආශ්‍රය කර, ඇතැම් දේවල් වළක්වා ගැනීමට පුළුවන් වන ආකාරයට පරිසරය සකස් කරන්නට ඕනෑ. මොකද, අපි පිට අයත් සමග යුද්ධ කරන්නට යන්නෙ නැහැ. අන්න ඒ පරිසරය ඇති කිරීම මූලික ප්‍රතිපත්තියක් හැටියට ගන්න. ගමේ උදවියට ගමේ පරිසරය උඩ යමක් කිරීමෙන් ඇතැම් දේවල් නතර කරන්ට වැඩ පිළිවෙළක් යෙදෙන ආකාරයට හමුදාව ප්‍රතිසංවිධානය කරන්ට ඕනෑ. නමුත් ඒ විධියට හමුදාව සංවිධානය කිරීමට උසස් නිලධාරීන් ක්‍රියා කරන්නෙ නැහැ. මේක මූලික දෙයක්.

අ. භා. 6.30

යුද්ධ හමුදාවෙ හයදහස් ගණනක් සිටින බව මා සඳහන් කළා. සාජන්ට් වරුන් විශාල කොටසක් ඒ හයදහස අතර සිටිනව. ඒ පැරණි කට්ටියයි. මේ මෑතක සිට ඒ පැරණි උදවියට අමුතු රෙගුලාසි පණවා තිබෙනව. පළපුරුදුකම් උඩම නැතිව තවත් අලුත් කොන්දේසි වගයක් දමා තිබෙනව ඒ අයට තැනක් ලබා ගන්න. නිලධාරීන්ගේ මේ වැඩ නිසා හමුදාවේ අර නිතර එකට සම්බන්ධ වී වැඩ කරන කොටස් අතර හැප්පීම් ඇති වෙන්න ඉඩ සැලසෙනව. ඒ නිසා විශේෂයෙන්ම අර "අදර් රෑන්ක්ස්" කොටස, සාජන්ට් කොටස, ලාන්ස් කෝපරල් කොටස ඇතුළු ඒ ඒ "යුනිට්" වල සිටින අය අතර නියම විධියට ආශ්‍රයක් ඇති කරවීමට ඒ අයට වැඩි සහන සලසා දිය යුතුව තිබෙනව. එහෙම ඉල්ලීමක් කර තිබෙනව. නමුත් ඒ කරුණු ඉෂ්ට වී නැහැ. ඒක එකක්.

හමුදාවේ විශාලම තැන පනාගොඩයි. නමුත් බලවත්ම තැන තිබෙන්නෙ මෝදරයි. අද එතන කොහොමද? ඉස්සර වෙලා නම් ටිකක් එක විධියකට තිබුණා. අද එතන ඒ පිළිවෙළට සැලකිල්ලක් ලබාගැනීමට බොහොම අමාරුයි. දැන් එතන වැඩ කරන උදවියට හිරිහැර ඇති වෙනව. ඉස්සර නියම කරල තිබුණෙ උදේ 8.45 සිට සවස 4.30 දක්වා එතන ඉන්න ඕනෑ කියලයි. දැන් නියම කරල තියෙනව උදේ 8.30 සිට සවස 5.30 වන තුරු එතන ඉන්න ඕනෑ කියල. මේ වෙනස් කිරීම ගැන දැන් එතන කසුකුසු තිබෙන බව තමුන්නාන්සේ දන්නව. මේ වැඩ පිළිවෙළ අනුව ආහාර සඳහා දෙන මිනිත්තු පහළොවත් අඩු වුණා. එතන වැඩ කරන උදවියට එතනම නො සිට පිට තැනක සිට වැඩට එන්න බැහැ නියම වෙලාවට. දැන් කොහොමද දන්නෙ නැහැ. දැන් වෙන ලේබල් පෙන්න ගෙන වැඩ කරන්න යනව වෙන්න ඇති. "ගැරිසන් ඉන් ඇන්ඩ් ගැරිසන් අවුට්"

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

කියල එකක් තියෙනව. ඒකෙන් රුපියල් දෙකක් අඩු වෙනව එලවන්ස් එකෙන්. ඒ නිසා එතන ඉන්න සේවකයන්ට කරදරයි. ඒ නිසා ඒක වැරදියි. පරණ තිබුණු විධියට පහසුකම් නැවතත් දෙන්න ඕනෑ. අර "කූ" එකේ උදවිය එක්ක යනකොට ඉස්සරහටත් පස්සටත් ඉන්නව වගේ එතනම ඉන්නා වෙනව. රුපියල් දෙකක් අල්ලන එක තදබල පාඩුවක්ය කියලයි මගෙ කල්පනාව. බ්‍රහස්පතින්දාට තියෙන වැඩ පිළිවෙළ වෙනස් කරන්නෙ නැතෙයි කියල ආරංචියි. ඒක උඩ තර්ජනයක් වගේ තියෙනව. ඒක උඩ දවස් දෙකක් ගත වුණාම කෙනෙකුට රුපියල් හතරක් අඩු වෙනව. ඒක සුළු දෙයක් නොවෙයි.

හටයින්ට ලැබිය යුතු නියම තැන දැන් එතන ලැබෙන්නෙ නැහැ. පිටතින් උදවිය ගෙන්වනව. තමන්ගෙ කාර් එක එලවන ඩ්‍රයිවර්ට තැන දෙන්න හිතාගෙන පිටින් උදවිය ගන්න වැඩ පිළිවෙළ යොදනව. ඔන්න ඔය පිළිවෙළට එතන කල කිරීම ඇති වන වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන යන්නෙ මන්දැයි කියන්න මම දන්නෙ නැහැ. මේ කරුණු ගැන අපේ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාවත් ටිකක් දන්නවද කියන්න මම දන්නෙ නැහැ. පසුගිය වතාවක නිලධාරීන් සම්බන්ධයෙන් චෝදනා ටිකක් ආවා. ඒ චෝදනා උඩ කළ යුතුව තිබුණු වෙනස්වීමක් තවම ඇති වෙලා නැහැ. අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.) නම් ටිකක් කියෙව්වා. මාත් ඒ නම් කියවන්න අදහස් කරන්නෙ නැහැ. හැබැයි, එකක් නම් සිද්ධ වෙලා තියෙනව. මීට පෙර සුළු හටයට මුහුණ පාන්න වෙලා තිබුණු තර්ජන ගතිය නම් දැන් එතන අඩු වෙලා. ඉස්සර තිබුණු තරම් තර්ජන දැන් එතන නැහැ. ඒ කට්ටිය දැන් කරුණු අවබෝධ කරගෙන එකතු වෙලා ඉන්නවා වෙන්න ඇති. ඒ නිසා දෝ දැන් තර්ජන නම් ටිකක් අඩු වෙලා තියෙනව. එවැනි තත්ත්වයක් ඇති වුණේ සමහර විට ඒ ගැන පරීක්ෂා කර මේ ගරු සභාවට අප විසින් කරුණු ඉදිරිපත් කිරීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් වෙන්න පුළුවනි.

තවත් විශේෂ කාරණයක් වශයෙන් මට කියන්න තියෙන්නෙ එතන ඉන්න උදවියගෙ පඩි පරතරය වැඩි බවයි. හමුදාවේ පමණක් නොවෙයි, රජයේ හැම අංශයකම උසස් නිලධාරීන්ට දී තිබෙන සැප පහසුකම්, පඩිනඩි ආදිය පිළිබඳව ඇති පරතරය බොහොම විශාලයි. ඒ පරතරය අඩු කිරීම පිණිස මුදල් ඇමතිතුමා නම් බොහොම මහන්සි වෙලා සල්ලි හොයනවය කියල මම හිතනව. ඒ ගැන කල්පනා කළොත් හොඳයි. මතුවට සතුටට පත් විය හැකි වන ආකාරයට වෙනස් කිරීම අවශ්‍යයි.

අපතේ යාම් නම් තවමත් ඉස්සර වගේම වැඩිපුර තියෙනව. ජීප් රථවලට සහ වෙනත් යන්ත්‍ර ආදියට ගෙන්වන උපකරණ සම්බන්ධයෙන් එවැනි තත්ත්වයක් තියෙනව.

තවත් විශාල මුදලක් නාස්ති වන බව දැන ගන්නට ලැබී තිබෙනවා. ඇතැම් දේවල් පාවිච්චි කරන ආකාරය මා එදා කිවා. ඒ කාලයේ කිරි බෝතලේ ගෙන යන්න, ගෝවා රාත්තල ගෙනියන්න, මස් රාත්තල් 3 ක් අරගෙන යන්න, හෝමාගම සිට කිරුළපනේට එනවා. ඒ එදා. අදත් එය මෝදර පැත්තේ නැත කියන්න එපා. ඔය අඥමට නිලධාරීන්ට වුවමනා අඥමට, ඒ සථානයේ මෝටර් රථ තබා තිබෙන විට එය පාවිච්චි කරන ආකාරය ගැන ටිකක් පරීක්ෂා කාරී වන්නට ඕනෑ. කිරි ටික ගෙන යන්න, මස් ටික ගෙන යන්න, එලවලු ටික ගෙන යන්න, හෝමාගම සිට කිරුළපනේට එනවා. ස්ටෝස් එකට වුවමනා දෙයක්, විශේෂ බඩුවක් ගෙන යන්න, ආහාර ටිකක් පිළියෙළ කර ගන්න ගෝවා රාත්තල් 25 ක් ගෙන යන්නයි එතෙන්ට එන්නෙ. ඒ සමගම තවත් මස් රාත්තල් 25 ක් පිට කොටුවෙන් ගන්න තිබෙනවා නම්, ඒකත් එක වාහනයෙන්ම කරන්නෙ නැතිව, කිරුළපනේට පැමිණ වාහනය ආපසු ගොස් නැවත වෙන එකක් එවනවා පිට කොටුවට යන්න. ඔය ක්‍රමය මා දැක තිබෙන දෙයක්. ඒ විධියේ අපතේ යෑමක් තිබෙනවා. ඒ පාවිච්චි කරන රථ වාහනය නියම කරන එකෙන් පිට වෙනත් දේකට පාවිච්චි කරන්නේ නැහැ. එක ගමන ගමනට දෙක කර රුපියල් 50 කින්,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

60 කින්, ගන්නට තිබෙන බඩුවලට ජීප් එකටම රුපියල් 60 ක් 70 ක් වියදම් කරනවා. මා මේවා කියන්නේ වියදම ටිකක් අඩු කරන්න මාර්ග මුදල් ඇමති තුමා සොයනවාය කී නිසයි. වෙන ඒවා කෙසේ වුණත් එයට මාර්ගය පෑදීමටයි කිව්වෙ.

ඒ සමගම ගොඩනැගිලි ගැනත් කියන්න ඕනෑ. පසුගිය කාලයේ හැදූ ගොඩනැගිලි පුපුරා තිබෙන හැටි තමුන්නාන්සේ ගොස් පරීක්ෂා කළාද කියා මා දන්නෙ නැහැ. ලක්ෂ ගණන් යට කළ ගොඩනැගිලි පසුගිය කාලයේ පුපුරලා තිබුණා. ඒවා හැදූ කොන්ත්‍රාත්කාරයෝ නම් දැන් ඇත් වී ඇති. නමුත් මින් මත්තටවත් කොන්ත්‍රාත් කරුවන්ට හදන්න නොදී එය කරන්න මිලිටේරියට බාර දෙන්න. එය කරන්න පුළුවන් අය මිලිටේරියේ සිටිනවා. පාලම් හදනවා නම්, බෝක්කු හදනවා නම්, කුඹුරු මට්ටම් කරනවා නම්, තවත් නොයෙකුත් දේවල් කරනවා නම්, තමන් පාවිච්චි කරන ගොඩනැගිල්ල හදා ගන්න බැරිද? මින් මත්තටවත් ඒ ගැන කල්පනා කර බලන්න.

හමුදාව උතුරේ වැඩ කරන පිළිවෙළ ගැන අපේ දඹදෙණියේ මන්ත්‍රීතුමා (ආර්. ජී. සේනානායක මයා.) දෙස් කියනවා. එතන ගැනත් ටිකක් කියන්න තිබෙනවා. ආරක්ෂාව පිණිස උතුරට හමුදාව දැම්මා. කල්ලතෝනි කියන කොටස පිටරටින් මේ රටට ඇතුල් වෙනවාට හමුදාව දැම්මා. ඒ වගේම ඒ අන්දමට කල්ලතෝනි එනවාය කියා මා නම් විශ්වාස කරන්නෙ නැහැ. අපි ඒ සඳහා වැය කරන තරමට එතනින් ආරක්ෂාව ලැබෙනවාය කියා මා නම් හිතන්නෙ නැහැ. හැබැයි, "ස්මග්ලිං" වලට ආරක්ෂාව තිබෙනවා. ඒකෙන් මේ රටට එන ඒවත් පිට වෙනවා. මේ රටට එන ඒවත් ඔතනින් යනවා. මාත් දන්නවා. 1942 අගෝස්තු මාසයේ පමණ ඔය වැල්වෙට්ටිතුරේ හරියෙන් මමත් පැනල ගියා. මා පැනල ගියේ ඔතනින් තමයි. එත කොට ඔය "ස්පීඩ්" බෝට්ටු නැහැ. [බාධා කිරීමක්] වෙන්න පුළුවන්.

දඹදෙණියේ මන්ත්‍රීතුමාට නම් කෝකත් කල්ලතෝනිය. තමුන්නාන්සෙගෙ ගෙදර කල්ලතෝනි හංගා ගෙන ඉන්නවද, ඒවා පෙනෙන්නෙ නැහැ. වතුවල නැද්ද හංගා ගෙන ඉන්නෙ? [බාධා කිරීමක්] අපි කල්ලතෝනි එනවාට සම්පූර්ණයෙන්ම විරුද්ධයි. තමුන්නාන්සේ ඔය කාරණය ගන්නෙ කල්ලතෝනි එන එක වැළැක්වී මට නොවෙයි. අමුතු ඡන්දයක් ගැන හොයන්න, බලයක් හොයන්න. තමුන් නාන්සෙ මෙතන කෑ ගහන්නේ ඒකටයි. කල්ලතෝනි ගෙන්වනවාට අපි හැමදම විරුද්ධයි. තමුන්නාන්සෙ බලන්නෙ අමුතු විධියකින් නැත්නම් අනික් විධියෙන් තවත් ඡන්ද දාහක් දෙදාහක් වෙන කොට්ඨාශයකින් කඩා ගෙන කෙනෙක් දමා ගන්නයි.

අ. භා. 6.45

අපි එහෙම කතා කරන්නෙ නැති බව මම කෙළින්ම කියනව. පගා ක්‍රමය උඩ හොරෙන් බඩු පිට වෙනව. ඒ බව තමුන් නාන්සෙල දන්නවද? අද දූෂණ ක්‍රියා බොහොම වර්ධනය වෙලයි තියෙන්නෙ. සල්ලි තියෙන නෑනෑත්තා හැමෝගෙම ඇස් වහල වැඩ ගෙනයනව. චිකාගෝවල අය වාගෙ හම්බ කරන්න සූදනම් වෙච්ච අය මේ රටෙත් සිටිනව. යාපනේ විතරක් නොවෙයි, කොළඹත් එවැනි අය සිටිනව. තමුසෙගෙ කට්ටියත් එතන ඇති; එය මම කෙළින්ම කියනව. මේ වැරදි හරිගස්ස ගන්න ඕනෑ. බලවත් පගා ක්‍රම උඩයි, අද මෙවැනි සිද්ධීන් ඇති වන්නෙ. උසස් නිලධාරීන් අතර මේව නිතර නිතර සිදු වෙනව. මෙවැනි සිද්ධීන්ට පොඩි සෙබලුන් භාජන වන්නෙ කලාතුරකිනුයි. රුපියල් දාහ, දෙදාහ, තුන්දාහ දීල බඩු තල්ලු කරන අය සිටිනව.

දඹදෙනියෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා අහනව, කී දෙනකුට වෙඩි තැබුවද කියා. වෙඩි නොතබා කී දෙනෙක් අල්ලා දුන්නද? ඇයි ඒව නොකියන්නෙ? මිනිහෙක් මරන්නෙ නැතුව අල්ලා දුන්නට පස්සෙ ආපසු යවන එක කොහොමටත් හොඳයි. මගේ බෞද්ධකම නම් ඒ විධියයි. වෙඩි තබා මරා දමා කරදර කරනවට වඩා පහසුයි, ඒක.

පිටින් එන කල්ලතෝනින්ට එන්න නොදී වැඩ කරන්න වුවමනා බව අපි තරයේම කියනව. ඒ පිළිබඳව ක්‍රියා කර ගෙන යන අතරෙ වෙනත් වැඩ කටයුතු කිරීමට ඇතැම් අය බලාගෙන සිටිනව.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

හමුදාවෙත් සිටින්නෙ සාමාන්‍යයෙන් හම්බ කරන්න ආසාව තියෙන අයයි. අල්ලස් අරගෙන සාක්කුවල දමා ගත්ත ඇමතිවරුන් හිටියෙ. අල්ලස් කොමිසමටත් ඔවුන්ගෙන් ඇතැම් අය අසු වුණා. එවැනි අය මේ නිලධාරීන් අතරත් සිටිනව. මෙම දූෂණය බොහොම තදින් බෝ වෙලයි, තියෙන්නෙ. දැන් ඒක නවත්ව ගන්න පිළිවෙළක් නැතුවයි සිටින්නෙ. ඒක නවත්ත ගත්තොත් බොහෝ දුරට වැඩ කරගන්න පුළුවන් වේවි. පසුගිය දවස්වල නාවික හමුදාවට විරුද්ධව විශෙෂ චෝදනාවක් තිබුණ. පිට රට ගිහින් කීප දෙනෙක් අහු වුණා, නොයෙකුත් බඩු ගෙන ආ නිසා. අද මේ රටේ අක්‍රමිකතා සිදු වෙන්නෙ ඔය විධියටයි. මෙවැනි දූෂණ ක්‍රියා වැළැක්වීම සඳහා ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ගරු අග මැතිනියත් සමග සාකච්ඡා කර අරගෙන තියෙන වැඩ පිළිවෙළවල් මොනවද කියා මා ප්‍රශ්න කරන්න කැමතියි. අප මෙතන කොච්චර කීවත් හරියන්නෙ නැහැ. ඒ සම්බන්ධයෙන් පියවරක් ගන්න ලෑස්ති නැහැ. මේවා වළක්වන මාර්ග හොයන්න, හමුදාවේ අය වේවා, රජයේ ඇමතිවරුන් වේවා ලෑස්ති නැහැ. හමුදාවේ නිලධාරීන් සම්බන්ධවයි, මම ඔය කරුණු ටික කීවෙ. අර බදාදා හාෆ් ඩේ කියා අළුතෙන් ආ කට්ටියට ඒ වැඩ පිළිවෙළ ඇති කරන්න එපා. එයින් ඒ අයගෙ රුපියල් දෙකක එලවන්ස් එකත් නැති වෙනව. අප කියන ඒවා නම් හමුදාව පිළිගන්නෙ නැහැ. අප කියන්නෙ හමුදාවෙ සේවය කරන අය රැක ගැනීමටයි. ගම්බද තරුණයන් මේ හමුදාවට ආවම ගමේ පරිසරයෙන් ඈත් වන්න වැඩ කරන්න ඉඩ දෙන්න එපා.

ගරු සභාපතිතුමනි, කර්නල් ජයතිලක ආදීන් ගැන මම කියන්න ඕනෑ නැහැ. ඒ ගොල්ලන්ගෙ තත්ත්වය තවමත් එහෙමමයි. රටේ ජනතාව බලාපොරොත්තු වන ආකාරයට, අපේ රට ආරක්ෂා කරන්න ඕනෑය, අපේ රටේ තත්ත්වය ආරක්ෂා කරන්න ඕනෑය කියන අදහස ඇතිව හමුදාවේ නිලධාරීන් කටයුතු නොකරන නිසයි, මේ විධියට කියන්න සිදු වී තියෙන්නෙ. හමුදාවෙ භටයන් අතර ඉතා දක්ෂ කොටස් ඉන්නව. ඒ උදවියට පළ පුරුද්ද උඩ තැන් දෙන්න තියෙනවා. නමුත් ඒ තැන් දෙන්නෙ නැහැ. අන්න ඒක ගැන විශේෂ සැලකිල්ල යොමු කරන්න ඕනෑ. පරණ කට්ටියට අමුතු රෙගුලාසි දමන්න එපා. අවුරුදු 10, 12 හොඳට වැඩ කළ අය ඉන්නව. වැඩක් භාර දුන්නම හොඳට කරන්න පුළුවන් කට්ටිය—හමුදාවට අණ දෙන්න පවා පුළුවන් කට්ටිය—ඉන්නව. මෝදර භාරව සිටි නිලධාරියට—දැන් චීෆ් ඔෆ් ස්ටාෆ් —හිරිහැර කරන්න දෙන්න එපා.

අද හමුදාවෙ ඒ ඒ අංශවල, සිංහ රෙජිමේන්තුවෙ, සී. එල්. අයි. එකේ, දියතලාවෙ කෑම්ප් එකේ, ආමඩ් කෝ එකේ ආදියෙ අර මා මුලින් කීව වගේ, රටට විශේෂ ඇල්මක් ඇතිව වැඩ කරන අය සියයට කී දෙනෙක් ඉන්නවද? අර උසස් නිලධාරීන් තුන්සිය ගණන අතරින්, ඒ විධියට රටට ඇල්මක් ඇතිව වැඩ නොකරන සියයට කී දෙනෙක් ඉන්නවද? පසුගිය වතාවෙ මම නම් වශයෙන් කීව. දැන් ඒ නම් කියන්න අදහස් කරන්නෙ නැහැ. ලංකාව නිදහස ලබා ඇති රටක් නිසා ඒ නිදහසට අනුකූල වන විධියට කල්පනා කර වැඩ කළ යුතුයි. ජනතාවගේ නිදහස් මතවලට ගැළපෙන විධියට හමුදාවත් සංවිධානය කරන්නට ඕනෑ. එසේ නැතිව දැන් තිබෙන විධියට නම් මේ රටට මුහුණ පාන්නට සිදු වන කිසිම උවදුරකින් මේ රට රැක ගැනීමට හමුදාවට පුළුවන් වන්නේ නැහැ. මෙකී කරුණු කල්පනාවට ගෙන හමුදාව ප්‍රතිසංවිධානය කළ යුතුයි.

මේ රටේ සංවර්ධන කටයුතු සඳහා හමුදාව යොදවා ගන්න පුළුවනි. නොයෙකුත් දූෂණ හා ජීවන වියදම වැඩි වීම ආදිය හේතුකොටගෙන මේ රටේ විනය පිරිහී ඇතත්, යුද්ධ හමුදාව තුළ හොඳින් විනය තිබෙන නිසා යුද්ධ හමුදාව අපේ සංවර්ධන වැඩ සඳහා යොදා ගතහොත් ඉන් ලොකු සෙතක් වෙනවා. යුද්ධ හමුදාවේ මාර්ගයෙන් සංවර්ධන වැඩ පහසුවටත් ඉක්මනටත් කරන්න පුළුවනි. යුද්ධ කාලයේදී නම් සති 3ක් ඇතුළත පාලමක වැඩ ඉවර කරන්නට පුළුවන් වුණත්, දැන් පොඩි බෝක්කුවක් පවා සෑදීම මාස හයකින්වත් කරන්නට බෑ. කොන්ත්‍රාත් ක්‍රමයේ වැරදි නිසා නොයෙකුත් දූෂණ සිදු වෙනවා. වැඩවල කිසි පිළිවෙළක් නැහැ. ඕවර්සියර්වරුන් පගා ගහනවා. දින දෙකක් වැඩබිමට නොපැමිණි තැනැත්තකු සිටියත්

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ඔහු වැඩට පැමිණි හැටියට ලකුණු කොට එයින් ලැබෙන වාසිය ඕවර්සියර් ගන්නවා. ඊට ඉහළ තැන්වල තත්ත්වයත් ඒකයි. කොන්ත්‍රාත්තුව අනුමත කිරීම සඳහාත් කොටස ගන්නවා. ඉහළ සිට පහළටම ගොස් ඇති මේ වැඩ පිළිවෙළ කැඩිය යුතුයි. හැබැයි, හමුදාවටත් මේ තත්ත්වය පුරුදු වුණොත් නම් ඒක භයානකයි.

තවත් එකක් කියන්න ඕනෑ. තමන්ගේ ආගමික කටයුතුවල යෙදෙන්නට හමුදාවේ සිටින අයට දැන් ඉඩ පහසුකම් ලැබී තිබෙනවා.

අ. භා. 7

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

Order please! The hon. First Member for Colombo Central will take the Chair now.

අනතුරුව කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, ශ්‍රීමත් රසීක් ෆරීඩ්, ඕ.බී.ඊ. මූලාසනාරූඪ විය.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමනි, එම සංවිධානවලට ඉඩ කඩ ලැබී තිබෙන නිසා පෙළක් උදවිය කල්පනා කරන්නට පුළුවනි, නොයෙක් නොයෙක් කටයුතුවල යෙදෙන්නට. එසේ කටයුතු කරන්නට යෙදුණොත් අර "කැතලික් ඇක්ෂන්" එක වගේම මෙතැනත් හදයි සංවිධානයක්. මේවායේ සිටින උසස් කොටස් තමන්ගෙ පල ප්‍රයෝජනයට ඒවා සකස් කර ගන්නට පුළුවනි. කතෝලික සංවිධානය නැත්නම් "කැතලික් ඇක්ෂන්" නමින් යුත් සංවිධානය ආගමික ප්‍රතිපත්තිවලට සම්බන්ධ එකක් නොවෙයි. එය අධිරාජ්‍යවාදී ක්‍රමය, ධනේශ්වර ක්‍රමය ගෙන යන්නට කතෝලික ආගමේ නාමයෙන් සකස් කරගෙන තිබෙන දේශපාලන සංවිධානයක්. ආගම දියුණු කරන්නවත් සකස් වුණු දෙයක් නොවෙයි එය. ලෝකයේ සිටින කතෝලික භක්තිකයන්ට අර නම දීල, අධිරාජ්‍යවාදී ක්‍රමය, ධන වාදී ක්‍රමය ආරක්ෂා කරන්නට හදාගෙන තිබෙන සංවිධානයක් බව තමුන්නාන්සේට මතක් කරන්න කැමතියි. යම් විධියකින් අපේ බෞද්ධ සංවිධානත් අර අන්දමට සංවිධානය වී බෞද්ධ ප්‍රතිපත්තිවලට පටහැණිව කටයුතු කරනවා නම්, අර සංවිධානය ගමන් ගත් මාර්ගයේම ගමන් කරනවා නම්, අපේ ආගමටත් වැදෙන්නෙ ඒ පහරමයි. අන්න ඒ නිසා මා විශෙෂයෙන්ම මතක් කර සිටිනවා, කොයි සංවිධානය වුණත් එය ධනේශ්වර, අධිරාජ්‍යවාදී බෞද්ධයන්ගේ සංවිධානයක් වන්න පුළුවනි, කතෝලික සංවිධානයක් වන්න පුළුවනි—ඒ අන්දමට හැඩ ගැසෙනවා නම් ඊට පහර වැදීම කිසි අන්දමකින් නතර වෙන්නෙ නැති බව. එම නිසා මේ රටේ සිටින ලක්ෂ සංඛ්‍යාත ජනතාවගේ යහපතට හේතුවන ආකාරයට, ඒ අයගේ පැත්තට හැඩගැසෙන ආකාරයට, මෙම බෞද්ධ සංවිධාන සකස් වෙන්න ඕනෑය, මෙහි පරිසරය වෙනස් කර ගන්න ඕනෑය, කියා මේ අවස්ථාවේදී මම මතක් කරනව. මම මේ කාරණය නැවත නැවතත් මතක් කරන්නෙ මීට වඩා වෙනස් ආකාරයකට හැඩ ගසා ගන්නට, මේවා නොපිටට හරවා ගන්නට, ඇතැම් තැන්වලින් සූදානම් වන නිසයි. ඇත්ත වශයෙන්ම මේවා සකස් විය යුත්තේ, මා කලින් සඳහන් කළ අන්දමට, බෞද්ධ පරිසරයට ගැළපෙන අන්දමටයි, බෞද්ධ ජනතාවට වුවමනා අන්දමටයි. එසේ නැතුව රදල වාදය තහවුරු කරන්නට හෝ අධිරාජ්‍යවාදී ධනේශ්වරයන් ආරක්ෂා කරන්නට හෝ නොවෙයි. අන්න ඒ කාරණය පැහැදිලි වශයෙන් සිතේ තබා ගත හොත් හොඳයි.

අධිරාජ්‍යවාදී ධනේශ්වරයන්, රදළ කොටස් ආරක්ෂා කිරීමට බෞද්ධ නාමයෙන් මෙම සංවිධාන කටයුතු කරන බවට අද ප්‍රසිද්ධියක් ඇති වී තිබෙන නිසයි විශෙෂයෙන්ම මෙම කාරණය ගැන මතක් කළේ. ස්වල්ප දෙනෙකු හැරෙන්නට, මා හිතන අන්දමට, සුළු භේවා කොටස් නම් ඒ අන්දමට හැඩ ගැසෙන්නෙ නැහැ. මට ලැබී තිබෙන ආරංචිවල හැටියට "ආමඩ් කෝ" කොටසෙ ඉන්න ප්‍රධානියකුගෙන් යම් යම් කරදර හිරිහැර ඇති වෙනවලු. මම ඒ පුද්ගලයගෙ නම කියන්නෙ නැහැ. නම තොක්වාට සමහර විට දන්නවාත් ඇති.

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

[ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

මම තව කාරණයක් ගැන දැනගන්නට කැමතියි. බොහෝ කාලයක් සේවය කළ සමහර උදවියගෙ—ඇතැම් අය අවුරුදු 10 ක් 12 ක් සේවය කර තිබෙනව—කොන්ත්‍රාත් එක එහෙම නැත්නම් ගිවිසුම් කාලය අවසන් වුණාම ඒ අයගෙ කාලය දීර්ඝ කරන්නෙ නැතුව, එහෙම නැත්නම් වෙනත් තැනකට පත් කර ගන්නෙ නැතුව, යන්න කියනව. දීර්ඝ කාලයක් සේවය කළ, කිසිම වරදක් නොකළ, සමහර විට බරපතළ වරදක් නොකළ, අයට "ඇග්‍රීමන්ට් එක" අවසන් වුණු ගමන්ම හදිසියෙන්ම ඉවත්වෙන්නට කියන්නෙ මොන කාරණයක් නිසාද කියා මම අහන්න සතුටුයි. ඒ විධියේ වැඩ පිළිවෙළක් තිබෙනවද? රජයේ අනික් සේවාවල නම් අවුරුදු 10 ක් සේවය කළාම හොඳ සහතිකයක් උඩ ඉහළටයි යන්නෙ. පෙළක් උදවිය ඒ අන්දමට හදිසියේ අස් කරනවා, මොන කරුණු උඩදැයි මා දන්නෙ නැහැ.

අනික් කාරණය, තමුන්නාන්සේලා දන්නව, පසුගිය කාලයෙ යුද්ධ අවි ආයුධ බොහොම නැති වුණු බව. ඒ අවි නැතිවීම සම්බන්ධයෙන් වගකිය යුතු උදවියට කොයි ආකාරයට දඬුවම් කළාදැයි මා දන්නෙ නැහැ. ආයුධ ඒ අන්දමට වෙනත් තැන්වලට යෑමට තිබුණු ඉඩ ප්‍රස්තා වසා තිබෙනවාද කියා මා දැනගන්ට සතුටුයි. මා කිව්වාට පසුවයි ඒක වැහුනෙ. ඊට පසු ආයුධ පිට වුණාද කියා මා දන්නෙ නැහැ. ඉස්සර නම් "චෙක්" කළේ නැති නිසා නැති වුණාය කිව්ව. "fපයරිං රේන්ජ්" වලින් ආ විට අවි ආයුධ ආපසු ගණන් නොබලන නිසා එසේ ආයුධ පිට වුණාය කිව්ව. දියතලාවෙත් පනාගොඩත් එය සිදු වුණා.

ඇනට හමුදාවට නිල ඇඳුම් ලැබෙන්නෙ කොයි ආකාරයටද කියා මා අහන්ට කැමතියි. මීට පෙර තිබුණා වගේ විශේෂ කොන්ත්‍රාත්කරුවෙක් මගින්ද ඒව සකස් වී එන්නෙ? එසේ නැත්නම් හමුදාවෙම විශේෂ අංශයකින්ද? ඒ රෙදි ඉස්සර පිට රටින් ගෙන්නුවා. දැන් මෙහෙ රෙදිවලින් පිළියෙල කරන යුනිfෆෝම් හොඳ මදිය කියන මතයක් තිබුණා. ඒවා තවමත් සකස් කරන්නෙ මෙරට රෙදිවලින්ද කියා දැනගන්ට කැමතියි. අපතේ යන දේවල් ගැනයි මා පිකක් මතක් කළේ.

ගම්බද ප්‍රදේශවලින් එන තරුණයන්, හේවායන් වුණායින් පසු ඒ කට්ටියගේ පරිසරය ඈත් වන ආකාරයට කටයුතු කරන්න එපා. අද හමුදාව නියෝග ආදිය සංවිධානය කර තිබෙන්නේ ඒ පරිසර යෙන් ඔවුන් ඈත් වන ආකාරයටයි. මා මීට වඩා දීර්ඝ ලෙස කථා කරන්ට යන්නෙ නැහැ. පසුගිය කාලයේ සිංහ හමුදාවට හටයන් බඳවා ගත්තෙ කොහොමද? කලින් ස්වේච්ඡා බලකායේ සිටි කොටස ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් සිංහ හමුදාවට ඇතුළත් කර ගත්ත. ඒකෙ හිටියෙ අමුතු කොටසක්. ඒ කොටසටම නැවතත් සිංහ හමුදාවට ඇතුළත් වන්ට ඉඩ දුන්න. නැත්නම් අලුතෙන් ඇති කළ හමුදාවට වොලන්ටියර් කට්ටිය ගත්ත, ඒ පැරණි වැඩ පිළිවෙළ උඩ. ඒ ගැන විශෙෂ පරීක්ෂණ යක් කරන්ට කියා මා ඉල්ලනව.

ඒ සමගම මා අවසාන වශයෙන් ඉල්ලා සිටිනව, සාමාන්‍ය සෙබළුන් වශයෙන් හමුදා වලට බැඳෙන උදවියටත් උසස් හමුදා නිලධාරීන් වශයෙන් උසස්වීම් ලබාගැනී මට හැකි වන ආකාරයට හමුදා සේවය ප්‍රතිසංවිධානය කරන්ට කියා.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා. (දකුණු කොළඹ දෙවන මන්ත්‍රී)

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா—கொழும்புத் தெற்கு இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. Bernard Soysa—Second Colombo South)

rose—

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Et tu, Brute?

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I think the hon. Parliamentary Secretary will have a much more exhilarating fate than that which overtook Julius Caesar. The reproach—

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

It is not fair, Sir. They are the other half of the Coalition.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.
(திரு. பேர்னூட் சொய்ஸா)
(Mr. Bernard Soysa)

The reproach of being stabbed in the back by Brutus cannot very well be addressed to me. These are matters in regard to which I had tried to obtain the support of the hon. Parliamentary Secretary long before he had cast me for the role of Brutus, however much I had no intention of casting him for the role of Julius Caesar.

I mentioned to the hon. Parliamentary Secretary that I was going to complain publicly regarding the incremental rates paid to the other ranks of the army. I am essentially one of the other ranks myself; and not merely out of a sense of fellow feeling——

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

You refused a commission?

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.
(திரு. பேர்னூட் சொய்ஸா)
(Mr. Bernard Soysa)

I have never accepted any! My sympathy has always been and will always be for the other ranks. The rates of increments prescribed in *Gazette* No. 12,395 of 28.4.1961, though they claim to be an improvement upon what existed before, are inadequate. The system of class differentiation within the armed forces is inevitable in a society which is built upon a class structure. You cannot abolish the one without abolishing the other. We are now moving towards a reconstitution of society by abolishing class—

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பீ. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

You have gone from one class to another.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.
(திரு. பேர்னூட் சொய்ஸா)
(Mr. Bernard Soysa)

The hon. Member for Kottawa needs a political class. He is very much in need of such a class which I am unable to give on the present occasion.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பீ. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

Those who have gone to political classes have now gone to other classes.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.
(திரு. பேர்னூட் சொய்ஸா)
(Mr. Bernard Soysa)

The hon. Member for Kottawa is a living example of the principle that it is not possible to teach people who will not learn.

අ.භා. 7.15

However that may be, I will come back to the question of differentiation within the army. Whatever justification one may try to put up for the existence of different rates of pay on the basis of different duties and the like, this wide disparity in the rates of increments cannot in any way be justified. The Gazette notification I referred to says:

"(*a*) A soldier of whatever rank shall be entitled to a service increment of pay at the rate of Rs. 54 per mensem after each period of five years' reckonable service.

(*b*) A Warrant Officer or non-commissioned officer other than a corporal or soldier of equivalent rank shall, in addition to his service increment, be entitled to a rank increment of pay at such one of the following rates per annum as is appropriate to him after each period of four years' service in the rank:—

Rank	*Rate of increment per annum after each period of four years' service in the rank*
	Rs. c.
Warrant Officer Class I ..	180 0
Warrant Officer Class II ..	90 0
Staff Sergeant or equivalent rank ..	90 0
Sergeant or equivalent rank	90 0

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

(c) A soldier of the rank of corporal or equivalent rank shall, in addition to his service increment, be entitled to an increment of pay at the rate of Rs. 90 per annum after each period of four years service in such rank up to a maximum of four increments."

There is no reason why a system of increments cannot be adopted in the army and other services. Why do you not have a yearly incremental system ? Why do you want to preserve this outmoded four-yearly incremental system ? You can adjust the incremental rates in different ways in order to bring the soldiers' pay on a par with the rest of the Public Service. There is no reason why that should not be done. I am only pleading that the benefits and emoluments which the rest of the Public Service enjoy should be given to the soldiers, sailors and airmen, that they should not be treated separately and differently.

There was a demand for a widows and orphans pension fund or that soldiers be made eligible to participate in the Public Service Widows and Orphans Pension Fund. There was a promise more or less given to me by the hon. Parliamentary Secretary some time ago. I should be glad if the hon. Parliamentary Secretary will take notice of this matter, because it is not something that is difficult to give.

These are the matters I wanted to bring to the attention of the hon. Parliamentary Secretary. They are matters which rankle in the minds of these people. There is no reason why this dissatisfaction should be allowed to continue. I know that one or two matters I raised before on the Floor of the House have been adjusted by the hon. Parliamentary Secretary. I am very grateful for the fact that some note has been taken of the matters discussed here in that way, but these are outstanding grievances and it is time some action was taken in regard to them.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

When my good Friend, the hon. Second Member for Colombo South was on his feet, I thought we were going to hear him on very important matters, not matters connected with other ranks. I thought I would hear something about what I had in mind. That does not mean that I expect people to speak about matters I have in mind, but I thought that he would refer to something that is very relevant and important.

When the hon. Second Member for Colombo South and others decided to enter into a coalition, they told us and the country that they were marching towards socialism. I hope they will pardon me for saying these things repeatedly, but it is necessary to do so in case they are actually and deliberately following a certain course which, they expect, will lead them to socialism.

I should like them to tell us how they propose to reorganize and reform the army in such a way as to take this country along the road to socialism. I for my part and my party—also my party when I was with them for 28 to 30 years—never held the view that we could reform the bourgeois, capitalist army, an army used for repressing the people, and make it an instrument for social reconstruction. That was never a view that we accepted and I thought that these hon. Members with golden brains might produce some golden ideas to refute everything that we said in the past. It shows how we can refashion the instruments of class oppression to suit the needs of a socialist society.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

I have seen this army being used by the Bandaranaike Government since 1956. Despite whatever they have said about the changes and the intended reforms, we have seen very little change in the army or in the purposes for which the army exists today in this country and in this capitalist society. Of course I would be wrong if I say the same with regard to things like the use of the army for certain civilian purposes. I think it was somewhere last year that we moved certain amendments to the Army Act to utilize the army for building roads, bridges, and so on.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

We have built quite a lot.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

I do not know. I hear we have built quite a lot. All that we can see is, apart from building roads and bridges, they have broken a lot of heads and bones. That it what you have done. You may have put up a culvert or two—

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

No, no. We have constructed a road to Dambulla, a road—

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

That is good. We would like to see them doing work of that type. We are keen to see these new purposes. We do not like to keep on asking these questions, but we have to do it because we have a lot to find out and the people have a right to know how the army is being used. When the question of police is taken up we will talk about that matter.

This Government as well as the earlier Government have used the army to sustain themselves. This Government carried on for more than two years by army rule. Under army rule when an army is sent to an area it does not mean that they are sent for exercising control; they go into action, and we have seen the army in action.

We have not only to consider the various things that the army does when they go into action, but it is also necessary to find out what has happened to the various complaints and allegations made by hon. Members of this House regarding the activities of the army when they were sent on "Operation Showdown" in the Northern Province.

I myself had occasion to visit the area along with my good Friend who talked about the "other rankers", when he was in my party. He too went to see the good deeds of the army in the North. I thought he might now address his own Government on those very matters which came to his knowledge when he was in the same party as myself. They have good memories, they can remember details, and these are details which they must remember. Unfortunately, some of the back-benchers complain to us, "Why do you say these things? They are not here." But I am saying these things now because I see some of them are here. Of course, my good Friend, the hon. Parliamentary Secretary, can speak again because we are in Committee Stage, and there are the other golden brains too who are available. But at a time when their presence is necessary to explain the new policies of this new set-up we find that they are not available; we do not see them.

On the question of the army it is not just a matter to be spoken lightheartedly. Today hon. Members complain that under the guise of controlling illicit immigration the army has committed aggresion against the people of this country. No person supports illegal immigration. Who wants it? Every country has the right to introduce laws to prevent illegal immigration and to

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.]

enforce such laws. But that does not mean that under cover of checking or stopping illegal immigration you can let loose the army and permit them to violate the liberty, and even destroy the lives, of innocent people. I know when I say these things the charge will be made that we want illegal immigration. We are not afraid to face that charge. I do not think there is any responsible person in this country who wants illegal immigration. But my complaint is that the army is taking this opportunity to assault people with impunity. The army and the police may be important to you. Your power rests there. You expect them to protect you. But if you want to link yourselves up with the people, the workers and the peasants of this country, you must not allow the army to commit misdeeds against the people. You must rely not on the army but on the people. But you cannot rely on the people because you are not with the people. In fact, the workers of Velona were baton charged by your police. Every third day a baton charge is being made.

These are the matters on which I ask for an answer from, more than the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Defence and External Affairs, our new Hon. Ministers

යූ. බී. වන්නිනායක මයා. (යාපහුව)
(திரு. யூ. பி. வன்னிநாயக்க—யாப்பஹுவ)
(Mr. U. B. Wanninayake—Yapahuwa)

Where are they?

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

That is the question I have been always asking.

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන
(கௌரவ டி சொய்ஸா சிறிவர்தன)
(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

When the time comes they will reply.

අ. භා. 7.30

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

When the time comes they will say that we are living in 1917. That is their only answer to any charges that are made. That is the only answer I have got from the golden brain of the Hon. Minister of Finance.—[*Interruption*].

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

How many marks will you give him for that?

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

I have given you nought and I give him less than nought. We have analyzed the Budget and expressed our opinions on it. People may disagree with our views. But replies must be given to the questions raised by us. Surely we are not talking nonsense here. So without talking about our living in 1917, why do they not give answers to the questions raised? There is something known as Cabinet responsibility. I hope he will have some answers to these questions raised by us.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමනි, පසු ගිය අවුරුදු 4 දීම මේ වැය ශීර්ෂය ඉදිරිපත් වූ අවස්ථාවලදී හමුදාවේ තත්ත්වය පිළිබඳව කරුණු රාශියක් මේ ගරු සභාවේදී ඉදිරිපත් වී තිබෙනවා. මේ කරුණු ඉදිරිපත් කරන අවස්ථාවේදී මේ අංශය භාර ඇමතිණිය මෙහි නොමැති වීම ගැන අපි කනගාටු වෙනවා. ඒ නිසා අපි ඉතා අමාරු තත්ත්වයකටයි, වැටී සිටින්නෙ. අපේ විවේචනයන්ට ඇහුම්කන් දී වැඩක් කරන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් ඇත්තේ නැහැ. ඒ ඇමතිණිය වෙනුවෙන් සිටින පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට අපි කරන විවේචන අසා වැඩක් කරන්න පුළුවන්ය කියා මම

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

හිතන්නෙ නැහැ. මම ඒ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට දොස් කියනවා නොවෙයි. [බාධාකිරීමක්]

අපි කියන දේ හැන්සාඩ් වාර්තාවේ පළ වන බව ඇත්ත. නමුත් මේ අංශය භාර ඇමතිණිය ඒවා කියවා බලනවාද කියා අපි දන්නෙ නැහැ. මේවා භාරව සිටින නිලධාරි මහත්වරු ඒවා කියන්නෙත් නැහැ. ඒ නිසා මේක මහ විහිළුවක් වී තිබෙනවා. මේ අමාත්‍යාංශය යටතේ ඇත්තේ ඉතාමත් වැදගත් දෙපාර්තමේන්තු; මහජනයාට බල පාන දෙපාර්තමේන්තු; සාමාන්‍ය දෙපාර්තමේන්තු නොවෙයි; මේ රටේ ස්වාධිනත්වය රැක ගැනීමට ඉවහල් වන දෙපාර්තමේන්තු. යුද හමුදාවත්, පොලීසි යත් ඉතා වැදගත් දෙපාර්තමේන්තු බව අමුතුවෙන් කිය යුත්තක් නොවෙයි. අපි මේ සභාවට අවුත් මහජන නියෝජිතයින් වශයෙන් මහජනයාට ප්‍රයෝජනවත් වන හැටියට මේවා පිළිබඳව විවේචන ඉදිරිපත් කරනවා. නමුත් ඒවා පිළිබඳව කිසිවක් කෙරෙන්නේ නැහැ.

පසු ගිය අවුරුදු 4 තුළ මේ සභාවෙදි ඉදිරි පත් කරන ලද කරුණුවලින් කීයක් ක්‍රියා වට පත් කර තිබෙනවාද කියා මම දැන ගන්න කැමතියි. අපේ පැත්තෙන් කියන ඒවා ක්‍රියාවට පත් නොකරනවා නම් ආණ්ඩුව පැත්තෙන් කියන ඒවා කීයක් ක්‍රියාවට පත් කර තිබෙනවාදැයි කියන්න පුළුවන්ද?

ගිය අවුරුද්දේ කිව්වා, යුද හමුදාව ප්‍රති සංවිධානය කරනවාය කියා. මොකක්ද සිදු වී තිබෙන්නෙ? ඉහළ පෙළේ නිලධාරීන් ගේ වෙනසක් ඇති කර තිබෙනවා. හමුදා පතිතුමාගේ වෙනසක් ඇති කර තිබෙනවා. තවත් කීප දෙනකුගේත් වෙනස්කම් ඇති කර තිබෙනවා. එපමණින් එහි ප්‍රති සංවිධානයක් ඇති වුණාද? නැහැ. අළුත් සේනාධිපති බ්‍රිගේඩියර් උඩුගම මහතා පත් වී හත් මාසයක් පමණ යන තුරු හමුදාවේ චංචල තත්ත්වය හා අසතුටුදායක තත්ත්වය පිළිබඳව—ඒ මහත්මයා එන්නට පෙර තිබුණු තත්ත්වය පිළිබඳව—දවස ගානේ නිර්නාමික ලියුම් එන්නට පටන් ගත්තා. අපටත් ඒවා ලැබෙන්න පටන් ගත්ත. ඒවායින් හුඟක් සාධාරණ යුක්ති සහගත පැමිණිලි. වෙනත් සේවාවන්ට වාගේ හමුදාවට වෘත්තීය සමිති අයිති

වාසිකම් නැහැ. වෘත්තීය සමිති අයිතිවාසි කම් ඔවුන්ට තිබුණා නම් ප්‍රසිද්ධියේ තම පැමිණිලි ඉදිරිපත් කිරීමේ අවස්ථාවක් ලැබෙන්න තිබුණා. නමුත් ඒ අයිතිවාසිකම් නැති නිසා ඒක කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. යම් විධියකින් අඩුපාඩු ගැන කථා කළ මිනිහට එතැන ඉන්න ලැබෙන්නෙත් නැහැ. ඒ ආකාරයෙනුයි හමුදාව සකස් කර තිබෙන්නෙ. ඒ නිසා නිර්නාමික ලියුම් මාර්ග යෙන් ඒ පැමිණිලි ඉදිරිපත් කිරීමට ඔවුන්ට සිදු වුණා. අලුත් සේනාධිපතිතුමා —උඩුගම මහතා—වැඩ භාර ගත්තාට පසු, මාස 6 ක් 7 ක් පමණ ඒ ලියුම් ලැබීම නැවතී තිබුණා. ඒක මම හිතනවා ඒ සේනාධිපතිතුමාට සන්තෝෂ විය යුතු කාරණයක්ය කියා. නමුත් ඊට පසු නැවතත් පටන්ගෙන තිබෙනව. පෙරදී මෙන් බහුලව නැති වුණත් ඒ අදහස්ම හුඟක් දුරට ගැබ් කර නැවත වතාවක් ලියුම් මාර්ගයෙන් පැමිණිලි එවීමේ කාර්‍යය පටන් ගෙන තිබෙනව. නොයෙකුත් කරුණු සම්බන්ධව පැමිණිලි කිරීමට ඔවුන්ට අයිති වාසිකම් නැති නිසා මෙසේ ලියුම් ගලාගෙන එනව.

ඊට හේතුව මොකක්ද? අවිස්සාවේල්ලෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.) කියන්න යෙදුණා, ඊට හේතුව වී ඇත්තේ ප්‍රධාන තැන්වල යම්කිසි වෙනසක් ඇති වුණත් නියම තැන්වල වෙනසක් ඇති වුණේ නැති නිසාය කියා. ඔතැ නම් මාරුවීම් කීපයක් සිදු වුණා. ඒ ඒ බලකායන් අතර මාරුවීම් කීපයක් සිදු කළා. නමුත් ප්‍රතිසංවිධානයක් වශයෙන් නියම වෙනසක් ඇති වුණේ නැහැ. එය කළ යුත්තේ ප්‍රතිපත්තියක් හැටියටයි. මම සිතන්නෙ නැහැ හමුදාවේ සේනාධිපති තුමාටවත් තමාට හිතෙන හිතෙන හැටියට එවැනි දෙයක් කරන්න පුළුවන්ය කියා. එය ප්‍රතිපත්තියක් හැටියට එන්න ඕනෑ ඉහළින්. එය ආ යුත්තේ රාජ්‍යාරක්ෂක ඇමතිණියගෙන්. මොකක්ද ඒ සම්බන්ධව අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තිය? ප්‍රති සංවිධානයක් ඇති කිරීම සම්බන්ධයෙන් පසු ගිය අවුරුදු එකහමාර ඇතුළත අනු ගමනය කළ වැඩ පිළිවෙළ මොකක්ද? එහෙම නැත්නම් ඉදිරියට අනුගමනය කරන්න බලාපොරොත්තු වන වැඩ පිළි වෙළ මොකක්ද? "ප්‍රතිසංවිධානය" කියන වචනය පාවිච්චි කර දැන් අවුරුද්දක් ගත වුණා. අවුරුද්දක් ගත වී ඇතත් තවමත්

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

වෙනසක් සිදු වුණේ නැහැ. පසු ගිය අය වැය සාකච්ඡාව පවතින අවස්ථාවේදී හමුදා තුළ යම් කිසි තත්ත්වයක් තිබුණා නම්—ජනතා ද්‍රෝහි තත්ත්වයක් තිබුණ නම්—ස්වල්ප වශයෙන් වෙනසක් ඇතිව ඒ තත්ත්වය තවමත් පවතින බවයි අපට කියන්න තිබෙන්නෙ.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමනි, පසුගිය වර්ෂ දෙක තුන ඇතුළතදී, ඒ කියන්නෙ පසු ගිය වර්ෂයේත් එපිට වර්ෂයේත් ඊට එපිට වර්ෂයේත්, පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කියන්න යෙදුණ, හමුදාවෙ නිලධාරි පෙළැන්තියත් සුළු සෙබල පෙළැන්තියත් අතර ඇති පරතරය ඉතා විශාල එකක්ය කියා. මම හිතන්නෙ නැහැ සාමාන්‍ය සිවිල් රාජකාරි අංශයෙ ඒ තරම් පරතරයක් තිබෙනවය කියා. සිවිල් අංශයෙ යම් කිසි පරතරයක් නැත්තෙත් නැහැ. නමුත් ඒ පරතරයට වඩා දෙතුන් ගුණයකින් වැඩි පරතරයක් හමුදාවෙ නිලධාරි පෙළැන්තියත්, සාමාන්‍ය සෙබල පෙළැන්තියත් අතර තිබෙනව. පසු ගිය වතාවෙදි පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කියන්න යෙදුණ, 1956 දි ඇති වුණ සමාජ වෙනස්වීම තවමත් ඒ පෙළැන්තියට අවබෝධ වී නැත කියා. 1956 ඇති වූ සමාජ විපර්යාසය තවමත් මේ නිලධාරි පැළැන්තියට අවබෝධ වී නැහැ. 1956 යම්කිසි වෙනස්වීමකට තුඩු දුන්නා නම් ඒ තුඩුදීම හමුදාවේ නිලධාරි පැළැන්තිය තුළ තවමත් ඇති වුණේ නැහැ. නමුත් ඔය කියමන කියා දැන් අවුරුදු ගණනාවක් ගත වී තිබෙනව. පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා මෙතන අදහස් ප්‍රකාශ කරනව. නමුත් එතුමා කොයි තරම් දුරට මේවා ක්‍රියාවට පත් කරන්නට අදහස් කරනවාද කියා අපි දැනගන්නට සතුටුයි. 1956 ඇති වුණු වෙනස්කම් කොයි තරම් දුරට හමුදාව තුළ බල පා තිබෙනවාද කියා අපි පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් ප්‍රශ්න කරනව. ඔය ප්‍රකාශය කළ දා සිට අද වන තුරු වර්ෂ ගණනක කාලයක් ගත වී තිබෙනවා. එපමණයි. නමුත් ඒ වෙනස්කම් හමුදාව තුළ බල පා තිබෙනවාය කියා මා නම් සිතන්නෙ නැහැ. 1956 බල වේගයන් හමුදාවේ නිලධාරි පැළැන්තියට කා වැදී නැත යන්න අපි හැම වර්ෂයකදීම ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට කියනව. ඒ බලවේගයන් නිලධාරීන් තුළට කා

වද්දන්න නම් ආණ්ඩුව විසින් යම්කිසි වැඩ පිළිවෙළක්, යම්කිසි පියවරක්, ගන්න ඕනෑ. ඒ සම්බන්ධයෙන් ආණ්ඩුව අනුගමනය කර තිබෙන වැඩ පිළිවෙළ මොකක්ද කියා අපි දැනගන්නට සතුටුයි.

මේ අමාත්‍යාංශය භාර රටේ අගමැතිනි යටයි. නමුත් අගමැතිනිය යටතේ තිබෙන මෙවැනි ප්‍රධාන දෙපාර්තමේන්තුවක වැඩ රාජ්‍ය භාෂාවෙන් කරන්න තවමත් පටන් ගෙන නැති බව අප මතක් කරන්නෙ කනගාටුවෙන්. රාජ්‍ය භාෂාව ක්‍රියාත්මක කිරීම සම්බන්ධයෙන් ඇමති මණ්ඩලය 1963 සැප්තැම්බර් මාසයේ 20 වැනිදා යම් තීරණ කීපයක් ගත්තා. ඒ තීරණ සම්පූර්ණයෙන් හරිය කියා අපි පිළිගන්නෙ නැහැ. නමුත් දෙපාර්තමේන්තුවලට ඒ තීරණ අනුව යම් යම් නියෝග යැව්ව. අඩු වශයෙන් ඒ ගත් තීරණ පවා කොයි තරම් දුරට යුද්ධ හමුදාව තුළ අනුගමනය කර තිබෙනවාද කියා අපි දැනගන්නට සතුටුයි. තවමත් මේ රටේ සිංහල උගතකුට යුද්ධ හමුදාවේ නිලයකට ඇතුළත් වීමට පුළුවන් කමක් නැහැ. හමුදාවේ නිලතල සඳහා තවමත් බඳවා ගන්නේ ඉංග්‍රීසි උගතුන් බව අදත්, 1964 වර්ෂයේදීත්, අපට කියන්නට සිද්ධ වී තිබෙනව.

ගිය අවුරුද්දේ මා මේ ප්‍රශ්නය ඇසුවා. නමුත් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා උත්තර දුන්නෙ නැහැ. මා එය මේ අවුරුද්දෙත් අහනවා. සාමාන්‍ය සෙබළුන් හැටියට නොවෙයි, නිලතල පටන් ගන්න තැන, ලයිතන්වරුන් හැටියට පසුගිය අවුරුද්ද තුළදී සිංහල උගතුන් කී දෙනෙක් බඳවා ගෙන තිබෙනවාද? මා පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් ප්‍රශ්න කරනව. හොඳයි, එහෙම නැත්නම් මේ උසස් නිලතලවලට බඳවා ගැනීම සඳහා පවත්වන පරීක්ෂණ තිබෙනව. ඒ වාගේම හමුදාවේ නිලධාරීන් පුහුණු කිරීම සඳහා පිටරට යවන අවස්ථා තිබෙනව. නිලධාරියකු පුහුණු කිරීම සඳහා පිටරට යවන්නෙ ඔහු ආපසු ආවාම ඒ ලබන පුහුණුවෙන් අනික් අයටත් ප්‍රයෝජන ලබා දීමටයි. එවැනි අවස්ථාවලදී හමුදාවේ උසස් නිලධාරීන් කී දෙනෙකුට සිංහල ප්‍රවීණතාවක් තිබෙනවාද කියා සොයා බැලුවාද? හමුදාවේ නම් ඒ ගැන කිසිම තැකීමක් නැහැ. නිලධාරීන්ගේත් සෙබළුන්ගේත් වැටුප්වල

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

විශාල පරතරයක් තිබෙන නිසා සෙබළුන් අතර ලොකු කලකිරීමක් තිබෙනව. ඒ බව උසස් නිලධාරීන් දන්නවද කියන්න මා දන්නෙ නැහැ. වැටුප්, සේවා කොන්දේසි, නිල ඇඳුම්, වෙනත් දීමනා යනාදි කොයි කාරණා සම්බන්ධයෙන් සලකා බැලුවත් විශාල පරතරයක් තිබෙන බව හොඳටම පැහැදිලියි. සේවයට ඇතුළු වුණු හැටියෙම තමන්ට වුවමනා හැටියකට තමන්ගෙ ඇඳුම මස්සවා ගැනීමට රුපියල් 250 ක් නිලධාරියෙකුට ලැබෙන නමුත් සෙබළෙකුට ඒ සඳහා කිසිවක් ලැබෙන්නෙ නැහැ. සෙබළුන්ගෙ නිල ඇඳුම් මැහිල්ල කොන්ත්‍රාත්කරුවන්ට පවරලයි තියෙන්නෙ. එක වරම විශාල තොගයක් නිල ඇඳුම් මැහීමයි කොන්ත්‍රාත්කරුවන් අතින් කෙරෙන්නෙ. ඒ නිසා නිල ඇඳුම්වල හැඩරුව අතිනුත් සෙබළුන්ට තම තමන්ගෙ ශරීර ප්‍රමාණයට නිසි පිළිවෙළක් ඇතැයි කියන්න අමාරුයි. වෙනත් සැප පහසුකම් සම්බන්ධයෙනුත් මේ දෙපක්ෂය අතර ලොකු පරතරයක් තිබෙනව. මේ විධියට එකින් එක ගෙන වෙන් වෙන් වශයෙන් විස්තර කරන්න ගියොත් හුඟක් වේලාව ගත වෙන්න පුළුවනි. එතකොට පිළිතුරු දීම සඳහා ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට සෑහෙන තරම් කාලයක් නොලැබෙන්න ඉඩ තියෙනව. ඒ ගැන ඊට වැඩි යමක් කියන්නෙ නැහැ.

මේ රටට හොරෙන් එන්නන් අල්ලන්නත්, හොරෙන් බඩු පටවන්නන් අල්ලන්නත් උතුරු සහ නැගෙනහිර වෙරළේ හමුදාව යොදා තිබෙනව. එය ඉතාමත් අසාර්ථක වැඩ පිළිවෙළක් බව කියන්න සිදු වීම ගැන මා කනගාටු වෙනව. එයින් සිදු වන්නෙ මුදල් නාස්තියක්. හැතැප්ම දෙකෙන් දෙකටයි මුර පොළවල් තියෙන්නෙ. පැය 24 කට හෝ 72 කට හෝ වරක් බැගින් සෙබළුන් තුන් හතර දෙනෙකු යවනව. යවනු ලබන එක් එක් සෙබළා අත එක එක තුවක්කුවක් බැගින් නැහැ. මගේ ආරංචියේ හැටියට ඔවුන් හැමෝටම තුවක්කු දීලා නැහැ. හතර දෙනෙක් කොහොමද හැතැප්ම දෙකක් ඇතුළත ප්‍රදේශය පාලනය කරන්නෙ? මුර පොළවල් දෙකකින් සෙබළෙක් නැත්නම් දෙන්නෙක් බැගින් සක්මනේ යෙදෙනවා. එක මුරපොළකින් දෙන්නෙක් අනික් මුර පොළ පැත්තට ගමන් කරද්දී අනෙක් මුර පොළෙන් දෙන්නෙක් මුලින් කී මුරපොළ පැත්තට ගමන් කරනව. මේ කණ්ඩායම් දෙක මැදදී මුණ ගැහෙනව. මේ අතර කී දෙනෙක් හොරෙන් එනවද යනවද කියන්න කවුද දන්නෙ? එතන හරියාකාර වැඩ කරගෙන යන්න නිලධාරීන් උනන්දුවක් දක්වන්නෙ නැහැ. ඒ අයට කිසිම උවමනාවක් නැහැ. විශේෂයෙන්ම මේජර්වරුත්, කපිතාන්වරුත්, ලයිතන්වරුනුත් කිසිම උනන්දුවක් දක්වන්නෙ නැහැ. ඒ අයට මේක සෙල්ලමක්. ඒ නිසාද මේ වර්ෂයට වැඩිපුර මුදල් ඉල්ලන්නෙ? මෙතන හරියාකාර වැඩ කෙරෙනවද, නිකම් මුදල් නාස්ති කිරීමක් පමණක්ද කෙරෙන්නෙ, ක්‍රමානුකූලව වැඩ කරගෙන යාමට උත්සාහයක් ගන්නවද කියා සොයා බලන්න ඕනෑ. අපි කොච්චර කිව්වත් කවුද බලන්නෙ? ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට ඕවා කරන්න වෙලාවක් නැහැ. එහෙම නම් කවුද බලන්න වෙන ඉන්නෙ? ඒ නිසා තව තවත් තත්ත්වය අසතුටුදායක වෙනව. කුමන් ක්‍රමයෙන් පස්සෙ විශේෂයෙන්ම තත්ත්වය සතුටුදායක වෙන්නයි ඕනෑ. ඒක පාඩමක් හැටියට ගන්න ඕනෑ. මේ රටේ ස්වාධීනත්වය ආරක්ෂා කර ගැනීමට ජාතික හමුදාවක් ඇති කිරීම මේ රජයේ යුතුකමක්. එහෙත් ඒ කර්තව්‍යය වෙලා නැහැ. ඒ කර්තව්‍යය කිරීමට වැඩ පිළිවෙළක්වත් ආරම්භ කළාය කියාවත් සන්තෝෂ වෙන්න ඉඩක් නැහැ. ඒ ගැන මේ ආණ්ඩුව ලජ්ජාවට පත් විය යුතුයි.

අ. භා. 7.45

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

Order, please! The Hon. Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව ශ්‍රීමත් රසික් ෆරීඩ් මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, කථානායකතුමා මූලාසනාරූඪ විය.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු සභාපතිතුමනි, තවත් කාරණා රාශියක් කියන්නට තිබෙන නමුත් මෙතෙක් අප විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද කරුණුවලට පිළිතුරු දීමට ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා බලාපොරොත්තුවෙන් සිටින බව පෙනෙන නිසා මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසන් කරනවා.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I am grateful to the hon. Members for giving me 10 minutes to reply in regard to the Votes of the Army, Navy and Air Force. I take it that hon. Members obviously do not want more than 10 minutes by way of a reply from me, and therefore they must appreciate that if I am unable to deal with all the points raised it is not my fault; it is merely because the time allowed to me is only sufficient for some general remarks.

The hon. Member for Bulathsinhala made perhaps the only real objection fundamentally in terms of principles. He raised the fundamental question: "In consequence of the Coalition what is the new socialism that is introduced into the services?" I should like to tell him, if I may be permitted, perhaps, to state it in very elementary terms, that a country moving towards socialism still requires an army. There are many such countries in the world—the Soviet Union, the People's Republic of China. And even the countries—I cannot think of any country which follows the Fourth International—even such a country will still require an army. Indeed, I think his own experience at Velona would have shown him—if I may be permitted to adopt somewhat a statement from a book by Fredrick Engels—he would have seen for himself at Velona in his recent experiences during the strike that we have not yet reached the stage where the administration of banians has superseded the administration of Ruskin Fernando and his co-directors. So that, in the circumstances, I do submit that the fundamental point of the hon. Member for Bulathsinhala must remain—an army is necessary, a navy is necessary and an air force is necessary. They should be well disciplined. They should serve the interests of the people, they should not function against the people for the preservation of an artificial class interest that is dying out today. That was the objection taken by other hon. Members also—a point of view I have expressed before as Parliamentary Secretary. There is no question about it that the army must not exist for the service of a particular class interest, to oppress other class interests, to create difficulties for the people or to act as an instrument of oppression. All that is true, but, with regard to the fundamental argument raised by the hon. Member for Bulathsinhala—"Where is the socialism in the army after the new socialist trends of the 11th of June?"—I must say that it can only be answered in that very general way.

To come down to more particular examples, I must confess that during the last year as in 1963 I was under a grave disability, the disability of having voluntarily separated myself from the services, largely owing to the circumstances of being a witness in the *coup* trial that have rendered it rather difficult for me to remain as closely in contact with the administration of the services as to enable me to reply in more detail to the different questions raised. I shall, however, endeavour to deal with the particular points raised.

The hon. Member for Kottawa raised a question pertaining to promotions and appointments in the army. It was also vaguely dealt with by the hon. Member for Welimada. I should like to inform him that 18 graduates have been selected for commissions in the army, and of that number at least 14 are sons of peasants and small traders in this country. About 25 received commissions in the past year. Eleven

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

cadets are now in training abroad, most of whom are Sinhalese and are sons of peasants and cultivators.

The hon. Member for Uduppiddi raised a question pertaining to the deployment of troops in the North, and about bribery among soldiers in the North. I must say that illicit immigration has been reduced to a great extent and at the moment it is almost negligible. The only accusations we have had are from M. Ps from the Northern Province, made on the Floor of this House. If specific instances are given of alleged bribery, I am certainly prepared to investigate them ; and I must state that we have no evidence of any cases of army personnel having been alleged to have been involved in smuggling.

The hon. Member for Galle referred to certain criticisms quoting the "Ceylon Daily Mirror". The news item in the "Daily Mirror" under the headline "Unrest in the Army" is false, and the matter has already been referred to the Attorney-General for necessary action. The circular referred to in the "Daily Mirror" regarding the passing of news to the press was not issued by army headquarters and the Army Commander cannot take any responsibility for this document since it is not an official army document. I personally do not know from where the "Daily Mirror" has either invented or created this alleged circular.

The hon. Member for Kankesanturai (Mr. Chelvanayakam) talked about assaults in the North. There was only one case where Second Lieutenant Kumaraswamy and seven other ranks are going to be charged in court in respect of one case of alleged assault. It is rather a bad case, if I may say so. All previous cases of misbehaviour have been dealt with and the guilty persons have been punished appropriately.

The hon. Member for Galle and others wanted to know what is the national development work on which the services have been engaged. I should like with your permission to table a list of items of work done by the services during the past year for the information of hon. Members of the House and I should like to make a specific request that this list of items be reproduced in HANSARD as part of my speech. I will not read it in order to save time.

List of items referred to :

(*a*) Re-construction of a part of the Trincomalee-Dambulla Trunk Road, by 1st Field Engineer Regiment CE.

(*b*) Clearing of site for second Ceramic Factory at Piliyandala by personnel of the 1st Battalion Ceylon National Guard.

(*c*) Clearing of the Mahara Mudun Ela by 1st Field Engineer Regiment Ceylon Engineers.

(*d*) Construction of the Pannala Sarasuntenne Road by 1st Field Engineer Regiment Ceylon Engineers.

(*e*) Construction of Resthouses for the Tourist Bureau at Amaduwa.

(*f*) Construction of a State Guest house and Training Centre, CBO

(*g*) Construction of building for the Police at Slave Island.

(*h*) Construction of a Fence at Talaimannar Illicit Immigrant Camp.

(*j*) Improvement to Nicholasons Lodge, Trincomalee.

(*k*) Levelling of sites as follows :—
Playing Field at Ananda Sastralaya, Kotte.
Playing Field at Balika Maha Vidyalaya, Homagama.
Playing Field at Dharmapala Vidyalaya, Homagama.
Playing Field at Madya Maha Vidyalaya Senior Secondary School, Dambulla.
Galle Esplanade for Independence Day Celebrations.

(*l*) Annually since 1959 assisting the Sugar Corporation of Kantalai and Gal Oya Development Board in the sowing and harvesting of sugar cane.

The hon. Second Member for Colombo South (Mr. Bernard Soysa) raised certain questions pertaining to the pay structure of the services and paid us compliments in relation to a few changes which have already been

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

made. I rather thought when he was talking that he was about to introduce a 22nd demand which I would be able to present to my Colleague the Hon. Minister of Finance on behalf of the services which I represent as Parliamentary Secretary. I agree with him, if I may say so, respectfully that there is certainly a case for annual increments rather than increments once in five years. I must state that practically every single point made by the hon. Second Member for Colombo South is a point with which I am in agreement and I certainly would have been very happy if, in the construction of this Budget, those adjustments could already have been made, but unfortunately they were not. I shall now take this opportunity to harness and enlist the support of the hon. Second Member for Colombo South who I sincerely hope will join the Parliamentary Advisory Committee of the Ministry of Defence and External Affairs and help us in this struggle on behalf of the other ranks to obtain the necessary adjustments in the pay structure of the other ranks for which he spoke.

Then I should like to refer to the criticism of the hon. Member for Kottawa pertaining to badly constructed buildings. I must state that the army undertakes the construction of army buildings within their own resources. Buildings beyond that are undertaken by the P. W. D. who are responsible for all the building work. The army has taken over buildings only after the P. W. D. has certified that everything was all right. I am sorry to state that notwithstanding the certification there have been instances when even the army has been compelled to observe that some of the buildings at Panagoda are not really hundred per cent in order.

Pertaining to the condemnation of vehicles, the hon. Member for Kottawa argued that serviceable vehicles are being sold as unserviceable. This, I do not think, is correct. The maintenance and condemnation procedure of vehicles has been investigated by a special Treasury committee who have reported that the procedure existing in the army is the best that they have seen in any Government department.

The hon. Member for Kottawa was also very concerned about the material for army uniforms obtained by the Government Stores after inviting world—wide tenders. Uniforms are manufactured by private contractors. Co-operative societies approved by the Government Stores turn out uniforms for the army.

The hon. Member for Galle (Dr. W. Dahanayake) raised a question pertaining to the incident involving navy men and the public during Independence Day Celebrations at Galle. I should like to state that a full inquiry was held on the orders of the Hon. Prime Minister. The report has not been released. The hon. Member for Galle was invited to give evidence but he did not come.

Members of the services are not prevented from bringing their problems to the notice of Members of Parliament. The M. P. for Galle I believe is personally aware of this.

The employment of naval personnel on duties of piloting shipping and fisheries duties, is part of a new policy of using service personnel for national development and is being done now. More can be done I grant. The use of the services for work in the national interests is part of the new defence policy and I am sorry that the hon. Member for Galle was not aware of this.

Naval personnel now fully realize that they cannot work or live isolated from the people. It would be a good thing, in my view personally, if hon. Members of Parliament would visit service establishments—I shall make arrangements for it—and see for themselves what is being done. It might be a good thing if they have informal conversations both with the officers and the other ranks and be able to establish contact with them. I am certainly prepared to make this offer on behalf of the Government of Ceylon as Parliamentary Secretary.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

The hon. Member for Uduppiddi (Mr. M. Sivasithamparam) also talked about anti-smuggling operations not being effective or effectual. The question of buying more boats is under consideration. I would like the hon. Member for Uduppiddi particularly who is seated there to consider the question of visiting the naval buildings at Trincomalee as our guest and to see for himself their present condition.

The hon. Member for Avissawella (Mr. D. P. R. Gunawardena) referred to a number of matters. I shall deal with a few of them. He talked of the availability of sea-going ships and craft for anti-illicit immigration and anti-smuggling operations. One frigate, I should like to inform him, is still seaworthy and is for sea training only. The boats available for anti-smuggling and anti-illicit immigration operations are not enough, the more so as the sea area to be covered extends all the distance from Kalpitiya to Trincomalee.

The purchase of more boats is under investigation by the Ministry of Defence. On the question as to whether the money spent is being well spent I should like to state that the navy has proposed plans for manning our National Shipping Lines which is about to be formed, for taking over the duties of pilots in the port and for giving assistance to the Fisheries Corporation which is about to be set up by a Committee Stage Amendment in this Budget.

The re-organization of the navy has not yet been started but it is expected to be initiated very soon.

The hon. Member for Kottawa talked about the rations for the services at Panagoda. I have just about the time to deal with it. The units at Panagoda do not collect their rations in Colombo but they collect all their rations at Panagoda itself. The units in Colombo collect their rations from Kirillapone. The co-ordination of the transport between Colombo and Panagoda has been carried out and this will be further strengthened.

There are a number of other matters that I had hoped to deal with in answer to the different points raised. I have done my best in the course of the ten minutes available to me and I trust that I have managed to deal with the majority of the points made by hon. Members of this House.

"18 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 2,20,43,797ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.

18 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදි.

2 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—පුනරාවර්තන වියදම්, රු. 1,20,60,230

வாக்குப் பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூ. 1,20,60,230

Vote No. 2.—Administrative charges—Recurrent expenditure, Rs. 12,060,230

"18 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 1,20,60,230ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

18 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදි.

3 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—මූලධන වියදම, රු. 11,41,010

வாக்குப் பணம் இல. 3.—பரிபாலனச் செலவுகள்—ஆக்கப் பொருட் செலவு, ரூ. 11,41,010

Vote No. 3.—Administrative Charges—Capital Expenditure, Rs. 1,141,010

"18 වන ශීර්ෂයෙහි 3 වන සම්මතය සඳහා රු. 11,41,010ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

18 වන ශීර්ෂයෙහි 3 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදි.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

19 වන ශීර්ෂය.—රාජකීය ලංකා නාවුක හමුදාව

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පෞද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 1,01,20,971

தலைப்பு 19.—இலங்கை அரச கடற்படை

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய வேதனமும் பிற படிகளும், ரூ. 1,01,20,971

HEAD 19.—ROYAL CEYLON NAVY

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 10,120,971

"19 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 1,01,20,971 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

19 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

2 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—පුනරාවර්තන වියදම්, රු. 48,45,020

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூ. 48,45,020

Vote No. 2.—Administration Charges—Recurrent expenditure, Rs. 4,845,020

"19 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 48,45,020ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

19 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

3 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—මූලධන වියදම, රු. 11,95,000

வாக்குப்பணம் இல. 3.—பரிபாலனச் செலவுகள்—ஆக்கப் பொருட் செலவு, ரூ. 11,95,000

Vote No. 3.—Administration Charges—Capital Expenditure, Rs. 1,195,000

"19 වන ශීර්ෂයෙහි 3 වන සම්මතය සඳහා රු. 11,95,000ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

19 වන ශීර්ෂයෙහි 3 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

20 වන ශීර්ෂය.—රාජකීය ලංකා ගුවන් හමුදාව

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පෞද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 81,74,782

தலைப்பு 20.—இலங்கை அரச விமானப்படை

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய வேதனமும் பிற படிகளும், ரூ. 81,74,782

HEAD 20.—ROYAL CEYLON AIR FORCE

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 8,174,782

"20 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය වන රු. 81,74,782ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

20 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

2 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—පුනරාවර්තන වියදම්, රු. 48,64,907

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூ. 48,64,907

Vote No. 2.—Administration Charges—Recurrent expenditure, Rs. 4,864,907

"20 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 48,64,907ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

20 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

3 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—මූලධන වියදම, රු. 2,90,000

வாக்குப்பணம் இல. 3.—பரிபாலனச் செலவுகள்—ஆக்கப் பொருட் செலவு, ரூ. 2,90,000

Vote No. 3.—Administration Charges—Capital Expenditure, Rs. 290,000

"20 වන ශීර්ෂයෙහි 3 වන සම්මතය සඳහා රු. 2,90,000ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

20 වන ශීර්ෂයෙහි 3 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

එකල්හි වේලාව අ. භා. 8 වූයෙන් ප්‍රගතිය වාර්තා කරනු පිණිස සභාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් විය.

කාරක සභාව ප්‍රගතිය වාර්තා කරයි; නැවත රැස්වීම අගෝස්තු මස 24 වන සඳුදා.

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

කල් තැබීම

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

මතු පළ වන යෝජනාව සභාසම්මත විය.

"මන්ත්‍රී මණ්ඩලය දැන් කල් තැබිය යුතුය".—[ගරු සී. පී. ද සිල්වා.]

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ඊට අනුකූලව අ. භා. 8.10, අද දින සභාසම්මතිය අනුව, 1964 අගෝස්තු මස 20 වන බ්‍රහස්පතින්දා පූ. භා. 10 වන තෙක් කල් ගියේය.

சபையினது இன்றைய தீர்மானத்திற்கிணங்க, பி. ப. 8.01 மணிக்கு, 1964, ஓகஸ்ட 20 ஆம் தேதி வியாழக்கிழமை மு. ப. 10 மணி வரை சபை ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

Adjourned at 8.01 p.m. until 10 a.m. on Thursday, 20th August, 1964, pursuant to the Resolution of the House this Day.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ප්‍රශ්නවලට ලිඛිත පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு எழுத்துமூல விடைகள்

WRITTEN ANSWERS TO QUESTIONS

ඩී. එම්. මාර්ටින් මයා., ගාල්ලේ ආරෝග්‍යශාලාව

திரு. டி. எம். மாட்டின், காலி ஆசுப்பத்திரி

MR. D. M. MARTIN, GALLE HOSPITAL

108/64

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක (ගාල්ල)

(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க—காலி)

(Dr. W. Dahanayake—Galle)

සෞඛ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :—ගාල්ලේ ආරෝග්‍ය ශාලාවේ සාමාන්‍ය කම්කරුවෙකු වශයෙන් සේවය කරන ඩී. එම්. මාර්ටින් මහතාට 1942 සිට 1950 දක්වා ගෙවල් කුලී, වැටුප් වැඩිවීම් ආදිය සඳහා ලැබිය යුතු හිඟ මුදල් තවදුරටත් ප්‍රමාද නොකර ගෙවන ලෙස එතුමා නියෝග කරනවාද ?

சுகாதார அமைச்சரைச் கேட்ட வினா : காலி வைத்தியசாலையைச் சேர்ந்த சாதாரண தொழிலாளியான திரு. டி. எம். மாட்டின் என்பவருக்கு 1942 முதல் 1950 வரை வாடகைப் படி, சம்பள உயர்ச்சிகள் முதலியன சம்பந்த மாய்ச் செலுத்தப்படவேண்டியுள்ள பாக்கித் தொகைகளை மேற்கொண்டும் காலதாமதமின் றிச் செலுத்துமாறு அவர் கட்டளையிடுவாரா?

asked the Minister of Health : Will he order that the arrears due on account of house rent, increments, etc., to ordinary labourer, Mr. D. M. Martin, of the Galle Hospital, from 1942 to 1950, be paid without further delay ?

ගරු බදිඋද්දීන් මහ්මූද් (සෞඛ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)

(கௌரவ பதியுத்தீன் மஹ்மூது—சுகாதார அமைச்சர்)

(The Hon. Badiuddin Mahmud—Minister of Health)

නුපුහුණු කම්කරු ඩී. එම්. මාර්ටින් මහතා ගැන සේවා තොරතුරු එකතු කර ගෙන යනු ලැබේ. ගෙවිය යුතු හිඟ මුදල් කිසිවක් වෙතොත්, එය ඉක්මණින් ගෙවීමට ක්‍රියා කරනු ඇත.

சாதாரண தொழிலாளி திரு. டி. எம். மாட்டின் என்பவருடைய சேவை விபரங்கள் சேக ரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. முடிவுற்றதும், பாக் கிப் பணமெதுவும் உண்டாயின் கூடிய சீக்கி ரத்தில் செலுத்தப்படும்.

The service particulars of Mr. D. M. Martin, Unskilled Labourer, are being collected and arrears, if any, will be paid to him early.

දිමියාව හා කෙහෙල්ඕවිටිගම සඳහා උප තැපැල් කාර්යාල දෙකක්

திமியாவவிலும் கெஹெல்ஓவிட்டிகமவிலும் உப-தபால் நிலையங்களை நிறுவல்

SUB-POST OFFICES FOR DIMIYAWA AND KEHELOWITIGAMA

114/64

ස්ටැන්ලි මොල්ලිගොඩ මයා. (නිවිතිගල)

(திரு. ஸ்டான்லி மொல்லிகொட—நிவிதிகல)

(Mr. Stanley Molligoda—Niwitigala)

තැපැල් හා විදුලි පණිවුඩ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) දිමියාව හා කෙහෙල්ඕවිටිගම උප තැපැල් කාර්යාල දෙකක් විවෘත කිරීමට ඉල්ලමින් නිවිතිගල පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයා විසින් කරන ලද යෝජනාවක් තිබෙන බව එතුමා දන්නවාද ? (ආ) මෙම විෂය සම්බන්ධයෙන් නිවිතිගල පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයා හා ඇමතිවරයා අතර හුවමාරු වූ ලියකියවිලි ගැන එතුමා දන්නවාද ? (ඉ) නව උප තැපැල් කාර්යාලය සඳහා එම අවුරුද්දේ මුදල් වෙන් කර නැති බව සඳහන් කරමින් ස්ථිර ලේකම්වරයා විසින් 63.3.15 වැනි දින ලියන ලද ලිපිය ගැන එතුමා දන්නවාද ? (ඊ) 1963/64 මුදල් වර්ෂය තුළ නව උප තැපැල් කාර්යාල විවෘත කිරීම සඳහා මුදල් වෙන් කර තිබුණේද ? (උ) එම අවුරුද්දේ උප තැපැල් කාර්යාල කීයක් විවෘත කරන ලද්දේද ? (ඌ) ඒවා විවෘත කරන ලද්දේ කොහේද ? යෝජනා ඉදිරිපත් කරන ලද්දේ කවදාද ? (එ) 1963/64 මුදල් වර්ෂය තුළ එතුමා දිමියාව හා කෙහෙල්ඕවිටිගම උප තැපැල් කාර්යාල දෙකක් විවෘත නොකරන ලද්දේ කුමන හේතුවක් නිසාද ? (ඒ) එතුමා 1964/65

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

මුදල් වර්ෂය තුළ මෙම උප තැපැල් කාර්යාල දෙක සඳහා අග්‍ර ප්‍රමුඛත්වය දෙනවාද ?

தபால், தந்திப் போக்குவரத்து அமைச்சரைக் கேட்ட வினு: (அ) திமியாவ, கெஹெலோவிட்டிகம ஆகிய இடங்களில் இரு உப தபால் நிலையங்களைத் திறக்கும்படி ஆலோசனைகூறி நிவித்திகலப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அவரைக் கேட்டுக் கொண்டதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) இவ்விடயம் சம்பந்தமாய் நிவித்திகலப் பாராளுமன்ற உறுப்பினருக்கும் அமைச்சருக்குமிடையில் நடைபெற்ற கடிதப் போக்குவரத்துப் பற்றி அவர் அறிவாரா? (இ) புதிதாய் உப தபால் நிலையங்களைத் திறப்பதற்கு அவ்வாண்டில் நிதியேற்பாடுகள் செய்யப்படவில்லையென 15.3.63 இல் நிரந்தரக் காரியதரிசியெழுதிய கடிதம்பற்றி அவர் அறிவாரா? (ஈ) 1963/64 ஆம் நிதியாண்டில் புதிய உப தபால் நிலையங்களைத் திறப்பதற்கு நிதியொதுக்கப்பட்டதா? (உ) அவ்வாண்டில் எத்தனை உப தபால் நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டன? (ஊ) அவற்றைத் திறப்பதற்கு எப்பொழுது ஆலோசனையிடப்பட்டது? அவை எப்பொழுது திறக்கப்பட்டன? (எ) 1963/64 ஆம் நிதியாண்டில் திமியாவ, கெகெலோவிற்றிகம ஆகிய இடங்களில் எக்காரணங்களுக்காக உபதபால் நிலையங்களை அவர் திறக்காது விட்டார்? (ஏ) 1964/65 ஆம் நிதியாண்டில் இவ்விரு உப தபால் நிலையங்களுக்கும் அவர் முன்னுரிமை யளிப்பாரா?

asked the Minister of Posts and Telecommunications: (*a*) Is he aware of a proposal made by M. P. for Nivitigala requesting him to open two sub-post offices at Dimiyawa and Kehelowitigama? (*b*) Is he aware of the correspondence between the M. P. for Nivitigala and the Minister on this subject? (c) Is he aware of a letter written by the Permanent Secretary on 15.3.63, that there was no financial provision in that year for new sub-post offices? (*d*) Was there financial provision for the opening of new sub-post offices during the Financial Year 1963-64? (*e*) How many sub-post offices were opened in that year? (*f*) Where were they opened and when were the proposals made? (*g*) For what reasons did he not open two sub-post offices at Dimiyawa and Kehelowitigama during 1963-64 financial year? (*h*) Will he give top priority to these two sub-post offices during 1964-65 financial year?

ගරු ආර්. එස්. පැල්පොල (තැපැල් හා විදුලි පණිවුඩ කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)

(கௌரவ ஆர். எஸ். பெல்பொல—தபால், தந்திப் போக்குவரத்து அமைச்சர்)

(The Hon. R. S. Pelpola—Minister of Posts and Telecommunications)

(අ) ඔව්. (ආ) ඔව්. (ඉ) ඔව්. (ඊ) නැත. (උ) සහ (ඌ) 58කි. මේවා කලින් අවුරුදු වලදී අනුමත කරනු ලැබූ යෝජනා වන අතර 1963/64 වර්‍ෂයේදී ක්‍රියාත්මක කරන ලදී. අදාළ ලැයිස්තුව* මෙයට අමුණා ඇත. (එ) මුදල් හිඟ කම නිසාය. (ඒ) දැනට මත් සකස් කර ඇති වැඩ පිළිවෙල සම්පූර්ණ කිරීමේ කාලය තුළදී ඇබෑර්තු ඇති වුවහොත් ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ ඉල්ලීම ඉටු කිරීමට හැකි සෑම උත්සාහයක්ම දරනවා ඇත. අළුත් උප තැපැල් කාර්යාල විවෘත කිරීම සඳහා 1964/65 වර්ෂයට මුදල් වෙන් කර නොමැති බවද දන්වනු කැමැත්තෙමි.

(அ) ஆம். (ஆ) ஆம். (இ) ஆம். (ஈ) இல்லை. (உ), (ஊ) 58. இவைகளே முன்னைய வருடங்களில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பிரேரணைகள். 1963/64 ம் ஆண்டுக்கு நடைமுறைக்கு கொண்டுவருவதற்கு எடுக்கப்பட்டுள்ளது. நிரல் இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. (எ) நிதிக்குறைவு காரணத்தால். (ஏ) நிறுவப்பட்ட திட்டத்தில் ஏதாவது வெற்றிடம் தோன்றினுல் பாராளுமன்ற அங்கத்தவரினது வேண்டுகோளை நிறைவேற்றுவதற்கு எல்லா வித நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். 1964/65 ம் நிதி வருடத்தில் புதிய உப தபாற் கந்தோர்கள் திறப்பதற்கு நிதி ஒதுக்கப்படவில்லையென்பதை இத்துடன் கூற விரும்புகிறேன்.*

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආර්. එස්. පැල්පොල]

(*a*) Yes. (*b*) Yes. (*c*) Yes. (*d*) No. (*e*) and (*f*) 58. These are approved proposals of earlier years carried over to 1963-64 for implementation. The list * is annexed. (*g*) Due to lack of funds. (*h*) Should any vacancies arise in the course of completing the programme already drawn, every attempt will be made to accommodate the M. P's request. I may add that no funds have been allowed for 1964-65 for opening of new sub-post offices.

* පිළිතුරෙහි (උ) සහ (ඌ) හි සඳහන් කර ඇති ලැයිස්තුව :

ස්ථානය

1. උඩගොමඩිය
2. කෝරලේගම ගල්ලන්දල
3. ගොනාමුල්ල හන්දිය
4. ගෝනාගලපුර
5. පරවාහැර
6. පහල ලේලවල
7. පරගල
8. යටිගල
9. වැලිවත්ත හන්දිය
10. ගොරදූගොඩ
11. හිපන්කන්ද
12. ආනන්ද පුරම්
13. වාරිකුට්ටියුරුව
14. ඇල්ලෙගොඩ
15. ඔබ්බෙගොඩ
16. කොටගම
17. ගොමරවෙල
18. නවගිරිනගර්
19. පල්ලෙකිරුව
20. මඩුගස්තලාව
21. වත්තාරමුලේ
22. හුලන්දාව
23. එස්සැල්ලගම
24. කිතුල්වල
25. ගුරුවල
26. පනාගොඩ යුදකඳවුර
27. බම්බුකුලිය

ස්ථානය

28. බෝපාගම
29. දේවානම්පියතිස්ස මාවත
30. නාරංගේන්පිට
31. රජවාසල පාර
32. හොරණ කඩවීදිය
33. හල්වතුර
34. හොරේතුඩුව
35. අරුක්වත්ත
36. උඩමාදුර
37. මෙගොඩකළුගමුව
38. ශාන්තිපුරය
39. අගුණවිල
40. අම්බලම්වට්ටකන්දල්
41. මැද්දෙගම හන්දිය
42. යක්දෙස්සාව
43. එලියකුඹුරුමුල්ල
44. අම්බන
45. උඩතැන්න
46. කුරුන්දන්කුලම
47. කන්තලේ සීනි කම්හල
48. පුබ්බිලිය
49. පෝමඩුව
50. මාවඩිවේනෙයි
51. මුකිරියාව
52. සිදරන්ගල
53. සියඹලාව
54. ගෝනගල
55. දිප්පිටිය
56. නිරල්ගම
57. පොල්ගස්වත්ත
58. රත්නාගල

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

*விடை (உ), (ஊ)—இற் குறிப்பிட்ட நிரல் :

கந்தோர் பெயர்	கந்தோர் பெயர்
உடகொமடிய	நா. ஹென்பிட்டி
கோறலேகம-கல்வந்தலை	ராசவாசல்பாதை
கொனமுல்லைச்சந்தி	ஹொறணைக்கடை வீதி
கோணகல்புரம்	ஹல்வத்துறை
பறவகேர	ஹொரேத்துடுவை
பகலலெல்வலை	அறுக்வத்தை
பறகலை	உடமதுறை
யற்றிகலை	மெகொட கலுகமுவை
வெலிவற்றைச் சந்தி	சாந்திபுரம்
கொறந்துகொடை	அங்குணவிலை
ஹிப்பன்கந்தை	அம்பலம் வட்டக்கண்டல்
ஆனந்தபுரம்	மெத்தேகமம் சந்தி
வரிக்குட்டியுறுவை	யக்திசாவை
எல்லேகொடை	எலியகும்புறமுல்லை
ஒபகொடை	அம்பலை
கொற்றகமம்	உடத்தனை
கொமறவெலை	குருந்தங்குளம்
நவக்கிரிநகர்	கந்தளாய் சீனித் தொழிற்சாலை
பல்லேகிருவை	புப்பிலி
மடுகஸ்தலாவை	பேமதுவை
வந்தாறுமூலை	மாவடிச்சேனை
குலந்தாவை	முக்கிரியாவை
எச்செல்லகமம்	சிதறங்கலை
கித்துள்வலை	சியம்பலாவை
குறுவலை	கோனுகலை
பனுகொடை ராணுவ முகாம்	திப்பிட்டி
பம்புக்குளிய	நிரல்கமம்
போப்பைகமம்	பொல்கஸ்வத்தை
தேவநம்பியதீசமாவத்தை	றத்தாகலை

* The list referred to in (e) and (f) of the Answer :

Name of Office	*Name of Office*
Uda Gomadiya	Ellegoda
Koralegama-Gallandala	Obbegoda
Gonamulla Junction	Kotagama
Gonagalpura	Gamarawela
Parawahera	Nawagirinagar
Pahala Lelwala	Pallekiruwa
Paragala	Madugastalawa
Yatigala	Vantarumoolai
Weliwatta Junction	Hulandawa
Horandugoda	Essellagama
Hipankanda	Kitulwala
Anandapuram	Guruwala
Varikuttiuruwa	Panagoda Army Camp

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ලිඛිත පිළිතුරු

[ගරු ආර්. එස්. පැල්පොල]

Name of office

Bambukuliya
Bopagama
Devanampiyatissa mawata
Narahenpita
Rajawasalapara
Horana Bazaar
Halwatura
Horetuduwa
Arukwatta
Udamadura
Megoda Kalugamuwa
Shantipura
Angunawila
Ambalam Vattakandal
Meddegama Junction
Yakdessawa

ලිඛිත පිළිතුරු

Name of office

Walakumburumulla
Ambana
Udatenna
Kurundankulama
Kantalai Sugar Factory
Pubbiliya
Pemaduwa
Mawadicheni
Mukiriyawa
Sidarangala
Siyambalawa
Gonagala
Dippitiya
Miralgama
Polgaswatta
Rattagala

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

දායක මුදල් : මුදල් ගෙවන දිනෙන් පසුව ඇරඹෙන මාසයේ සිට මාස 12ක් සඳහා රු. 32.00යි. අශෝධිත පිටපත් සඳහා නම් රු. 35.00යි. මාස 6කට ගාස්තුවෙන් අඩකි. පිටපතක් ශත 30යි. තැපැලෙන් ශත 45යි. මුදල්, කොළඹ, ගාලු මුවදොර මහ ලේකම් කාර්යාලයේ රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරි වෙත කලින් එවිය යුතුය.

1964

சந்தா : பணம் செலுத்த தேதியை யடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00). 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம்; தனிப்பிரதி சதம் 30. தபால்மூலம் 45 சதம். முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த. பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

1964

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment Rs. 32 00 (uncorrected copies Rs. 35.00). Half rates for 6 months. Each part 30 cents, by post 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1

1964

ලංකාවේ වාලච්චේනයෙහි පිහිටි "ඊස්ටර්න් පේපර් මිල්ස් කෝපරේෂන්" හි නිපදවන ලද කඩදාසිවල ලංකාණ්ඩුවේ මුද්‍රණාලයේ මුද්‍රාපිතයි

இலங்கை, வாழைச்சேனை ஈஸ்ரேண் பேப்பர் மில்ஸ் கோப்பரேஷனால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட காகிதத்தில், இலங்கை அரசாங்க அச்சகத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது

Printed at the Government Press, Ceylon, on paper manufactured at the Eastern Paper Mills Corporation, Valaichchenai, Ceylon

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org